

ΒΑΡΥΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡΙΘ. 563 5 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1966 ΔΡΧ. 5

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΚΥΠΕΛΛΟ
ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΥ ΤΟΥ 1966

ΕΟΥΣΕΜΠΙΟ: 'Ο ἄσσοι τῶν ἄσσοι

Διάλεξε ἡ «Χρυσή Θεά»
τὸν ἀληθινὰ καλύτερο;

K&O

Vim

ΝΕΟ ΕΙΔΙΚΟ ΠΡΟΪΟΝ ΚΑΘΑΡΙΖΕΙ ΣΚΛΗΡΕΣ ΕΠΙΦΑΝΕΙΕΣ

- Έξαφανίζει βρωμίες και λεκέδες
- Γυαλίζει έκθαμβωτικά
- Σκοτώνει τα μικρόβια

Το VIM, ειδικό προϊόν για σκληρές επιφάνειες, εξαφανίζει στην στιγμή λεκέδες, βρωμίες από τους νεροχύτες και εξουδετερώνει τα μικρόβια με το ΧΛΩΡΑΣ που περιέχει.

Χρησιμοποιήστε το VIM στους νεροχύτες, στα σκεύη της κουζίνας, στα μωσαϊκά, μάρμαρα, πλακάκια, στις πορσελάνες. Θ' αστράψουν έκθαμβωτικά λευκά!

Δοκιμάστε άμεσα το VIM Προσφέρεται σε πρακτική πλαστική συσκευασία.

VIM τό πανίσχυρο!

ΒΛΕΠΕΤΕ ΚΑΛΑ;

ΔΜΦ6/2

ΑΝ ΟΧΙ... Οι έπιστήμονες όπτικοί των φαρμακείων ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ θα αναλάβουν υπεύθυνα την εκτέλεση της συνταγής του γιατρού σας, δίνοντάς σας τα ιδεώδη — ανάλογα με τις ανάγκες σας — γυαλιά. Ειδικότης των φαρμακείων ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ είναι ή τοποθέτηση

των φακών έπσης PROFIL. Στα τελειότατα εργαστήρια όπτικών ειδικοί αναλαμβάνουν όχι μόνον την ακριβή εφαρμογή τους επί μέτρω, αλλά και την δωρεάν μετατροπή των φακών κάθε φορά πού δά τό απαιτούν οι αύξομειώσεις της όράσεώς σας.

ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ: ΠΑΤΗΣΙΩΝ ΚΑΙ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΓΩΝΙΑ - ΧΑΥΤΕΙΑ - ΚΑΝΑΡΗ 23 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

Γίνεσθε γοητευτική όταν έχετε ώραία μαλλιά

Γιά να τὰ ἀποκτήσετε ὅμως πρέπει νὰ τὰ περιποιή-
σθε τακτικά καὶ νὰ τὰ λούζετε μὲ ἓνα ἀνεγνωρι-
σμένης ἀξίας σαμπουάν.

Τὸ **GLEMO** μὲ τὰ φυσιολογικὰ συστατικά ποὺ
περιέχει (αὐγό, βιταμίνες) εἶναι μοναδικό
γιὰ τὴν ὑγεία καὶ ὁμορφιά τῶν μαλλιῶν.

Τὸ **GLEMO** λούζει καὶ τρέφει τὰ μαλλιά
GLEMO σὲ δύο μεγέθη φιαλῶν καὶ σωληναρίων

ΑΠΟΚΛ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: **Cosmetica** Ε.Π.Ε.
ΑΘΗΝΑΙ (ΧΑΛΑΝΔΡΙ) ΚΗΦΙΣΙΑΣ 100 - ΤΗΛ. 684.926 & 684.235
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 8 - ΤΗΛ. 36.101

Οἱ ἀνεγνώστες
ζοῦν οἷς
ΕΙΚΟΝΕΣ

δὲν πρέπει νὰ συγκινηθοῦν καὶ νὰ λά-
βουν τὸ ταχύτερον ἀσθηρότατα καὶ
ἀποτελεσματικά μέτρα πρὸς μετρια-
σμὸν, τουλάχιστον, τοῦ κακοῦ.

Ἡ ὁδὸς Δερρινύ, λόγω τῆς μεγά-
λης κλίσεως τὴν ὁποίαν παρουσιάζει
ἀπὸ τῆς ὁδοῦ Πατησίων μέχρι τῆς ὁ-
δοῦ Μαυρομματαίων, ἐπιβάλλεται ὡς
τὴν ἰδιαιτέρας προσοχῆς, διότι τὸ
«μαρσάρισμα» τῶν αὐτοκινήτων καὶ ὁ
ἐξ αὐτοῦ προκαλούμενος τρομακτικὸς
θόρυβος ἀκούγεται μέχρις ἀκτίνος 700
μέτρων, καθ' ὅσον τὸ 24ωρον. Ἐκτός
τούτου, οἱ ἀνερχόμενοι ἐκ τῆς ὁδοῦ
Δερρινύ πρὸς τὴν Μαυρομματαίων πε-
ζοὶ καὶ αὐτοκινήτισται ἀντιμετωπι-
ζοῦν μέγαν κίνδυνον ἀνὰ πᾶσαν στι-
γμὴν μὲ τὴν ἐπιτρεπομένην πρὸς τὰ
δρόμα καὶ ἀριστερὰ κατεύθυνσιν. Ἰδιαι-
τέρως ἡ πρὸς τὰ ἀριστερὰ τῆς ὁδοῦ
Μαυρομματαίων πορεία τῶν αὐτοκι-
νήτων, ἐκτός τοῦ ὅτι εἶναι ἄκρως ἐπι-
κίνδυνος, προκαλεῖ κυκλοφοριακὴν συμ-
φορσὴν καὶ ἐντεύθεν τὰ δαιμονιώδη
κορναρίσματα καὶ στριγγλίζοντα φρε-
ναρίσματα.

Ἐπίσης, αἱ ὁδοὶ Μαυρομματαίων
καὶ Κοδριγκτάνος δὲν ἐπαρκούν πλέον
διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ τεραστίου
ἀντικυβερνητικῶν τροχοφόρων
καὶ θὰ ἔπρεπε νὰ καθιερωθῶν ἑτεραὶ
προσπελάσεις διὰ τὰ φορητὰ αὐτοκί-
νητα καὶ βαρέα ἐν γένει τροχοφόρα, ὡς
καὶ διὰ τὰ δίκυκλα καὶ τρίκυκλα.

Ταῦτα μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ μάχη
κατὰ τῶν θορύβων θὰ ἀποδώσῃ εἰς τὴν
περίπτωσιν τῆς περιοχῆς Ἀγγελοπού-
λου ἀντιμετωπισθῇ μετὰ τῆς δεύσης
προσοχῆς ἐκ μέρους τῶν κ.κ. ἀρμο-
δίων.

Ἀθῆναι ΤΑΚΤΙΚΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Συγχαίρουν...

...Πῆρα τὸ περιοδικό σας, τὸ πῆγα
στὴν Πύλη, τὸ ξεψύλλισα, τὸ κοίταξα, τὸ
ἐναγκαλιόμουν, τὸ διάβασα, τὸ ξανα-
διάβασα, τὸ ἔκλεισα, τὸ θαύμασα, τὸ
ἐναυμάσα, τὸ ἄφησα.

Κάθισα. Πῆρα ἓνα χαρτί καὶ ἔγρα-
ψα: ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ!

Πειραιεύς ΧΡ. ΧΟΤΤΟΠΟΤΛΟΣ

Συμπύριση;

Ἐγγραφή τελευταίως εἰς τὸν τύ-
πον ὅτι ἡ κυβερνήσις θὰ ἐλάμβανε αὐ-
στηρὰ μέτρα διὰ τὴν συμπίεσιν τῶν
τιμῶν καὶ τὸν περιορισμὸν τῶν πε-
ριττέρων ἀνατιμήσεων. Μόλις ἐφθάσα
ἐξω, εἰς τὰ Λουτρά Ὑπάτης, ἐξεδαιώ-
θη, ὅτι πρᾶγματι ἡ κυβερνήσις ἐλα-
βὼν ἤδη τὰ ἀπαιτούμενα μέτρα:

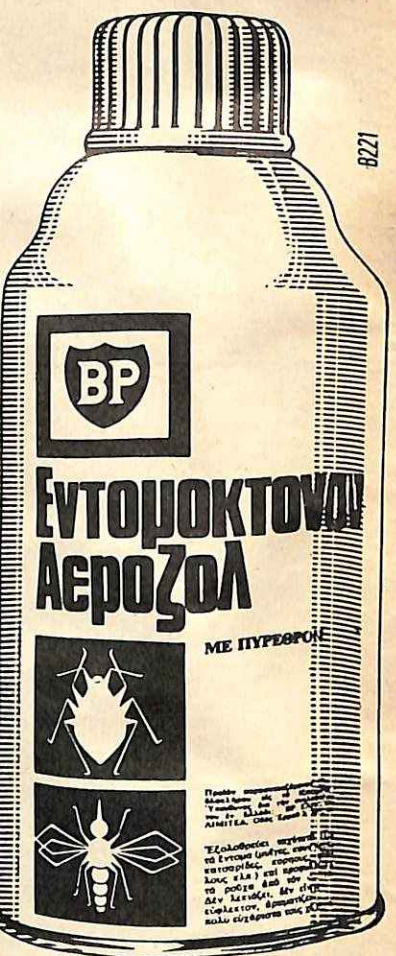
1) Ὑψῆσε τὰ εἰσιτήρια λουτρο-
στασιῶν Α' κατηγορίας ἀπὸ 20 δρχ.
εἰς 24 δρχ. (αὐξήσις 20%) καὶ τὰ εἰ-
σιτήρια Β' κατηγορίας (διὰ τὸν πο-
σὸν λαόν) ἀπὸ 12 δρχ. εἰς 15 δρχ. (αὐ-
ξήσις 25%).

2) Ὑψῆσε τὰς τιμὰς τῶν δωματίων
τοῦ ξενοδοχείου ΕΟΤ κατὰ 14%.

3) Ὑψῆσε τὰς τιμὰς τοῦ ἐστιατο-
ρίου τοῦ ξενοδοχείου τοῦ ΕΟΤ κατὰ
10 - 20%.

Ὅπως, λοιπὸν, νὰ μὴ συγχαρῇ κανεὶς
τὴν κυβερνήσιν διὰ τὰ ληφθέντα τό-
σον συντόμως ἀποτελεσματικά μέτρα

ἐξολοθρεῦει ὅλα τὰ ἔντομα ἀρωματίζοντας τὸ σπιτί

Γιὰ νὰ ἀπαλλαγῇτε
ταχύτατα
ἀπὸ κάθε ἐνοχλητικὸ
ἔντομο,
χρησιμοποίηστε
τὸ ἔντομοκτόνο
Ἀεροζὸλ τῆς BP.
Ἐξολοθρεῦει μυῖγες,
κουνούπια,
κατσαρίδες, κορηοὺς
καὶ προστατεύει τὰ ρούχα
ἀπὸ τὸν σκῆδρο.

Ἐντομοκτόνον Ἀεροζὸλ BP ΜΕ ΠΥΡΕΘΡΟΝ

Πωλεῖται παντοῦ.
Ἀποκλειστικὴ χονδρική πώλησις
διὰ τὰ καταστήματα Ἀθηνῶν
Πειραιῶς:
Εὐάγγελος Πρόκος
Φλέσσα 9 - Τηλ.: 223.969

Οἱ ἀνεγνώστες
ζοῦν οἷς
ΕΙΚΟΝΕΣ

Εἰς τὴν συμπίεσιν τῶν τιμῶν καὶ ἀ-
νακούφισιν τοῦ λαοῦ!...

Ἀθῆναι ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΡΚΟΣ
Πολ. Μηχανικός
(τ. δ. σ. Δ. Ἀθηναίων)

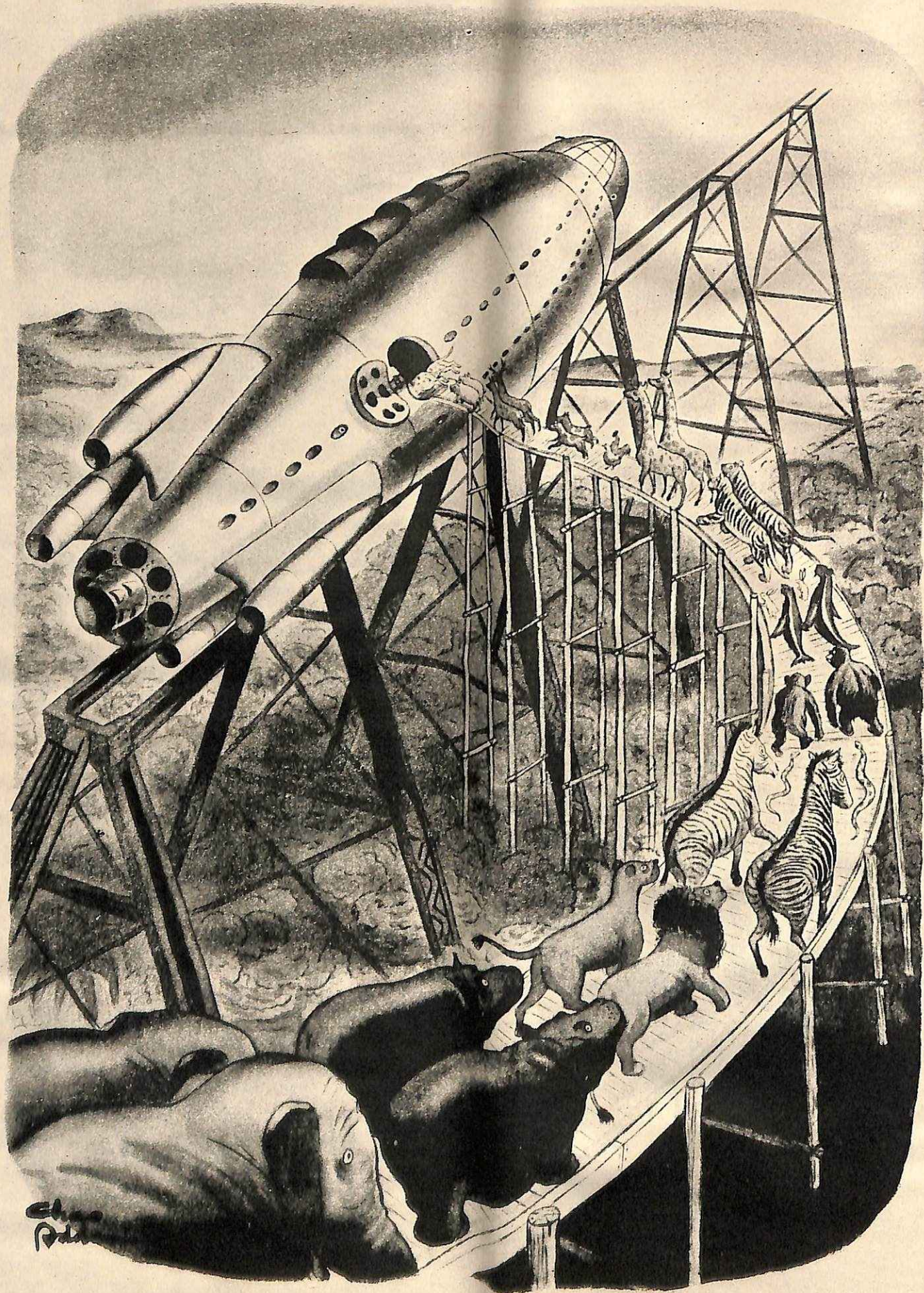
Ταχυδρομικά

...Θὰ ἤθελα νὰ πληροφορῶ τὸν ἀ-
ναγνώστη σου Σ. Ι. γιὰ παρηγοριά
του, ὅτι τὸ ταχυδρομεῖο τῆς στοᾶς Λε-
μοῦ δὲν εἶναι μοναδικὸ στὸ εἶδος του.
Τὸ σὸν πνεῦμα ἔχει ἐπεκταθῇ καὶ
στὸ Κεντρικὸ Ταχυδρομεῖο ὅπου οἱ ὑ-
πάλληλοι ἐπαισαν πᾶν νὰ δίνουν ρέ-
στα. Σὲ σχετικὲς διαμαρτυρίες τοῦ
κοινῶ ἀπαντᾷ: «Ἐστὶ διέταξε τὸ ὑ-
πουργεῖο», καὶ σὰς δείχνουν μίαν τινα-
«ἰδέα» — καρφωμένη ἐκεῖ ἀπὸ πολλοῦ —
μὲ συστάσεις πρὸς τοὺς ἀλληγογρα-
φούντας, ἡ ὁποία, μεταξὺ ἄλλων, ἐ-
ναγράφει: «Καταβάλλωσι κατὰ τὴν
ἀγορὰν τῶν γραμματοσήμων τὴν ἀκριβὴ
αὐτῶν ἀξίαν, ἀ π ο φ ε ὕ ο ν τ ε ς
τῇ ἀνταλλαγῇ χαρτονομισμάτων». Ἐ-
δὼ ὅμως δὲν πρόκειται περὶ ἀνταλλαγῆς
χαρτονομισμάτων, ἀλλὰ περὶ ἀρνήσεως
ἀνταλλαγῆς οὐδεὶςποτε κέρματος.
Προσωπικῶς, ἐδῶσα δίφραγκο γιὰ ἓ-
να γραμματόσημο δρχ. 1.50 καὶ μοῦ
ἀρνήθηκαν τὸ πενήνταράκι. Ἐπίσης,
ἄλλη φορὰ, μοῦ ἀρνήθηκαν ρέστα δρα-
χμῆς ἀπὸ δεκάρικο. Ἐδὼ πᾶν δὲν πρό-
κειται περὶ «συνομπότισμο», ἀλλὰ περὶ
«σαδίσμο»!...

Ἀθῆναι Ε. Κ.

Ἀλληλογραφία

● Τ. Σαλαμούρα, «Ἀγ. Δημή-
τριο Ναυπακτίας: Εὐχαριστοῦμε γιὰ
τὰ καλὰ σας λόγια. Τὰ τεύχη 511, 512,
513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521,
522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530,
531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539,
540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548,
549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557,
558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566,
567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575,
576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584,
585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593,
594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602,
603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611,
612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620,
621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629,
630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638,
639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647,
648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656,
657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665,
666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674,
675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683,
684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692,
693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701,
702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710,
711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719,
720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728,
729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737,
738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746,
747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755,
756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764,
765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773,
774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782,
783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791,
792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800,
801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809,
810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818,
819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827,
828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836,
837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845,
846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854,
855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863,
864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872,
873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881,
882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890,
891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899,
900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908,
909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917,
918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926,
927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935,
936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944,
945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953,
954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962,
963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971,
972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980,
981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989,
990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998,
999, 1000, 1001, 1002, 1003, 1004, 1005, 1006,
1007, 1008, 1009, 1010, 1011, 1012, 1013, 1014,
1015, 1016, 1017, 1018, 1019, 1020, 1021, 1022,
1023, 1024, 1025, 1026, 1027, 1028, 1029, 1030,
1031, 1032, 1033, 1034, 1035, 1036, 1037, 1038,
1039, 1040, 1041, 1042, 1043, 1044, 1045, 1046,
1047, 1048, 1049, 1050, 1051, 1052, 1053, 1054,
1055, 1056, 1057, 1058, 1059, 1060, 1061, 1062,
1063, 1064, 1065, 1066, 1067, 1068, 1069, 1070,
1071, 1072, 1073, 1074, 1075, 1076, 1077, 1078,
1079, 1080, 1081, 1082, 1083, 1084, 1085, 1086,
1087, 1088, 1089, 1090, 1091, 1092, 1093, 1094,
1095, 1096, 1097, 1098, 1099, 1100, 1101, 1102,
1103, 1104, 1105, 1106, 1107, 1108, 1109, 1110,
1111, 1112, 1113, 1114, 1115, 1116, 1117, 1118,
1119, 1120, 1121, 1122, 1123, 1124, 1125, 1126,
1127, 1128, 1129, 1130, 1131, 1132, 1133, 1134,
1135, 1136, 1137, 1138, 1139, 1140, 1141, 1142,
1143, 1144, 1145, 1146, 1147, 1148, 1149, 1150,
1151, 1152, 1153, 1154, 1155, 1156, 1157, 1158,
1159, 1160, 1161, 1162, 1163, 1164, 1165, 1166,
1167, 1168, 1169, 1170, 1171, 1172, 1173, 1174,
1175, 1176, 1177, 1178, 1179, 1180, 1181, 1182,
1183, 1184, 1185, 1186, 1187, 1188, 1189, 1190,
1191, 1192, 1193, 1194, 1195, 1196, 1197, 1198,
1199, 1200, 1201, 1202, 1203, 1204, 1205, 1206,
1207, 1208, 1209, 1210, 1211, 1212, 1213, 1214,
1215, 1216, 1217, 1218, 1219, 1220, 1221, 1222,
1223, 1224, 1225, 1226, 1227, 1228, 1229, 1230,
1231, 1232, 1233, 1234, 1235, 1236, 1237, 1238,
1239, 1240, 1241, 1242, 1243, 1244, 1245, 1246,
1247, 1248, 1249, 1250, 1251, 1252, 1253, 1254,
1255, 1256, 1257, 1258, 1259, 1260, 1261, 1262,
1263, 1264, 1265, 1266, 1267, 1268, 1269, 1270,
1271, 1272, 1273, 1274, 1275, 1276, 1277, 1278,
1279, 1280, 1281, 1282, 1283, 1284, 1285, 1286,
1287, 1288, 1289, 1290, 1291, 1292, 1293, 1294,
1295, 1296, 1297, 1298, 1299, 1300, 1301, 1302,
1303, 1304, 1305, 1306, 1307, 1308, 1309, 1310,
1311, 1312, 1313, 1314, 1315, 1316, 1317, 1318,
1319, 1320, 1321, 1322, 1323, 1324, 1325, 1326,
1327, 1328, 1329, 1330, 1331, 1332, 1333, 1334,
1335, 1336, 1337, 1338, 1339, 1340, 1341, 1342,
1343, 1344, 1345, 1346, 1347, 1348, 1349, 1350,
1351, 1352, 1353, 1354, 1355, 1356, 1357, 1358,
1359, 1360, 1361, 1362, 1363, 1364, 1365, 1366,
1367, 1368, 1369, 1370, 1371, 1372, 1373, 1374,
1375, 1376, 1377, 1378, 1379, 1380, 1381, 1382,
1383, 1384, 1385, 1386, 1387, 1388, 1389, 1390,
1391, 1392, 1393, 1394, 1395, 1396, 1397, 1398,
1399, 1400, 1401, 1402, 1403, 1404, 1405, 1406,
1407, 1408, 1409, 1410, 1411, 1412, 1413, 1414,
1415, 1416, 1417, 1418, 1419, 1420, 1421, 1422,
1423, 1424, 1425, 1426, 1427, 1428, 1429, 1430,
1431, 1432, 1433, 1434, 1435, 1436, 1437, 1438,
1439, 1440, 1441, 1442, 1443, 1444, 1445, 1446,
1447, 1448, 1449, 1450, 1451, 1452, 1453, 1454,
1455, 1456, 1457, 1458, 1459, 1460, 1461, 1462,
1463, 1464, 1465, 1466, 1467, 1468, 1469, 1470,
1471, 1472, 1473, 1474, 1475, 1476, 1477, 1478,
1479, 1480, 1481, 1482, 1483, 1484, 1485, 1486,
1487, 1488, 1489, 1490, 1491, 1492, 1493, 1494,
1495, 1496, 1497, 1498, 1499, 1500, 1501, 1502,
1503, 1504, 1505, 1506, 1507, 1508, 1509, 1510,
1511, 1512, 1513, 1514, 1515, 1516, 1517, 1518,
1519, 1520, 1521, 1522, 1523, 1524, 1525, 1526,
1527, 1528, 1529, 1530, 1531, 1532, 1533, 1534,
1535, 1536, 1537, 1538, 1539, 1540, 1541, 1542,
1543, 1544, 1545, 1546, 1547, 1548, 1549, 1550,
1551, 1552, 1553, 1554, 1555, 1556, 1557, 1558,
1559, 1560, 1561, 1562, 1563, 1564, 1565, 1566,
1567, 1568, 1569, 1570, 1571, 1572, 1573, 1574,
1575, 1576, 1577, 1578, 1579, 1580, 1581, 1582,
1583, 1584, 1585, 1586, 1587, 1588, 1589, 1590,
1591, 1592, 1593, 1594, 1595, 1596, 1597, 1598,
1599, 1600, 1601, 1602, 1603, 1604, 1605, 1606,
1607, 1608, 1609, 1610, 1611, 1612, 1613, 1614,
1615, 1616, 1617, 1618, 1619, 1620, 1621, 1622,
1623, 1624, 1625, 1626, 1627, 1628, 1629, 1630,
1631, 1632, 1633, 1634, 1635, 1636, 1637, 1638,
1639, 1640, 1641, 1642, 1643, 1644, 1645, 1646,
1647, 1648, 1649, 1650, 1651, 1652, 1653, 1654,
1655, 1656, 1657, 1658, 1659, 1660, 1661, 1662,
1663, 1664, 1665, 1666, 1667, 1668, 1669, 1670,
1671, 1672, 1673, 1674, 1675, 1676, 1677, 1678,
1679, 1680, 1681, 1682, 1683, 1684, 1685, 1686,
1687, 1688, 1689, 1690, 1691, 1692, 1693, 1694,
1695, 1696, 1697, 1698, 1699, 1700, 1701, 1702,
1703, 1704, 1705, 1706, 1707, 1708, 1709, 1710,
1711, 1712, 1713, 1714, 1715, 1716, 1717, 1718,
1719, 1720, 1721, 1722, 1723, 1724, 1725, 1726,
1727, 1728, 1729, 1730, 1731, 1732, 1733, 1734,
1735, 1736, 1737, 1738, 1739, 1740, 1741, 1742,
1743, 1744, 1745, 1746, 1747, 1748, 1749, 1750,
1751, 1752, 1753, 1754, 1755, 1756, 1757, 1758,
1759, 1760, 1761, 1762, 1763, 1764, 1765, 1766,
1767, 1768, 1769, 1770, 1771, 1772, 1773, 1774,
1775, 1776, 1777, 1778, 1779, 1780, 1781, 1782,
1783, 1784, 1785, 1786, 1787, 1788, 1789, 1790,
1791, 1792, 1793, 1794, 1795, 1796, 1797, 1798,
1799, 1800, 1801, 1802, 1803, 1804, 1805, 1806,
1807, 1808, 1809, 1810, 1811, 1812, 1813, 1814,
1815, 1816, 1817, 1818, 1819, 1820, 1821, 1822,
1823, 1824, 1825, 1826, 1827, 1828, 1829, 1830,
1831, 1832, 1833, 1834, 1835, 1836, 1837, 1838,
1839, 1840, 1841, 1842, 1843, 1844, 1845, 1846,
1847, 1848, 1849, 1850, 1851

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΟΥΣ
ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΟΣ • ΑΡΙΘ. 563
ΕΤΟΣ ΙΑ' • 5 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1966

Γραφεία: 'Αθήναι, Σωκράτους 57 -
59 (τ.τ. 101). Τηλέφωνα: Διευθύν-
σεως, 537.988, Συντάξεως, 523.366.
Διαχειρίσεως, Διεκπεραιώσεως, 'Αγ-
γελιών Τηλ. 537.611 (10 γραμμάι)

ΕΚΔΟΣΙΣ

«Εκδόσεις Βλάχου - Λούνδρα»

ΓΕΝ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

'Ελένη Γ. Βλάχου - Λούνδρα

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: Κ. Ψύχας

ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ Π. Λαιπρία

'Αρχισυντάκτης: Δ. Παπαναγιώτου.
'Αρθρογράφος: Θ. Παπακωνσταντί-
νου. 'Επί της βύλης: Κ. Βεντίος.

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ

Πέτρος 'Αναγνωστόπουλος, Φρέντυ Γεο-
ργιάδης, Θέμος Λαγκαδάκης, 'Ελένη Λου-
κίδου, Β. Καζαντζής, Μ. Καραβία, Μ.
Κοτσανάκη, 'Αλ. Κοτζιάς, Ι. Λάμπας, Ν.
Ματσάκης, Ν. Μεταξάς, Μ. Παρσεν-
αίδης, Ροζίτα Σώκου, 'Ανδρέας Φρα-
γκιάς, Ι. Χατζηαργύρης, Σ. Χατζηγιάννης.

Χρ. 'Αλοΐτης, Στέλ. 'Αρτεμίδης, Δημή-
τριος Βόγλης, 'Αργύριος Βουδούλης, Ι.
Γαϊκάς, Α. Διαμαντόπουλος, Γ. Δρόσος,
Α. Καραμαζός, Θ. Κασής, Ε. Κόλιας,
Α. Κορνηλάς, Α. Λιδωρίκης, Α. Μα-
κάκης, Χρ. Οικονόμου, Γεώργ. Πρεβε-
λάκης, 'Ελένη Χαλκοβάνη, 'Αργύρη Χωφέ-
μη, Κ. Ψαλτήρης, Βαγγέλης Ψυροδράκης.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΤΙΠΗΡΕΣΙΑΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: Νικόλαος Καραμούζης

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ

Φρ. 'Αλκονόβας, 'Ελένη 'Αρβανίτη, Δη-
μήτριος Δουλαβέρης, Φαίδων Καλογήρου,
Γιάννης Κυριακόπουλος, Μαρίνα Λα-
ζαρη, Μίρα Ρομανού, 'Ηλίας Σκουλάς.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΤΙΠΗΡΕΣΙΑ

Β. Καραμανώλης, Π. 'Ασημακόπουλος, Κ.
Παπαγιάννης, Α. Παπαδόπουλος, Α. Λουβίδης.

Προσδεδωμένοι τυπογραφείου: Δ. Φλώρος
('Οδός 'Αγγιάλου, αριθμός 23, 'Αθήναι)

ΕΙΚΟΝΕΣ

Οι 'Αγγλοι έκέρδισαν τὸ χρυσὸ κύπελλο — οἱ Πορτογάλοι δὲ
μὴς κατέκτησαν τὴν συμπάθειαν τοῦ κοινοῦ. Καὶ περισσότερο
ἀπ' ὅλους ὁ ἐκπληκτικὸς ἐπιθετικὸς παίκτης τους 'Εουσέμιο,
ὁ ὁποῖος ἐπέτυχεν τὰ πλεονά γκολ καὶ ἐπραγματοποίησε τὴς
πλεονά ἐντυπωσιακὰς ἐμφανίσεις. Στὴς σελίδες 14 - 17 δημοσιεύ-
εται ἕνα ἐπικαίρο σημεῖωμα γιὰ τὸ Η' Παγκόσμιον Κύπελλο
μαζί με τὰ ἀποτελέσματα, προκριματικῶν, ἡμιτελικῶν, τελικῶν

ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ - Η ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ ΜΙΑΣ ΕΥΡΩΠΑΙΑΣ

Στὸ μαγευτικὸ περιβάλλον τῆς Βενετίας, στὴν λου-
τροπολὴ Λίντο ντὲ Γιέζολο, 14 χώρες θὰ συναγωνι-
σθοῦν στὴς ἀρχὲς τοῦ Σεπτεμβρίου γιὰ τὴν ἀνάδειξη
τῆς «Μίς Σινεμά - Εὐρώπη 1966», μίς Εὐρωπαίης με
ἰδιαίτερη, ἰδιότυπη προσωπικότητα, προωρισμένη νὰ
συντελέσῃ στὴν ἀνάνεωση τοῦ εὐρωπαϊκοῦ κινηματο-
γραφικοῦ δυναμικοῦ. Στὴν νικήτρια παρέχεται ἡ δυ-
νατότης ἀμέσους συνάψεως ἐνὸς δοκιμαστικοῦ συμβο-
λαίου με ἕνα μεγάλο ἰταλικὸ κινηματογραφικὸ οἶκο,
καθὼς καὶ ἕνα θραύειο ἀξίας 1.000.000 ἰταλικῶν λι-
ρῶν. Δωρὰ ἀξίας 3.000.000 ἰταλικῶν λιρῶν θὰ προσ-
φερθοῦν σὲ ὅλες τὴς μετέχουσες τοῦ διαγωνισμοῦ. Τὴν
ἀναζήτησιν, ἐπιλογὴ καὶ ἀνάδειξη τῆς ἐλληνικῆς ἐκ-
προσώπου στὸν σημαντικὸ αὐτὸν διαγωνισμὸ ἀνέλα-
σαν οἱ «Εἰκόνα», σὲ συνεργασία με τὸν 'Εθνικὸ
'Ιταλικὸ 'Οργανισμὸ Τουρισμοῦ. Περισσότερες λεπτο-
μέρειες παρέχονται στὴς σελίδες ποὺ ἀκολουθοῦν...

Ἕνας Βασιλεὺς ἀγωνίζεται

ΣΕΛΙΔΕΣ 68 - 73

'Ο 'Ολυμπιονίκης τῆς Ρώμης Κωνσταντῖνος σιὸς ἰστιοπλο-
ικοῦ ἀγῶνος τῆς Κοπεγχάγης. 'Αποκλειστικὲς φωτογραφίαι.

Στῆς Πλάκας τὶς ἀνηφορίες...

ΣΕΛΙΔΕΣ 19 - 26

...ἐξημεροθραδιάζονται τὴν ὥρην οἱ ξένοι τουρίστες. Ἕνα πρω-
τότυπο «δδοιπορικὸν» με ἀποκλειστικὲς νηκτερινὰς φωτογραφίαι

Ἑλληνικὴ τραγωδία στὴ Γερμανία

ΣΕΛΙΔΕΣ 30 - 34

Μία ἀλόκληρη οἰκογένεια σὶς ἐδῶκτο — καὶ τὴν σὶς φυλά-
κας. 'Αποκλειστικὸ ρεπορτάζ ἀπὸ τὸ ἔγκλημα τοῦ Βούπερταλ.

Ἡ Θεσσαλονικὴ καίγεται...

ΣΕΛΙΔΕΣ 44 - 53

...σὴν σήμερον, σὶς 5 Αὐγούστου 1917, ἄρχισε ἡ μεγάλη πυρ-
καϊὰ ποὺ κατέστρεψε σχεδὸν τὰ δύο τρίτα τῆς Θεσσαλονίκης.

ΕΝΑΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΚΥΡΟΥΣ ΓΙΑ ΜΙΑ ΕΥΡΩΠΑΙΑ ΜΕ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ

Ο μεγάλος κινηματογραφικός διαγωνισμός του Λίντο ντέ Γέζολο ανοίγει σε μιάν Έλληνίδα με ταλέντο καινούργιους ορίζοντες για μιά διεθνή προβολή

Τόπος: Λίντο ντέ Γέζολο. Χρόνος: 9-11 Σεπτεμβρίου 1966. Σκοπός: Η ανανέωση του ευρωπαϊκού κινηματογραφικού δυναμικού με νέες μορφές.

Η «Μις Σινεμά - Ευρώπη» θα γίνει το χαϊδεμένο παιδί του Ιταλικού κινηματογράφου για το 1966.

Ποιά θα είναι, από πού θα προέρχεται, ποιά θα είναι η καταγωγή της; Δεκαπέντε χώρες θα προσπαθήσουν να της χαρίσουν μιά εθνικότητα.

Η Ίταλία, η Αυστρία, το Βέλγιο, η Δανία, η Φινλανδία, η Γαλλία, η Γερμανία, η Αγγλία, η Ιρλανδία, η Γισουγκοσλαβία, η Ολλανδία, η Ισπανία, η Σουηδία, η Ελβετία και η Ελλάδα.

Η «Μις Σινεμά - Ευρώπη» μπορεί ίσως να είναι Έλληνίδα. Κι αυτή η Έλληνίδα μπορεί ίσως να είσθε σεις.

Υπενθυμίζεται ότι δεν πρόκειται περί καλλιτεχνικών ούτε περί διαγωνισμού για σκοπούς διαφημιστικούς. Οι υποψήφιοι δεν θα χρειασθώ να εμφανισθούν ή να παρελάσουν ενώπιον της επιτροπής ή του κοινού, ή να παρουσιασθούν με μαγιό ή άλλη ειδική περιβολή. Η κρίση θα γίνει, κυρίως, βάσει των φωτογραφιών και των δοκιμαστικών κινηματογραφήσεων, με την συνεργασία και την βοήθεια των μελών της επιτροπής και των αρμοδίων συμβουλευτικών στελεχών. Σε μιά γωνιά του Roof garden του ξενοδοχείου «Βασιλέων Μέλαθρον» της οδού Πανεπιστημίου, σ' ένα ευχάριστο και πολιτισμένο περιβάλλον, το κλιμάκιο οργανώσεως δέχεται τις ενδιαφερόμενες, τους συνοδούς, τους συζύγους ή τους κηδεμόνες, που θα ήθελαν να αποκτήσουν τις πρώτες πληροφορίες.

Συμμετοχές:

Θα γίνονται δεκτές ως την 15η Αυγούστου. Μπορούν να λάβουν μέρος κυρίες ή δεσποινίδες 18 - 25 ετών δηλώνοντας συμμετοχή α) προσωπικά στην γραμματεία του διαγωνισμού, που λειτουργεί στα γραφεία του περιοδικού «Εικόνες» (Σωκράτους 57), καθώς και στο ισόγειο του ξενοδοχείου «Βασιλέων Μέλαθρον», β) μέσω ενδιαφερομένων οργανισμών, σχολών, ιδρυμάτων.

Στόχος: Η όσον το δυνατόν πιο χαρακτηριστική εκπροσώπηση της Ελλάδος στον σπουδαιότατο αυτό καλλιτεχνικό διαγωνισμό.

Προσόντα απαραίτητα: Φωτογένεια, προσωπικότητα, τύπος, θέληση, πεποίθηση, ταλέντο. Δεν χρειάζεται προηγούμενη υποκριτική πείρα. Άλλα αν υπάρχει, ασφαλώς θα βοηθήσουν.

Οι ενδιαφερόμενες υποψήφιοι παρακαλούνται να προσκομίζουν μιά πρόσφατη φωτογραφία τους, που θα επικολλάται στην έντυπη δήλωση συμμετοχής.

Δεν είναι η Μπιρχίττα Κέμπελ υποψήφια του διαγωνισμού, ούτε είναι απαραίτητο η νικήτρια να έχει τον δικό της τύπο και την σαγηνευτική ιδιοσυγκρασία της δυναμικής αυτής Σουηδέζας, που ακτινοβολεί σήμερα στον ευρωπαϊκό χώρο. Παρουσιάζεται απλώς από εδώ σαν «φωτογενικό» υπόδειγμα, αλλά η τέχνη και το ταλέντο έχουν πολλές όψεις...

Η διαδικασία της επιλογής:

Θα ακολουθήσει τις έξι φάσεις: Μετά την αρχική υποβολή συμμετοχής, θα γίνουν δυο προκριματικές συγκεντρώσεις στο Roof garden του ξενοδοχείου «Βασιλέων Μέλαθρον», καθώς και μιά τελική δεξίωση για την ανάδειξη της νικήτριας.

Γνωστή ελληνική κινηματογραφική εταιρία έχει αναλάβει την δοκιμαστική κινηματογράφηση όλων των υποψηφίων.

Ο φωτογραφικός φακός των «Εικόνων» θα βοηθήσει στην μελέτη της προσωπικότητας και των φυσικών προσόντων των υποψηφίων.

Δώρα:

Πολλά, σημαντικά και ενδιαφέροντα θα προσφερθούν στις νικήτριες της τελικής φάσεως.

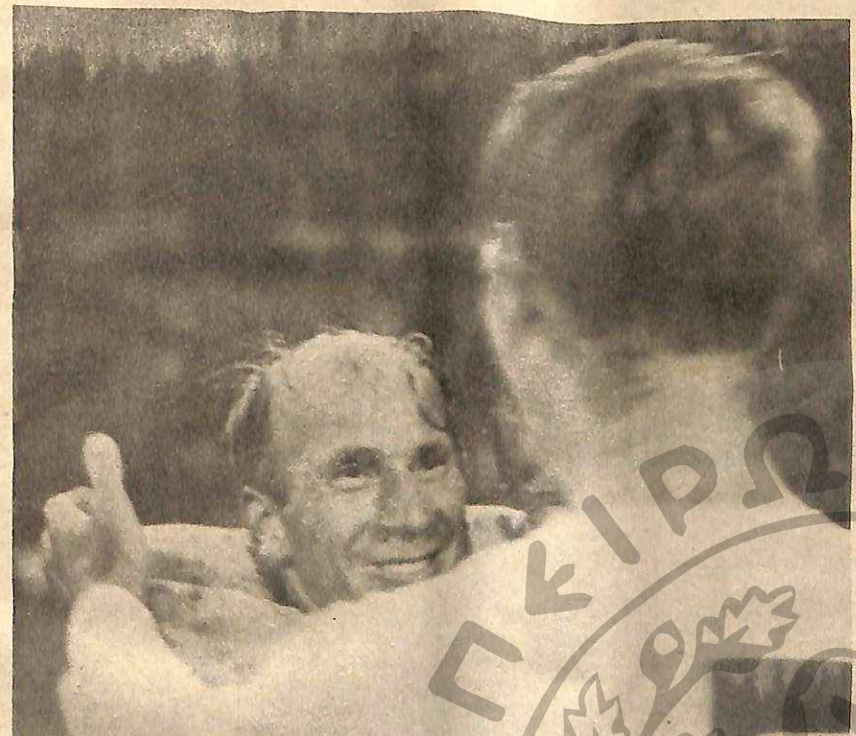
Η νικήτρια θα εκπροσωπήσει κατόπιν την Ελλάδα στον ευρωπαϊκό διαγωνισμό του Λίντο ντέ Γέζολο της Ιταλίας.

Ο ΜΠΟΜΠΥ ΜΟΥΡ, Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΟΜΑΔΟΣ, ΦΙΛΑΕΙ ΤΟ ΠΟΛΥΠΟΘΗΤΟ ΚΥΠΕΛΛΟ. ΔΙΠΛΑ ΤΟΥ Ο ΚΟΕΝ Κ' ΟΙ ΑΛΛΟΙ ΣΥΜΠΑΙΚΤΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΝ

Ο ΚΑΛΥΤΕΡΟΣ ΠΑΙΚΤΗΣ ΤΟΥ Η' ΚΥΠΕΛΛΟΥ ΥΠΗΡΕΕ ΧΩΡΙΣ ΑΜΦΙΒΟΛΙΑ Ο ΠΟΡΤΟΓΑΛΟΣ ΕΟΥΣΕΜΠΙΟ.

ΣΤΟΝ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣΜΟ...

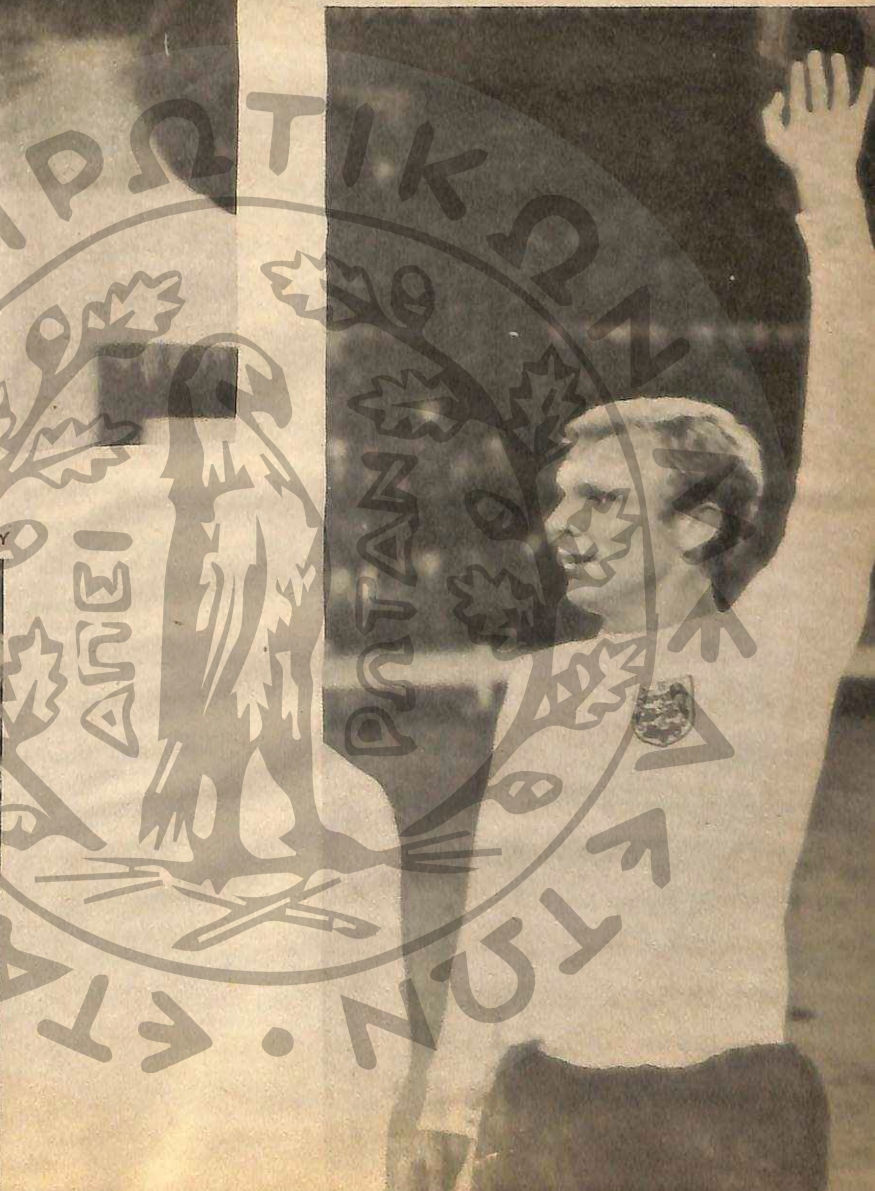
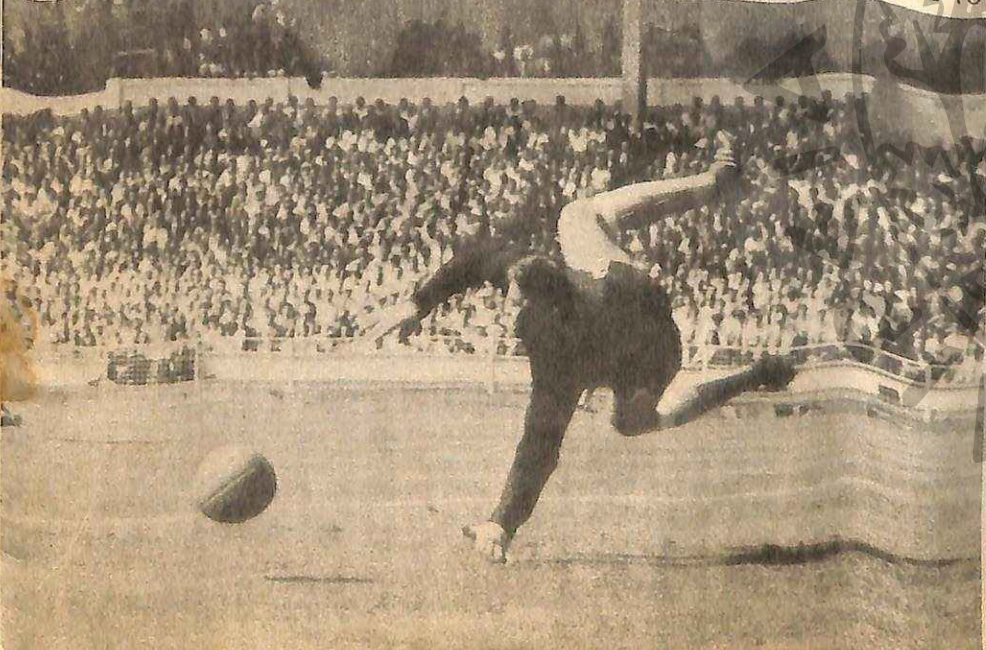
ΚΥΒΕΡΝΑ, Βρεταννία! Κάποτε τὰ κύματα, σήμερα τὰ γήπεδα. Τὸ Παγκόσμιο Κύπελλο βρίσκεται στὰ χέρια τοῦ βρετανικοῦλέοντος, ὕστερα ἀπὸ μιὰ σειρά τιτανομαχιῶν, ποὺ κατέστησαν ἡν' Ἀγγλία πρώτη δύναμη τοῦ ποδοσφαιρικοῦ κόσμου. Ἀριστερά, οἱ ἀδελφοὶ Τσάρλτον σ' ἓνα θερμὸ ἐναγκαλισμὸ, μετὰ τὴν ἐπιτυχία. «Ἀδελφέ μου, τὰ καταφέραμε». Δεξιά, ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀγγλικῆς ὁμάδος Μπ. Μοῦρ ἀνταποδίδει τὸν χαιρετισμὸ τῶν φιλάθλων ▽

'Η Χρυσῇ Θεᾷ διάλεξε τὸν καλὺτερο;

Ο μικρός, ἄκακος Γουίλλυ δημιούργησε πολλές κακίες καὶ μίση. Βεβαίως, μετὰ τὸ τέλος κάθε μεγάλης ποδοσφαιρικῆς διοργανώσεως ὑπάρχουν πάντοτε τὰ παράπονα. Μήπως καὶ στὴν Χιλή τὰ ἴδια δὲν ἔγιναν; Αὐτὴ τὴν φορὰ ὅμως ἀπειλήθηκε παγκόσμιος ποδοσφαιρικός πόλεμος, μὲ ὁρμητήριο τὴν Νότιο Ἀμερική, οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς ὁποίας πιστεύουν ὅτι ἀδικήθηκαν στὸ Λονδίνο. Τὸ βέβαιον, πάντως, εἶναι ὅτι στὸ ποδοσφαῖρο, ὅπου καὶ ἂν παίξεται, ἀκόμη καὶ στὸ Λονδίνο, δὲν ὑπάρχουν τζέντλεμεν. Ὁ φανατισμὸς καὶ τὸ πάθος γιὰ τὴν νίκη κυριαρχοῦν σὲ ὅλα τὰ ποδοσφαιρικὰ γήπεδα, ὅπου ἡ εὐγένεια, ὁ ἵπποτισμὸς καὶ τὸ ἀθλητικὸ πνεῦμα ἐγκαταλείπονται στὰ ἀποδυτήρια, μαζὶ μὲ τὴν πολιτικὴ περιβολὴ κάθε ποδοσφαιριστοῦ. ● Ἄν ἡ «θεὰ τῆς τύχης» εἶναι μιὰ φορὰ τυφλή, ἡ «θεὰ τῆς μπάλλας» εἶναι ἐκατό. Κ' ἔτσι περπατῶντας μέσα στὰ «σκοτεινὰ» ποδοσφαιρικὰ γήπεδα, σκαρώνει τὰ πῶς ἀπίθανα ἀποτελέσματα. Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ ξεχάσῃ κανεὶς ὅτι οἱ ὑποανάπτυκτοι ποδοσφαιρικῶς Ἀμερικανοὶ ἀπέκλεισαν κάποτε τοὺς βασιλεῖς τοῦ ποδοσφαίρου Ὑάγγλους; Καὶ πῶς εἶναι δυνατόν νὰ μὴ μὲν κατὰπληκτος ἀπὸ τὸν ἀποκλεισμὸ ἐπίσης τῶν «θεῶν τοῦ ποδοσφαίρου», τῶν Βραζιλιανῶν, ποὺ ξεκίνησαν γιὰ τὸ Λονδίνο μὲ τις πῶς αἰσιόδοξες προβλέψεις, καὶ τὸ ἐγκατέλειψαν μὲ τις πῶς δυσάρεστες ἀναμνήσεις; Ἀλλὰ αὐτὴ δὲν ὑπῆρξε ἡ μόνη μεγάλη ἐκπλήξη τοῦ Η' Παγκοσμίου Κυπέλλου. Οἱ ἀγνωστοὶ Βορειοκορεάτες ἀπέκλεισαν τοὺς ἄσσους τῆς Ἰταλίας, καὶ παρ' ὀλίγον νὰ αἰφνιδιάσουν καὶ τὴν Πορτογαλία...

Ο ΡΩΣΟΣ ΤΕΡΜΑΤΟΦΥΛΑΣ ΓΙΑΣΙΝ ΘΑΥΜΑΣΤΗΚΕ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΥΣΤΟΧΕΣ ΑΠΟΚΡΟΥΣΕΙΣ ΤΟΥ

Συμμαχίες...

Ποτέ δεν ήταν συσσωρευμένα τα νέφη του πολέμου, όσο σήμερα. Αυτή την δραματική δήλωση έκανε προχθές ο γενικός γραμματέας του Ο.Η.Ε. Ού Θαντ στην Μόσχα. Και έρχεται σε ηχηρή αντίθεση με μία πρόσφατη ριζοσπαστική δήλωση του Ντέ Γκάλ: «Ποτέ ο πόλεμος — έννοις πολέμο παγκόσμιο, πυρηνικό ή μη — δεν βρίσκόταν τόσο μακριά, όσο σήμερα». Ανάμεσα σ' αυτές τις συγκρουόμενες κρίσεις, έρπει ο ψυχρός πόλεμος, που, παρά την επίκινδυνη ανάφλεξη στο Βιετνάμ, στην Ευρώπη τουλάχιστον βρίσκεται σε πλήρη μαρasmus. Μπορεί η κασσανδρική παράταξη του Ού Θαντ να φοβάται τον τυφώνα από την Νοτιοανατολική Ασία. Άλλα έδω στην γηραιά και δικασμένη ήπειρο, κοινή συνείδηση είναι ότι περνούμε σταθερές ειρηνικές ημέρες. Η εισροπή του τρόμου, τα κύματα των τουριστών, οι χείμαρροι έμπορευμάτων (σε 6 δισ. δολάρια έχουν φθάσει το 1965 οι συναλλαγές Άνατολης - Δύσεως), που τώρα τους συμπληρώνουν ποταμοί κεφαλαίων (σε 2,5 δισ. δολάρια ανέρχονται οι δυτικές επενδύσεις στο Παράστημα, μαζί με τις εγκαταστάσεις αυτοκινητοβιομηχανιών στην Ρωσία), δημιουργούν την συναίσθηση της μίας κροτοβόρας συνπαρξιακής α-σφαλείας. Έτσι όμως γεννιέται α-τόματα η ερώτηση:

Τι θα γίνει με τις ευρωπαϊκές συμμαχίες; Θα διαλυθούν, θα επιζήσουν ή θα συγχωνευθούν, όπως μερικοί όνειροπόλοι δραματίζονται;

όσο το NATO, που ιδρύθηκε το 1948, όσο και το Άνατολικό NATO (ή καλύτερα το αντίNATO), που ιδρύθηκε το 1955, είναι τέκνα του ψυχρού πολέμου. Οι όπαδοι της διαλύσεως λένε: Τώρα που ο ψυχρός πόλεμος έχει εκφυλισθεί και ο παγκόσμιος πόλεμος ούσιαστικά άποκλείεται, έ-γιναν — πράγμα απλούστατο — περιττές και αναχρονιστικές οι δύο συμμαχίες.

Δεν υπάρχουν όμως στην Ευρώπη περιπτώσεις ανάφλεξης — παρά την ύφεση του ψυχρού πολέμου — που καθιστούν πάντοτε αναγκαία την ύπαρξη του NATO και του αντίNATO;

Άσφαλώς υπάρχουν τέτοιες περιπτώσεις, δεμένες κυρίως με τον Γόρδιο δεσμό του γερμανικού προβλήματος. Παράδειγμα: Τό Βερολίνο. Κανείς δεν αμφισβallesti ότι αν δεν φάισατο το NATO θα είχε γίνει πολλές φορές ως τώρα πραξικοπηματική κατάληψη του Δυτικού Βερολίνου από τους Άνατολικογερμανούς. Το αποτέλεσμα θα ήταν βία αντίδραση της Δυτικής Γερμανίας, πιθανόν ένοπλη σύγκρουση των δύο Γερμανιών, και από εκεί και πέρα καμμία δύναμη δεν θα μπορούσε να ξανααξέψει τους άνεμους των δακνών του Αίολου.

Δεν είναι δυνατόν όμως να εξαλειφθούν αυτές οι εστίες αναταραχής πάνω στην ήπειρο, με μία γενική συμφωνία, που θα καταργούσε ταυτόχρο-νως τις συμμαχίες;

Είναι ίσως αδύνατη η εξέλιψή τους αν δεν ένοποιθούν οι δύο Γερμανίες. Και είναι αδύνατον να ένοποιθούν ειρηνικά οι δύο Γερμανίες, έφ' όσον έχουν διαφορετικά κοινωνικά συστήματα: καπιταλιστικό ή μία, σοσιαλιστικό ή άλλη. Μία ενιαία Γερμανία προϋποθέτει, φυσικά, όμοιογενές σύστημα. Ποιά από τα δύο θα επικρατήσει; Υπόθεση που αφορά την θέληση των Γερμανών, είναι η εύλογη απάντηση. Άλλα ή Δυτική Γερμανία, με υπερτριπλάσιο πληθυσμό (59 εκατ. έναντι 17) και υπερτετραπλάσια οικονομική δύναμη (38 εκατ. τόνοι χάλυβος έναντι 4,5 εκατ., 210 δισεκ. κιλοβατ-τρες έναντι 50 δισ.), είναι ένας Λεβιάθαν που θα καταπιή αναπόφευκτα την ισχυρή αδελφή της μαζί με τον σοσιαλισμό της, αν ένοποιθούν τα δύο όμοιοφύλη κράτη. Και ο Άνατολικός κόσμος είναι αδύνατον να θεχθεί να άκρω-τηριασθεί έτσι. Θα αντίτασσει σε κάθε ένοπιση, έστω και με τα όπλα. Βρί-

σκεται λοιπόν έξω από την σφαίρα του ρεαλισμού ή ειρηνική συγγένευση της Γερμανίας — στην οποία θα αντι-ταχθούν και όλες οι Δυτικές ευρωπαϊ-κές χώρες, με έπι κεφαλής την Γαλλία, δοβούμενες τον άκράτητο γίγαντα που θα προέκυπτε. Και έπομένως: Η άναταραχή θα εξακολουθή να υφίσταται, και οι συμμαχίες θα εξακολουθούν να είναι αναγκαίες...

Δεν μπορεί όμως να διατηρηθούν οι συμμαχίες, χωρίς την δεσποζούσα παρουσία των δύο Μεγάλων, Άμερι-κής και Ρωσίας;

Ένοπλες δυνάμεις 1966

• ΑΜΕΡΙΚΗ: 17 μεραρχίες μάχης, 968 πολεμικά σκάφη, 40 πυρηνικά πυραυλόφορα ύποδρύχια, 14.400 άεροπλάνα α' γραμμής. Πυρηνική Ι-σχύς: 40.000 - 50.000 πυρηνικά δλήματα, 1.350 διηπειρωτικοί πυ-ραυλοί.

• ΚΡΑΤΗ ΤΟΥ NATO (χωρίς Άμε-ρική): 64 μεραρχίες μάχης, 427 πο-λεμικά πλοία, 3.450 άεροπλάνα α' γραμμής. Πυρηνική Ισχύς: 100 - 150 πυρηνικά μικρά δλήματα, κα-νείς πύραυλος μεγάλης άκτίνης έ-νεργείας.

• ΡΩΣΙΑ: 140 μεραρχίες, 240 πο-λεμικά σκάφη έπιφανείας, 400 ύπο-δρύχια (28 πυραυλόφορα πυρηνικά), 11.500 άεροπλάνα α' γραμμής. Πυ-ρηνική Ισχύς: 8.000 - 10.000 πυ-ρηνικά δλήματα, 270 διηπειρωτι-κοί πύραυλοι.

• ΑΝΑΤΟΛ. ΚΡΑΤΗ (χωρίς Ρωσία): 63 μεραρχίες, 22 πολεμικά πλοία, 3.000 άεροπλάνα α' γραμμής. Πυ-ρηνική Ισχύς: Μηδέν.

(Πηγή: Βρετ. Ίνστιτούτον Στρατι-γικών Σπουδών).

Μία σύγκριση των άριθμών αυτών δείχνει ότι τα κράτη του NATO, χω-ρίς την Άμερική, βρίσκονται στο έ-λεος της Άνατολής. Και τα Άνατο-λικά κράτη, χωρίς την Ρωσία, βρί-σκονται στο έλεος της Δύσεως. Έπο-μένως, όταν μιλά κανείς για συμμα-χίες, δεν μπορεί να μιλά για συμμα-χίες χωρίς τους Μεγάλους.

Τελική διατύπωση: Υπάρχουν λόγοι που συνηγορούν για την διατήρηση των συμμαχιών, παρά την άναμφισήτητη συρρίκνωση του ψυχρού πολέμου. Στο μεταξύ, όμως, τόσο το NATO, όσο και το αντίNATO, έχουν βαρύτατα τραυματισθεί στις πρόσφατες μάχες που έδωσαν, όχι το ένα έναντι του άλλου, αλλά το καθένα έναντι των ίδιων τέκνων του. (Σουλταμπέγκερ: «Το NATO βρίσκεται σε μαρasmus και ούσιαστικά ο στρατιωτικός του μη-τοχανισμός έχει νεκρωθεί». Ουντά: «Το Σύμφωνο Βαρσοβίας τείνει να γίνει θαυμασίο έκθεμα έθνολογικού μου-σειού»). Χωρίς συμμαχίες όμως θα-δισώμε στο δυνάμωμα της Συνπαρ-ξιας; Υπάρχουν λόγοι να προβλέψι κανείς ότι το άργανωμένο εσάτωμα κδδ που έπρεσάλλαν οι συγκεντρωτικές, υπεύθυνες συμμαχίες, θα τδ άδεχθούν άναύθυνα πραξικοπήματα (οι έστιες υπάρχουν: Τό Βερολίνο, τδ Κυπρία-κό...) Ικανά άκόμη να άνατινάξουν στον άέρα και αυτή την εισροπή του τρόμου... Και τδ λιγώτερο πδ έχομε να φοβόμαστε, είναι ότι ο έκ-φυλισμός των συμμαχιών, που έπρε-σάλλαν λόγω της άπρωτης του ψυχρού πολέμου, θα προκαλέσει την άνασκήρυ-ση και τδν γίγαντισμό του. Σαρκα-σμός τής διαλεκτικής!

Σόλων

Η ΧΡΥΣΗ ΘΕΑ ΔΙΑΛΕΞΕ ΤΟΝ ΚΑΛΥΤΕΡΟ;

Ο ΑΓΓΛΟΣ Μπέμπυ Τσάρλτον (άριστερα) σημειώνει το ένα από τα δυο γκολ στον άγωνα με την πορτογαλική ομάδα. Έτσι εξουδετερώθηκε ο πιο έπικίν-δυνος αντίπαλος και έτσι άνοιξε ο δρόμος για την κατάκτηση του κυπέλλου.

Ο Έντουαρντ Μπέτσλν, που βρί-σκεται κλεισμένος στις φυλακές, με καταδίκη δυό έτών, για την συνερ-γασία του στην κλοπή του χρυσού κυπέλλου, άσφαλώς δεν θα είχε έπι-χειρήσει τότε την παράνομη πράξη. Αν ήξερε ότι 11 συμπατριώτες του θα φρόντιζαν να τδ «κλέψουν» νόμι-μα και να τδ προσφέρουν για τέσ-σερα τουλάχιστον χρόνια στην άγα-πημένη τους πατρίδα. Η Άγγλία, λοιπόν, κατέκτησε τδ κύπελλο τής Χρυσής Θεάς του Η' Παγκοσμίου Κυπέλλου και, μετά από μία περίο-δο άλληπαλλήλων άπογοητεύσεων, έξανάγινε η πρώτη ποδοσφαιρική δύ-ναμη τού κόσμου.

Τό έρώτημα όμως άνέρχεται άδε-λα στα χείλη κάθε φιλάθλου: Η θεά τής μπάλλας διέλεξε τδν πρα-γματικά καλύτερο;

Οι Άγγλοι παρουσίασαν ένα άρ-τιο ποδοσφαιρικός συγκρότημα, με άπροσπέλαστη άμυντική γραμμή (ά-φου μέχρι τδν τελικό είχαν δεχθεί έ-να μόνον γκόλ, και αυτό από πέ-ναλτυ!) και με έπικίνδυνη έπιθετι-κή πεντάδα, παρά τδ γεγονός ότι κρί-ντο αχρηστώμενα να δώσουν τδ κρί-σιμα παιχνίδια τους χωρίς τδν ύπ-σιμα παίχτη έπιθετικό παίκτη, άριθμόν 1 Άγγλο έπιθετικό παίκτη, τδν Τζέιμ Γκρήβς. Άλλα συνέδη να άρχίσουν τδ Η' Παγκόσμιο Κύ-πελλο με μία ψυχρολουσία (υποχρεώθη-καν σε ίσοπαλία από τδς Ούρου-γουανους και μάλιστα μπροστά στην βασίλισσά τους!), και αυτό δημι-ούργησε την λαθραμένη έντύπωση ότι οι Άγγλοι δεν ήταν αυτοί που περιμένανε να είναι και αυτοί τδ τελικός άπεδείχθησαν ότι ήταν. Σ' αυτό, αν προστεθούν οι έντονες δια-μαρτυρίες τδν Άργεντινών για άδι-καιρίες που τδς έγιναν στδν άγωνα της πρδς τδς Άγγλους, καθώς και η μεροληπτική άπόφαση τδν δι-οργανωτδν να μεταθέσουν τδν ήμι-τελικό Άγγλίας - Πορτογαλίας άπο τδ Λίβερπουλ στδ Λονδίνο, έξηγει-ται η δυσπιστία πολλών φιλάθλων της πρδς την πραγματική ικανότητα τδν Άγγλων να κατακτήσουν τδ χρυσό κύπελλο.

Και για μέν την Άγγλία μπορεί τδ καθένος να διατηρή τις άπόψεις του. Κανείς, όμως, δεν έχει διαφο-ρετική γνώμη ως πρδς τδ ότι ο Πορτογάλος Έουσέμπιο ύππρε έ

καλύτερος παίκτης τού Η' Παγκο-σμίου Κυπέλλου. Με τδ πιο πολλά γκόλ στδ ένεργητικό του, με τς πιο έμπνευσμένες δημιουργίες και τς πιο θεαματικές πρωτοβουλίες, κατέ-λαβε την θέση στδ «πάνθεον τδν η-ρώων τού ποδσφαίρου», θέση που έμεινε κενή μετά την άποτυχία τού Πελέ και τής όμάδος του.

• Στδς 32 άγδνες τού Η' Παγ-κοσμίου Κυπέλλου διετέθησαν συνo-λικά 1.463.033 εισιτήρια. Τό ρε-κόρ θεατδν άνήκει στδν τελικό ά-γωνα, όπου προσήλθαν 97.000.

• Η Άγγλία κατακτδ τδ Παγκό-σμιο Κύπελλο για πρώτη φορά. Στς προηγούμενες 7 διοργανώσεις πρωταθλητιά άπεδείχθησαν οι έξής χώρες: 1930: Ούρουγουά, 1934: Ίταλία, 1938: Ίταλία, 1950: Ού-ρουγουά, 1954: Δυτ. Γερμανία, 1958: Βραζιλία, 1962: Βραζιλία.

• Μία περίεργη σύμπτωση: Η τε-λική σειρά κατατάξεως ήταν όπως συνέπεσε με την σειρά τδν 4 όμι-λων. Η Άγγλια, νικήτρια τού α' όμιλου, κατέκτηε πρώτη, η Δ. Γερ-μανία, νικήτρια τού β' όμιλου έ-μειναν, νικήτρια τού γ' όμιλου, κατέλαβε νικήτρια τού δ' όμιλου, νική-την τρίτη θέση και η Ρωσία, νική-τρια τού δ' όμιλου, παρέμεινε τε-τάρτη!

• Ο μεγάλος άτυχος τού Η' Παγ-κοσμίου Κυπέλλου, ύππρε ό Βρα-ζιλιάνας τεχνικός Φεόλα, τδν όποιον άπεύλησαν άκόμη και με... άγχόνη οι συμπατριώτες του για την άπο-τυχία τής όμάδος τους.

• Άναταραχή προεκάλεσε στην Βραζιλία (έκινδύνεσε με πώση η κδέρηση), έπιμειώθησαν θάνα-τοι κλπ.), στην Ίταλία, στην Ί-σπανία και στην Γαλλία, η άποτυ-χία τδν ποδοσφαιρικών όμάδων τους. Στην Ίταλία κατέτεθησαν 12 έπερωτήσεις θουετυτδν.

• Οι Νοτιοαμερικανοί άπειλησαν με δημιουργία έξχωριστής Όμο-σπονδίας και νέου κύπελλου, δια-μαρτυρόμενοι για τς «άδικίες» που τδς έγιναν.

• Ίποτισμός: Ο Ίταλδς τεχνι-κός Φάμπρι, ήταν ό μόνος που πήρε όλο τδ άόρος τής άποτυχίας έπάνω του και έλεε ότι οι παίκτες του έ-καναν ό,τι μπορούσαν.

Ντίνος Βεντίκος

Όλοι οι άγδνες τού Η' Παγκοσμίου Κυπέλλου

Α' ΟΜΙΛΟΣ	Άγγλια	Ούρουγουά	Μεξικό	Γαλλία	Τέρματα	Βαθμοί	Παρατηρήσεις
Άγγλια		0 - 0	2 - 0	2 - 0	4 - 0	5	Η Άγγλία ξεκίνησε άσχημα, αλλά τερμά-τισε έντυπωσιακά τδ Παγκόσμιο Κύπελλο.
Ούρουγουά	0 - 0		0 - 0	2 - 1	2 - 1	4	Με τδ 0-0 πρδς τδς Άγγλους κατέπλη-ξε. Προκρίθη εύκολα, αλλά μετά ήττη.
Μεξικό	0 - 2	0 - 0		1 - 1	1 - 3	2	Άπεδείχθη άνώτερο από ό,τι περίμεναν οι ειδικοί. Ήττηθη μόνον από την Άγγλία.
Γαλλία	0 - 2	1 - 2	1 - 1		2 - 5	1	Άπογοήτευση από την άρχή ως τδ τέλος. Ούτε τδ Μεξικό κατάρθωσε να κερδίσει.

Β' ΟΜΙΛΟΣ	Γερμανία	Άργεντινή	Ίσπανία	Έλβετία	Τέρματα	Βαθμοί	Παρατηρήσεις
Γερμανία		0 - 0	2 - 1	5 - 0	7 - 1	5	Άγωνίστηκε με σθένος και μέθοδο και κατάρθωσε να φθάσει μέχρι τδν τελικό.
Άργεντινή	0 - 0		2 - 1	2 - 0	4 - 1	5	Χάρης στην καλή άμυνά της, παρουσίασε καλή γενική άπόδοση στς έμφανίσεις της.
Ίσπανία	1 - 2	1 - 2		2 - 1	4 - 5	2	Άπογοήτευση έν σχέσει με τδ στέλεχ που διαθέτει. Πάντως, στάθηκε και λίγο άτυχη.
Έλβετία	0 - 5	0 - 2	1 - 2		1 - 9	0	Ούτε καλύτερη, ούτε χειρότερη από τδ έπί-πεδο όπου την έθετε η γενική έντύπωση.

Γ' ΟΜΙΛΟΣ	Πορτογαλία	Ούγγαρία	Βραζιλία	Βουλγαρία	Τέρματα	Βαθμοί	Παρατηρήσεις
Πορτογαλία		3 - 1	3 - 1	3 - 0	9 - 2	6	Έξαιρετική η άπόδοση της πορτογαλικής ό-μάδος. Παρ' όλίγον να κερδίσει τδν τίτλο.
Ούγγαρία	1 - 3		3 - 1	3 - 1	7 - 5	4	Έκπληκτική όμάς, έν σχέσει με τς προ-βλέψεις. Κατέπληξε νικνντας την Βραζιλία
Βραζιλία	1 - 3	1 - 3		2 - 0	4 - 6	2	Η μεγάλη έκπληξη (άρνητική) τού κυπέλ-λου. Άπεδείχθη κατώτερη τδν προβλέψεων.
Βουλγαρία	0 - 3	1 - 3	0 - 2		1 - 8	0	Είχε την άτυχία να δρεθεί στδν όμιλο τρι-δν άληθινά πανισχύρων συγκροτημάτων.

Δ' ΟΜΙΛΟΣ	Ρωσία	Βόρ. Κορέα	Ίταλία	Χιλή	Τέρματα	Βαθμοί	Παρατηρήσεις
Ρωσία		3 - 0	1 - 0	2 - 1	6 - 1	6	Πειθαρχημένη ποδοσφαιρική όμάδα που έ-παίξε σπουδαίο ρόλο. (Τελικά έηλε 4η).
Β. Κορέα	0 - 3		1 - 0	1 - 1	2 - 4	3	Η όμάδα θαύμα. Άισατάωσε κυριολε-κτικά όλο τδν κόσμο με την άπόδοσή της.
Ίταλία	0 - 1	0 - 1		2 - 0	2 - 2	2	Η πιο μεγάλη άπογοήτευση, άφου τελικά άπέκλεισθη από τδς Βορειοκορεάτες!
Χιλή	1 - 2	1 - 1	0 - 2		2 - 5	1	Κατώτερη τδν προβλέψεων. Δεν παρουσία-σε έποτε τδ άξιόλογο στς έμφανίσεις της.

ΠΡΟΗΜΙΤΕΛΙΚΟΙ	ΗΜΙΤΕΛΙΚΟΙ	ΤΕΛΙΚΟΣ
Άγγλια 1	Άγγλια 2	Άγγλια 4
Άργεντινή 0	Πορτογαλία 1	Γερμανία 2
Πορτογαλία 5	Γερμανία 2	Ρωσία 1
Β. Κορέα 3	Ρωσία 1	Πορτογαλία 2
Γερμανία 4		
Ούρουγουά 0		
Ρωσία 2		
Ούγγαρία 1		

ΟΙ ΣΚΟΡΕΡΣ

9 γκόλ: Έουσέμπιο.
6 γκόλ: Χάλλερ.
4 γκόλ: Μπέις, Πορτογαλίας, Μπε-κενμπάουερ, Χάρσο.
3 γκόλ: Άουγκουστο, Άρτίμε, Χάιντ, Μπε. Τσάρλτον, Τάρρες, Μάλσφοντ.
2 γκόλ: Ζέλερ, Μάρκος, Τσιολέν-κο, Μέζου, Γίν.
1 γκόλ: Μπόργια, Έουσέρ, Ντέ - Μπουργκούα, Έμμερλν, Χέντε, ΠΕΛΕ, Τούτσας, Φαρίντα, Ρίκα-ντο, Σιμόες, Φόρκας, Ρόχα, Κορτές, Πάκ Νάσ, Ίκ. Ντάγκ Γλου, Βάγκ, Σούγκ Κουκ, Κεν-νέν, Σάντσς, Πόρρι, Άυάνδιο, Φουστά, Άσπαρρόζοφ, Ονέγκο, Μπατσόλι, Μπαρίκον, Μπανισέ-ρ, Πίτερς, Βέιτσερ.
• Είς άόρος της όμάδος τους έπέ-συχον γκόλ οι Βουτσάφ και Ντα-βίντφ (Βουλγαρία).
• Πέναλτυ: Έουσέμπιο (4), Χάλ-λερ, Ντέ - Μπουργκούα, Μέζου, Μάρκος.

Σχέσεις πολιτικῶν καὶ διπλωματικῶν ἀρχῶν

Δύο σχετικῶς πρόσφατα ἐπεισόδια κατέδειξαν τὸν τελευ-
ταῖο καιρὸ τὴν ἑλλειψὶ συντονισμοῦ ἀπὸ τὴν ὁποία πάσχουν
σὲ μεγάλο βαθμὸ οἱ σχέσεις μεταξὺ πολιτικῶν ἀρχῶν καὶ
διπλωματικῆς ὑπηρεσίας στὴν χώρα μας. Καὶ οἱ μὲν πολι-
τικές ἀρχές, παρὰ τὴν φιλότιμη συνήθως προσπάθεια τοῦ ἐ-
κάστοτε ὑπουργοῦ, κατέχονται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπὸ τὸ
αἴσθημα: ὅτι ὁ τελευταῖος πού θὰ μποροῦσε νὰ ἔχη γνώμῃ
ἢ δικαίωμα στὰ ἐξωτερικὰ ζητήματα εἶναι ἡ διπλωματικὴ ὑ-
πηρεσία. Καὶ ἐνεργοῦν (οἱ πολιτικές ἀρχές) συνήθως ἐγω-
ιστικά, ἐξουδετερώνοντας τίς περισσότερες φορὲς τὴν χρη-
σιμότητα τῆς διπλωματικῆς ὑπηρεσίας — καὶ κάνοντας πι-
δῆματα στὸ κενόν...

ΤΑ ΔΥΟ πρόσφατα παραδείγματα είναι χαρακτηριστικά. Τό πρώτο: 'Υψηλά Ισταμένη προσωπικότης τοῦ δημοσίου θίου ἔφθασεν ἐντελῶς ἀπροιδοποιή-
σα στὴν ἄλλη ἄκρη τοῦ κόσμου (σὲ ἄλλη, μακρινὴ ἥπειρο) γιὰ νὰ παραστή ἐπισημῶς σὲ κάποια τελετὴ γιὰ τὴν ὁποία εἶχε προ-
κληθῇ ἀπὸ τοπικὰς ἀρχάς. Ζήτη-
μα γοῦπρου γιὰ τὴν χώρα μας
ἦταν νὰ τηρηθῇ ἡ προβλεπομένη
διαδικασία ὥστε ἡ αἰσιὴ ἐκεί-
νη νὰ μὴν περάσῃ ἀπαρατήρη-
τη, ὅχι μόνο γιὰ τὴν ξένη κυ-
βέρνησι, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν ἑλ-
ληνικὴ διπλωματικὴ ἐκπροσώπη-
σι. Ἐπρωτὶ κλήθῃ ὁ δρόμος ᾧς
αἰσιῆς — καὶ τοῦ αἰφνιδιασμοῦ!

Τὰ οἰκονομικά

Τὸ ἄλλο: «Ὅμας» βουλευτῶν εὐρωπαϊκῆς χώρας ἐφάσθη σὴν Ἀθήνα καὶ ἐγίνε δεκτὴ μὲ ἀπερίγραπτες περιποιοῖσεις καὶ ἐπισημὲς ἐκδηλώσεις ἐκ μέρους τῆς βουλῆς, τῆς κυβερνήσεως κλπ. Ἀλλὰ ἐνὶ πρόκειτο περὶ ἐπισκοπῆς ἀντιπροσωπείας ζένου κοινοδοβουλίου, ἡ ὁποία καὶ θὰ δικαιολογεῖται ὅλες αὐτές τῆς ἐπισημὲς ἐκδηλώσεις, τὰ γεγονότα, τοὺς λόγους καὶ τῆς προσηφωνήσεως. Ἐπρόκειτο ἀπῶς περιουσιακοῦ ταξιδίου δύο - τριῶν βουλευτῶν. Βεβαίως, ἐν ἴταν ἀντιλήφθουν αὐτὴ τὴν «λεπτή» διαφορά, ἀφοῦ ἐνὶ εἶχαν φροντισεῖ καν να ἐλθουν ἐν ἐπαφῇ μὲ τὴν ἀρμόδια ἑλληνικὴ πρεσβεΐα...

Ἀσυντόνιστα

Και ένα τρίτο (παλαιότερο) παράδειγμα είναι χαρακτηριστικό. Ο της της ελλείψεως συντονισμού. Ο προεδρίας, η μεγάλη, δύναμεις (πρό δύο ετών περίπου) έκανε έντονα το διάδημα στον Έλληνα πρωθυπουργό. Το φυσικότερο ήταν ότι τουλάχιστον η αρμοδια ελληνικής προεδρίας θα ενημερωμένο επί του διαδήματος και θα έπαιρνε οδηγίες για την τακτική που έπρεπε να ακολουθήσει. Όστόσο, το διάδημα κρατήθηκε... μυστικό στην Αθήνα. Και ο προϊστάμενος της αρμοδιας ελληνικής προεδρίας, όταν έλπιζε από τον υπουργό Έξωτερικών της

χώρας στην οποία υπηρέτοῦσε για να ἀκούση τὴν συνέχεια τοῦ διαθήματος, συνελήφθη κλέπτων ὁπώρας...

“Ας μη νομίζη κανείς ὅτι ἀντίστοιχα παρόμοια δὲν διατυπώνουν καὶ οἱ πολιτικές ἀρχές ἐπὶ θάρος τῆς διπλωματικῆς ὑπηρεσίας. Ἀδιόφορο. Τὸ συμπέρασμα εἶναι ὅτι οὐ αὐτὸν τὸν νευραλγικὸν τομέα ἡ χώρα μας πάσχει. Πρόκειται περὶ ἐνὸς θέματος τοῦ ποὺ ὅποιον ἡ στήλη αὐτῆς ἀποσχολήσῃ πρὸ καιροῦ, ἀπεφάνθη ὅτι εἶναι ἐσφαλμένη ἡ ἀντιλήψις κατὰ τὴν ὅποιαν στὴν ἐποχὴ μας ἡ ἀποστολὴ τῆς διπλωματικῆς ὑπηρεσίας καθίσταται ἐκ τῶν πραγμάτων περιωρισμένη καὶ δευτερεύουσα καὶ υποεκτιθεῖ ὅτι θὰ ἐπανήρχετο σχετικῶς, γιὰ νὰ σημειώσω ἑνὸς γενικῆς γραμμῆς ἐλλείψεως — καὶ δυνατότητες βελτιώσεως. Ἐπανερχομαι σήμερα.

Ἑλλειπής

Η οργάνωση της διπλωματικής υπηρεσίας στο κέντρο (στην Ύλη) είναι επίσης ελληνική. Άρκει να λε-
χθεί ότι, όταν κάποια στιγμή το Κυ-
βείο ήταν στο κορυφαίο του, οι
Ευρωπαίοι διέδωσαν μόνο ένα προ-
βλεπόμενο διένεμα, οι δ-
οθευτικοί και ένα γραμματικό, οι δ-
οθευτικοί, πέραν των άλλων, έθελον
πείσει, ήταν επιφορτισμένοι και με
τους, ήταν ενθουσιασμένοι για το εθνικό θέμα...

[illegible]

1 Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ εκπροσώπηση στις ξένες χώρες, είναι τὸ ἓνα.

2 Η ΟΡΓΑΝΩΣΗ της διπλωματικής υπηρεσίας στο κέντρο, στην Αθήνα — είναι το άλλο.

3 ΚΑΙ ἡ ποιοτικὴ ἄνοδος τοῦ ἐμψύχου ὕλικου εἶναι τὸ τρίτο πρόβλημα.

Ἡ διασπορά

Ως πρὸς τὸν ἀριθμὸ καὶ τὴν σύν-
θεσι τῶν ἐλληνικῶν πρεσβειῶν στὸ
ἐξωτερικόν, δύο θεωρίαι διατυπώνον-
ται βασικά, μὲ τὴν προϋπόθεσι θε-

βαια ὅτι ὁ προϋπολογισμός μας δὲν
ἐπαρκεῖ γιὰ νὰ δικτυωθῇ πλήρως ἡ
Ἑλλάς μὲ τὸ ἐξωτερικό.

● Η ΜΙΑ ΘΕΩΡΙΑ: «Ότι, Έστω και με έλλειψη συνθήσι, Έστω και αποτυπώσης, η επίσημη έλληνική παρουσία πρέπει να υπάρχει σε όλες τις χώρες με τις οποίες μας συνδέουν πάσης φύσεως ενδιαφέροντα και συμπεριφορά. Αυτό λοιπόν σημαίνει, Αποτέλεσμα: Διασπορά των μικρών διπλωματικών συνθημάτων μας σε όλονακρο τον κόσμο και άδυναμία, λόγω έλλειψης (έλλιπαστάτης!) — μερικές φορές μά προσέβια με μόνο προσωπικό, π.χ., τον πρέσβη, άν έχη πρέσβη, και ένα γραμματέα μάς αντιπροσωπεύει σε τέσσερις και πέντε χώρες...» συνδέσεις, να εκπληρώση η έλληνική διπλωματική εκπροσώπηση την πραγματική της άποστολή σχεδόν παντού...

● Η ΑΛΛΗ ΘΕΩΡΙΑ: "Ότι, ἐφ' ὅσον ὅν ἐπιτρέπει ὁ προϋπολογισμός, πρέπει να καταπολεμηθῇ ἀποφασιστικῇ ἡ διαπορέα καί, ἀντιθέτως, οἱ προσεβές τοῦ ἐξωτερικοῦ να περιορισθῶν σὸν ἐλάχιστον δυνατό ἔρθευ, ἀλλά αὐτές ποῦ δὲ διατηρηθῶν να ἐπανόρθωσιν πληρῶς καί να ἐφοδιασθῶν με ὅλα τα μέσα, ποῦ δὲ τις μετατρέψουν σε ἀληθινὰ προγεφυρώματα τῶν ἐλληνικῶν συμφερόντων καί τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος με ὁριστικῇ ἀκτινοβολαί καί πέραν τῆς χώρας στήν ὅσπια εἶ ἔχουν τὴν ἔδρα τους.

Η ΚΑΤΑΛΛΗΛΗ ποιοτική επιλογή κατά την πρόσληψη των νέων διπλωματικών ακολούθων. Η μόρφωση του υποψηφίου ασφαλώς πρέπει να άπτεται ένα στοιχείο. Η ευστοφία και η δυνατότητα εξέλιξης του προς το καλύτερο, ένα άλλο εξ' εσου θεμελιώδες στοιχείο. Όσο περισσότερο είναι οι υποψήφιοι, τόσο σωστότερη και αποδοτικότερη μπορεί να γίνει αυτή η επιλογή. Ωστόσο, στο κεφάλαιο αυτό παρατηρείται ένα μελαγχολικό φαινόμενο: ότι οι υποψήφιοι που παρουσιάζονται στο υπουργείο Έξωτερικών είναι ελάχιστοι, εν αναλογία με τους υποψηφίους που εκπαιδώνουν ενδιαισφέρον σε άλλους τομείς. Και, συνεισώς, πρόσωπα επιλογής που μικρά... Πρόσωπα που γνωρίζουν τα πράγματα παρρησιάζονται ότι ίσως θα έπρεπε να μειωθούν τα τυπικά προσόντα που ζητούνται διότι τους υποψηφίους - π.χ., είναι μάλλον δύσκολο να βρεθούν πολλοί νέοι άνθρωποι που να χρησιμοποιούν δύο ξένες γλώσσες σαν την μητρική τους, πράγμα που ασφαλώς στενεύει πολύ τον κύκλο των ενδιαφερομένων.

2 ΣΥΝΕΧΗΣ ἀνανέωσι καὶ συμπλήρωσι τῶν γνώσεων τῶν διπλωματικῶν ἕως ὅτου φθάσουν σὲ αὐτὰς θέσεις θαυμιδῆς. Καί, ἔτσι, ταῦτα αὐτὰ τῆς μετεκπαιδευτικῆς πέραν τῶν συγκεκριμένων κατὰ πού θὰ ἀποφέρουν, θὰ ἀποτελέσουν τὴν διαδρομὴν τοῦ χρόνου θαυμιδῆς π.χ., συμβαίνει στὸν στρατὸ θαυμιδῆς σταθμούς, οἱ ὁποῖοι θὰ προδίδουν ἀναγνώριση ποιοτικῶς τὰ περιθώρια καὶ τὸν ρυθμὸ ἐξελίξεως τοῦ καθενός.

3 ΑΣΦΑΛΕΙΑ. Και αίσθημα ασφα-
λείας μπορεί να δημιουργηθῇ
μόνο:

● ΕΑΝ τὸ κράτος ἀντιληφῇ τις πραγματικὰς ὁικονομικὰς ἀνάγκας, πῶς ἔχει ἕνα διπλωματικὸς καὶ τὴν ἐποχὴ πῶς ἀνέκει στὴν ἑνὴν ὑπηρεσίαν καὶ δὲν περᾶσθαι τὸν στρατότερο τὸν ἀπομονῶν. Οἱ ἀνάγκας, συνυποσπασμένας καὶ μετὰ τὴν φύσιν τῶν ἐργασιῶν, εἶναι πραγματικὰς οἱ τῆς ἀντιλήψεως. Καὶ δὲσκόλως, — καὶ ἀντιπερὶσσεύει πῶς τοῦτον ὅποτι τὸς προποκίσιον νέος θὰ σήμερα, ἕνας τοῦ ὑπουργοῦ. Ἐξωτερικῶς ἐπὶ τὸν ὅπου στήριζεται σὲ προσωπικὴν περιόχῃ.

• ΕΑΝ η υπηρεσία φροντίσει να εξασφαλιστεί άνετη και δίκαιη εξέλιξη μέσα στο διπλωματικό σώμα. Ή έγκαιρη απόφωρση από τα άνώτατα αξιώματα και η δοκιμασία στα διάφορα στάδια επαγγελματικής εξέλιξης αποτρέπουν την συμφορμή, τονόυνη της έλπίδες και τον ένθουσιασμό, ανανέωρουν τις γνώσεις, πολλαπλασιάζουν την πείρα και διαχωρίζουν έγκαιρως τα πρόβτα από τα έρρινα έπ' ωφέλεις και τον μέν και τον δε -- και τις χώρες...

Ἀναδιάρθρωσις

Είναι καλός ο νέος οργανισμός του υπουργείου Έξωτερικου. Χρειάζεται χρήματα που δεν υπάρχουν. Ισχυρίζονται οι ειδήμονες. Πιθανώς. Δεν σημαίνει, όμως, ότι δεν μπορεί να βρεθούν. Ή ότι πρέπει μερικά να θρεθούν, και απ' εκεί να αναστήσουν διπλωματική υπηρεσία να αναστήσουν θωροή πραγματικά, στις δυνατότητες που επιτρέπει η ελληνική πραγματικότητα. Αφασφαλός είναι και το εξω-πλήθυν κανείς τα πόδια του εξω-πλο το παπλάμα - όπως λέει η παροιμία. Είναι όμως χειρότερο - κι αυτή την στρουθοκάμηλο - κι αυτό κάνουν επί χρόνια.

Νῖκος Μεταξᾶς

РЕПОРТАЖ

Θ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΥ

Αὐγούστος τοῦ '86. Οἱ ἐ-
 φημερίδες δὲν ἐγρα-
 ψαν γιὰ τὴν ἀποστολὴν πρὸς
 «χάθρη», προσπα-
 θώντας νὰ ξεφρευνήσῃ, τέλει
 Ἰουλίου, τὴν θερι-
 νὴ Πλάκα. Ὁ φωτογράφος
 πῆγαν μυστρά.
 Ἀκολούθησεν ὁ δημοσιογρά-
 φος, μὲ τὸ «μπικ»
 καὶ τὸ μπλοκάκι τῶν ἐντυπώ-
 σεων. «Ὅπως φαίνε-
 ται ἀπὸ τὶς σημειώσεις πρὸς

«ἔθρῃσκαν ἀργότε-
ρα», ξεκίνησαν κάπως ποιη-
τικά: «Τὴν ὥρα ποὶ
τὸ λαμπρὸ σπουδαίει τοῦ ἡ-
λιου σφράγιζε τὸν
θάνατο μᾶς ἀθηναϊκῆς μέ-
ρας». Τὸ σούρουπο
τοῦς ἐθῆκε σὰ σύννορα τῆς
ὁδοῦ Ἀδριανοῦ. Μὲ
τὸ πρῶτο σκοτάδι — ὁρατοὶ
δῶμας ἀκόμῃ — πέ-

Μηησικλέους... Με-
τά, χάθηκαν ξαφνικά, στὰ
φῶτα, πὺ ἀπλώσαν
τὰ πολύχρωμα πλοκάμια τους

Στῆς Πλάκας τὶς ἀνηφοριές

ΕΗΜΕΡΟΒΡΑΔΙΑΖΟΝΤΑΙ ΤΩΡΑ ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΤΟΥΡΙΣΤΕΣ

Ἡ Πλάκα ξεχειλίσε

▲ Μέχρι τὸ Μοναστηράκι ἔφθασαν τὰ τουριστικά κοπάδια, πὺ τριγυρνοῦν τὰ βράδια στὴν Πλάκα, καὶ τὰ τρίτης κατηγορίας «μαγέρικά» ἔχουν μεταβληθῇ σὲ «ρεστωράν» μὲ λατινικὲς ἐπιγραφές. Ἡ εἰκόνα, ὅμως, δὲν παύει νὰ εἶναι γεμάτη ἀπὸ χρῶμα, ἀτμόσφαιρα, γοητεία, καθὼς τὸ ἐκκλησάκι τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἐποπτεύει, στὴν παλιὰ αὐτὴ ἀθηναϊκὴ πλατεία, τὸ δείπνο τῶν νεαρῶν ξένων.

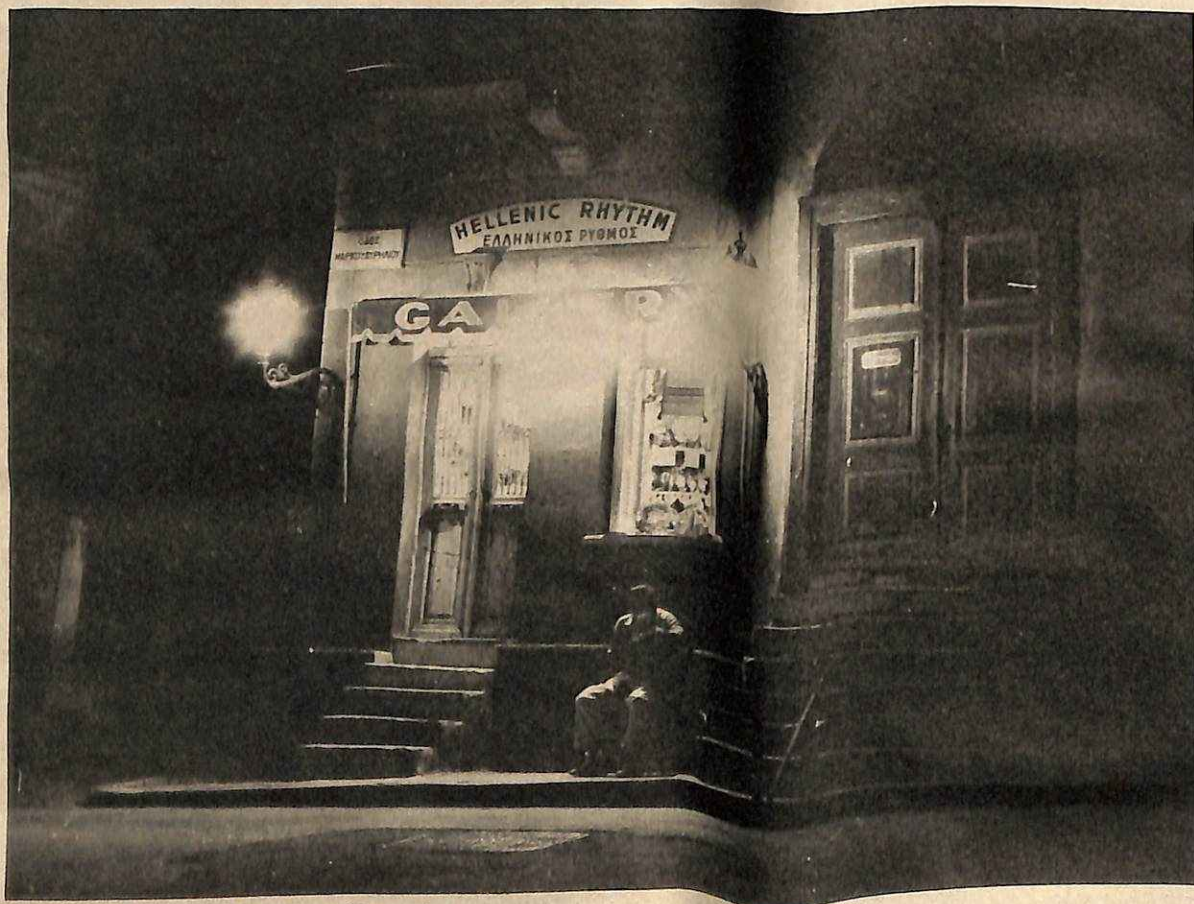

Οἱ ἄνθρωποι δὲν λένε νὰ φύγουν

▲ Τὸ χθὲς καὶ τὸ σήμερον, τὸ φῶς καὶ τὸ σκοτάδι, ἔχουν ἀπὸ ἀγιοκλίμα καὶ τουριστικὲς κατασκευὲς ἀνακατεύονται χωρὶς διαταγμοὺς στοὺς δρόμους τῆς Πλάκας, ἐκεῖ πού ζοῦν ἀκόμη οἱ καθημερινοὶ ἄνθρωποι τῆς Μοναχικῆς μοιάζει τὸ μικρὸ χαγιάτι, καθὼς καὶ ἡ κυρούλα, πού φαίνεται νὰ ζῇ κάποιες ἄλλες ὥρες.

Με τὸ σούρουπο
ἡ Πλάκα ἀρχίζει νὰ ζῇ —
μιὰ διαφορετικὴ Πλάκα
ποὺ προσελκύει τοὺς
ξένους μὲ τὴν γραφικότητα
καὶ τίς πολλὲς
ἐκπλήξεις τῆς.

(Φωτογραφίες Β. ΚΑΡΑΜΑΝΩΛΗ)

ΘΕΑΤΡΙΚΟ σκηνικό (ἄνω) μοιάζουν τὸ
μαγαζὶ κι ὁ μαγαζάτορας, ποὺ περιμένουν
τὸν μεταμεσονύχτιο πελάτη, ὁ ὅποιος, ὅ-
μως (κάτω), προτιμᾷ τὸ πλακιώτικο μπάρ

Οἱ σημειώσεις ποὺ «δεδίηκαν» —ἀκολου-
θοῦν μαζί μὲ φωτογραφίες— δὲν ἔχουν συν-
οχή, εἶναι ἀνάκατες, ὡς πολὺ καθαρές...

«...Σὲ ἀρασία θάβεται ἡ Πλάκα ἢ σὲ
νιελίριο; Οἱ εἰδικοί ποὺ ἀπάντησαν σὺν ἐ-
ρώτημα ἔχουν μιὰ ἰσχυρὴ γνώμη: Ἡ κατά-
σταση ὀφείλεται σὲ ἐνεπιτυχὲς «νισπάρ-
ομα»».

«...Σόχο, Ψυρρή, Κασιδιέρη, (μήπως
καὶ λίγη Τρούμπα;), Γκορηνούτς Βίλλαιτς,
ὅλα μαζί προσπαθοῦν νὰ χωρέσουν στὰ στε-
νά της, νὰ παραβιάσουν τὰ σπύτια της, νὰ ἐγ-
καισιανοῦν σὲς ἀνηφοριές της, ὅπως ἀκρι-
βῶς ξαπλώνουν μὲ ἄνεση στὰ σκαλιά της τὰ
γενειοφόρα «μυλὸν - τζήν», ποὺ κατηφορί-
ζουν, ὡς τὸ Ταίναρο, σὴν πλάτη τοῦ εὐρω-
παϊκοῦ «Χις Χάινινγκ»...».

«...Τί εἶναι ὅλες αὐτὲς οἱ μίνι - φουότες,

ποὺ κατακυλίσουν στὰ πλακιώτικα σκαλιά τὰ
μεσανύχτια, μὲ μισὴ φραντζόλα ψωμὶ σὴν
μισὴ ἀγκυλιά «ἔνα μελαχροινὸ πριγκίπισ-
πὸ τὴν Κυρὴν σὴν ἄλλη μισή; Νὰ εἶναι
φοιτήτριες, ποὺ θὰ μᾶς ἀνταποδώσουν κά-
ποτε τὴν φιλοξενία —φλέρι, ἀνοχή, δειπνα,
μυρωδιά ἀπὸ ἀγιόκλημα, φεγγαράδες, εἰσι-
τήρια γιὰ γαλάζιες πλάς— μὲ λόγια ἀνα-
γνωρίσεως καὶ διαφημιστικὲς ἀναμνήσεις,
ἢ μήπως ἀνήκουν σὲς ἀποδιοπομπαίτες τῆς
εὐρωπαϊκῆς «οἰοστράντα»...».

«...Στοὺς «Ἀεθροῦδες» μιὰ παρὰ ἀπὸ ἄ-
χυρὲντα κορίτσια μᾶς κάνει νὰ νοιώσουμε
καχύποπτοι, ἐνοχοί, λίγο θρώμικοι... Καλό-
τεγα νὰ καταφύγουμε σὴν καλόπιστη σιατι-
στική: Ἐννιά σὲς δέκα, οἱ περιπτώσεις —
ἀγόρια καὶ κορίτσια— εἶναι... νιάτα...».

«...Βλέπω αὐτὲς τίς μακροπόδαρες ἐλα-
φίνες. Ἀνεβαίνουν πηδηχτὰ τὰ σκαλιά τοῦ
πλακιώτικου δρόμου, κρατώντας μὲ τὴν ἴ-
δια ἄνεση σὺν χέρι γαρδένιες —ἱπποτικὴ
προσφορά τῆς ἀρενός Καλλιθέας— ἢ κορό-

ΜΕ ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΔΕΙΛΙΝΟ ἡ Πλάκα ἀρχίζει νὰ σαλεύη καί ὅταν τὰ πολύ-
χρωμα φῶτα τῶν δρόμων καὶ τῶν ἀλλοπρόσαλλων μαγαζιῶν ἀνάψουν, φωτίζουν
ὅλο τὸν θίασο ἐπὶ σκηνῆς. Λίγο μετὰ τίς δώδεκα ἡ αὐλαία πέφτει συνήθως
σὴν πολυθρόνη συνοικία, ἀλλὰ ὡς τότε ξένοι καὶ ἰθαγενεῖς ἔχουν ὀργώσει
τὰ στενά της. Ταβέρνες, ἀγκαλερί, μπάρ, κέντρα μὲ εὐζωνικά θεάματα, σκο-
τεινὲς ἀνηφοριές ἔχουν παραδώσει τὰ μυστικά τους σὲ δόλους διαθέτουν τὸ
ἀντίτιμο, ἐνῶ οἱ ἄλλοι περιπολοῦν διαρκῶς, ἀκόρεστα ἐρευνητικοί, μπροστὰ
στὲς ἀπαγορευμένες καὶ γι' αὐτὰ —μονάχα γι' αὐτὰ— γοητευτικὲς πύλες...

Με τόν ρυθμό τῆς σημερινῆς ζωῆς της, ἡ Πλάκα ὁδηγεῖται στήν αὐτοκτονία;

ΑΝΑΜΕΣΑ σέ καμινάδες, λαϊκές γοργόνες ἄλλων καιρῶν, γλάστρες, ἐξασπιστήρες, καπνοσυλλέκτες, γιάτια καί μοντέρνες ὀρχήστρες, συνήθως πάνω σέ ταράτσες ὑποστυλωμένες, γιά ν' ἀντέξουν στὸν μοντέρνο χορευτικό σάλο, μιά πολυεθνική νεολαία προσπαθεῖ νὰ «σκοτώσει» τὸ τέρας μιάς ἀνύπαρκτης ἀνίας, ξεδεύοντας χρήματα ἢ μιά πλευρά, χαμόγελα καί κατανόηση ἢ ἄλλη... Στὴν Πλάκα ὅλα αὐτά, πὺν κατὰφερε νὰ συνδυάσει τὴν ρετσίνα μὲ τὸ οὐίσκυ, τὴν καντάδα —δὲν ὑπάρχει— μὲ τοὺς «Μπήτλς», τὸ ἀποδεκτὸ μὲ τὸ ἀνυπόφορο. Θὰ ἀντέξει, ἀραγε, σὲ τόσο δυνατὸ κοκταίηλ;..

ΕΧΕΙ σκοτούρες ἢ μοντέρνα Βαλκυρία, πὺν τριγυρίζει στὰ στενά τῆς Πλάκας μὲ δυὸ φραντζόλες ψωμί στὸ χέρι καί μιά μεγάλη, διαστικὴ, μπουκιά στὸ στόμα. Τὸ ταξίδι πόντισε μόνο τὴν δίψα τῆς φυγῆς. Ὅλα τὰ ἄλλα προβλήματα μένουν. ▶

ΤΑ «ΚΟΥΤΟΥΚΙΑ» τῶν μπεκρήδων, οἱ παλιές μικρές ταβέρνες, χάνουν κάθε μέρα καί περισσότερο θε παρυφῆς τοῦ ἔδαφος. Στὶς παρυφῆς τοῦ πλακιάτικου καλειδοσκοπίου οἱ ξένοι λιγοστεύουν καί οἱ γειτονικοὶ αὐτὸς χθόνες δὲν ἐπαρκούν... ▶

ΤΑΒΕΡΝΕΣ ΤΟΥ ΠΕΡΑΣΜΕΝΟΥ ΑΙΩΝΑ ΣΤΑ ΜΕΤΡΑ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΤΟΥ. ΟΜΩΣ, ΜΕΧΡΙ ΠΟΤΕ,

μηλα μισοδαγκωμένα — βραδινὸ σνακίτιο, μαγειρεμένο μὲ χαμόγελα καί πενταροδεκάρες».

«...Πεῶ, σκέπτονται καί ζητοῦν νὰ πι-σὺν. Διπῶ... καί προτιμοῦν νὰ χορέψουν... Γνώρισα ἕναν Ὀλλανδὸ φοιτητὴ —εἶσι εἶ-πε— πὺν ἦταν ἀπερηγανὸς γιά τὸ ρεκόρ του: Ὅκτι μέρες Χάγη-Ἀθήνα μὲ "ὀτιο-στόπ"».

«...Εὐρωπαϊκὴ ἀλητεία σὺν λιμάνι τῆς Πλάκας ἢ ἀνιχνεύει μιάς μελλοντικῆς τουριστικῆς ἀρμάδας;.. Γιατί νὰ δώση κανεὶς μιά εὐκολία —σωστὴ λέγε περικοπὴ— ἀπάν-τησης;.. Καλύτερη, πάντα, μιά ἀνεκλήρωσις —ἔστο— ἐλπίδα...».

«...Στὸ φῶς τοῦ φωτογραφικοῦ "φλάς" ἕνα σκοτεινὸ χεῖρτι ἀποκαλύφθηκε. Τὸ ἀ-γινώκισμα καίραχνόκει ἀπὸ τὰ κεραμίδια ὡς τὰ θεμέλια τῆς ἀνέργειτης γωνίας... Φῶτο σὲ μιά ἀσπροβαλὴ, ἀνύλητη παρουσία... Ποι-ὸς θὰ σώσει τὴν Πλάκα ἀπὸ τὴν αὐτοκτονία;»

«...Οἱ πρῶτοι Πλακιάτες πετανάστες ἐ-φθασαν σὺν Μοναστηρακί, ἢ μήπως οἱ μά-γειροι τοῦ Μοναστηρίου —κατὰ τὴν ἰδιώ-τη ἐπιγραφικὴ διάλεκτο τῶν ΕΗΣ— ζήλε-σαν τίς ἐπαγγελματικὲς δάφνες —καί τὰ ἐ-σῶδα— τῶν πορτῶν; Γεγονὸς εἶναι δι τὸ πρῶτον μαγείρτικο γόττης κατηγορίας, σὺς πα-νοφῆς τῆς Κοιμησεως τῆς Θεοτόκου, ἐγινε «ΚΕΣΤΑΙ ΡΑΝΤ», μὲ δίχρωμη, ἐκτυρω-μικὴ, λατινικὴ ἐπισημεία...».

«...Τὶς νύχτες τοῦ γεμίου φεγγαριοῦ σεοδίζουν σὺς ταράτσες φέτες πανσελήνου».

Ποιός θα βγάλει τὸ σωστό συμπέρασμα;

«...Ανάμεσα στὰ ξέφτια ἐνὸς παρελθόντος, πὸν δὲν τὴν ἐγκαταλείπει, κ' ἐνὸς μέλλοντος, πὸν ὅλο ἀναβάλλεται, ἡ γηραιά ἀσθενὴς σιγηθεῖται σὲ ἐνέσεις πὸν τὴς κάνουν κομπογιαννίτες... Ὑπάρχουν, βέβαια, καὶ οἱ ἐπιστήμονες... Σχεδιάζουν...»

«...Πολλὸ καλὸ αὐτὸ τὸ κρασί... ἰσθὲς νέες κοπέλλες κάθονται στὸ ἀντικρινὸ τραπέζι... κοιτάζουν διλόγως, ἀρμεγνὸν ἐντυγελῶν... κοιτάζουν διλόγως, ἀρμεγνὸν ἐντυγελῶν... κοιτάζουν διλόγως, ἀρμεγνὸν ἐντυγελῶν...»

Θέμος Δασκαλόπουλος

«ΣΚΑΛΑΚΙΑ», ὁ «ὀμφαλὸς» τῆς Πλάκας. Ἕλληνες καὶ ξένοι, πλούσιοι καὶ φτωχοί, γαρδένιες καὶ κορόμυλα, μεταξωτὲς ἐσθῆτες καὶ φθινὲς «μίνι-φούστες», προσφερόμενα δείπνα καὶ περιφερόμενα βλέμματα, ἀμανέδες καὶ «γε - γέδες», τουρισμὸς στοὺς δρόμους καὶ μόνωση στὰ σπιτάκια.

ΤΑ ΣΚΗΝΙΚΑ δὲν λείπουν ἀπὸ τὸ θέατρο τῆς Πλάκας. Στὸ μισοσκόταδο μιὰς ξεχασμένης —πῶς;— παρόδου ροχαλίζουν τὰ σπιτόπουλα τοῦ καθημερινοῦ βίου. Στὰ ὕψη σελαγίζουν τὰ φῶτα τοῦ νυκτερινοῦ πλακιώτικου τουρισμοῦ, λογχίζοντας τὸν οὐρανὸ καὶ τυραννώντας σαδιστικὰ τὴν εὐαισθησία...

ΤΟ ΑΥΡΙΟ ΔΕΝ ΗΛΘΕ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΜΙΘ

Ενα δευτερόλεπτο ἔφθασε γιὰ νὰ βρῇ ἀκαριαία θάνατο ὁ, ἡλικίας 22 χρόνων, Βρεταννὸς μοτοσυκλετιστὴς Ρόμπερτ Σμίθ — ἀπὸ τὴς «ἐλπίδες» τοῦ ἐπικίνδυνου αὐτοῦ σπόρ.

Τὸ δυστύχημα ἔγινε στὴν πίστα τοῦ Μπράντς Χάιτς τοῦ Κέντ, κατὰ τὴν προπόνηση τῶν συμμετεχόντων στοὺς ἀγῶνες πὸν διεξάγονται κάθε χρόνο τὴν ἐποχὴ αὐτῇ, μὲ τὸν δελεαστικὸ τίτλο: «Πρωταθλητὰί τῆς Αὐρίου». Τὸ «αὐριο» αὐτὸ δὲν ἦλθε γιὰ τὸν Σμίθ. Ἡ καριέρα του τελείωσε μὲ μιὰ στραβοτιμονιά —ὅπως τελειώνει συχνὰ μιὰ καριέρα στὴς πίστες τοῦ θανάτου—, πὸν τὸν ἔφερε στὸ πλευρὸ ἐνὸς συναγωνιστοῦ του. Σὲ μιὰ ἀπελπισμένη προσπάθεια νὰ ἀποφύγῃ τὴν πλευρικὴ σύγκρουση, ὁ Ρόμπερτ Σμίθ ἔκανε ἕνα τεράστιο ἄλμα στὸν ἀέρα, μιὰ τούμπα καὶ καρφώθηκε κυριολεκτικὰ μὲ τὸ κεφάλι στὸ ἀνάχωμα, ἐνῶ οἱ μοτοσυκλετιστὲς τῶν «Πρωταθλητῶν τῆς Αὐρίου» περνοῦσαν ἀδιάφοροι καὶ μὲ θριαμβευτικὰ ἐκπυροστροφῆς ἐμπρὸς ἀπὸ τὸ παραμορφωμένο πτώμα του. Ἐνα ἀστέρι ἔσθησε. Ἐνα ἄλλο γεννιέται...

ΜΙΑ ΣΤΡΑΒΟΤΙΜΟΝΙΑ ΑΝΑΓΚΑΣΕ ΤΟΝ ΣΜΙΘ ΝΑ ΚΑΝΗ ΕΝΑ ΤΕΡΑΣΤΙΟ ΑΛΜΑ ΓΙΑ Ν' ΑΠΟΦΥΓΗ ΤΗ ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ.

Η ΕΚΤΙΝΑΞΗ ΟΜΩΣ ΗΤΑΝ ΦΟΒΕΡΗ ΚΑΙ Ο ΜΟΤΟΣΥΚΛΕΤΤΙΣΤΗΣ ΚΑΡΦΩΘΗΚΕ ΚΑΤΑΚΟΡΥΦΑ ΣΤΟ ΑΝΑΧΩΜΑ.

Η ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΚΡΑΤΗΣΕ ΛΙΓΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ. Η ΠΩΣΗ ΕΦΕΡΕ ΑΚΑΡΙΑΙΑ ΤΟ ΜΟΙΡΑΙΟ ΤΕΛΟΣ. Ο ΝΙΚΗΤΗΣ ΠΕΡΑΣΕ.

ΦΥΛΑΞΤΕ ΤΑ ΠΩΜΑΤΑ - ΤΑΞΙΔΕΨΤΕ

ΔΩΡΕΑΝ ΠΑΡΙΣΙ ΚΑΙ ΛΟΝΔΙΝΟ

Μπορείτε να πάτε μόνοι ή με την παρέα σας

Αυτή είναι η μεγάλη έκπληξη. Να λάβουν μέρος στο πρωτότυπο κυνήγι των πωμάτων του TAM-TAM και οι φίλοι σας. Πίνετε TAM-TAM και φυλάξτε τα πώματα. Μαζέψτε όσα μπορείτε περισσότερα πώματα TAM-TAM.

Η παρέα που θα συγκεντρώσει τον μεγαλύτερο αριθμό πωμάτων θα κερδίσει ένα ταξίδι στο Παρίσι και στο Λονδίνο, με δωρεάν παραμονή δεκαπέντε ημερών, (το ταξίδι προβλέπεται για 10 το πολύ φίλους).

Επίσης μπορείτε να διαγωνισθήτε και μόνοι σας, με τις ίδιες πιθανότητες επιτυχίας, που θα έχουν και οι ομαδικά συμμετέχοντες, γιατί ο αριθμός των συγκεντρωθέντων πωμάτων, από μία παρέα, θα διαιρείται με τα άτομα που την αποτελούν και θα υπολογίζεται έτσι ο μέσος όρος.

Τώρα άμεσα, πριν αναχωρήσετε για το ταξίδι σας, μπορείτε να κερδίσετε 20 δέκτες τηλεόρασης.

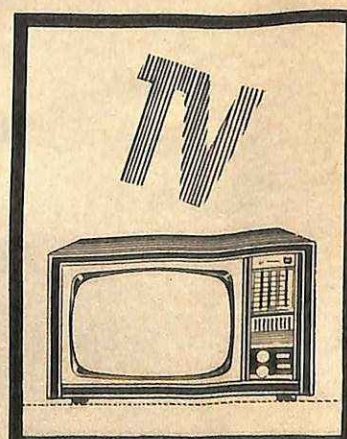
Εμπρός λοιπόν, κερδίστε τα. Στείλτε μας το δελτίο συμμετοχής που υπάρχει δίπλα, πριν από τις 26 Αυγ/στου. Σημειώστε επάνω τον αριθμό των πωμάτων που έχετε εκείνη τη στιγμή. Απαντήστε στην ερώτησή του μηνός. Μην στείλετε κανένα πώμα. Τα πώματα που έχετε συγκεντρώσει θα υπολογιστούν για το ταξίδι σας στο Παρίσι και στο Λονδίνο.

Τον ερχόμενο μήνα το μεγάλο ταξίδι: Παρίσι - Λονδίνο γόν κανονισμό για τον μεγάλο διαγωνισμό του TAM-TAM, θα

τόν βρήτε σε όλα τα μέρη που πουλιέται το TAM-TAM. Επίσης μπορείτε να γράψετε στη διεύθυνση «TAM-TAM» Α. Συγγρού 53-ΑΘΗΝΑΙ, να σας στείλουμε. Μην ξεχάσετε στο γράμμα σας να έσωκλείσετε ένα φάκελλο με καθαρά γραμμένη τη διεύθυνσή σας και το όνοματεπώνυμό σας καθώς και ένα γραμματόσημο.

**ΖΗΤΩ ΤΑ ΝΕΙΑΤΑ
ΖΗΤΩ ΤΟ TAM-TAM**
Η ερώτησή του μηνός.

Από τα πέντε πρόσωπα της εικόνας, τα τρία κρατούν το ίδιο πράγμα. Ποιό;

ΔΕΛΤΙΟ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ

(Για να κερδίσετε 20 δέκτες τηλεόρασης)
Α. Συγγρού 53-ΑΘΗΝΑΙ.

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ
ΔΙΕΥΘ. ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ

Έχω σήμερα στο σπίτι μου

(1) πώματα TAM-TAM

Συγκεντρωμένα από μία παρέα

(2)

Αριθμός φίλων που πάνε στο Παρίσι και Λονδίνο.

Μέσος όρος κατεχομένων πωμάτων

Ο μέσος όρος των κατεχομένων πωμάτων δρισκεται αν διαιρέσουμε τον αριθμό των πωμάτων δια του αριθμού των φίλων της παρέας.

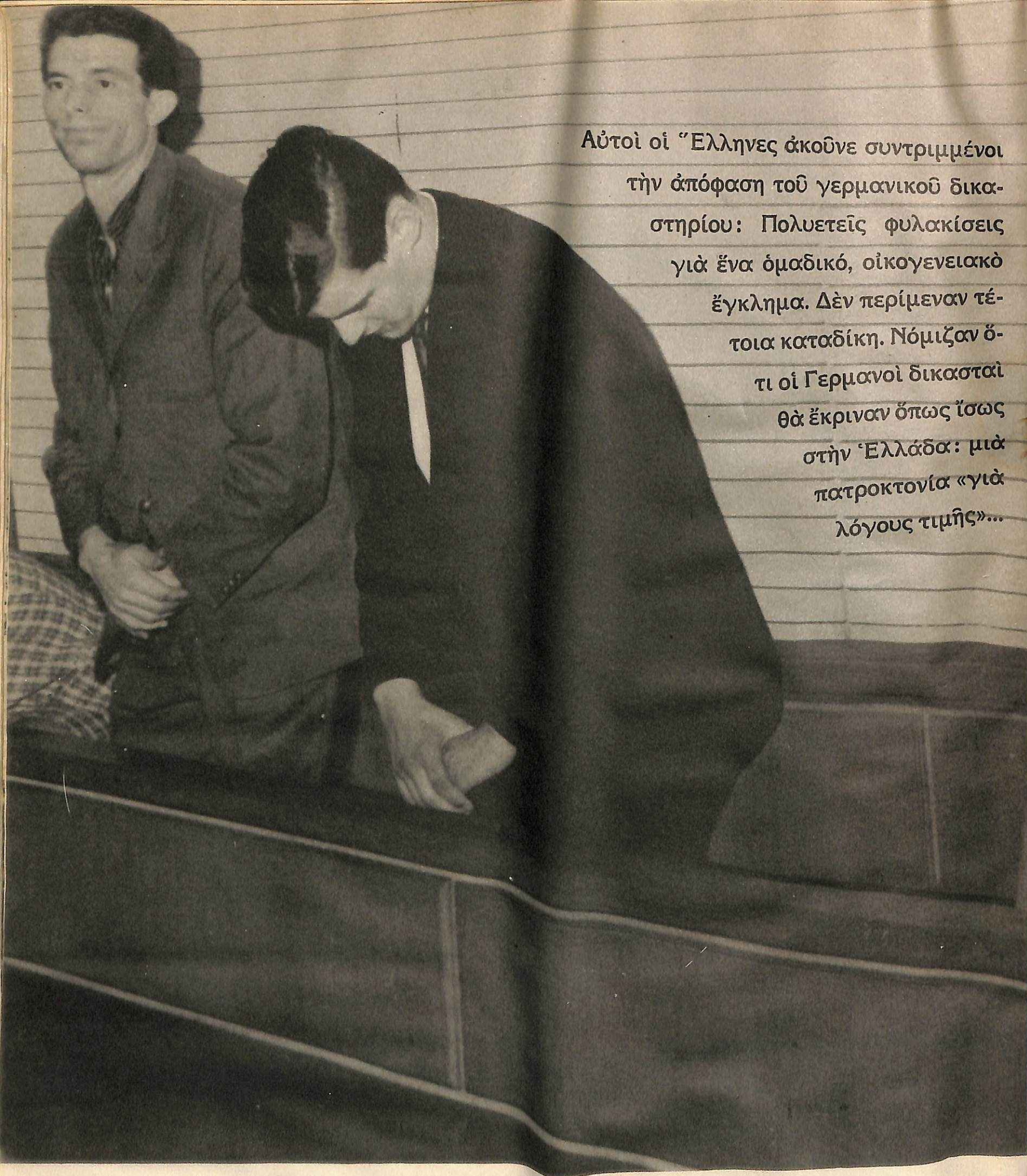
ΠΡΟΣΟΧΗ: Ο αριθμός των φίλων που αποτελούν την παρέα δεν μπορεί να αυξηθεί ή μειωθεί κατά τη διάρκεια του διαγωνισμού. (Ανώτατο όριο 10 πρόσωπα).

Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΜΟΥ ΣΤΗΝ ΕΡΩΤΗΣΗ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ:

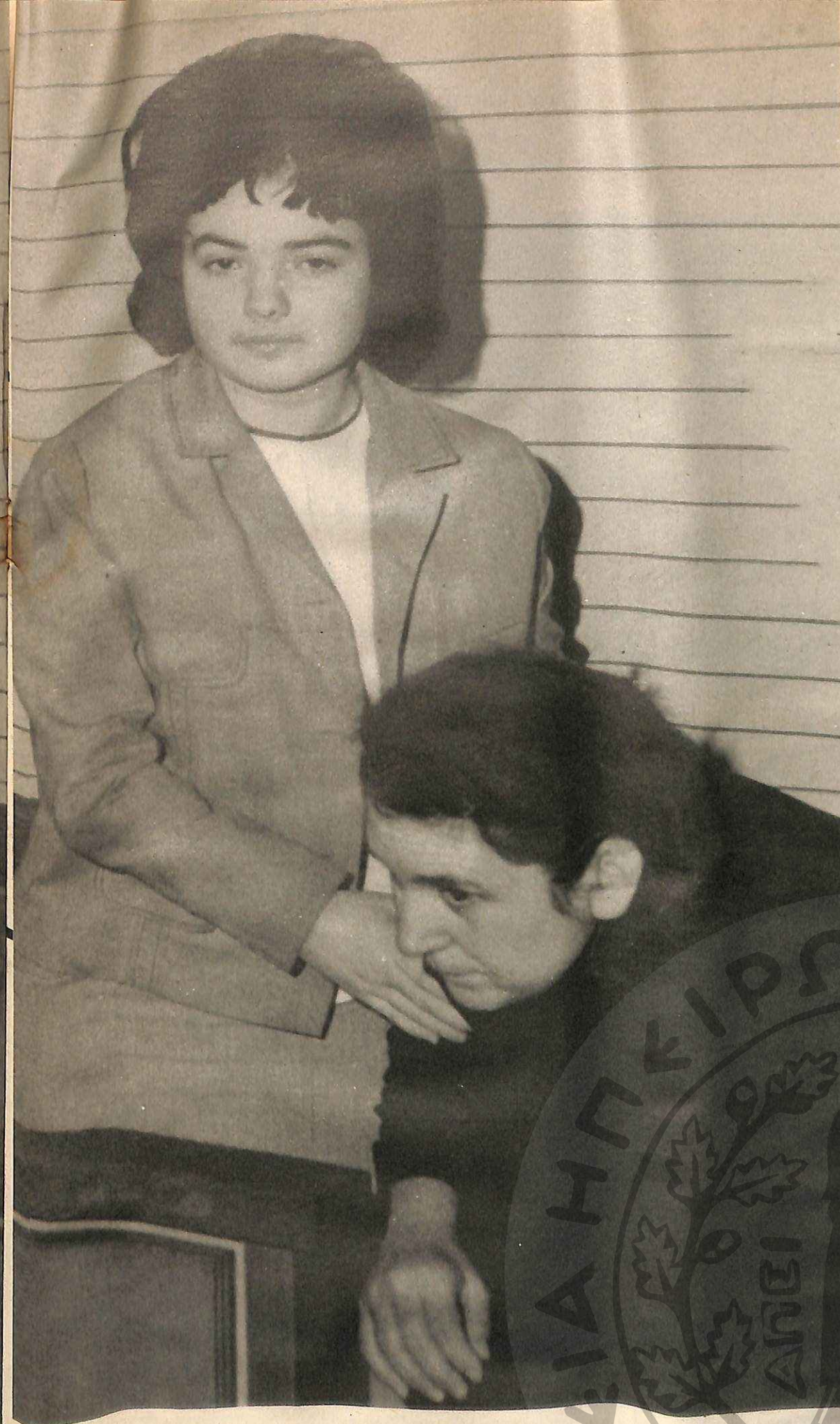
Από τα πέντε πρόσωπα της εικόνας, τα τρία κρατούν το ίδιο πράγμα. Ποιό;

* Κάθε Πέμπτη στις 5.30 μ.μ. το TAM-TAM σας προσφέρει δωρεάν μετάβασι στο Κάστιγκ του Αγ. Κοσμά

για να παρακολουθήσετε την ηχογράφηση της έκπομπής «Ο ΑΠΙΘΑΝΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΤΟΥ TAM-TAM»

Αὐτοὶ οἱ Ἕλληνες ἀκοῦνε συντριμμένοι
τὴν ἀπόφαση τοῦ γερμανικοῦ δικαστηρίου: Πολυετείς φυλακίσεις
γιὰ ἓνα ὁμαδικό, οἰκογενειακὸ
ἔγκλημα. Δὲν περίμεναν τέ-
τοια καταδίκη. Νόμιζαν ὅ-
τι οἱ Γερμανοὶ δικασταὶ
θὰ ἔκριναν ὅπως ἴσως
στὴν Ἑλλάδα: μιὰ
πατροκτονία «γιὰ
λόγους τιμῆς»...

Μιὰ ἐλληνικὴ οἰκογένεια κ' οἱ φί-
λοι της στὸ ἐδώλιο τοῦ κακουργι-
οδικείου τῆς πόλεως Βούπερταλ,
τῆς Δ. Γερμανίας, γιὰ ἓνα ὁμαδικὸ
ἔγκλημα. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἀπε-
τέλεσαν τὸ δικαστήριό ποὺ κατε-
δίκασε τὸν «πάτερ φαμίλιας» σὲ
θάνατο, ἐπειδὴ εἶχε ἐρωτικές σχέ-
σεις — ἐκούσιες; ἀκούσιες; — μὲ
τὴν νεαρὴ νύφη του. Καὶ οἱ ἴδιοι
ἄνθρωποι συγκρότησαν καὶ τὸ ἐκ-
τελεστικὸ ἀπόσπασμα ποὺ ἐφάρ-
μοσε ἀμείλικτα τὴν ἀδυσώπητη
ποινὴ. Γιὰ τοὺς Γερμανοὺς ἦταν ἀ-
διανόητη αὐτὴ ἡ νοοτροπία ποὺ με-
τέφεραν οἱ Ἕλληνες ἀπὸ τὴν πα-
τρίδα τους. Τόση ψυχρὴ, ὀργανω-
μένη σκληρότης γιὰ θέμα σεξουα-
λικὸ καὶ ὑπόθεση τιμῆς, ξεφεύγει
ἀπὸ τὰ ὅρια τῶν πολιτισμένων
τους ἀντιλήψεων. Ἀκόμη πιὸ ἀδια-
νόητο τοὺς ἦταν ὅτι οἱ συγχωρια-
νοὶ αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων στὴν Ἑλ-
λάδα, μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν παπὰ
τοῦ χωριοῦ — τὸ Βαλτερό τῆς Μα-
κεδονίας — ζήτησαν μὲ ἀναφορά
τους στὸ δικαστήριό τὴν ἀθώωση
τῶν δολοφόνων. Καὶ παρακολού-
θησαν μὲ ἀκράτητη ἐκπληξη καὶ
συναρπαστικὸ ἐνδιαφέρον αὐτὴ
τὴν καταπληκτικὴ δίκη ποὺ ἔφερε
στὸ εὐρωπαϊκὸ προσκήνιο πάθη, ἡ-
θη καὶ παραδόσεις τῶν Ἑλλήνων
— ὅλα σφραγισμένα μὲ ἀνθρώπι-
νο αἷμα — καὶ τὴν ὁποία μᾶς πε-
ριγράφει ὁ ἀνταποκριτὴς τῶν «Εἰ-
κότων» κ. Τ. Νικολόπουλος

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΣΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

ΕΝΑ ΔΡΑΜΑΤΙΚΟ στιγμιότυπο: 'Η 'Ελένη πέφτει πάνω στον πατροκτόνο αδελφό της με γοερά κλάματα. Δίπλα τους (στο κέντρο) η Νίκη: 'Η πέτρα του σκανδάλου. 'Εξ αιτίας της (έφταιγε η όχι); έγιναν όλα: 'Ο φόνος και η διάλυση της οικογένειας...

Ο ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ Βλάχος: 'Ο άκόλαστος πατέρας πού τόν έξώντωσε ό γιός. 'Ο πρόεδρος τού δικαστηρίου είπε: «Αύτός είναι ό κυριώτερος κατηγορούμενος»...

Το μεγαλύτερο θύμα της τραγωδίας, ή μικρή Πασχαλίτσα Βλάχου (με την κορδέλλα στο κεφάλι), 13 μόλις χρόνων, που μένει τώρα ολομόναχη μέσα σε μιὰ ξένη χώρα. Δεν είχε ιδέα για όσα γίνονταν στην οικογένειά. Δράματα τιμής, συνωμοσίες, φονικά. Τά έμαθε όλα απότομα, την νύχτα της τραγωδίας. Τώρα συμπαραστέκει με την άωα άδελφική της στοργή των πατροκτόνων αδελφών, που διακρίνονται συντηρημένους δεξιά.

ΟΙ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΙ στο έδωλλιο, κατά την διάρκεια της δίκης. Ο πατροκτόνος και η άδελφή του κρύβουν το πρόσωπό τους μπροστά στον φωτογραφικό φακό.

Ο ΓΙΑΝΝΗΣ ΒΛΑΧΟΣ άκούει τόν Γερμανό συνήγόρο του σ' ένα διάλειμμα τής δίκης.
'Ελπίζει πώς τò γερμανικό δικαστήριο θά τόν κρίνει, όπως, ίσως, ένα έλληνικό...

σὴ τῆς ὅτι τὴν ἐμέωσα, καὶ ἔστι
δὲν μποροῦσε νὰ ἀντισταθῇ, ἔγινε
υποθετικὰ δεκτὴ. Ἀπορίε θύμας προ-
κάλεσε τὸ γεγονός πᾶς συνέβη καὶ
δεχόταν κατὰ τῆς ἐπομένης ἐβδομά-
δες ἡ νύχτα καὶ πηγαίναν συχνὰ γιὰ
ἐκκένωση στὴν Θεσσαλονικὴ μέν τὸν
πεδερὸ τῆς καὶ νὰ διακυλλομένη στὸ
ἴδιο δωμάτιο μαζί του. Σ' αὐτὴ τὴν
ἐρώτησιν, ἡ Νίκη ἀπαντοῦσε μονό-
τονα: «Μὲ χτυπήματα, μὲ ἀπειλές,
μὲ ἔκανε πειθισμὸ ὄργανο μου».

Στο μεταξύ ο Γιάννης Βλάχος είχε ξαναγυρίσει στο Βούπερταλ και είχε ξαναπιάσει δουλειά, χωρίς να υποπτεύεται «όπως και όλη η οικογένεια» ότι πίσω, στην Ελλάδα, η γυναίκα του είχε γίνει, εκουσίως ή ακουσίως, έρωμα του πεθερού της. Αλλά μία μέρα, ένα τηλεφώνημα από την πατρίδα απέκαλεψε τα πάντα. Ο ίδιος ο αδελφός του Μιλτιάδης, ο «Άλκης Βλάχος, πρόεδρος της κοινότητας του Βλαστοπού, μετέδωσε τα καρέκαστα του ζεύγους στην οικογένεια Βλάχου, Έσφαλτος, τότε, ο Γιάννης πήρε στο τηλεφώνημα την Νίκη. Κι αυτή, κλαίγοντας στο άκουστικό, άμολησε στον σύζυγό της τις σχέσεις της, με την δικαιολογία: «Με εξαπάτησε, με έβια-
σε»...

«Εκείνη την στιγμή ο Γιάννης Βλάχος πήρε την απόφαση:
«Ο πατέρας μου πρέπει να πεθάνει!».

Αὐτὰ συνέβησαν στὶς 10 Ἰανουαρίου. Ὄταν, τὴν ἄλλη μέρα, ἐπέστρεψε ὁ Μιλτιάδης Βλάχος ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, προκάλεσε μόνος του τὴν θαλασσινὴ καταβίβη του. Γελώντας κινικά, εἶπε στὴν γυναῖκα του ὅτι «κοιμήθηκε μαζί με τὴν προκομμένη τὴν φύση του! Καί, σὲ ἀπειλητικό

Ὁ πραγματιὸς υιοθετούμενος εἰς αὐτὴν τὴν δίην ἀπουσίαζε - τὸ δῶμα!

ὕψος πρόσθεσε: «Ἄν μάθῃ τίποτα ὁ Γιάννης καὶ μοῦ ζητήσῃ τὸν λόγο, θὰ τὸν σκοτώσω!».

Δὲν ἤξερε ὅτι κατὰ τὸ ταξίδι του
εἶχε τηλεφωνήσει ἤδη ὁ ἀδελφός του.

Ἡ Αἰκατερίνη Βλάχου δρέθηκε μπροστά σὲ ἕνα τρικυμώδες ἀδίστοδο. Ἄναγκασμένη νὰ ἀποφασίσῃ μεταξὺ συζύγιου καὶ γιου, δὲν ἔβριχε καμμια ἄλλη διέξοδο ἀπὸ τὸ νὰ ἀποφασίσῃ ὑπὲρ τοῦ φόνου. Ἔτσι καὶ ἀλλήλων ἀπὸ τὴν πρώτη μέρα τοῦ γάμου της μὲ τὸν Μιλτιάδη. Τὰ λεπτά πού κερδίζε αὐτή, τὰ ἔδωδε ἐκεῖνος μὲ τὶς ἀπαφρᾶς γυναικῆς. Τελευταία μάλιστα ἔγινε ἀπειλητικός καὶ γιὰ τὴν ἴδια τὴν κόρη του. Μιά μέρα πῆγε ἡ Ἐλένη Βλάχου, πού ἦταν πιά 18 ἐτῶν, κλαίγοντας στὸ σπῆτι, στὸ Βουπτερταλ, καὶ ἐξεμυστρηθεὺς στὴν μητέρα της ὅτι ὁ πατέρας της προσπάθησε νὰ τὴν παρσῶρῃ καὶ τὴν ἴδια σ' ἕνα ξενοδοχεῖο, ἀλλὰ τὸν γύφωγε τελικά. Ὅπως ἦταν ἀδίστατος γιὰ διὰ, σκέφθηκε ἡ Αἰκατερίνη, ἦταν σίγουρον ὅτι ὁ ἄντρας της θὰ συνέχισε τὶς ἐρωτικές του σχέσεις μὲ τὴν νύφη του καὶ στὸ Βουπτερταλ. Ἡ καλύτερη, λοιπόν, λύση ἦταν ὁ θάνατος τοῦ «τυράννου»!

Προηγουμένως τὰ δύο ἀδελφία προστάθηναι να ἐπικαλεσθῶν τὴν προστασία τοῦ γερμανικοῦ νόμου ἐναντίον τοῦ ἀκόλαστου καὶ ἀδίστακτου πατέρα. Παραυσιάσθησαν στὴν ἀστυνομία, ἀνέφεραν τὴν ὑπόθεσι τῶν σχέσεων τοῦ Μιλτιάδη μετὰ τὴν Νίκη καὶ ζήτησαν ἀφελῶς τὴν σύλληψή του. «Πιρὰτ ζάχα» («ιδιωτικὴ ὑπόθεσι»), ἀπάντησαν οἱ Γερμανοὶ ἀστυνομικοὶ καὶ παρέπεμψαν τὸν Γιάννη στὸν «Ἑλληνα ἱερέα τοῦ Βούπερταλ. Κι αὐτὸς ὅμως δὲν ἤξερε τί νὰ τὸν συμβουλέψῃ. Τότε, ἀπελπισμένος, ὁ Γιάννης γύρισε στὴν μάνα καὶ στὴν ἀδελφή:

—Δὲν γίνεται τίποτε. Τίποτε ἄλλο, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν σκοτωμό του...

Ἀπὸ τὴν στιγμή ἐκείνη ἄρχισε ἡ
κάθαρση τῆς τραγωδίας.

Τὴν Κυριακὴν τὸ πρωῒ, στὶς 16 Ἰανουαρίου, ἡ Ἀκατερίνη ἔστειλε τὴν κόρη της Ἑλένη νὰ φέρῃ ἐνὶ σπύρῳ, γιὰ τὴν ἐπιτυχή ἐκβάση τοῦ σχεδίου, πρὸς ἐφαρμοζόμενὰ τὸ ἴδιο βράδυ. Ἡ Ἑλένη κουβάλησε τὸν ἔξοδολόφον τῆς Σπύρου Βλάχου, ἐτῶν 19, καὶ τὸν φίλο τοῦ Κ. Νατροβάλη, ἐτῶν 16. Ἀπὸ ὅλην κατεύθυνσην ἔφθασε καὶ ὁ φίλος τοῦ Γιάννου Φιλῶς Παράσχου, ἐτῶν 33. Ἀπὸ ἐνωρίς τὸ βράδυ — Μιλιτιάδης ἀπουσίαζε — συνήλθε τὸ οἰκογενετικὸν συμβούλιον, παρουσία τῆς γιαγιάς Ἑλένης Παλαιολογού, ἐτῶν 66, μητέρας τῆς Ακατερίνης, καὶ τὸν φίλων τῆς οἰκογενείας. Ἡ ἀπόφασις τῆς ἀμετακλήτης καταδικῆς τοῦ Μιλιτιάδου στὸ θάνατον πᾶρθηκε.

Ὁ Γιάννης ἔφερε ἕνα τσεκούρι ἀπὸ τὸν κήπο. Ὁ Παράσχος τὸ καί-
ταξε ἀν κόβη. Ὁ Και «κτύπημα μὴ αὐ-
τὸ ἄρκει», εἶπε. Καὶ ὁ ἐξάδελφος
Σπύρος ὑποσχέθηκε στὸν Γιάννη:
«Θὰ στέκωμαι ἀπὸ πίσω σου. Ἄν
δὲν θὰ καταφέρῃς ἐσύ, θὰ τὸν ἀπο-
τελειώσω ἐγώ». Μετὰ ἔδωσαν τὸ τσε-
κούρι στὴν γιγαντιά, ἣν οὐκία τὸ ἐκρυ-
ψε προσωρινὰ στὴν κουζίνα.

Λίγο αργότερα ήλθε και ο Μιλτιάδης, τὸ ἀνύποπτο θύμα, στὸ σπίτι. Φιλικὰ καὶ ξέγνοιαστος ὁ πατέρας, τοῦ ὁποῦ ἡ θανατικὴ καταδίκη εἶ-

χε, πρὸ ὀλίγων λεπτῶν ἀποφασισθῇ, συζητούμεν μὲ τὴν οἰκονομίαν καὶ τοὺς... φίλους! Κατὰ τὴς 11 τῆν νύχτα πῆγε μὲ τὴν νῆαυκά του νὰ κοιμηθῇ. Ὅπως εἶχε ἀποφασισθῇ, αὐτὴ ἐπῆρε νὰ ἐξαπλώσῃ μαζὶ του τὸν κρεβάτι, γιὰ νὰ μὴ ὑποψιασθῇ ὁ μελλοθάνατος συζῆγων τίποτε. Μετὰ ἀπὸ μιὰ ὥρα, κατὰ τὰ μεσάνυχτα, ὅταν ἀποκοιμήθηκε ὁ Μιλτιάδης, ἡ Αἰκατερίνη σπρώχνει σιγά - σιγά καὶ πῆγε στὴν κουζίνα, ὅπου περιέμενε τὸ ἐκτέλεστικὸ ἀπόσπασμα!

—Ἦλθε ἡ στιγμή, ψιθύρισε ἡ μητέρα.

Ἀποφασιστικά, πήγε ο γιος στο ιπποδρόμιο, με τὸ τεσκουρί στο χέρι. Οἱ ἄλλοι τὸν ἀκολουθούσαν. Ὁρμητικά ἔπεσε τὸ πρῶτο κτύπημα στο κεφάλι τοῦ πατέρα. Ὅπως διεπίστωσε ἀργότερα ὁ λατροδικαστής, τὸ πρῶτο ἐκείνου πλήγμα ὑπῆρξε θανατηφόρο. Μὲ δέος ἐβίλεπε ἡ οικογένεια πῶς κοβόταν τὸ κεφάλι ἀπὸ τὸ σῶμα τοῦ ἀρχηγοῦ της. Ἀκόμη ἓνα κτύπημα ἔδωσε ὁ Γιάννης, ἐνῶ ταυτόχρονα ὁ ἐξεδάδελφος τὸν Σπύρος

ΜΕΤΑ την καταδίκη, ή όψιμη συντριβή. Ο πατροκτόνος μεταφέρεται ύπο-
 βασταζόμενος. Δέν μπορεί νά σταθή στο πόδι του από την άπελπισία

τίληκε ἓνα πανί στὸν λαιμὸ τοῦ
θεοῦ του, μήπως δὲν πέθανε μὲ τὸ
πρῶτο πλήγμα καὶ δοκίμαζε νὰ ἀντι-
σταῇ. Συγχρόνως ὁ φίλος του Να-
τροδάλης κρατοῦσε σφιχτὰ τὰ πό-
δια. Χωρὶς λόγο, ὅμως, γιατί σὲ λί-
γες μόνο στιγμὲς δὲν ἔδειχνε τὸ σῶ-
μα κανένα πια ἶχνη ζωῆς.

Το «εκτελεστικό απόσπασμα» ἐγκάτελειψε ἀμέσως τὸ παράπληγμα ἐπὶ τῆς Ἑσπελοστράσεως 49. Μόνον ἡ Αἰκατερίνη ἔμεινε, σὰν νὰ ἤθελε νὰ ἀποτίσῃ φόρο τιμῆς στὸν ἀπιστο καὶ θάναυσο σύζυγο.

Στο μεταξύ, ενώ ο εξάδελφος και οι φίλοι γύρισαν ήρεμοι στα σπίτια τους, παίρνοντας μαζί τους και την 'Ελένη, ο Γιάννης τηλεφώνησε στην αστυνομία: «Εσκόταζα τον πατέρα μου με τσεκούρι», και επέστρεψε στην παράγκα του, όπου τώρα ο θάνατος φτερουγίζει. Σταθείες δίπλα στο αποκεφαλισμένο πατρικό πτώμα και περίμενε, ενώ η μάνα του στήθηκε στην πόρτα. Άλλα μέσα στο άλλο δωμάτιο, ένα άσωο, ανύποπτο πλάσμα κοιμόταν βαθιά: Ή μικρό κόρη Πασχαλίτσα, 13 έτών.

Δέν είχε ιδέα από όλη αυτή την τραγωδία. Δέν της είχαν πει ποτέ λέξη για τις σχέσεις του πατέρα της με την νύφη του την Νίκη. Δέν αντιλήφθηκε ούτε το άμειλιτο οικογενειακό συμβούλιο, ούτε την έκτέλεση του Μιλτιάδη. Γι' αυτήν ο πατέρας της ήταν ένας καλός μπαμπάς, που άγγουσε τα κατωράδιατά του και την τραγική τύχη του. Δέν ζήτησε παρά όταν εισόφησε σ' αμαρτωλοβαμμένο διαμερίσμα ή κουστωδιά των αστυνομικών. Καί τότε τα φρικασμένα μάτια της αντίκρισαν τον πατέρα της άποκεφαλισμένο, μέσα σ' μία λίμνη αίματος, καί μέσα της γκρεμίστηκε ένας κόσμος δολοκλήτορ...

Τὸ Βούπερταλ είναι μιὰ μεγάλη πόλη τῆς Δυτικῆς Γερμανίας, κοντὰ στὸ Νύσσελντορφ καὶ στὴν Κολωνία, μὲ 420.000 κατοίκους. Ὑπάρχουν καὶ 20.000 ξένοι ἐργάτες, ἀπὸ τοὺς ὁποίους 8.000 Ἕλληνες.

Ἡ τραγωδία τῆς οἰκογενείας Βλάχου προκάλεσε ζωηρότατο ἐνδιαφέρον στὸ Βουιπερτάλ, ὅπως καὶ σὲ ὅλη τὴν Γερμανία. Κατ' ἀρχὴν ἐκφράστηκε ἡ γνώμη μὲ ἐκδοκασιὴ ἡ ὑπόθεση στὴν Ἑλλάδα, κατὰ τὸ ἑλληνικὸ δίκαιο, ἀφοῦ ἀφωρῶσε μόνον Ἑλλήνες, καὶ ἴσως οἱ κατηγορούμενοι θὰ μπορούσαν νὰ ὑπολογίσουν, σὲ ἐλαφρότερες ποινές. Τελικὰ, ὁμως, παρεμβήθησαν στὸ κακούργημα οἱ δικαστὲς τοῦ Βουιπερτάλ, τὸ ὁποῖο σύμφωνα μὲ τὶς γερμανικὲς ἀντιλήψεις, ὑπῆρξε πολὺ ἐπιεικής, γιὰτί ἔλαβε ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν διαγωγὴ τοῦ θύματος καὶ τὸ γεγονός δι' ὃ Γιάννης Βλάχος εἶχε καταφυγῆ προηγουμένως—ὅπως εἴδαμε—στὴν ἀστενωπία, πράγμα ποὺ ἀποτελεῖ τε. κήμριο δι' ἡ οἰκογένεια δὲν εἶχε ἀπὸ τὴν ἀρχὴ σκοπὸ νὰ ἐκτελέσῃ τὸν πατέρα. Ὁ πρόεδρος τῶ δικαστηρίου δρ Ζίμγκεν εἶπε ἀπὸ τῆς ἑδρας του:

—Αὕτη ἡ ὑπόθεσις εἶναι πρωτοφανὴς καὶ ἀπίθανος. Ἀποκαλύπτει ξένες νοοτροπίες, ξένα ἥθη καὶ μιὰν ἀπέραντη σκληρότητα. Πάντως, ὁ πραγματικὸς καθηγορούμενος σ' αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν εἶναι — τὸ θῆμα!

*Όσο όμως κι αν υπήρξαν έπιει-
κείς οι ποιητές, οι δράστες –τουλάχισ-
τον ή μάνα και τὰ δυο παιδιά-
φαίνεται πως ήλπιζαν σε πλήρη ά-
παλλαγή. Πάντως, κατά την γνώμη
του συνηγορού τους, υπάρχει δυνα-
τότητα, σε 2 - 3 χρόνια, άφου δεί-
ξουν καλή διαγωγή, να προσηθού-
στην Έλλάδα, πολύ πριν εκτίσουν
το σύνολο της ποινής τους.

Μένει όμως το μεγαλύτερο θύμα της τραγωδίας: 'Η μικρή Πασχαλίτσα. 'Ολαδήποτε πιά στην κόσμο, με τον πατέρα νεκρό, με την μάνα, με τ' αδελφά και την γιαγιά στην ου-
λακή, μοιάζει με ξεριζωμένη, με χαμένη. 'Όλοι προσπαθούν να την παραγορίσουν. Καί με έκκληση του πρώτου Ζήμιγκεν συγκεντρώνονται χρή-
ματα γιά την συντήρησή της και γιά νά συνεχισί τ' σχολείο της στο Βουπερτάλ. 'Αλλά αὐτή, με μία μά-
σκα παγερός ἀπάθειας στό παιδικό-
της μορτάκι, πού προσπαθεί νά κρύψῃ τόν σπαργανώ τῆς καί νά μιά μονότονῃ φωνή πού προκαλεῖ ἀ-
νατριχίλα:

— Εμένα δὲν μὲ σκέφθηκε κανείς.
Ούτε ὁ μπαμπάς, οὔτε οἱ ἄλλοι...
Καὶ εἶναι ἀλήθεια...

Τ. Νικολόπουλος

ΟΥΖΟ ΜΕΤΑΞΕ
Μιά πραγματική καλοκαιρινή
'απόλαυση'!...

Ζητήστε τώρα την νέα πολυτελή συσκευασία
τῶν δύο φιαλῶν, μὲ τὴν εἰδικὴ προσφορά (ΧΩ-
ΡΙΣ ΚΑΜΜΙΑ ΕΠΙΒΑΡΥΝΣΗ) δύο ποτηριῶν γιὰ

OYZO
METAΞA

Ἀπὸ τὸ 1888

Χρησιμότης

προοπτικές

και διλήμματα

της έλληνοβουλγαρικής

συνεργασίας

Απαράτηρητη πέρασε τον Ιούλιο η έ-
πέτειος — δυο χρόνια όμως έλληνο-
βουλγαρικών σχέσεων. Και δεν ξενίζει τού-
το τους πολλούς. Απορροφημένοι από τις
έσωτερικές πολιτικές μας κονταρομαχίες,
μοιάζουν σαν να έχουν ξεχάσει τον έξωτε-
ρικό περίγυρο. Τα βαλκανικά προβλήμα-
τα, οι εξελίξεις στην Μεσόγειο, οι σχέσεις
με την ΕΟΚ δεν τους απασχολούν περισ-
σότερο από όσο τα θέματα της Λατινικής
Αμερικής. Αν δεν υπήρχε και το Κυπρι-
ακό και η προπαγάνδα της Άριστερας,
που βοηθεί στο να γνωρίζουν τα προβλή-
ματα του ΝΑΤΟ κάποια δημοσιότητα, θα
πίστευε κανείς πως η χώρα δεν αντιμετω-
πίζει έξωτερικά θέματα.

Η πρόσκαιρη (;), όμως, αδιαφορία
της ελληνικής κοινής γνώμης για τα ζη-
τήματα της εξωτερικής πολιτικής δεν έμ-
ποδίζει την ανάπτυξη των σχέσεων ανάμε-
σα στις βαλκανικές χώρες. Τα θέματα που
πραγματοποιήθηκαν τα τελευταία δυο
χρόνια έχουν οδηγήσει σε μια νέα δια-
μόρφωση δυνάμεων στην περιοχή, όπου
δικοί οι συνασπισμοί και όλες οι τάσεις άν-
τιπροσπεύονται. Δεν είναι αυτός ο τε-
λευταίος λόγος, για να παρακολουθήσει
με προσοχή ο παρατηρητής τις εξελίξεις,
που σημειώνονται στον βαλκανικό χώρο.
Για την Ελλάδα, η σχέση γειτονίας προ-
βάλλει πιο έντονα την συνάρτηση με άμε-
σα συμφέροντα. Και είναι αναγκαίο το
κριτικό βλέμμα, που να καλύπτει ολόκληρη
την περιοχή, αλλά και ειδικότερα την
πορεία των σχέσεων της Ελλάδος με κά-
θε άλλη βαλκανική χώρα.

Ο Βούλγαρος πρωθυπουργός κ. Τ.
Ζίβκοφ έχαρη την τελευταία τα Βαλ-
κάνια σαν υπόδειγμα σταθερότητας. Θα
ήταν δύσκολο να άγνοηθ ή συμβολή της
όμαλης ανάπτυξης των έλληνοβουλγαρι-
κών σχέσεων στην εξέλιξη αυτή.

Η συνύπαρξη

Η εξομάλυνση εδραίωσε την συνύπαρ-
ξη στον βαλκανικό χώρο. Στους 24 μήνες
που μεσολάβησαν από την ύπογραφή των
12 έλληνοβουλγαρικών συμφωνιών, η
Τουρκία αίσθανθηκε την ανάγκη να άκο-
λουθήσει τα ελληνικά θέματα. Έμφανί-
σθηκε ξανά στα Βαλκάνια — που η πο-
λιτική της τα άγνοησε για άρκετά χρόνια
— και προχώρησε σε βελτίωση των σχέ-
σεων της με την Βουλγαρία και την Ρου-
μανία, μέσα στα πλαίσια και μιάς γενικό-
της πολιτικής. Από την άλλη πλευρά, οι
λεγόμενες σοσιαλιστικές δημοκρατίες ά-
νέπτυξαν περισσότερο τις σχέσεις τους.
Σε διακρατικό τουλάχιστον επίπεδο η Γί-
ουγκοσλαβία (ή κίνηση των άδεσμεύτων
άρχισε να της γίνεται βάρος;) με την
Βουλγαρία και πιο φιλικές η Ρουμανία με
την χώρα του κ. Ζίβκοφ (ή τάση χαλα-
ρώσεως της εξάρτησε από την Σοβ. Έ-
νωση, που έπεκράτησε στην Ρουμανία,
φαίνεται να βρίσκει και στον μέχρι τώρα
πιο πιστό έκφραστή της σοβιετικής πολι-
τικής στα Βαλκάνια — την Βουλγαρία —

Επίκαιρο

διπλωματικό

σημείωμα

του συνεργάτου μας

κ. Γ. Ν. ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΥ

κάποια άπήχηση). Ακόμη και οι κινεζό-
φιλοι Άλβανοί δεν έμειναν αδιάφοροι έμ-
πρός στο νέο κλίμα που δημιουργήθηκε.

Ήταν, λοιπόν, έποικοδομητική για την
ανάπτυξη της συνεργασίας στα Βαλκά-
νια η εξομάλυνση των έλληνοβουλγαρικών
σχέσεων. Με την εξέλιξη μιάς από τις
τελευταίες έστιές του ψυχρού πολέμου,
και οι δυο χώρες άπέκτησαν άνεση κινή-
σεων. Η Βουλγαρία δγίηκε από τον άπο-
μονωτισμό, που την είχε καταδικάσει —
με την συνεχή έξυπνητήρηση της σοβιετικής
πολιτικής — να καταβάλλη κάθε φορά το
τίμημα για την βελτίωση των σχέσεων της
Γιουγκοσλαβίας με την Σοβ. Ένωση. Χά-
ρη στην προσέγγισή της με την Ελλάδα
(άντίβαρο), ένίσχυσε την θέση της στον
βαλκανικό χώρο. Και άποκατέστησε ση-
μείο γεωγραφικής έπαφής με την Δύση,
που άξιοποίησε με στενότερες σχέσεις με
την Γαλλία και την Βρετανία. Για την
Ελλάδα, η ανάπτυξη των σχέσεων με την
Βουλγαρία σήμανε επίσης την διέγερση
του διπλωματικού της όριζοντος. Οι σχέ-
σεις Άθηνών - Βελιγραδίου έπασσαν να
έχουν την πιεστική εκείνη σημασία, που
δεν διευκόλυνε πάντοτε την ανάπτυξή τους
πάνω στις καλύτερες βάσεις. Η Έλλάς
δεν άποτελεί πια στόχο κριτικής των ά-
σπονδων φίλων και αντιπάλων, που δεν
παρέλειπαν μέχρι το 1963 να έπισημαί-
νουν την διάσταση προς το κλίμα μειώ-
σεως της έντάσεως. Και έπεβεβαιώθη μιά
άπό τις βασικές γραμμές της ελληνικής έ-
ξωτερικής πολιτικής — η ανάπτυξη σχέ-

σεων καλής γειτονίας με όλα τα βαλκανι-
κά κράτη, άνεξάρτητα από τις διαφορές
κοινωνικών συστημάτων.

Μέσα σ' αυτό το πλαίσιο εξέλιχθηκαν
οι έλληνοβουλγαρικές σχέσεις, σε διμε-
ρή βάση. Το έμπόριο άναπτύχθηκε σε έπί-
πεδα που ξεπέρασαν τις άρχικές προβλέ-
ψεις. Δειλά θέματα πραγματοποιήθηκαν
και στον τομέα του τουρισμού, ενώ άλλες
μορφές συνεργασίας — βιομηχανική —
δεν έννοήθηκαν από τα πράγματα. Στην
έκμετάλλευση των νερών των ποταμών
Άρδα, Έβρου, Νέστου και Στρυμόνος
δεν σημειώθηκε επίσης πρόοδος. Και το
λιμάνι της Θεσσαλονίκης δεν χρησιμοποιο-
ήθηκε για το βουλγαρικό διαμετακομιστι-
κό έμπόριο στην έκταση που διαγραφόταν
άπό τις δηλώσεις των Βουλγάρων έπισή-
μων το 1964.

Τα θετικά και άρνητικά αυτά σημεία
προσδιορίζουν την τοποθέτηση των όικο-
νομικών σχέσεων των δυο χωρών σε πιο
ρεαλιστικές, σε στερεότερες βάσεις. Πά-
νω σ' αυτές θα στηριχθούν και οι μελ-
λοντικές προοπτικές. Οι ψευδαισθήσεις για
δυνατότητες που δεν υπήρχαν άνήκουν στο
παρελθόν.

Οι άριθμοι

Υστερα από την ύπογραφή των 12
έλληνοβουλγαρικών συμφωνιών, οι έμπο-
ρικές άνταλλαγές διπλασιάστηκαν σε ύ-
ψος μέσα σε δυο χρόνια. Οι άριθμοί είναι
χαρακτηριστικοί: 1963: Βουλγαρικές έ-
ξαγωγές στην Έλλάδα, 5.600 χιλ. δολλ.,
έλληνικές έξαγωγές στη Βουλγαρία 4.100
χιλ. δολλ. 1964: 10.582 και 3.500 αντί-
στοιχα. 1965: 16.600 και 9.400, 1966
(μέχρι τον Ιούνιο) 8 έκατ δολ. (οι βουλ-
γαρικές έξαγωγές) και 5.890 χιλ. δολλ.
(οι έλληνικές έξαγωγές).

Η πενταετής συμφωνία, που είχε κα-
ταρτισθ το 1964, προέβλεπε ύψος βουλ-
γαρικών έξαγωγών: Για το 1964 10 έκατ.
δολλ., για το 1965 11, για το 1966 12,
και για το 1968 13 έκατ. δολλ. Έλληνικές
έξαγωγές στην Βουλγαρία: 6,75 — 7,5
— 8,25 και για το 1968 10 έκατ. δολλ.
Μετά την αύξηση, όμως, των άνταλλαγών,
πέρα από τις προβλέψεις, στο πρωτόκο-
λο που ύπογράφηκε έφέτος, το ύψος των
βουλγαρικών έξαγωγών (για το 1966)
τροποποιήθηκε σε 18,5 έκατομμύρια δολ-
λάρια, και των ελληνικών σε 13,5 έκατομ-
μύρια δολλάρια.

Το κληρίγκ είναι, με τους άριθμούς
τούτους, παθητικό για την Έλλάδα. Άλλά
το άνοιγμα καλύπτεται με τους άδήλους
πόρους (1965: 2.928.000 δολλάρια, άπό
τα όποια 2.130.000 δολλάρια για ναύ-
λους και 260.000 δολλάρια για άνεφοδια-
σμό και έπισκευές βουλγαρικών πλοίων
στα έλληνικά ναυπηγεία) και το παρακρά-
σμα για τις έπανορθώσεις (1965: 2.250
χιλ. δολλάρια). Η αύξηση του όγκου των
συναλλαγών είχε έννοική έπίδραση πάνω
στον λογαριασμό των έπανορθώσεων, με
άποτέλεσμα να έχουν συγκεντρωθ μέχρι
τον Ιούλιο τα 4 άπό τα 7 έκατ. δολλά-

ρια, που προβλέπει η σχετική συμφωνία.

Τα κυριότερα βουλγαρικά έξαγωγικά
προϊόντα που άπερρόφησε, τον περασμέ-
νο χρόνο, ή ελληνική άγορά ήταν τα κρέα-
τα (8,2 έκατομ. δολ.), τα τυριά (4,1 έ-
κατ. δολλ.) και ή ξυλεία (1,6 έκατ. δολ-
λάρια). Στον πίνακα των ελληνικών έξα-
γωγών διακρίνει κανείς το θαμδάκι (2,7
έκατομμύρια δολλάρια), τις έλιές (2,2 έ-
κατ. δολλ.), τα δέρματα (900.000 δολλ.),
τα έσπεριδοειδή (830.000 δολλ.), τα πα-
πούτσια (436.000 δολλ.) και τα ψάρια
(430.000 δολλ.).

Τα προϊόντα

Οι Βούλγαροι δεν είναι ίκανοποιημέ-
νοι με την σύνθεση των έξαγωγών τους.
Θέλουν να αύξησουν τις έξαγωγές βιομη-
χανικών προϊόντων, που αντιπροσωπεύουν
μικρό ποσοστό, σε σχέση με τα κρέατα
και τα τυριά. Άλλά τους είναι δύσκολο
να προσαρμοσθούν στην ιδέα ότι ο μόνος
τρόπος για να τα πετύχουν, σε μιά έλεύ-
θερη οικονομία, όπως ή ελληνική, είναι να
συναγωνισθούν τα άλλα άνατολικά και δυ-
τικά κράτη, σε τιμές και ποιότητα. Και ό-
τι δεν είναι εύκολο να ύπαγορευθ άπό το
έλληνικό κράτος μεταβολή στις προτιμή-
σεις των καταναλωτών.

Αντικειμενικές είναι οι δυσκολίες που
παρουσιάζονται και για την λειτουργία
μικτών εταιριών, όταν στη μιά χώρα το
έμπόριο είναι έλεύθερο και στην άλλη
κρατικό μονοπώλιο. Η κατάσταση δεν
προσφέρει την δυνατότητα ίσων εύκαιριών.

Γενικά στοιχεία αυτά προστεθ και
το γεγονός ότι οι περισσότερες άπό τις
βουλγαρικές προτάσεις για την ίδρυση
μικτών εταιριών και την έγκατάσταση έρ-
γοστασίων, τοποθετούνται στην έδρα τους
σε πόλεις της Άνατ. Μακεδονίας — με ά-
ποτέλεσμα να συναντήσουν κάποια έλλη-
νική έπιφύλαξη —. Γίνεται άντιληπτό γι-
ατί οι μικτές έλληνοβουλγαρικές εταιρίες
που λειτουργούν είναι μόνο δυο και γιατί
άναπτύσσουν έμπορική βασικά δραστηριό-
τητα.

Ένα άλλο σημείο, που θα έπρεπε να
έπισημανθ, είναι ή μη προώθηση της συν-
εργασίας για την έκτέλεση άντιπλημμυρι-
κών, άρδευτικών και ύδροηλεκτρικών έργων
στος ποταμούς Άρδα, Έβρο, Νέστο και
Στρυμόνα, που τα νερά τους διασχίζουν
τα έδάφη και των δυο χωρών. Η εύθύνη
της καθυστέρησης φαίνεται, όμως, πως
βαρύνει μόνο την ελληνική πλευρά, αν εί-
ναι σωστή ή πληροφορία ότι ή μελέτη για
την κατασκευή άναρρυθμιστικής δεξαμε-
νής στον Άρδα έφθασε μόλις τελευταία
στο τελικό στάδιο, ενώ τα σχέδια για την
άξιοποίηση των νερών των άλλων ποταμών
δεν έχουν προχωρήσει. Οι Έλληνες τεχνι-
κοί δίνουν την έντύπωση ότι έχουν χαρά-
ξει δική τους γραμμή πάνω στο θέμα, που
δεν συμπίπτει με την έπίσημη ελληνική
πολιτική. Και όμως. Τα έργα αυτά θα ή-
ταν χρήσιμα. Υπολογίστηκαν, άλλωστε,
το 1964 σαν άντάλλαγμα, για να μειω-
θούν οι έλληνικές άξιώσεις για τις έπανορ-
θώσεις.

Στον πολιτικό τομέα, οι σχέσεις Έλ-
λάδος - Βουλγαρίας προχώρησαν ίκανο-
ποιητικά. Χωρίς έντυπωσιακές εξελίξεις
ανάπτυξης, αλλά με τάσεις σταθεροποι-
ήσεως. Οι Βούλγαροι έπίσημοι ήταν γενι-
κά προσεκτικοί. Απέφυγαν να θέσουν,
τουλάχιστον σε κρατικό επίπεδο, θέματα
— άποστασιοποίηση των Βαλκανίων, ύ-
πογραφή συμφώνου φιλίας και μη έπιθέ-
σεως κλπ. —, για τα όποια έν γνώριζαν
ότι θα συναντήσουν την ελληνική αντίδρα-
ση. Και προσπάθησαν να ύπογραμμίσουν
τα σημεία που ένώνουν τις δυο χώρες και
όχι εκείνα που τις άπομακρύνουν. Σε άν-
τίθεση με την προκλητική στάση των έφη-
μερίδων άλλων άνατολικών χωρών, ό βουλ-
γαρικός τύπος έκάλυψε με προσοχή την
έλληνική πολιτική κρίση της 15ης Ιουλίου
1965.

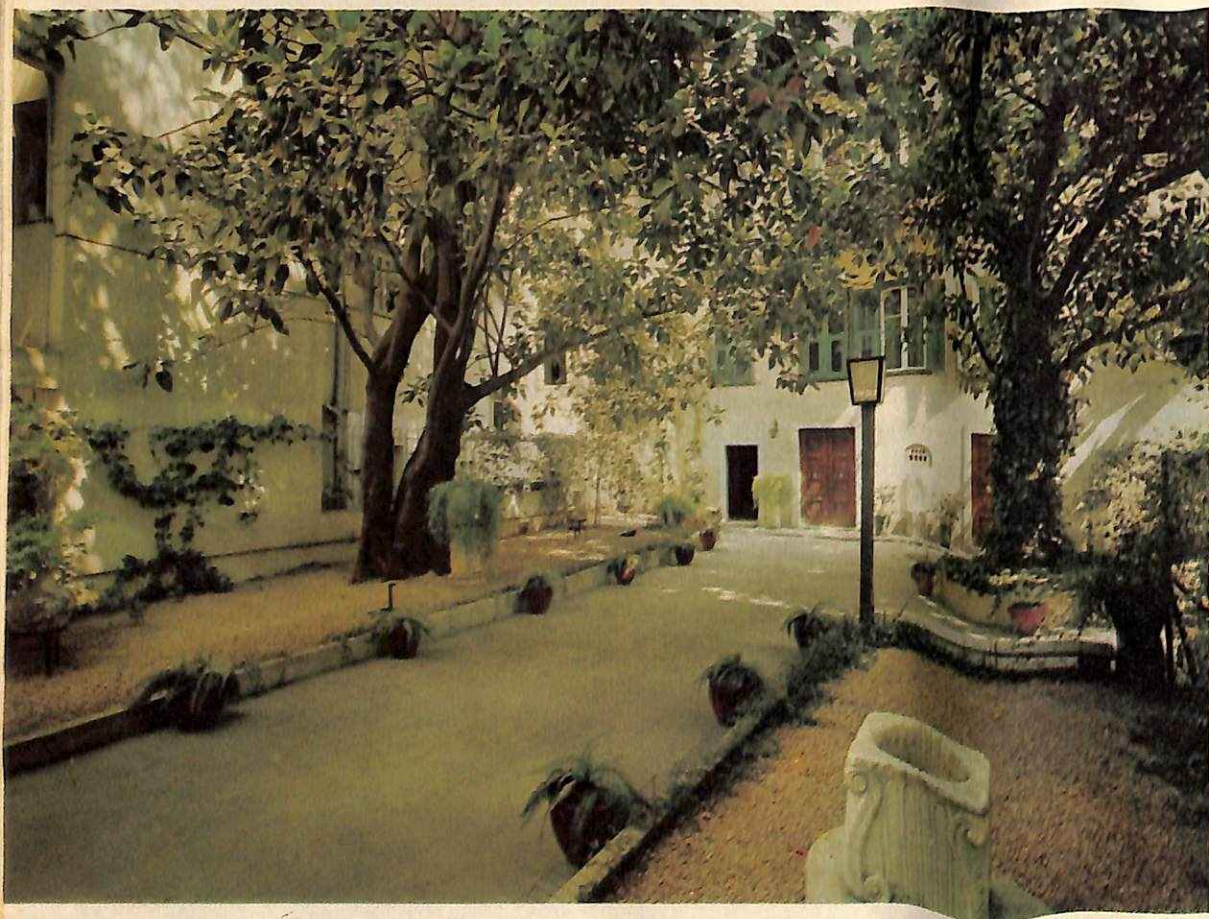
Τα σύνεφα, ώστόσο δεν έλειψαν. Κά-
ποια δήλωση του κ. Ζίβκοφ τον Ιούνιο
του 1965 για «τους άντιδραστικούς κύ-
κλους των Άθηνών», ή κακομεταχείριση
Έλλήνων τουριστών, που προσπάθησαν να
έκπληρώσουν το Πάσχα τα θρησκευτικά
τους καθήκοντα στη Σόφια, ή άπόκρουση
των γιουγκοσλαβικών άπόψεων για το
«ψευδομακεδονικό» με το έπιχείρημα ότι
υπάρχουν άκόμη βουλγαρικοί πληθυσμοί
(;) στην Άνατ. και την Δυτ. Μακεδονία,
ή πρόσφατη δημοσίευση ένός άρθρου του
πολιτικού έπιτρόπου του βουλγαρικού
στρατού στην «Αρμόντα Άρμυγια» με
προκλητικές κατά των νοτιών γειτόνων της
Βουλγαρίας φράσεις και ή έκδοση ιστορι-
κής μελέτης (κάτω άπό την αίγίδα του ί-
στορικού τμήματος της βουλγαρικής Άκα-
δημίας των Έπιστημών), στην όποια ύπο-
στηρίζεται ότι οι κυβερνήσεις της Βουλ-
γαρίας και της Έλλάδος άνοιξαν το 1941
τις πόρτες για να περάσουν οι Γερμανοί
(!!!), δεν είναι άπό τα γεγονότα που
μπορούν να άποκρυθούν.

Η συνεργασία

Γα στοιχεία αυτά δικαιώσαν την έλλη-
νική διπλωματία, που ύποστήριζε ότι πρέ-
πει πρώτα να σταθεροποιηθούν οι σχέσεις
και κατόπιν να προχωρήσουμε σε στενώ-
τερη συνεργασία. Ο άπολογισμός των
δυο χρόνων, που κύλησαν, είναι γενικά θε-
τικός. Οι έλληνοβουλγαρικές σχέσεις το-
ποθετήθηκαν σε πραγματικές βάσεις. Σε
μερικούς τομείς, ή ανάπτυξη της συνεργα-
σίας ξεπέρασε τις προβλέψεις και σε άλ-
λους, ό χρόνος διέλυσε τις αυταπάτες. Η
εξέλιξη έπιτρέπει τώρα την χάραξη ρε-
αλιστικών προοπτικών. Άλλά, πρέπει να
τονισθ για μιά άκόμη φορά, άπό όσους
πιστεύουν άληθινά στην χρησιμότητα της
έλληνοβουλγαρικής συνεργασίας — και
ό συντάκτης του άρθρου άνήκει σ' αυτούς
—, ότι είναι άνάγκη να σταματήσουν οι
παρεξηγήσεις που οδηγούν σε ύποψίες.
Διαφορετικά, οι προκαταλήψεις του πα-
ρελθόντος θα διεκδικήσουν την θέση τους.
Και θα ήταν άντίθετη στα συμφέροντα των
δυο λαών και έξω άπό το πνεύμα των και-
ρών ή δημιουργία διλημμάτων.

Γ. Ν. ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΥΔΑΘΗΝΑΙΩΝ 27

Μιά βαθύσκοπη αὐλή, με τις μαρμάρινες κολώνες, κομίζει σχεδὸν ἀπὸ τὰ μάτια τοῦ διαβάτη τὸ παλιὸ ἀρχοντικὸ τῆς οδοῦ Κυδαθηναίων. Ἡ καλοδιατηρημένη θύρα τοῦ δὲν δείχνει ὅτι τὸ σπίτι αὐτὸ κτίσθηκε πρὶν ἢ Ἀθήνα γίνῃ πρωτεύουσα τοῦ ἑλευντέρου κράτους καὶ ὅτι μέσα στοὺς χώρους τοῦ ἀναπνέει ἀκόμη μιὰ ζωὴ 150 ἐποχολογῶν χρόνων.

Ἡ εἴσοδος τοῦ σπιτιοῦ, μετὰ τὴν παλιὰ σκάλα, τὸ κόκκινο χαλί, τὸν ἐναρμονισμένο διάκοσμο. Μιὰ παλιὰ ταπισερί στολίζει τὸν τοῖχο. Τὸ σκεῦος τραπέζι εἶναι ἰσπανικῆς τέχνης καὶ τὸ βάζο κινέζικο, 18ου αἰῶνος. Στὸν τοῖχο ἔνα παλιὸ θαρρόμετρο. Μιὰ ἀγάπη γιὰ τὰ ὡραία πράγματα, συνδυασμένη μετὰ καλὸ γούστο, χαρακτηρίζει ὅλη τὴν ἀντίσφαιρα τοῦ ἀθηναϊκοῦ ἀρχοντικοῦ.

Ἡ Κα Δόρη Ἡλιάκου, πάντα μετὰ τὸ ἴδιο ἀνοιχτόκαρδο χαμόγελο, μετὰ τὴν ἴδια γελαστή ματιά.

Ελάχιστα ἀπὸ τὰ ὡραία παλαιὰ ἀρχοντικὰ τοῦ περασμένου αἰῶνος ὑπάρχουν ἀκόμη στὴν παραμορφω-

μένη Πλάκα, ὅπου οἱ, δυστυχῶς συχνὰ κακογούστες, κοσμικὲς ταβέρνες καὶ οἱ κακῆς ποιότητος μοντέρνες πολυκατοικίες ἔχουν σχεδὸν καταστρέψει τὸν χαρακτῆρα αὐτῆς τῆς παλαιᾶς συνοικίας τῶν Ἀθηνῶν. Ἀπὸ τὰ λίγα σπίτια ἐποχῆς ποὺ μένουν ἀκόμη, τὰ περισσότερα σιγά-σιγά ἐρειπώνονται. Ἡ ἱστορία εἶναι γνωστή: Οἱ ἰδιοκτῆτες τοὺς τὰ ἐγκαταλείπουν, γιατί ἡ συντήρησή τους εἶναι δύσκολη καὶ δαπανηρή. Στὶς καλύτερες περιπτώσεις τὰ μετατρέπουν σὲ μικρὰ διαμερίσματα, ποὺ τὰ νοικιάζουν σὲ ξένους καλλιτέχνες, ἀπὸ αὐτοὺς ποὺ δὲν διαθέτουν πολλὰ χρηματικὰ μέσα.

Μερικὰ ἀπὸ αὐτὰ ἀναστηλώθηκαν μετὰ κάποια ἐκτίηση καὶ τὸ ἀποτέλεσμα δὲν εἶναι πάντα πολὺ ἐπιτυχημένο. Ἀλλωστὲ, κλασικὸ παράδειγμα τοῦ προβλήματος τῆς Πλάκας καὶ τῶν σπιτιῶν τῆς εἶναι τὸ σπίτι τῆς Ἀγγελικῆς Χατζημιχάλη.

ποὺ κάθε μέρα ἀπειλεῖται ἀπὸ τὸν κίνδυνο τῆς κατεδαφίσεως.

Ἐνὰ, ὅμως, σπίτι, στὴν οδὸ Κυδαθηναίων 27, ἔχει μείνει ἄθικτο ἐπὶ 150 σχεδὸν χρόνια. Ἐξωτερικῶς εἶναι ὅπως τὸν πρῶτο χρόνο ποὺ κτίσθηκε, σὰ νὰ μὴ πέρασε ἐπάνω του ἐνάμισιο αἰῶνα. Ἡ θαθεὶα πλακόστρωτη αὐλή, σκιασμένη ἀπὸ μεγάλα δένδρα, μετὰ τὰ μαρμαρίνο πηγάδι, εἶναι ὅπως στὸν περασμένο αἰῶνα. Κλασικὸ προαύλιο μικροῦ ἀρχοντικοῦ, μετὰ λιτὴ, ἁρμονικὴ πρόσοψη. Ἐσωτερικῶς ἔχει, βεβαίως, πολὺ ἐκσυγχρονισθῇ. Ἐχει ὅλες τὶς μοντέρνες ἀνέσεις, χωρὶς νὰ ἐπηρεασθῇ ὁ χαρακτῆρας τοῦ, οὔτε οἱ ἀναλογίαι τῶν δωματίων τοῦ.

Εἶναι βέβαιον πὺς χρωσταίει τὴν ἀγέραστη «φρεσκάδα» τοῦ σπὸ γονὸς ὅτι δὲν πέρασε ἀπὸ «πολλὰ χέρια». Μόνο λίγες οἰκογένειες, ἀρχοντικὲς καὶ νοικοκυρεμένες, τὸ κατοίκησαν διαδοχικῶς.

πηγαίνω...

...πυλινω...

στα καταστήματα "ΑΛΚΑ"

"ΑΓΑΛΙΩΤΗΣ"

πηγαίνω...

να δω και να αγορασω,
επιπλα που ηλθαν απο τη Δανια- φωτιστικα
(μοντερνα και κλασσικα)
κρυσταλλα-πορσελανεσ-μαχαιροπηρουνα
και χιλια δυο ειδη δωρα

ειναι ΕΥΚΑΙΡΙΑ...
ειναι μεγαλη ΕΥΚΑΙΡΙΑ...

"ΑΛΚΑ., ΑΜΕΡΙΚΗΣ 13, ΣΤΑΔΙΟΥ 31, "ΑΓΑΛΙΩΤΗΣ., ΣΤΑΔΙΟΥ 19-21

Η ιστορία του σπιτιού αρχίζει στα πρώτα έτη του 19ου αιώνας. Ή περιοχή του τότε κατελάμβανε σχεδόν δόλιχλο τριτοτάξιο μεταξὺ τῶν ὁδῶν Κυδαθηναίων, Δαυδίου, Χρυσοστόμου καὶ Ἀγγέλου Γέροντα. Ἀνῆκε στὸν Ἰωάννη Παπαρηγόπουλο, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε ἕνας ἀπὸ τοὺς πρώτους Φιλικούς καὶ προσέφερε πολλές σπουδαίες ὑπηρεσίες στὸ ἔθνος κατὰ τὴν ἐποχὴ τῆς Ἑπαστάσεως.

του ναυάρχου Στεφανίου Παπαρηγόπουλου και προσπάτῳ τὸ πρεσβευτὸν Ἀλεξίου Πάλλη. Τὸ σπῖτι τοῦ Ἰωάννου Παπαρηγόπουλου στὴν Πλάκα φιλοξένησε καὶ τὸν πατέρα τοῦ Βασιλέως Ὁκαφωδονοῦ, Λουδοβίκο τῆς Βαυαρίας, κατὰ τὴν σύντομη διαμονή του στὴν Ἀθήνα. Ἐκεῖ ὁ καλὸς-γαθὸς καὶ φιλέλληνα ἔκρινε Βασιλεὺς ἔδωσε ὠγαθὸς γιορτὲς γιὰ τοὺς Ἀθηναίους. Τὸ σπῖτι ῥαῖες ἀγόρευσε καὶ ὡς ῥωσικὴ πρεσβεία.

Μετά τὸν θάνατο τοῦ Ι. Παπαρηγόπουλου, τὸ 1874, τὸ σπῖτι περιήλθε στὴν οἰκονόμησι Καμπα, τῆς ὁποίας ὁ πρόγονος Παναγῆς Καμπᾶς καπὰ, τῆς ὁποίας τότε στὸ ἐπὶ τῆς οδοῦ Ὑπερείδου 14 τοικοῦσε τὸ σπῖτι ἐξέλιπε καὶ ἀντικαταστάθηκε ἁπλῶς σπῖτι, τὸ ὁποῖον ἀντικατέστησε γιὰ τὸν ἀπὸ πολυκαιροῦ. Ὁ Ἀλκιβιάδης, ἀγόρευσε τὴν εὐρύχωρη διώροφη κατοικία τοῦ Ἰωάννη Παπαρηγόπουλου ἀντὶ 25.000 χρυσῶν δραχμῶν.

Ἀπὸ τότε ἔχει μέλινε στὰ χέρια τῶν ἀπογόνων του. Ἡ κόρη του Ἑλένη γεννήθηκε ἐκεῖ καὶ σταν παντρεύθηκε τὸν Στάμο Στάϊκο, ἐγκατεστάθη μαζὶ τὸν σὺν ὠραῖο σπῆτι τῆς Πλάνας. Ἐκεῖ ἔζησε τὸ ζεύγος ὅλα τὰ χρόνια του καὶ ἐκεῖ γεννήθηκε ἡ μοναχοκόρη τους, ἡ Λώρη, νῦν κυρία Κόκοου Ἠλιάσκου.

Όλα τὰ παιδικὰ χρόνια τῆς Λώρης εἶναι συν-
δεσμευμένα με τὴν Κυθαρηθναίαν 27. Χρόνια ἀρ-
κετὰ δύσκολα, πολιτικῶς θεμελιώδη. Ὁ Στάσιος
Στάσιος, ἀξιωματικὸς τοῦ ἱππικοῦ καὶ φανατι-
κοῦ βασιλοφρον, δὲν ἔφερε να κρύβῃ τὰ αἰσθη-
ματὰ του καὶ θριαυλότητα συχνὰ μακριὰ ἀπὸ τὴν
οἰκογενεὰ του, ἐξορία ἡ φυλάκη. Παρ' ὅλα αὐ-
τά, ἡ ἀτίμωστρον τοῦ γραφικοῦ σπιτιοῦ παρα-
μένει ἀέχαστη γιὰ τοὺς παλιούς Ἀθηναίους,
ποὺ τὴν ἐγγνώρισαν.

Ἐπιστροφὴ

Αργότερα, λίγο πριν από τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, η Λάση Σταΐκου παντρεύθηκε. Έφυγε από την Πλάκα, για να ζήσει πρώτα στο τέλος, διαφορετικό περιβάλλον της οδού Γεωργίου Α' και έπειτα, για 10 χρόνια, στις Ήνω-

ἴσως ὅμως όλα αὐτὰ τὰ χρόνια νὰ νοστάλ-
 γησας τὴν σκιερὴ αὐλὴ καὶ τὰ μεγάλα δροσερὰ
 δωμάτια τῆς παλαιῆς τῆς ἡλικίας. Γιατὶ, ὅταν
 γύρισε στὴν Ἑλλάδα, ἀπεράσισε νὰ ἐγκαταστα-
 θῇ πάλι στὸ πατρικὸ τῆς σπιτί, ὅπου ζοῦσε μό-
 νη τῆς ἡ μητέρας. Ἡ ἀπόφασιν αὐτὴ κατέπλη-
 ρησε πολλοὺς ἀπὸ τοὺς φίλους τῆς. Τὸ σπιτί ἦταν
 ἕπεπαλαιωμένο, τοῦ ἔλειπαν πολλὰς ἀνάσεις, ὁ-
 πεπαλαιωμένα τόσα καὶ τόσα ὠράια, μοντέρνα διαμερί-
 σματα στὴν Ἀθήνα... Τὸ ἐξοικονομὸν ὅμως κατὰ
 τῆς κυρίας Ἠλιασίου μπορούσε νὰ διακερίνη τις
 δυνατοῦτες τοῦ παλίου σπιτιοῦ. Ἐβλεπε κα-
 θαρὰ τί μπορούσε νὰ γίνη, μὲ λίαν προσπάθεια
 αἱ σποργή.

καὶ πολλή στοργή.
 Ὅταν οἱ διορθώσεις καὶ οἱ μικροὶ μετατρο-
 πῆς τελείωσαν, καὶ οἱ πρὸ δύσπιστοι καὶ οἱ πρὸ
 φανατικοὶ ὁπαδοὶ τῶν μοντέρων διαμερισμάτων

«Ταναγραία» ἔλεγαν τὴν Λώρη οἱ φίλοι της. Ἡ φωτογραφία δείχνει μὲ σαφήνεια τὰ ὠ-
ραῖα, λεπτά, κανονικά χαρακτηριστικά της.

δὲν μπόρεσαν νὰ ἀμφισβητήσουν τὸ πόσο δίκαιο εἶχε.

Τὸ παλιὸ σπίτι, χωρὶς νὰ χάσῃ τίποτε ἀπὸ τὸ ὕψος του, ἦταν θαυμαστὸν ὑπόδειγμα μικρῆς ἰδιωτικῆς ἐκπύλσεως; ὅπως τίς βλέπει ναυαῖς ἀκόμῃ στὶς πρωτεύουσες τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης, ὅπου οἱ ἀριστοκρατικὲς οἰκογενεῖς προσπαθοῦν νὰ διατηρήσουν τὰ παλαιὰ τους σπίτια μὲ τὴν πατρίνα τῶν αἰώνων, ἐκσυγχρονίζοντας μόνον τὰ πρακτικὰ σημεῖα κοινῆς χρήσεως.

“Όλα στὸ πλῆθος τῆς δόξης Κυριαθῆναίον προ-
δίδουν ἓνα ἐξευνημένον καὶ λεπτό γούστον, τὸ
ὁποῖο ἐκδηλώνεται ὄχι μόνον στὰ ὄραια παλαιὰ
ἐπιπλά καὶ στὰ ἀντικείμενα ἀξίας ποῦ εἶναι διὰ
σκορπισμένον παντού, ἀλλὰ καὶ στὴς λεπτομέρειες
τῆς διακοσμῆσεως, στὸν συνδυασμὸν τῶν χρωμά-
των. Σὲ ὅλα αὐτὰ ὑπάρχει ὁ ἀρμονικὸς συνδυα-
σμὸς τοῦ προσωπικοῦ γούστου μίᾶς γυναίκας ποῦ
ἀγαπᾷ καὶ γνωρίζει τὰ ὄραια πράγματα, καὶ τῶν
πρακτικῶν γνώσεων τοῦ ἐπαγγελματίου ἐντεκο-
ρατέρας. Ἡ κυρία Δώρα Ἡλιάδου εἶναι καὶ τὰ
δυὸ αὐτὰ πρόσωπα. Δὲν σπούδασε ποτὲ τὴν δια-
κοσμητικὴν τέχνην, ἀλλὰ σ’ ὅλη της τὴν ζωὴ ἀγά-
πησε τὰ ὄραια πράγματα, τὰ χρώματα, τὰ ὑφά-
σματα, τοὺς συνδυασμοὺς ὁλων αὐτῶν ποῦ συν-
θέτουν ἓνα ἀρμονικὸν σύνολον. Ἀπέκτησε δὲ μὲν
τὰ χρόνια ἓνα γούστον αὐθεντικὸν καὶ σίγουρον,
ὥστε ὅτι δημιουργεῖ φέρει τὴν σφραγίδα τῆς
προσωπικότητός της.

'Επιτυχία

Ποῖν ἀπὸ λίγα χρόνια, ἡ Λώρη Ἑλλησκού ἀπεφάσισε νὰ ἀξιοποιήσῃ τὸ «χρόμιον» της· τὰ ἄνετα δωμάτια τοῦ Ἰσογειοῦ, τῆς Κυθαρθσαῖας 27, μετεβλήθησαν εἰς μπουτίκ διακοσμῆσως, παλαιῶν ἐπίπλων καὶ δώρων. Ἡ πρωτοτυπία αὐτῆς τῆς μπουτίκ ἦταν ὅτι, ἀντὶ τὰ ἐπιπλα καὶ τὰ ἀντικείμενα νὰ εἶναι ἀραδιασμένα ὅπως καὶ ὅπως — καθὼς γίνεται συνήθως στὰ καταστήματα καὶ στὰ παλιοπωλεῖα, ἀκόμη καὶ στὰ πολυτελέστερα, — ὅλα ἦταν τοποθετημένα σὺν νὰ ἀποτελοῦσαν τὴν ἐπιπλοσὴ ἐνὸς κατοικημένου σπιτιοῦ, πὺν περριμένει ἐπισκεψῆς. Μιμῶν τὸ βαζα γεμάτα ἄνθη — τέλεια ἀπομυμμένα ἁλθινοὶ ἀνθῶν — ἦταν ἀποκομμισμένα στὰ τραπέζια. Ὁ λα συνέτειναν σὲν κομψή, ζεστὴ ἀτμόσφαιρα.

Ἡ προσπάθεια τῆς Λώρης Ἠλιάσκου νὰ εἰσ-
δύσῃ στὸν ἐπαγγελματικὸ κόσμον εἶχε ὅμως ἐπι-
τυχία. Ὅλοι οἱ φίλοι καὶ οἱ γνωστοὶ τῆς εἶχαν
ἐμπιστοσύνη στὸ ραφιναρισμένον γούστο τῆς καὶ
στὸ ἐνστικτὸν τῆς νὰ ἀναγνωρίζῃ τὰ ἀδυνάτητα
καλὰ ἐμπλα καὶ ἀντικείμενα. Ἀπὸ ὅλες τῆς
πλευρῆς τῆς ἑποῦσαν συμβοδόλες ἡ τέττα ἀνάθεσε
τὴν διακόσμησιν καὶ τὴν ἐπιπλοκὴν σπιτιῶν καὶ
διαμερισμάτων. Ὅταν ὁ Ντὲ Γκόλ ἦλθε στὴν
Ἑλλάδα, πρὸ τριῶν ἐτῶν, ὁ Γάλλος πρέσβης
τῆς ἀνάθεσε τὴν διαμόρφωσιν τοῦ κήπου τῆς πρε-
σβείας, γιὰ τὴν μεγάλην δεξιότητα ποὺ δόθηκε πρὸς
τιμὴν τοῦ στρατηγῆ. Ὅλοι θαύμασαν τὴν ἐφευ-
ρετικότητά καὶ τὴν φαντασία, μὲ τῆς ὁποίης με-
τέφθησε — μὲ χαρὰ ταπεινότητας, ποὺ ἐμμεῖται
καρπασαῖα πλάσια, κλαδιὰ καὶ ἄνθη — τὸν σπο-
νόμενον κήπον τῆς λεγομένης Βασιλείσσης Σοφίας
σ' ἕνα πανευκρινὸν θερμικητό.

Αυτή ή καλλιτεχνική και έμπορικη πλευρά είναι μόνο μία όψη της προσωπικότητας της Λόρης Ήλίαςκου. Υπάρχουν και πολλές άλλες. Αυτή της κοσμικής κυρίας, με την πάντοτε διασκεδαστική και γεμάτη από ζωηρό πνεύμα κου-

Ἐπιτυχὴς συνδυασμὸς ἐπαγγελματικῆς δραστηριότητος καὶ κοσμικῆς ζωῆς

θέντα, τῆς ἐκλεκτῆς οἰκοδέσποινας, τῆς μητέρας καί, τώρα, τῆς στοργικῆς γιαγιάς.

Ὅταν πρωτοβγήκε στὸν κόσμον, λίγο πρὶν ἀπὸ τὸν δεύτερον παγκόσμιον πόλεμον, ἡ Λώρη Στάικου ἦταν ἀπὸ τὶς πρῶτες κοπέλλες αὐτῶν τῶν χρόνων. Μελαχροινὴ, μὲ λαμπερὰ μαῦρα μάτια, μικροκαμωμένη καὶ μὲ λεπτὰ χαρακτηριστικά, τὴν παρωμοίαζαν παντοῦ μὲ μιὰ μικρὴ Ταναγραία. Ζωηρὴ, ἐξυπνὴ, κεφάτη, θρискόταν σὲ ὅλες τὶς κοσμικὰς συγκεντρώσεις, ἔπαιζε γκόλφ, κολυμποῦσε καὶ χόρευε μὲ μανία.

— Παντρεύθηκε νωρὶς καὶ ἀπέκτησε δύο παιδιά, τὴν Μαρία, νῦν κυρία Ἀγγέλου Κανελλοπούλου, καὶ τὸν Ἀνδρέα Καρέλλα. Τώρα ἔχει δύο χαριτωμένα ἐγγονάκια πού, παρὰ τὶς χίλιες - δύο ἀσχολίες της, βλέπει σχεδὸν κάθε μέρα.

Πράγματι, μπορεῖ νὰ διερωτᾶται κανεὶς πού

Μιὰ γωνιά τοῦ σαλονιοῦ. Ἐπάνω στὴν θαναύσια κομόνι, μιὰ συλλογὴ ἀπὸ κινεζικὰ ἀντικείμενα σὲ χροῶμα τυρκονάζ. Ὁ πίνακας, γαλλικῆς σχολῆς, ἀνῆκε στὴν οἰκογένεια Δούμανη, τὴν οἰκογένεια ἀπὸ τὴν ὁποία προερχόταν ἡ γιαγιά τῆς κυρίας Λώρης Ἡλιάσκου.

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΣΑΛΟΝΙΟΥ ΜΕ ΤΟ ΘΑΥΜΑΣΙΟ ΧΑΛΙ ΚΟΥΜΠΑ ΤΟΥ 16ου

ΑΙΩΝΟΣ. ΣΤΟ ΤΖΑΚΙ ΕΝΑΣ ΠΙΝΑΚΑΣ ΤΟΥ ΟΥΝΤΡΥ ΤΑ ΕΠΙΠΛΑ ΕΙΝΑΙ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΚΑΙ ΤΑ ΚΟΜΨΟΤΕΧΝΗΜΑΤΑ ΟΛΑ ΚΙΝΕΖΙΚΑ ΤΟΥ 7ου - 17ου ΑΙΩΝΟΣ.

βρίσκει ἡ κυρία Ἡλιάσκου καιρὸ γιὰ ὅλα ὅσα κάνει. Ἀσχολεῖται ἐπιμελῶς καὶ ἐκτενῶς μὲ ὅλες τὶς δουλειὲς τῶν δύο μπουτίκι καί, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἐπινοεῖ τὰ περισσότερα ἀντικείμενα ποὺ κατασκευάζονται στὴν Ἑλλάδα, παρακολουθεῖ ἀπὸ κοντὰ κάθε λεπτομέρεια τῆς κατασκευῆς τους. Παρακολουθεῖ ἐπίσης μὲ πείρα τὴν ἐμπορικὴ πλευρὰ τῆς ἐπιχειρήσεως καὶ εἶναι ἡ ἴδια ὁ καλύτερος προαγωγὸς τῶν δημοσίων σχέσεων ἐνώπιον τῶν ξένων ἀγοραστῶν.

Παρ' ὅλη τὴν ἐπαγγελματικὴ της δραστηριό-

τητα δὲν ἔχει καθόλου ἐγκαταλείψει τὴν κοσμικὴ ζωή. Τὸ ζεῦγος Ἡλιάσκου εἶναι κοινωνικότατο καὶ ἐμφανίζεται σὲς περισσότερες δεξιώσεις τῶν Ἀθηνῶν. Ἀρέσει δὲ καὶ στὴν Λώρη νὰ δέχεται τοὺς φίλους στὸ σπίτι της. Οἱ δεξιώσεις της, μικρὲς καὶ μεγάλες, εἶναι πάντα πετυχημένες.

«Τὸ μόνο μυστικὸ μου, ὡς οἰκοδέσποινα, μὰς εἶπε γελώντας, εἶναι νὰ συνδυάζω καλὰ τοὺς καλεσμένους μου. Θεωρῶ ὅτι ἡ ἐπιτυχία ἐνὸς "πάρτυ" βασίζεται κυρίως σ' αὐτό».

Τῆς ἀρέσει, ἐπίσης, νὰ παίξει κάπου - κάπου λίγο πινάκι καὶ βρίσκει ὅτι μιὰ καλὴ παρτίδα τὸ βράδυ μὲ φίλους ξεκουράζει ἀπὸ τοὺς κόπους τῆς ἡμέρας. Λένε πὺς ὁ συνδυασμὸς τῆς «παίξης» καὶ τῆς κοσμικῆς ζωῆς, στὰν ὑπάρχει στὴν σωστὴ ἀναλογία, εἶναι ἡ πρῶτη σύγχρονη μορφή τῆς γυναικείας ἐκφράσεως. Ἡ Λώρη Ἡλιάσκου εἶναι δέξαιτο πὺς δίνει, στὸν ἀθηναϊκὸ μας χώρο, τὸν τύπο αὐτό, στὴν καλύτερή του ἐκφράση.

ΑΡΓΙΝΗ ΧΩΡΕΜΗ

Η ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΚΑΙΓΕΤΑΙ

Για πρώτη φορά έρχονται στην δημοσιότητα φωτογραφίες της καταστροφής της 5ης Αυγούστου 1917, από το αρχείο του συνεργάτου μας κ. Ήλια Πετροπούλου.

ΠΛΙΝΘΟΙ, κέραμοι καί καμένα ξύλα, απέμειναν ύστερα από την έφιαλτική νύχτα της 5ης Αυγούστου του 1917.

ΑΕΡΟΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ λίγες μέρες μετά την καταστροφή. Οι συνοικίες 'Αγίας Σοφίας, Λευκού Πύργου και 'Ιπποδρομίου δεν υπήρχαν πιά.

Ανέκαθεν η Θεσσαλονίκη επλήττετο από την μάστιγα της φωτιάς. Η τελευταία μεγάλη πυρκαϊά έγινε στις 5 Αυγούστου 1917. Το γεγονός ελάχιστα δημοσιότητα δόθηκε. Οι παλαιοί Θεσσαλονικείς είχαν την δραματική καταστροφή της πόλεως τους, όμως η νέα γενεά αγνοεί τί ακριβώς συνέβη. Η σχετική βιβλιογραφία είναι μηδαμινή και οι διασωθείσες φωτογραφίες σπάνιες. Η προφορική παράδοση ακόμη οργιάζει.

Η Θεσσαλονίκη έχει μια συνεχή αγγίλη αιώνων. 'Αφ' ότου έκτισθη υπήρξε, και ύφισταται, σαν μια μεγαλόπολη. Δεν γνώρισε την τύχη των 'Αθηνών, που στα μεσαιωνικά χρόνια εκυμάνετο μεταξύ χωριού και καμπούλεως. Το κακό της 5ης Αυγούστου 1917 δόθηκε την Θεσσαλονίκη στο άποκορύφωμα του πρώτου παγκοσμίου πολέμου. Η πρωτεύουσα της τότε Βορείου 'Ελλάδος ήταν ένα περιχαρακωμένο στρατόπεδο. Λίγο έξω από την πόλη, το μέτωπο. Μέσα στην πόλη, μέχρι τις 31.1.1916, απειδιδάσθησαν 125.000 Γάλλοι, 100.000 'Αγγλοι και, ακόμη, Κινέζοι, Σενεγαλέζοι, 'Ιταλοί, Σέρβοι. Το λιμάνι γεμάτο πολεμικά, μεταγωγικά, νοσοκομειακά, μαζίνες, δάρκες, καίκια. Η ίδια πόλη είχε μια χαρακτηριστική σύνθεση πληθυσμού: 55.000 'Εβραίοι, 30.000 'Ελληνες, 32.000 Τούρκοι, καθώς και αρκετές χιλιάδες Σέρβοι, 'Αλβανοί, Φραγκοκοβαντίνοι, 'Αρμένιοι, Βούλγαροι, Ούγγροι κ.ά. Τα καφεκοπτεία ανήκαν σε 'Αρμένιους, τα δε ζαχαροπλαστεία σε Σέρβους. 'Ωστόσο, σχεδόν το σύνολο των μαγαζιών δρυσκόνταν σε χέρια 'Εβραίων. Η Θεσσαλονίκη κυριολεκτικώς ήταν μια έβραϊούπολη.

Το ιστορικό πλαίσιο

Η Θεσσαλονίκη έγινε ελληνική το 1912, ανήμερα του 'Αγίου Δημητρίου, που είναι και ο πολιούχος της. Η πυρκαϊά άρχισε το Σάββατο 5 Αυγούστου 1917 και κράτησε τρεις σωστές ημέρες. 'Ακριβώς πριν από ένα χρόνο (17.8.1916) είχε ξεσπάσει το κίνημα της 'Εθνικής 'Αμύνης. Στα πράγματα ήταν ο Βενιζέλος. Ο στρατηγός Σαρδάνης έλυσε κ' έδενε. Τις ημέρες της πυρκαϊάς η διενήγς κατάσταση παρουσιαζόταν εξόχως τεταμένη. Η προοπτική, για να εκτιμήσει κανείς τα άλλα πλάγια γεγονότα, ήταν εξαιρετικά μικρή. 'Όλα έμοιαζαν σαν συνονθύλευμα έπεισοδίων.

Ο Λούδ Τζώρτζ έδωλε στην Βουλή των Κοινοτήτων ότι δεν υπάρχει έπαρκεια τροφίμων και ότι δέον να μη υποτιμάται ο έκ των γερμανικών υποβρυχίων κίνδυνος. Τότε το θέατρο «Κοτοπούλη» έπαιζε τα «Κόκκινα γάντια». Τότε κάποια σάση έξεργάγη σε φυλακή της 'Ισπανίας (έφονεύθησαν 7 κρατούμενοι). Στις 5 Αυγούστου 1917 βουλγαρικά αεροπλάνα έφριξαν στο Μοναστήρι 2.000 βόμβες. Ο πόλεμος έμεινε. Ο Κερένσκι κυβερνούσε άσταθώς την Ρωσία. Τότε οι 'Ιταλοί ένίκησαν τους 'Αυστριακούς στο Τολμίνο. Καί, τότε, το πρώτο ρωσικό γυναικείο Τάγμα Θανάτου μετέθετο στο μέτωπο.

Το Σάββατο 5 Αυγούστου 1917 στην 'Αθήνα, έπειτα από περίοδο άσυνήθους καύσωνος, άρχισαν τα μελτέμια. Καί ενώ συνεχίζον στο Δυτικό Μέτωπο η δεύτερη μεγάλη μάχη της Φλάνδρας, ο τέως τσάρος έγκατέλειψε με πάσαν μυστικότητα το ανάκτορο του Τσάρκογιε - Σέλο. Έν τώ μεταξύ στην Θεσσαλονίκη άρχισε η μεγάλη πυρκαϊά, που άλλαξε την όψη της.

Το πορτραίτο της πόλεως

Την όψη που είχε η Θεσσαλονίκη την έποχή εκείνη μάς την δίνει ο γνωστός για τον μισέλλητισμό του Γάλλος αξιωματικός και

συγγραφέας Ζαν - Ζοζέ Φραππά, περιγράφοντας ένα περίπατό του, στις 12 'Οκτωβρίου 1915, ως έξης:

«'Ηταν ένας θαυμάσιος καιρός, αρκετά ζεστός, και οι τελευταίες ανάμειπες του καλοκαιριού στεφάνωναν εκεί κάτω στον ορίζοντα τις πολυάριθμες κορυφές του θεσσαλικού 'Ολύμπου. Πλοία κάθε μορφής και κάθε κατηγορίας σπιονάραβα, παλιά μεταγωγικά, ξενοφύσαν στην πόλη κύματα 'Ελλήνων στρατιωτών... Προχωρούσαμε με δυσκολία, γιατί ήμασταν υποχρεωμένοι να άποκρούουμε κάθε στιγμή σφοδρές επιθέσεις αναρίθμητων λούστρων και διασκεδάσαμε παρατηρώντας το γραφικό πλήθος με τις παρδαλές χρωμες φορεσιές, που γέμιζε τα πεζοδρόμια και την παραλιακή λεωφόρο. Γιατί υπάρχει, δι, θέλεις μέσα σ' αυτήν την πόλη - μυρηκοφωλιά, που δεν την έπωνόμασαν άδικα "Σταυροδρόμι των 'Εθνών". Βλέπει κανείς 'Αθηναίους, Κρητικούς, Θεσσαλούς, Τσιγγάνους, 'Αλβανούς, Τούρκους. Βλέπει κανείς και πρό πάντων 'Εβραίους, των οποίων οι γυναίκες, που διεισθήσαν τα πατροπαράδοτα φορέματά τους, μοιάζουν σαν παχιοί παπαγάλοι. 'Όλος αυτός ο κόσμος κινείται, χειρονομεί, φιλονικεί με δυνατές φωνές, ο ένας φωνάζει τον άλλον από μακριά σ' όλες τις γλώσσες του κόσμου. Έμποροι έλιών η άμυγδαλών, έφημεριδοπωλές σε ξεκουφάνουν με τις φωνές τους, χαμίνια κουβαλούν δρώμικα κοφίνια με ψάρια, κροστώδες σέρνουν μέσα στην σκόνη ζώα, που μόλις σφάχτηκαν και που αφήνουν πίσω τους ίχνη αίματος, χαμάλπδες προχωρούν με μικρά βήματα, κουβαλώντας στην ράχη τους άπίστευτα βάρη. Οι άνθρωποι είναι άκάθαροι, σκουπίδια είναι μαζεμένα κοντά στα πεζοδρόμια, μυρουδιές που σε άναγουλιάζουν άχετούς, και μολαταύτα μαγεύονται άμέσως από αυτήν την πληθωρική ζωή, από αυτόν τον θόρυβο και, ειδικά, από αυτά τα ζωηρά χρώματα, που χορεύουν μπροστά στα μάτια σου, μέσα στις μαγικές άκτίνες ενός τρελλού ήλιου, που κυλά διάδα του ουρανού».

«Γιανκίν βάρ»

Η περιγραφή είναι ρομαντική. Τέτοιες περίπου είναι και οι περιγραφές της τότε Θεσσαλονίκης που έχουν τα πεζογραφήματα του Πιέρ Λοτί. 'Αλλά η πραγματικότητα ήταν διαφορετική. Η ίδια η ρυμοτομία της Θεσσαλονίκης άποτέλούσε τον σοβαρότερο λόγο των συγχών πυρκαϊών, που έπανειλημένως την κατέστρεφαν.

Ο καθηγητής του πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. 'Απ. Βακαλόπουλος, σχετικώς με τα αίτια των πυρκαϊών, έπισημαίνει τα έξης:

«Με την πάροδο των αιώνων και με την συσώρευση νέων κατοίκων φαίνεται ότι αντίστοιχα οι μεγάλοι έλεύθεροι χώροι μικραίνουν. Δεν έχει πιά ώραιους και πλατείες δρόμους, ούτε και τια είναι χειμμένα με τασιμάδες, το ένα κοντά πλησιάζουν το ένα το άλλο τόσο, ώστε σκεπάζουν τον δρόμο και τον μετασχηματίζουν σ' άλλη θύλακη άφθονη τροφή στους έξι δρόμους σκελετούς των σπιτιών και μπορεί να έσπλωθεί και ν' άπειλήση και όλη ακόμη την πόλη και την ζωή πολλών κατοίκων της, αν τύχη μάλιστα να φυσά ο βορειοδυτικός άνεμος, ο περίφημος βαρδάρης».

Τελευταίες μεγάλες πυρκαϊές, που έκαναν μεγάλες καταστροφές στην Θεσσαλονίκη, είναι αυτές που έγιναν στα 1840, 1849, 1877, 1890 (όποτε κάηκε η Μητρόπολη με το πολύτιμο άρχείο της), το 1910, και η τε-

λευταία το 1917, που κατέστρεψε το μεγαλύτερο μέρος της πόλεως. Είναι αυτό, όπου σήμερα ύψώνονται τα «νεόκτιστα», οι νέες οικοδομές. 'Εκεί πριν από χρόνια ήταν ένας χώρος από σωρούς έρειπίων, τα λεγόμενα «καμένα».

Τα μέσα για την κατάσταση πυρκαϊών ήταν πρωτόγονα. 'Ακόμη άσφαλώς θα θυμούνται οι παλιοί Θεσσαλονικείς τους περίφημους 'Εβραίους τουλουμπτζήδες (πυροσβέστες) που, τρέχοντας με θόρυβο και φωνές μέσα από τους δρόμους και σέρνοντας πίσω τους τις πρωτόγονες πυροσβεστικές άντλίες, έσπερναν την ταραχή και την σύγχυση στον πληθυσμό. Η τουρκική φράση «γιαγκίν βάρ» (πυρκαϊά) άντηχούσε άπαισία.

Έπιστημονική εξήγηση

Όμως την ωραιότερη περιγραφή της πυρκαϊάς μάς την δίνει ο καθηγητής μετεωρολογίας του πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. Βασ. Κυριαζόπουλος, ο οποίος βασίζει τα πορίσματά του σε έπιστημονικά τεκμήρια και μεθόδους. 'Ιδου η κατά Κυριαζόπουλου εξήγηση της καταπληκτικής έκτασεως της πυρκαϊάς της Θεσσαλονίκης, που είναι και η μεγαλύτερη πυρκαϊά του ελληνικού χώρου στους νεότερους χρόνους:

«Κατά το θέρος του 1917 ο πόλεμος εις την Βαλκανικήν μεταξύ Αντικών Συμμάχων και Γερμανοβουλγάρων εύρισκετο εις κρίσιμον φάσιν της εξέλιξέως του. Το πολεμικόν μέτωπον των δύο άντιπάλων παρατάξεων άπέειγεν όλίγας δεκάδας χιλιομέτρων της Θεσσαλονίκης, της οποίας η πόλις και ο λιμην άπετέλουν την βάση της έγκαταστάσεως και άνεφοδιασμού των συμμαχικών ενόπλων δυνάμεων.

»'Ολίγον μετά μεσημβρίαν του Σαββάτου 5/18 Αυγούστου 1917 έξεργάγη πυρκαϊά εις οικίαν του βορείου τμήματος της πόλεως, πλησίον της 'Εγνατίας οδού. Παρά τας άπεγνωσμένας προσπάθειάς του πληθυσμού και των έλληνογαλικών στρατιωτικών δυνάμεων, το πυρ διεδόθη ταχύτατα εντός του άπογεύματος και κατέστρεψεν εις διάστημα δύο ημερών το σύνολον σχεδόν του κυριώτερου τμήματος της πόλεως, έκτασεως άρκετά μεγαλυτέρας του ενός τετραγωνικού χιλιομέτρου. Κυρίως κατεστράφη το τετράγωνον μεταξύ των οδών Λέοντος Σοφού - 'Αγίου Δημητρίου - 'Εθνικής 'Αμύνης - Λεωφόρου Νίκης.

»Εις την πυρποληθείσαν περιοχήν εύρίσκοντο αι κυριώτεροι οικοδομαί, τα σημαντικότερα έμπορικά και βιοτεχνικά κατστήματα, ως και αι σπουδαιότεραι άποθήκαι της μεγαλόπολεως, όπου η έδρα της συμμαχικής στρατιωτικής ήγεσίας και της γαλλικής Στρατιάς της 'Ανατολής.

»Η έξαιρετική επέκτασις της πυρκαϊάς όφείλεται εις την έλλειψιν συγχρονισμένων πυροσβεστικών μέσων, εις το εύφλεκτον ύλικόν των ξυλίνων ως επί το πλείστον οικοδομών, εις την άθλιαν ρυμοτομίαν σχολίων και στενών δρόμων, εις την προηγηθείσαν επί μακρόν παρατεταμένην άνομβρίαν και έκτακτον ξηρασίαν και κυρίως εις τον πνεύσαντα κατά την πυρκαϊάν βορειον σφοδρόν και ξηρόν άνεμον.

»Η ταχύτης μετάδοσεως του πυρός υπήρξε πράγματι έξαιρετική. Τουτό όφείλεται τόνον εις την ραγδαίαν προχώρησιν του κυρίου μετώπου του πυρός, όσον και εις την συνεχή δημιουργίαν, πλήθους άλληπαλλήλων εις βάθος νέων έστιών, όπισθεν του πυροκαύστου μετώπου, διά μετάδοσέως του πυρός διá των φερομένων παρά του σφοδρού άνέμου έλαφρών φλεγόμενων ξυλίνων σφοδρών άνέμων έλαφρών φλεγόμενων έπιβολίδων. Καί, ως ήτο έπόμενον, παρά την έπαύνησιν των ένοίκων επί των στεγών, δεν καγρύπνησιν πάντοτε η κατάσταση των νέων καμίνω. Τέλος, η άνάγκη εις και άνάγκη εις έδηλως άμερικανικής άποθήκης ύγρών καυσίμων έδημιούργησε πρόσθετον χειμαρρόν φλογών.

»Η πυρκαϊά κατεστάλη την τρίτην ημέραν.

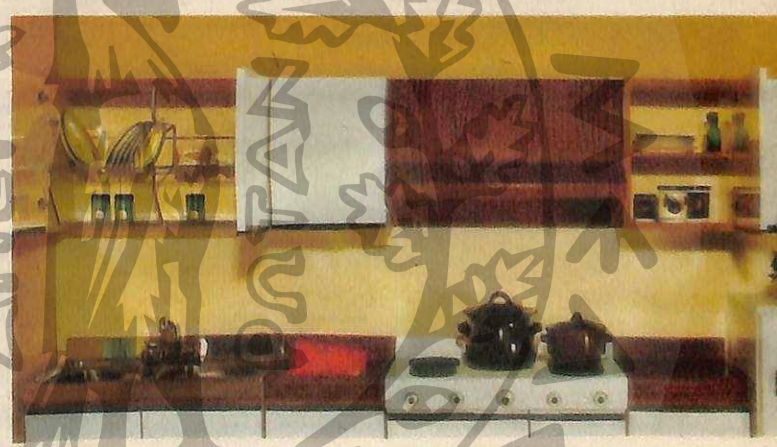
ΕΤΟΙΜΑ ΙΤΑΛΙΚΑ ΕΠΙΠΛΑ ΚΟΥΖΙΝΑΣ SALVARANI

Για το σπίτι... για την έξοχή!

Στα καταστήματα 'Αφροι Λαμπρόπουλοι θα βρείτε, κατ' αποκλειστικότητα, τα ωραιότατα έτοιμα 'Ιταλικά έπιπλα κουζίνας SALVARANI σε ποικιλία σχεδίων και χρωμάτων. Σας προσφέρονται σε όλόκληρα σέτ ή και ένα-ένα έπιπλο ξεχωριστά. Μόλις τ' αγοράσετε είναι έτοιμα να τοποθετηθούν στην κουζίνα σας!

Μερικά χαρακτηριστικά τους:

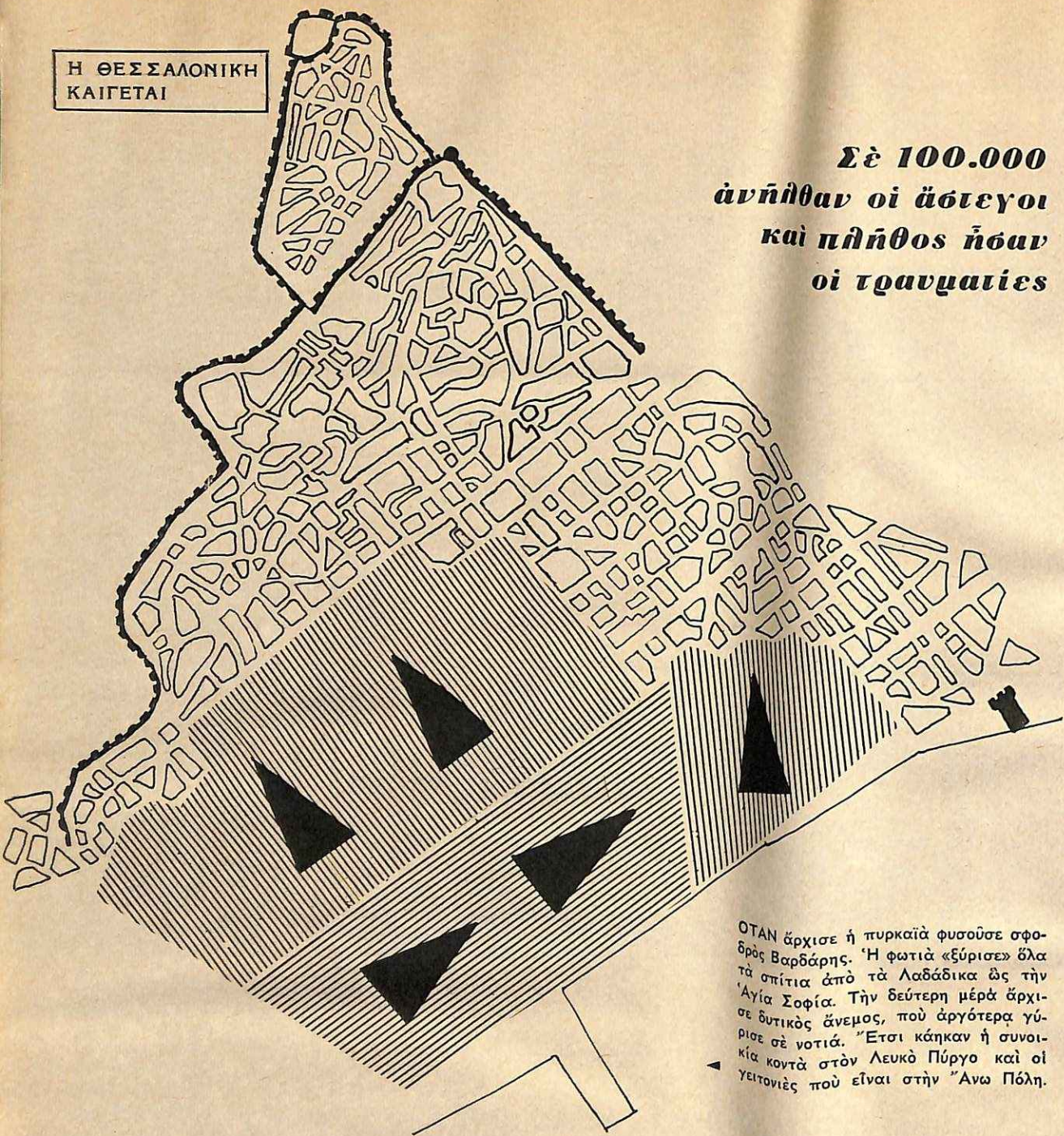
- Είναι από ξύλο.
- Το έξωτερικό και έσωτερικό τους είναι επενδεδυμένο με ειδικό άνθεκτικό ύλικό "LAMINATO".
- Δεν γδέρνονται, δεν τα έπιρρεάζει η ζέση, είναι άνθεκτικά στα όξέα.
- Πλένονται έσωτερικά και έξωτερικά με νερό και σαπούνι.
- Η θαυμάσια κατασκευή τους και τα αποκλειστικά σχέδιά των άναμορφώνουν την εμφάνισι της κουζίνας σας.

ΣΕ ΟΛΗ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ ΕΧΟΥΝ ΕΠΙΒΑΛΗΘΕΙ ΤΑ ΙΤΑΛΙΚΑ ΕΠΙΠΛΑ ΚΟΥΖΙΝΑΣ SALVARANI

ΑΦΡΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ

Διαλέγουν πριν από σας-για σας!

**Σε 100.000
άνηλθαν οι άστεγοι
και πλήθος ήσαν
οι τραυματίες**

ΟΤΑΝ άρχισε ή πυρκαϊά φυσούσε σφο-
δρής Βαρδάρης. 'Η φωτιά «ξύρισε» όλα
τά σπίτια από τὰ Λαδάδικα ως τὴν
'Αγία Σοφία. Τὴν δεύτερη μέρὰ άρχι-
σε δυτικός άνεμος, πού άργότερα γύ-
ρισε σέ νοτιά. 'Ετσι κάηκαν ή συνοί-
κία κοντὰ στὸν Λευκὸ Πύργο και οί
γειτονιές πού εἶναι στήν 'Ανω Πόλη.

ένω έντοπισθεῖσαι ἐστίαι πυρὸς παρέμεναν ἐπ'
ἀφκετὸν ἀκόμη. 'Η μεγάλη ὁμῶς καταστροφή ελ-
χεν ἤδη συντελεσθῇ ἀπὸ τῆς πρώτης νυκτός.

»Παρά τὸ γεγονός ὅτι ή πυρκαϊά αὐτή ἐπλη-
ξε τὴν πρωτεύουσάν τῆς Μακεδονίας μόλις πρὸ
50 ἐτῶν, παρουσιάζεται μεγάλη δυσχέρεια κατὰ
τὴν συγκέντρωσιν πληροφοριῶν περὶ ταύτης.
Τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν διακοπὴν τῆς ἐκδόσεως
τῶν ἐφημερίδων τῆς Θεσσαλονίκης (λόγῳ κατα-
στροφῆς τῶν ἐγκαταστάσεών των) και εἰς τὸ
σχετικῶς ὀλιγόλογον τῶν ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων
ἐπὶ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ, πιθανῶς λόγω τοῦ δι-
εξαγομένου πολέμου.

»Κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς πυρκαϊᾶς ὁ πνέων ἄνε-
μος ἦτο βίαιος, ξηρὸς και ψυχρὸς, βορειοδυτι-
κῶν ὡς βορειοανατολικῶν διευθύνσεων. Θυελ-
λώδης τὴν πρωίαν τῆς 4)17ης Αὐγούστου, ταχύ-
τητος 15 - 18 μέτρων ἀνὰ δευτερόλεπτον, διατη-
ρεῖ ἀρκετὰ μεγάλην ἰσλὴν τὴν ἐπιοῦσαν, περὶ
τὴν ὥραν τῆς ἐνάρξεως τῆς πυρκαϊᾶς, ἐνῶ τὸ
ἐσπέρας τῆς ἰδίας ἡμέρας, ὅτε τὸ πῦρ εὐρίσκειτο
εἰς τὸ κατακόρυφον, ἠύξήθη και ή ταχύτης τοῦ
ἀνέμου. 'Επνεεν ὁμοῦ τότε ὡς δυτικός. Καὶ τὴν
ἐπομένην 6)19ην Αὐγούστου, δευτέραν ἡμέραν
τῆς πυρκαϊᾶς, ὁ ἄνεμος ἐξακολουθεῖ μέχρι τῆς
μεσημβρίας νὰ πνέη ὡς δυτικός, μεγάλης πάντο-
τε ταχύτητος.

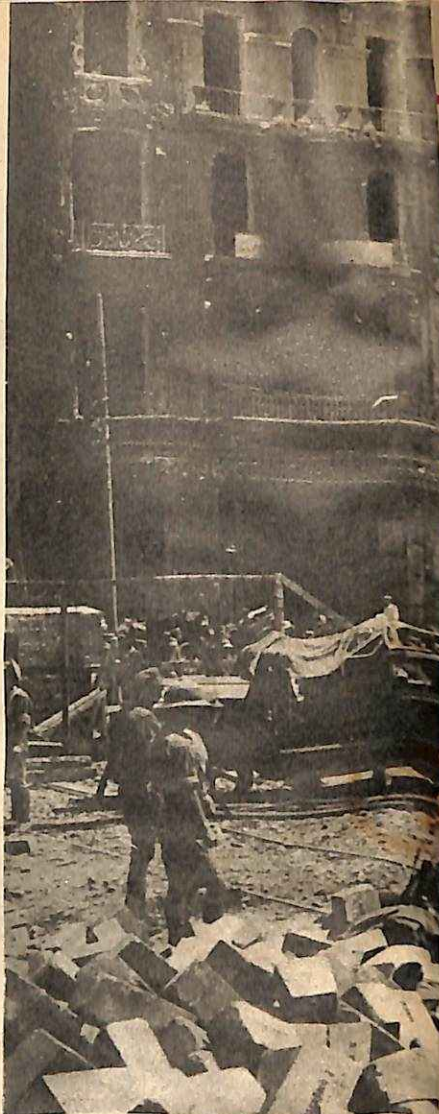
»Κατὰ τὰς ἀπογευματινὰς ὁμοῦ ὥρας τῆς
19ης συνέβη κατὰ ἀκόμη χειρότερον. 'Ο δυτικός
ἄνεμος ἐστράφη εἰς νότιον, προφανῶς λόγω ἐπι-
κρατήσεως ἰσχυρᾶς θαλασσίας αὔρας (μιάτης).

'Η μεταβολή αὐτὴ τῆς διευθύνσεως τοῦ ἀνέμου
ἐστρεφε τὰς φλόγας πρὸς βορρᾶν, ἐπεξέτεινε
τὴν πυρκαϊάν πρὸς τὰς ἀνω τῆς 'Εγνατίας ὁδοῦ
συνοικίας τῆς πόλεως και ἐγένετο πρόξενος,
μεταξὺ ἄλλων, τῆς μεγαλυτέρας ἀρχαιολογικῆς
και καλλιτεχνικῆς καταστροφῆς, διὰ τῆς πυρπο-
λήσεως τῆς μεγάλης βυζαντινῆς βασιλικῆς τοῦ
'Αγίου Δημητρίου, ποιοῦχοῦ τῆς Θεσσαλονίκης.
'Ασθενὴς ἄνεμος νοτίου τομέως ἔπνεεν ἐπίσης
καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν τῆς 20ῆς Αὐγούστου εἰς
τὸν ἔσω Θερμαϊκόν.

»Τὰ ὑπάρχοντα μετεωρολογικὰ στοιχεῖα τῆς
Θεσσαλονίκης τῆς 18ης Αὐγούστου 1917 ἀποτε-
λοῦν ἀκριβῶς τοὺς χαρακτηρισμοὺς τοῦ θερinoῦ Βαρ-
μὴν περιόδου τοῦ ἔτους, δημιουργεῖ τὰς πλέον
εὐνοϊκὰς συνθήκας ταχείας ἐξαπλώσεως μιᾶς
πυρκαϊᾶς.

»'Ο ἀπολογισμὸς τῶν ἀπολειῶν και ζημιῶν
ἐκ τῆς μεγαλυτέρας αὐτῆς πυρκαϊᾶς ἐλληνικῆς
πόλεως ὑπῆρξεν ἐξαιρετικὰ ὀδυνηρὸς.

»Πλὴν τῶν κολοσιαιῶν ὀδυνηρῶν καταστρο-
φῶν, κατεμετρήθησαν πέντε νεκροί, πλήθος τραυ-
ματιῶν και 100.000 ἄστεγοι, ἐκ τῶν ὁποίων οἱ
25.000 πρόσφυγες, λόγω τοῦ διεξαγομένου πολέ-
μου. Καὶ μόνη ή στέγασις τῶν μυριάδων πυρο-
παθῶν ἐδημιούργησε πρόσθετα τεράστια προβλή-
ματα εἰς τὴν ἀσφυκτικῶς ἐκ τῆς πολεμικῆς ἀνα-
ταραχῆς μεγελόπολιν. 'Εξ ἄλλου, γενικὴ ὑπῆρ-
ξεν ή ἀναστάσις τῶν ἐλληνικῶν και συμμαχι-
κῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν.

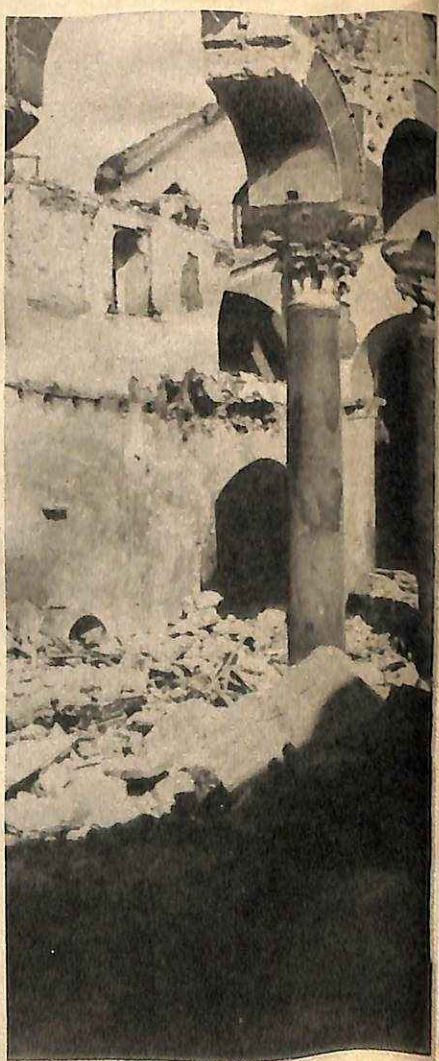
ΑΓΓΛΟΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ ΜΕ ΑΝΤΑΙΕΣ

ΣΤΟ ΛΙΜΑΝΙ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΑ ΚΑΜΕΝΑ ΣΠΙΤΙΑ ΤΗΣ ΠΛΑΤΕΙΑΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

ΠΛΑΝΟΔΙΟΙ ΕΜΠΟΡΟΙ ΡΟΥΧΩΝ ΣΤΗΝ ΟΔΟ Β. ΟΛΓΑΣ...

ΕΛΑΧΙΣΤΟΙ ΚΙΟΝΕΣ ΚΑΙ Η ΚΟΓΧΗ

ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΕΙΝΑΙ Ο,ΤΙ ΣΩΘΗΚΕ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΕΡΙΦΗΜΟ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟ ΝΑΟ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ.

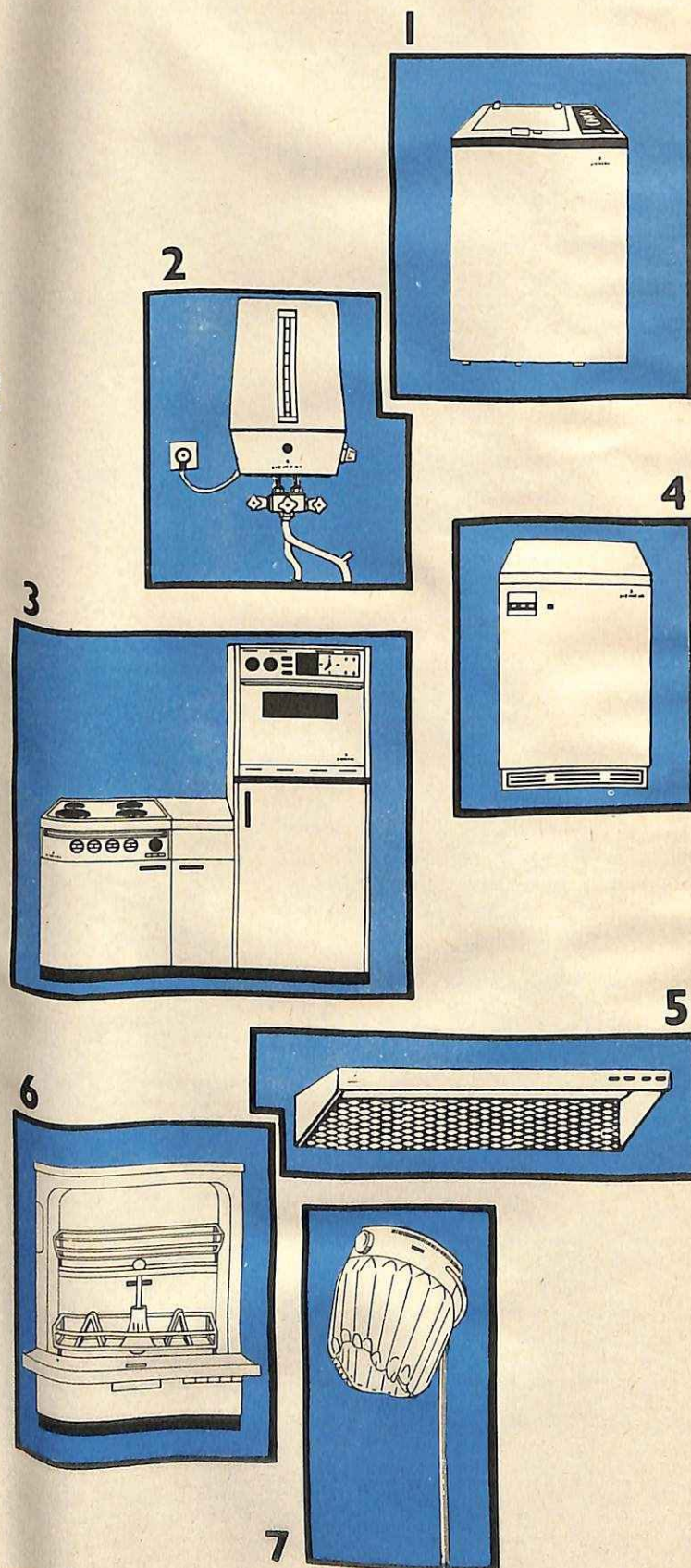

ΣΤΟ ΝΑΟ ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ, ΕΝΑ ΞΥΛΙΝΟ ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙ.

SIEMENS

νέες εύκολες για σας κυρία μου

- 1 **SIWAMAT** πλυντήριο υπεραυτόματο πλένει, ξεπλένει και στίβει 4 κιλά ρούχα. Μόνο 64 εκ. ύψος, πλάτος 52 και βάθος 56 εκ.
- 2 **AQUATHERM** Συσκευή θρασμού ύδατος για νέες μεγαλύτερες απαιτήσεις.
- 3 **KOYZINES** προσαρμοζόμενες σε έπιπλα για μία όρθολογικά σχεδιασμένη κουζίνα.
- 4 **ΨΥΓΕΙΑ - ΚΑΤΑΨΥΚΤΑΙ** τροφίμων με δυνατότητα ταχείας ψύξεως μέχρι 30ο C
- 5 **ΑΠΟΡΡΟΦΗΤΗΡΕΣ** όσμων με δυνατότητα εγκατάστασής απ' ευθείας στην καπνοδόχο ή με ειδικό φίλτρο.
- 6 **ΠΛΥΝΤΗΡΙΑ** πιάτων και οικιακών σκευών. Πλένουν ένα ολόκληρο σερίτσιο για 12 άτομα.
- 7 **ΣΤΕΓΝΩΤΗΡΕΣ - ΜΑΛΛΙΩΝ** (σεσουάρ) για επαγγελματική και οικιακή χρήση.

Η ΤΕΧΝΙΚΗ SIEMENS ΕΓΓΥΑΤΑΙ

Η ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΚΑΙΓΕΤΑΙ

«Όπως απεδείχθη, η καταστροφή αυτή δεν ωφείλετο εις πολεμικήν ενέργειαν, ούτε εις εμπρησμόν».

Οι έφημερίδες της εποχής

Οι έφημερίδες της Θεσσαλονίκης ούδεν αναφέρουν περί πυρκαϊάς, διότι απλούστατα έκλεισαν. Η έκδοσή τους επανελήφθη έπειτα από αρκετές ημέρες.

Εξ άλλου, οι αθηναϊκές έφημερίδες ανέγραψαν την είδηση για πρώτη φορά την 7ην Αυγούστου, χωρίς να δώσουν ιδιαίτερη σημασία στο γεγονός. Μόνο την επομένη αντελήφθησαν το μέγεθος της συμφοράς, που κατέστρεψε τα 2/3 της πόλεως, που άφησε άστεγους 100.000 ανθρώπους, που έκανε ζημιές 500.000.000 χρυσών δραχμών, που αναστάτωσε τα σύμμαχικά στρατεύματα.

Η έφημερίδα «Σκρίπ», καθώς και η «Ακρόπολις» και η «Αθήναι», στις 7 Αυγούστου 1917, αναγγέλλουν με ένα μικρό τηλεγράφημα την τρομερή καταστροφή. Την ίδια ημέρα συνεκροτήθη έκτακτο ύπουργικό συμβούλιο με θέμα την πυρκαϊά, και το βράδυ ανεχώρησαν με ειδική άμαξοστοιχία, στην Θεσσαλονίκη, οι ύπουργοι Μιχαλακόπουλος, Παπαναστασίου και Δίγκας, ενώ παράλληλως απέστειλαν ποσότητες τροφίμων στην μισοκαμένη πολιτεία.

Την επομένη (8.8.1917) οι έφημερίδες δημοσιεύουν δηλώσεις του Βενιζέλου στην Βουλή, επίσημη άναγγελία της πυρκαϊάς, πρωτοσέλιδες έκτενεις περιγραφές και δηλώσεις του ύπουργού Συγκοινωνιών Παπαναστασίου προς τον τύπο. Την 10ην Αυγούστου ο Γάλλος πρωθυπουργός Ριμπώ εκφράζει την συμπάθειά του προς την ελληνική κυβέρνηση. Την άλλη ημέρα τίθεται σε λειτουργία νέα τηλεγραφική γραμμή Αθηνών - Θεσσαλονίκης, ενώ η μὲν Ιταλική κυβέρνηση διαθέτει ύπερ των πυροπαθών 1.000.000 φράγκα, οι δὲ πρέσβεις Μ. Βρετανίας και Βελγίου διαβιβάζουν την συμπάθεια των κυβερνήσεών τους. Την 13ην Αυγούστου μετέβη στην Θεσσαλονίκη ο Βασιλεύς Άλέξανδρος. Η άμαξοστοιχία σταμάτησε μπροστά στον Λευκό Πύργο, όπου τον ύπεδέχθησαν οι στρατιωτικές άρχες των ελληνικών και συμμηαικών στρατευμάτων. Η επίσκεψη είχε άνεπίσημο χαρακτήρα.

Μικρή άνθολογία

Είναι χαρακτηριστικά, για την άπήχηση που είχε η πυρκαϊά στην Αθήνα και στις πρωτεύουσες της Δύσεως, τα κατωτέρω δημοσιευμένα αποσπάσματα σχολίων και ειδήσεων του αθηναϊκού τύπου. Επίσης, η μικρή αυτή άνθολογία είναι ένδεικτική των τότε δημοσιογραφικών επιδόσεων, αλλά και της ελληνικής ψυχολογίας των άρχων του αίωνος.

- Η πυρκαϊά κατέστρεψε τα δύο τρίτα της Θεσσαλονίκης. 100.000 έμειναν άστεγοι εκ τούτων αι 42.000 είναι Έσραήλται. Η φωτιά άρχισε εις τας 3 μ.μ. του Σαββάτου και έσβησε, με την βοήθειαν του Στρατού, εις τας 4 μ.μ. της Κυριακής. Έσώθησαν το Διοικητήριον και ο ναός της Αγίας Σοφίας. Ο ναός του Αγίου Δημητρίου εκάη εν μέρει. Έντελώς εκάησαν το ταχυδρομικόν μέγαρον και ο ναός του Αγίου Νικολάου. Υπόψια έμπερησμού δεν ύπάρχει.
- Επί έρωτήσεως του εκ Θεσσαλονίκης βουλευτού κ. Κοφία δια την πυρκαϊάν της Θεσσαλονίκης, ο κ. Βενιζέλος δηλοί τα έξης: Η πυρκαϊά, έκραγιείσα το άπόγευμα του Σαβ-

βάτου, έπυρπόλησε πλείστα οικήματα της Θεσσαλονίκης, έπεξετάθη δέ, συνεπεία του σφοδρού πνέοντος άνέμου, και κατέστρεψε το μέγα μέρος της πόλεως Θεσσαλονίκης. Η συμφορά είναι τρομερά. 80.000 κάτοικοι εύρίσκονται άστεγοι. Η εκεί τοπική άρχη έλαβεν όλα τα κατάλληλα μέτρα. Η κυβέρνησις άποστέλλει εις Θεσσαλονίκην τρία τών μελών αυτής. Η κυβέρνησις απέστειλεν δ,τι ύπάρχει εις τας άποθήκας, σκηνάς και λοιπά, δια την στέγασιν, απέστειλε δέ και δι' άσποπλοίων άλευρα.

• Η κυρία άφορμή της μεταδόσεως του πυρός ύπηρξεν η έκρηξις μιας μεγάλης παρά το Τελωνείον άμερικανικής άποθήκης, περιεχούσης τεραστίαν ποσότητα πετρελαίου και βενζίνης, και εκ της οποίας έφωδιάζετο κυρίως το Μονοπάλιον. Η έκρηξις ύπηρξε τρομακτική. Επί τέταρτον της ώρας έξεσφενδονίζοντο δοχεία ολόκληρα πετρελαίου, μεταδίδοντα ούτω τὸ πῦρ και εις τα μάλλον άπομακρυσμένα σημεία της πόλεως.

• Άρμόδιως πληροφορούμεθα ότι η ύπό τινων συναδέλφων δημοσιευθείσα χθές έκθεσις του κ. Διοικουρίδου, Άρχηγού της Ασφαλείας Θεσσαλονίκης, ταχυδρομικώς και ύπό την έπιτροπὴν τών πρώτων έντυπώσεων συνταχθείσα, περιείχε πληροφορίας τινάς έξελεγχθείσας ως άνακριθείς. Ούτως έξηκριβώθη ότι οι άστεγοι δεν ύπερβαίνουν τας 80 - 90 χιλιάδας και όχι τας 150 χιλιάδας, ως αναφέρεται εν τῇ έκθέσει.

• Κατά χθεσινόν τηλεγράφημα εκ Λονδίνου, ο ύπό του Λόρδου Δημάρχου άνοιγεις κατάλογος εισφορών ύπερ τών Θεσσαλονικέων άπέφερε μέχρι της χθές ύπερπεντήκοντα χιλιάδας φράγκων.

• Το κοινοτικόν συμβούλιον Γυθείου έψήφισε ποσόν εκ 5.000 δρχ. ύπερ τών παθόντων της Θεσσαλονίκης.

• Κατά τηλεγράφημα εκ Παρισίων, ο στρατηγός Σαράιχ διετάχθη να προσέλθῃ επίκουρος εις τους κατοίκους της άποτεφρωθείσης πόλεως.

• Ο νομάρχης Λαρίσης τηλεγραφεί προς το ύπουργείον τών Έσωτερικών ότι και άλλοι 600 πρόσφυγες άφίκοντο εις Λάρισαν εκ Θεσσαλονίκης. Ούτοι κατάγονται εκ της Παλαιάς Ελλάδος, έγκατεστάθησαν δὲ τελευταίως εις Θεσσαλονίκην.

• Η Α.Μ. ο Βασιλεύς ανεχώρησε δι' έκτάκτον άμαξοστοιχίαν εκ Θεσσαλονίκης την 8ην μ.μ. της προχθές άφίκετο δὲ εις Τατόι την 8½ π.μ. της χθές. Την 4ην μ.μ. της χθές επανήλθον ως άνω εις Ιδιαιτέρας άμαξοστοιχίας και οι ύπουργοι κ.κ. Δίγκας, Μιχαλακόπουλος και Παπαναστασίου.

Κατά τας άνακρινώσεις ένός τών κ.κ. ύπουργών, το πῦρ έξερεβάνη όλως τυχαίως εκ ξυλίνης οικίας πρόσφυγος.

Η συνολική αξία τών ήσφαλισμένων δεν ύπερβαίνει τα 156 περίπου εκατομμύρια. Εκ τούτων, τα 35 εκατομμύρια θαρύνουν την Βορειο-βρετανικήν Άσφαλιστικήν Έταιρίαν.

Άρχίζει η άνοικοδόμηση

Ευθύς μετά την πυρκαϊά άρχισε η άνοικοδόμηση της Θεσσαλονίκης. Τότε γενικός διοικητής ήταν στην Θεσσαλονίκη ο Περ. Άργυρόπουλος και δήμαρχος ο Κων. Άγγελάκης. Η άνοικοδόμηση της Θεσσαλονίκης ήταν ένα δυσεπίλυτο πρόβλημα με άκανθάδες πλευρές. Τα πράγματα χειροτέρευαν δ,ταν άνέκυψαν μεγάλα ιδιωτικά συμφέροντα. Μάλιστα πήραν την μορφή δημοσιογραφικού αγώνος. Έπ' αυτού είναι πολὺ διαφωτιστικό ένα άρθρο του καθηγητού κ. Κων. Κιτσίκη στην έφημερίδα «Μακεδονία» (28.6.1918),

που ήταν άρχισυντάκτης της ο μετέπειτα ύπουργός Πέτρος Λεβαντής.

Πάντως η καταστρεπτική πυρκαϊά έδωσε την μοναδική εύκαιρία της δημιουργίας μιας νέας μεγαλόπολεως. Δύο ήταν τα βασικά προβλήματα: το Νέο Σχέδιο Ρυμοτομίας της πόλεως (μαζί με τους σχετικούς οικοδομικούς οργανισμούς), και η Νομοθετική Έργασία σεβασμού τών ιδιοκτησιών και άνακατανομής, για το όποιο άπαραίτητη προϋπόθεση ήταν η σύνταξη νέου άκριβούς κτηματολογίου.

Η έπιτροπή σχεδίου πόλεως

Για την έκπόνηση του νέου σχεδίου της άποτεφρωθείσης Θεσσαλονίκης, λέγει ο καθηγητής κ. Κώστας Κιτσίκης, συνεστήθη έπιτροπή, άποτελουμένη από τόν τότε γνωστό ως πεπαιδωμένο Τόμας Μαίησον, τόν Γάλλο άρχιτέκτονα - άρχιολόγο Έρνέστο Χερμπάρντ, τους Έλληνες άρχιτέκτονες Άριστοτέλη Ζάχο και Κων. Κιτσίκη, τόν λιμενολόγο Άγγ. Γκίνη, τόν ειδικό για τα έξυγιαντικά έργα Γάλλο άξιωματικό Ζ. Πλαϊνμπέρ και τόν δήμαρχο Θεσσαλονίκης Κων. Άγγελάκη.

Παράλληλως προς την έπιτροπή αυτή εργαζόταν ειδικό συνεργείο για την τοπογράφηση και κτηματογράφηση της πόλεως, άποτελούμενο από τόν καθηγητή Δ. Λαμπιτάριο και τόν μηχανικό Άνδρέα Λευτεριώτη. Το διοικητικό και νομοπαρασκευαστικό έργο εκάλυπτε ο Άνάργυρος Δημητρακόπουλος.

Η επί του σχεδίου πόλεως έπιτροπή, έπικουρούμενη από συνεργείο έφεδρων Γάλλων άρχιτεκτόνων και μηχανικών, κατήρτισε το νέο σχέδιο έντός όλίγων μηνών, δοθέντος ότι τα σχέδια παρεδόθησαν τόν Ιούνιον του 1918, την δὲ 29η Ιουνίου έγινε μετά πάσης έπιστημότητος η τελετή της παρουσιάσεως τών σχεδίων (άνερχομένων εις 28), τα όποια έξετέθησαν σε αίθουσα του Διοικητηρίου.

Οι σωτήριες άποζημιώσεις

Ιδιαιτέρως πρέπει να τονισθῇ η σημασία τών άποζημιώσεων, που κατεβλήθησαν σε άσφαλισμένους Θεσσαλονικείς από ελληνικές και ξένες άσφαλιστικές έταιρίες. Φυσικά, οι άποζημιώσεις δεν εκάλυψαν το 100% τών ζημιών της πυρκαϊάς. Οστόσο το γεγονός ότι οι άσφαλιστικές έταιρίες, έντός εξαμήνου, κατέβαλαν σε άσφαλισμένους πυροπαθείς τὸ λίγυγίδες ποσόν τών 3.500.000 χρυσών λίρῶν Άγγλίας (που έκείνη την εποχή είχαν μεγαλύτερη αξία), δείχνει το μέγεθος της συμβολής τών άποζημιώσεων στην άνοικοδόμηση της Θεσσαλονίκης. Σημειωτέον δ,τι οι άποζημιώσεις κυρίως εδόθησαν σε ιδιοκτήτες εργοστασίων, ξενοδοχείων, καταστημάτων και μεγάλων οικήων. Το μεγαλύτερο μέρος τών άποζημιώσεων το δέχθηκε η Βορειοβρετανική Έταιρία, που κυριολεκτικώς πλήρωσε την Νύφη (του Θεωραϊκού), αφού συνολικώς κατέβαλε σε 1.500 άσφαλισμένους 1.300.000 λίρες Άγγλίας.

Τι προτείνεται

Η περίφημη επυρίκαυστος ζώνη της Θεσσαλονίκης άνοικοδομήθη έντός 20 ετών. Σήμερα, χωρίς στον μεταπολεμικό οικοδομικό οργανισμό, σχεδόν ολόκληρη η Θεσσαλονίκη μετεβλήθη σε συμπαγή τετράγωνα πολυκατοικιών. Μόνον η Άνω Πόλη (Μπαϊρί, την έλεγαν οι Θεσσαλονικείς) διέφυγε την άνοικοδόμηση, που σέρνει κοντά της μύρια καλά και κακά.

Άν και πέρασαν 49 χρόνια, άφ' ότου

κάηκε ή Θεσσαλονίκη, δέν είναι άργά γιά νά περισωθούν ώρισμένες γειτονίες μέ έντονο βυζαντινό «χρώμα». Ό γνωστός άπό τίς μελέτες του περί λαϊκής μακεδονικής άρχιτεκτονικής καθηγητής τής Πολυτεχνικής Σχολής Θεσσαλονίκης κ. Νίκ. Μουτσόπουλος φρονεί ότι σήμερα μπορεί νά γίνη μία προσπάθεια γιά τήν διατήρηση τής Ιδιαίτσας φυσιογνωμίας τής Θεσσαλονίκης, μιάς πόλεως μέ έντονη βυζαντινή παράδοση.

Ό κ. Μουτσόπουλος συγκεκριμένα προτείνει:

«Η πολιτεία νά λάβη τά κατάλληλα νομοθετικά μέτρα γιά νά περισώσει άφ' ένός τό ύφος τής "Ανω Πόλεως καί, άφ' έτέρου, νά δημιουργήση τίς προϋποθέσεις μορφολογικής «δουλείας» είς τούς περιβάλλοντας τά βυζαντικά μνημεία χώρους.

Ό κ. Μουτσόπουλος βασικά ώς τέτοιο χώρο έννοεί τόν άξονα Όκταγώνου - Ροτόντας καί ύποδεικνύει νά προφυλαχθή καί αναδειχθή ή πλατεία Ναυαρίνου καί νά γίνη προσπάθεια ένοποιήσεως τής Ροτόντας - Καμάρας - Άγίου Παντελεήμονος - Πανεπιστημίου, ώστε τά μνημεία νά άναπνέουν έλεύθερα σέ ένα έλεύθερο χώρο πρασίνου, πού ταυτοχρόνως θά μπορούσε νά άποτελή ένα ύποδειγματικό ύπαίθιο μουσείο παλαιοχριστιανικής καί βυζαντινής άρχαιολογίας (μέ λάρνακες, έπιτύμβιες στήλες, θωράκια κλπ.). Άντιθέτως, μέ τίς σημερινές προϋποθέσεις τού ισχύοντος ρυμοτομικού σχεδίου, ή Ροτόντα θά βρεθή πνιγμένη μέσα σέ άμορφες μάζες κλιμακωτών πολυκατοικιών καί θά άποτελή τήν μοναδική παραφωνία στίς τρέχουσες αισθητικές αντίληψεις.

Άλλα μνημεία, πού θά πρέπει νά σωθούν, κατά τόν κ. Μουτσόπουλο, είναι ό Προφήτης Ήλίας, ή Άγία Αικατερίνη, οι Δώδεκα Άπόστολοι καί ό Όσιος Δαυίδ. Εύτυχώς τά μνημεία αυτά δέν έχουν άκόμη άγκαλιασθή άσφυκτικά άπό τίς πολυκατοικίες καί άν τό ισχύον πολεοδομικό σχέδιο δέν τό προβλέπει είναι δυνατόν νά τροποποιηθή κατάλληλως. Πιο μεγάλη προσοχή όμως πρέπει νά δοθή στήν λεγόμενη πλατεία Δικαστηρίων, γιά νά περισωθούν τά άποκαλυφθέντα λείψανα τού περίφημου ρωμαϊκού ωδείου καί τού Φόρουμ, έν συνδυασμό μέ τήν Παναγία τών Χαλκείων καί τό αντίστοιχο συμμετρικό «άντίκρυσμά» τής: τό άξιόλογο τουρκικό χαμάμ (λουτρά «Παράδεισος»).

Οί θρύλοι τής πυρκαϊάς

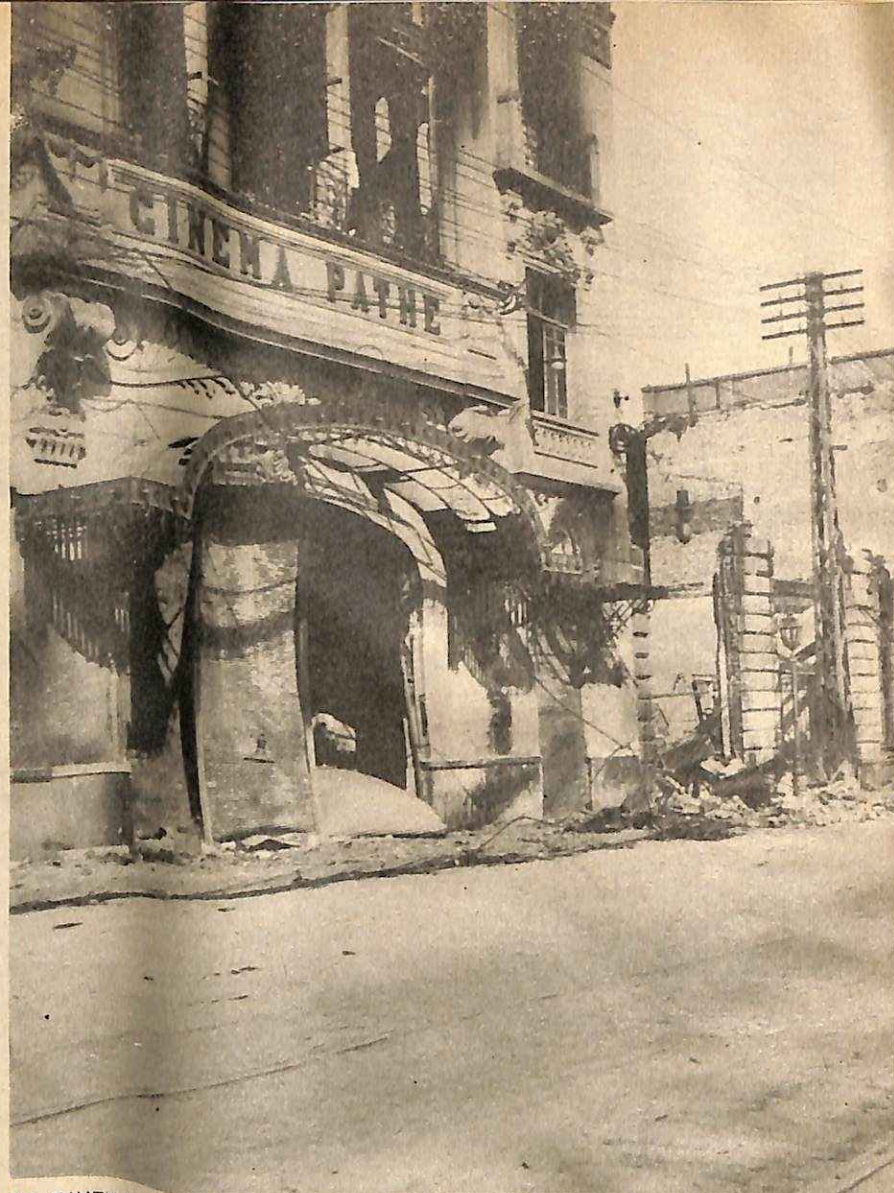
Τέλος, γιά νά ξαναγυρίσωμε στήν πυρκαϊά τού 1917, άς αναφέρωμε ότι άκόμη καί σήμερα στήν Θεσσαλονίκη κυκλοφορούν άπό στόμα σέ στόμα πολλοί θρύλοι σχετικοί μέ τήν άξέχαστη καί τρομερή καταστροφή, πού συνοψίζονται σέ τρείς κύκλους:

1 "Ότι τάχα οι σύμμαχοι Άγγλογάλλοι έπιθυμούσαν τήν πυρκαϊά γιά νά κινούναι μέ άνεση τά στρατεύματά τους, καί ότι τάχα κατά τήν διάρκεια τής πυρκαϊάς οι στρατιωτικές πυροσβεστικές άντλίες κατηόνιζαν μέ βενζίνη τά σπίτια.

2 "Ότι τάχα ή πυρκαϊά άρχισε όταν σέ ένα τουρκόσπιτο τής όδου Λαγκαδά κάποιος άναποδογύρισε μία φουφού όπου τηγάνιζε μελιτζάνες. Τού θρύλου αύτου ύπάρχουν πλείστες παραλλαγές. Είναι χαρακτηριστικό ότι οι θρύλοι δέν αναφέρουν ποτέ τίποτε γιά τόν Βαρδάρη, πού έγινε αίτία γιά νά έξαπλωθή τόσο ή φωτιά.

3 "Ότι τάχα στίς έκκλησίες πού κάηκαν άνέβλυσε άγίασμα. Έπίσης ότι μόλις κάηκε ό "Άγιος Δημήτριος κατέπαυσε ή πυρκαϊά.

Ήλίας Πετρόπουλος

ΤΟ ΣΙΝΕΜΑ «ΠΑΤΕ» ΚΑΙ ΤΟ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ «ΣΠΛΕΝΤΙΤ» ΑΠΕΤΕΦΡΩΘΗΣΑΝ ΤΕΛΕΙΩΣ.

Η ΠΛΑΤΕΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΡΗΜΑΓΜΕΝΗ. ΑΓΓΛΟΙ, ΓΑΛΛΟΙ ΚΑΙ ΣΕΡΒΟΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ ΒΟΗΘΟΥΝ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΣΥΛΛΟΓΗ ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΤΑ ΤΡΑΓΙΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ.

ΟΙ ΑΓΓΛΟΙ ΕΣΤΗΣΑΝ ΜΑΓΕΙΡΕΙΑ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑΣ ΣΤΑ ΟΙΚΟΠΕΔΑ ΚΙ ΑΡΧΙΣΑΝ ΝΑ ΔΙΑΝΕΜΟΥΝ ΦΑΓΗΤΟ ΣΤΟΥΣ ΑΣΤΕΓΟΥΣ ΠΥΡΟΠΑΘΕΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ...

Εγκλημα

ΣΕ ΔΥΟ ΠΡΑΞΕΙΣ

ΣΥΝΔΕΣΗ ΜΕ ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ

“Ένας διαρρήκτης μπαίνει στο μικρομάγαζο ενός άκονιστού μαχαιριών πλαί στο «Ρόγιαλτυ Θιατερ» της Πέας Υόρκης και μη βρίσκοντας τίποτα να κλεψή, απελευθερώνει από το κλουβί του ένα καναρίνι. Η είδηση έλκυει την προσοχή του ψυχιάτρου - Ιατροδικαστού του “Εφ Μπλ” Αϊ Μπέζιλ Ουίλλινγκ, που με τον φίλο του υπαρχηγό της αστυνομίας καταλήγει στο συμπέρασμα ότι ο μυστηριώδης αυτός άνθρωπος μπήκε στο άκονιστήριο για να άκονισή ένα μαχαίρι με το οποίο σκόπευε άσφαλώς να διαπράξει κάποιο έγκλημα. Το ίδιο απόγευμα μέσω της φίλης του Πωλίν, ο Μπέζιλ γνωρίζει την πρωταγωνίστρια του «Ρόγιαλτυ» Βάντα Μόρλεϋ, που τον προσκαλεί στην πρεμιέρα του καινούργιου της έργου. Ο Μπέζιλ ηγαίνει και στο τέλος της παραστάσεως ένας από τους ήθοποιους βρίσκεται νεκρός με ένα μαχαίρι στην καρδιά. Οι ύποπτες πέφτουν στον ήθοποιό Ρόντ Ταίτ, με τον όποιον είναι έρωτευμένη η Πωλίν γιατί αυτός κρατούσε το μαχαίρι στην σκηνή του φόνου κατά την διάρκεια του έργου. Ο Μπέζιλ υποχωρεί στις παρακλήσεις της Πωλίν, που είναι πεπεισμένη για την άθωότητα του Ταίτ και δέχεται να τους βοηθήσει για να άνακαλύψουν παράλληλα με την αστυνομία, τον πραγματικό δολοφόνο...

12

Ο Λέοναρτ Μάρτιν στεκόταν στην μπαλκονόπορτα, πίσω τους. Ο Μπέζιλ άναρωτήθηκε από πόση ώρα ο Λέοναρτ άκουγε. Έξωτερικά δεν έδειχνε να τον έχει επηρεάσει καθόλου η χθεσινή καταστροφή — ιδίως έπειδή το μακρύ, σοβαρό πρόσωπό του έδειχνε πάντα υπερένταση και κούραση έξω από την σκηνή. Ήταν δύσκολο να συνειδητοποιήσεις τώρα πως αυτός ο άσθενής, ήσυχος, σχεδόν τροπαλός άνθρωπος, ήταν κάποτε ο ήθοποιός που είχε παίξει τον ρόλο του Γκρέτς, του άστυνομικού που φαινόταν τόσο ρωμαλέος χθές το βράδυ. Πάνω στην σκηνή, η περρούκα και το κοστούμι, και πάνω απ’ όλα η ζωηρή συμπεριφορά του, είχαν κάνει τον Λέοναρτ να φαίνεται πολύ πιο νέος και πιο ψηλός. Τώρα, το φαινόταν πολύ πιο γέρος και πιο χαλαρό, πιο λυγρό, πιο κουρασμένο — με άλλα λόγια, σαν να ήταν ο ίδιος ο Λέοναρτ, που πάνω της μπορούσε να γραφεί ένα οποιοδήποτε μήνυμα. Οι μύς γύρω από το στόμα του φαινόταν τεντωμένοι και κουρασμένοι, σαν λάστιχο που έχει τραβηχτεί και σπρωχτεί σε τόσα πολλά διαφορετικά σχήματα, ώστε έχει χάσει τελικά την ελαστικότητά του. Ίσως να καταπίεζε πάντα την δική του προσωπικότητα, για να μην αναπτύξει ποτέ επιθετικές, που θα μπορούσαν να επηρεάσουν στην απεικόνιση των χαρακτήρων που έπαιζε στην σκηνή.

Ο Μπέζιλ προσπάθησε να τον καθησυχάσει. — Η μίς Μόρλεϋ δεν μαρτύρησε τίποτα, που να μην το είχα κιόλας υποψιαστεί. Τυπομιάστηκε από την αρχή πως είχατε μείνει στην φυλακή για ένα διάστημα. Χαίρομαι που η αιτία ήταν ένα απλό αυτοκινητικό δυστύχημα. Φοβόμουν μήπως επρόκειτο για κάποιο έγκλημα...

Ο Λέοναρτ κοίταξε ξαφνιασμένος.

— Γιατί υποψιαστήκατε;

Η Βάντα γέλασε.

— Άν έχης μυστικά, Λέοναρτ, έτοιμάσου να

τά πής τώρα! Ο δρ Ουίλλινγκ είναι σχεδόν μάντισ!

— Άλήθεια;

Ο Λέοναρτ κοίταξε τον Μπέζιλ καταπρόσωπο. — Καθόλου. Κάθε νεοσύλλεκτος άστυνομικός θα σάς άναγνώριζε σαν παλιό φυλακισμένο. Ο έπιδιωκτης Φόϋλ, ίσως να προσπαθή να δρ ή το ποινικό μητρώο σας αυτή την στιγμή, μολονότι το ψεύτικο όνομα θα κάνει τα πράγματα λίγο δύσκολα γι’ αυτόν. Χθές το βράδυ, όταν θηματίζατε πάνω — κάτω μέσα στο καμαρίνι του Ρόντνεϋ, ηγαίνατε πέντε άκριβώς δήματα από κάθε πλευρά πριν σταματήσετε και γυρίσετε. Κι όμως, υπήρχε περισσότερος χώρος. Κανένα εμπόδιο δεν υπήρχε στον δρόμο σας, γιατί όλα τα έπιπλα ήταν κοντά στους τοίχους. Έχω δει κι άλλους να το κάνουν αυτό, αφού πέρασαν μερικούς μήνες σ’ ένα καλλιτεσσάριον τετραγωνικών μέτρων. Η συνήθεια τους περιβάλλει με άόρατους τοίχους, όπου κι αν πάνε για άρκετό διάστημα αφού ελευθερωθούν. Χθές το βράδυ, άναγνώρισα επίσης κι αποσύγατε μια άπλή παγίδα για δακτυλικά άποτυπώματα, όταν ο έπιδιωκτης Φόϋλ σάς έδωσε την συγαροή του νεκρού για να την άναγνώρισετε. Κατά κανόνα, μόνο ένας άνθρωπος που έχει ποινικό μητρώο έπιθυμεί να κρύψει τα δακτυλικά του άποτυπώματα κ’ έχει την πείρα να καταλάβει μια άστυνομική παγίδα, ιδίαιτερα σε μιά τέτοια στιγμή, όταν όλοι είμαστε παραγμένοι από την άνακάλυψη του έγκληματος. Ο Ρόντνεϋ Ταίτ έπεσε στην ίδια παγίδα άμέσως, χωρίς να το άντηληφθή. Ο Φόϋλ δεν θα δοκίμαζε ποτέ ένα τόσο απλό κόλπο σε σάς, αν ήξερε πως ήσαστε παλιός καδικός.

Δείξατε ακόμα πως έχετε πείρα της άστυνομίας παίζοντας τον Γκρέτς, τον άστυνομικό του έργου. Ήταν μιά δασκεδαστική σάτιρα των τρόπων των άστυνομικών, που είναι φανερό πως την έπληρωσε ένας ήθοποιός που είχε κάποια μνησικαία έναντι των άστυνομικών γενικά.

Η κατάληξη του Λέοναρτ έγινε ευχάριστη — η ευχάριστη που νοιώθει ένας καλλιτέχνης για την τέχνη του. Για ένα λεπτό ο φόνος έχαστηκε.

— Σας έρεσε ο Γκρέτς μου; φώναξε. Χαίρομαι γι’ αυτό. Προσπαθώ πάντα να είμαι όσο το δυνατόν όπως στην ζωή, σε κάθε λεπτομέρεια μιάς έμφανείας, και το φαντάσθηκα ότι μερικά σημεία μου χθές το βράδυ ήταν πολύ καλά: Η άλλαγή στη φωνή μου άναμεσα στην στιγμή που είπα: «Ποιά είναι αυτή η γυναίκα;», και την στιγμή που είπα: «Η πριγκίπισσα!» Κ’ η στιγμή που σηκώσα τον μανδύα της «Φεντόρας» και τον χάιδεψα, σά να θαύμαζα την ποιότητα της γούνας. Ο Σάμ δεν ήθελε να το κάνει αυτό, αλλά εγώ έπείμεινα πως ήταν οσιώδες. Έρχόταν σ’ αντίθεση με τον άσπασμο τρόπο που μεταχειρίστηκα άπέναντι στους άνητες του Βλαδίμηρου, και δίνει μιά τέλεια εικόνα του άληστου άστυνομικού, που χρησιμοποιεί μιά ύποθεση έγκληματος για σκαλοπάτι...

— Λέοναρτ, άγάπη μου, ο δρ Ουίλλινγκ δεν ενδιαφέρεται για την τεχνική του θεάτρου!

Οι όμοι της Βάντας τραντάζονταν από το γέλιο.

— Μά ενδιαφέρομαι! έπείμεινε ο Μπέζιλ. Λόγου χάρι, πρόσεξα χθές το βράδυ πως όνομα κι όταν ήσαστε μέσα στην έσοχή, βρισκόσαστε στο πίσω μέρος της σκηνής, η κοντά σ’ αυτό. Αυτό όφειλόταν στην σκηνοθεσία του Μιλχάου, μίς Μόρλεϋ, ή ήταν δική σας ιδέα;

Ο Λέοναρτ άπάντησε πριν προφτάσει η Βάντα να μιλήσει:

— Βρίσκεται πάντα στο πίσω μέρος της σκηνής, κ’ είναι έντελώς δική της ιδέα.

— Μήπως είδατε τίποτα το άσυνήθιστο μέσα

στην έσοχή, όταν ήσαστε κοντά σ’ αυτή; έξακολούθησε ο Μπέζιλ.

Η Βάντα δεν γελούσε πιά.

— Δεν κοιτούσα καν στην έσοχή! διαμαρτυρήθηκε με κάπως διαπεραστική φωνή. Ήμιουν έντελώς άποροφημένη από το παίξιμο του δικού μου ρόλου.

— Μπορείτε να βασιστήτε άπόλυτα σ’ αυτή την δήλωση, ψιθύρισε ο Λέοναρτ.

— Γιατί δεν κάθεται, Λέοναρτ; είπε η Βάντα με τον πιο παιδευτικό τόνο της. Θέλεις λίγο καφέ;

— Ευχαριστώ. Με γάλα, αλλά χωρίς ζάχαρη, σε παρακαλώ.

— Φρυγανιές; Μέλι;

— Όχι, είχαριστώ.

— Είναι μέλι από τριαντάφυλλα της Γουατεμάλας!

— Το ξέρεις πως δεν άγαπώ τα γλυκά, Βάντα.

Με το φιλιζάνι στο χέρι, ο Λέοναρτ κοίταξε άφρονήματα ένα ριμουλό που περνούσε από το ποτάμι.

Η άστυνομία είναι θέδιο πως θ’ άνακάλυψη την άλήθεια, όταν θα έχουν τα δακτυλικά σας άποτυπώματα και θα τα έλέγξουν στην “Εφ Μπλ” Αϊ, είπε ο Μπέζιλ. Άλλά το μυστικό σας δεν πρόκειται να το μαρτυρήσουν, αν η δημοσίευση του δεν άποδειχθεί άναγκαία για την καταδίκη του δολοφόνου.

Ο Λέοναρτ κάθισε πάνω στα κάγκελα του μπαλκονιού κ’ ήπια με μικρές γουλιές τον καφέ του, έχοντας γυρισμένη την πλάτη του προς τον ποταμό.

— Δεν θα το κρατούσα μυστικό, αν ένοωθα ένοχος. Άλλά εκείνο το παιδί έρεξε μπροστά στις ράδες του αυτοκινήτου μου, πριν προφτάσω να φρενάρο. Η κατηγορία της άσνομίας πως ήμουν μεθυμένος προκατέλαβε τους ένοχους ένοχων μου. Μιά ίατρική έξέταση για να διαπιστωθούν άν ήμουν μεθυμένος θα με άδωσεν, αλλά δεν σκόπευαν να την κάνουν. Παρασάστηκαν άπλως στο έδωλο των μαρτύρων κι άρρώστησαν πως ήμουν μεθυμένος την ώρα του δυστυχήματος. Αυτό έφτανε για τους δικαστές και τους ένοχους. Καθώς δεν ήμουν μεθυμένος, ένοιωθα πως δεν μου άξιζε να με φυλακίσουν. Αυτό κατέστρεψε την ύψει μου — έχασα πάνω από δέκα καλά στη φυλακή. Άλλά δεν πρόκειται να τους άφήσω να καταστρέψουν και την σταδιοδρομία μου — αν μπορώ να το έμποδίσω...

Η Βάντα σκούπισε τα χέρια της σ’ ένα πετσέτο.

— Το μέλι είναι σαν ένα όμοιο μάγκιο; άνήγειλε. Θάπρεπε να τρώγεται μόνο μέσα στην μπαίρα. Για πές μου, Λέον, πόση ώρα στεκόσουν εκείνη την μπαλκονόπορτα τώρα;

— Λίγα λεπτά μόνο. Άκουσα για τον Τζών “Ιγγκελου. Δεν θα τα πώ στην άστυνομία, αλλά, χαμογέλασε, έλαβώ πως θα τα πής εσύ!

— Πως μπορώ χωρίς να έπιστώ τις ύποψεις έπάνω μου;

— Δεν πιστεύω πως κανείς θα σε ύποπαστή σοβαρά, είπε ο Λέοναρτ. Είναι τόσο φανερό πως δεν είχες κανένα κίνητρο. Μιά γυναίκα δεν σκοτώνει έναν έλκυστικό νέο με μεγάλη περιουσία, που περμένει να τον παντρευτεί σε λίγους μήνες, όταν δεν ύπάρχει ατία ζήλειας, παρά μόνο αν αυτός έχει κάνει μιά διαθήκη ενόψει για κείνην. Και ο

“Ιγγκελου δεν έκανε τίποτα τέτοιο, δεν είν’ έτσι;

Με μιά θυμωμένη χειρονομία, η Βάντα πέταξε το τσιγάρο που μόλις είχε άνάψει, κάτω στον κήπο.

— Άν θέλετε να ξέρετε — έκανε.

Άν ο Λέοναρτ ήθελε να άκδινηθή την Βάντα έπειδή είχε άποκαλύψει την φυλακισή του, το είχε άσφαλώς κατορθώσει. Τον κοίταξε με ένενευρισμό. Κατόπιν γύρισε προς το μέρος του Μπέζιλ.

— Τποθέτω πως όλα πρόκειται να δοούν στην φόρα τώρα! Ο Τζών ήθελε να κάνει μιά οικονομική τακτοποίηση με την γυναίκα του, προτού έκείνη πάη στο Ρένο, έτσι ώστε όλο αυτό το ζήτημα να μη συζητηθή στο δικαστήριο. Έπρόκειτο να της δώση ένα μεγάλο ποσό αντί για διατροφή. Φυσικά, η παλιά διαθήκη του ήταν υπέρ αυτής. Την έλλαξε για χάρη μου χτές μόνο. Η άστυνομία θα το θεωρήσει άσφαλώς αυτό ως κίνητρο, όσο παράλογο κι αν είναι, πως θα σκότωναν τον Τζών για χρήματα.

— Πολλοί άνθρωποι έχουν σκοτωθή για χρήματα, είπε ο Μπέζιλ, και ο “Ιγγκελου είχε μάλλον πολλά, δεν είν’ έτσι;

— Ναι, είχε, άναστέναξε η Βάντα. Αυτό ήταν το μόνο σοβαρό εμπόδιο στον γάμο μας.

— Εμπόδιο;

Ο Μπέζιλ προχωρούσε προσεκτικά στην συήτηση αυτή, σαν άνθρωπος που ψηλαφεί στο σκοτάδι.

— Μισό τόσο πολύ μιά ζωή που περιπλέκεται από την πολυτέλεια και τους τύπους! έξηγησε η Βάντα με σοβαρότητα. Είχα πη πολλές φορές στον Τζών πως θα ένοιωθα πολύ πιο σίγουρη για τις πιθανότητες μας να ευτυχήσωμε αν ήταν ένας άπλός λογιστής ή ποιητής, και κέρδιζε κάπου τριάντα με σαράντα δολάρια την εβδομάδα. Βλέπετε, δρ Ουίλλινγκ, είμαι φοβερά άπλως άνθρωπος εγώ ή ίδια, με πολύ συνηθισμένα γούστα. Άν παντρευόμουν τον Τζών, θα έπρεπε να κάνω μιά πολύ πιο πολύπλοκη ζωή απ’ αυτή που ήμιουν συνηθισμένη να κάνω — δυο μεγάλα σπίτια στην Ν. Τόρακ και στο Χάντινγκτον Βάλλεϋ, μιά έπαυλη στην Φλωρίδα, ένα τεσσάριο προσωπικό από θαλαμηπόλους και καμαριέρες και σωφέρ, πάρα πολλές διασκεδάσεις — θα ήταν μιά φοβερή εδύνη και για να είμαι άρκετά ειλικρινής, μιά πολύ βαρετή ζωή. Άν δεν άναπαύω τον Τζών πάρα πολύ, δεν θα μπορούσα να τα βγάλω πέρα μέσα σ’ όλη αυτή την πολυτέλεια. Έγώ έχω την νοοτροπία του κερφέ και της μπάρας — άπεχθάνομαι το χαβιάρι και την σαμπάνια. Βλέπετε, λοιπόν, είμαι το τέλειότατο πρόσωπο στον κόσμο που θα έκανε ένα φοβερό έγκλημα για χρήματα.

— Καταλαβαίνω.

Ο Μπέζιλ άναρωτήθηκε πως θα το έπαιρνε η άστυνομία, τώρα που η διαθήκη του “Ιγγκελου έδινε στην Βάντα ένα πιθανό κίνητρο για έγκλημα. Η φωνή του είχε κάποια χροιά ειρωνείας καθώς είπε:

— Όταν είδα εκείνο τον άπλο γούνινο μανδύα που φορέσατε χθές το βράδυ, δεν μου πέρασε ποτέ από το νου πως ήσαστε ο άνθρωπος του κερφέ και της μπάρας!

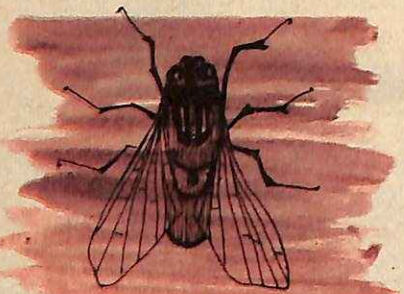
— Ω, ήταν ένα δώρο από τον Τζών, και τον φορέσα στη σκηνή γιατί ταίριαζε στον ρόλο της Φεντόρας. Δεν μου άρεσε, όστόσο, ποτέ πραγματικά — είναι τόσο επιδεικτικός και πρόστυχος!

— Μά είναι από μίση, δεν είν’ έτσι;

— Ω, όχι! Δεν είναι καθόλου μίση — είναι από ρωσικό σαμπούρ!

Για μιά γυναίκα που δεν την ενδιαφέρει η πο-

εγκλημα

ΣΕ ΔΥΟ ΠΡΑΞΕΙΣ

λυτέλεια και ή επίδειξη, ή απάντηση της Βάντας έδειχνε κάτωσ ύπερβολική έξωση.

—Φαίνεται επλκίνδυνο να κρατάτε τόσο άκρι-
δές γυνες στο καμαρίνι ενός θεάτρου, όπου δ-
λοι πηγαυόρχονταν διαρκώς.

—Δέν ήταν εκεί διαρκώς, απάντησε ή Βάντα.
Τήν ελχα δώσει γιά φύλαξη τόν Φεδρονάριο, και
δυσκολενύτηκα να την πάρω έγκαιρως γιά την προ-
μέρα. Μου την έφεραν την τελευταία στιγμή — ά-
φου άνοιξε ή αύλαία, λίγο πριν βγώ στην σκηνή.

Καθώς ό Μπέζιλ χαιρετούσε την Βάντα γιά να
φύγη, μια τελευταία ερώτηση τού ήρθε στο νού:

—Χθές τό άπόγευμα, στην έκθεση ζωγραφικής,
είπατε πώς θα κόβατε μερικές φράσεις από ένα
πρόσωπο τού έργου, όνόματι Ντεζιρέ. Έκανε αυτό
μεγάλη διαφορά στη δράση τού έργου;

—Όχι πραγματική διαφορά, απάντησε εκείνη.
Φυσικά, συντόμευα την δράση λιγάκι, σ' εκείνη
την πρώτη σκηνή που παλναιε μέσα ό Γκρέτς κι ά-
νοίγει τίς πόρτες της έσοχής. Δέν τό πρόσδεξε, Λέ-
οναργν;

—Δέν μπορώ να πώ πώς τό πρόσδεξε, είτε ό
Λέοναργν χαμογελώντας ειρωνικά. Θά μπορούσες
να κόψεις τίς μισές φράσεις από ένα έργο τού Σαρ-
δού, χωρίς να θλάνης καθόλου την πλοκή ή την
δράση.

Ακολουθήσε τόν Μπέζιλ πρός την πόρτα που ά-
δηγούσε στο λιβιγκ-ρούμ.

—Δέν φαντάζομαι να φεύγης κίολας; φώναξε
ή Βάντα.

—Σταμάτησα μόνο και μόνο γιά να δώ πώς ε-
σαι, απάντησε ό Λέοναργν. Άλλ' άντέχεις στο χτύ-
πημα... Μπορώ να σ' άφήσω με ήσυχη συνείδηση;

Η Βάντα πήγε μέσα μαζί τους. Τό βλέμμα
τού Μπέζιλ άγκάλιασε τό μακρό δωμάτιο με τό
βελοόιδιο χαλί του, και κάτι κουρτίνες που είχαν
άπαλές άποχρώσεις τού γκριζού, τού κίτρινου και
τού λεμονιού. Είχε σαίξ - λόνγκ από μεταξωτό fi-
φασμα, που θήμξαν λίγο μπουντουάρ, κι άκριβά
μαξιλάρια. Άσφαλώς, αυτό δέν ήταν τό δωμάτιο
μιάς γυναίκας που περιφρονούσε την διασκέδαση
και την άνεση κι άγαπούσε την άυστηρή απλότητα.

Τό βλέμμα τού Μπέζιλ σταμάτησε σ' ένα όρατα
σκαλισμένο κλουβί, που κρεμόταν από ένα στη-
ριγμα τοποθετημένο στον ήλιο, κοντά σ' ένα
παράθυρο. Τό κλουβί και τό στηρίγμα τού ήταν

από ξύλο θαμμένο γκριζό και σκαλισμένο με μι-
κρά άνάγλυφα πουλάκια, θαμμένα σέ χτυπητά
χρώματα. Μέσα, πάνω στο κεντρικό ξύλο, κάθον-
ταν δύο μικρά πράσινα πουλάκια, κάτι σαν παπα-
γαλάκια, πλάι - πλάι. Τά άόμην τους άγγιζαν
μεταξύ τους σέ μια παρωδία άνθρώπινου φίλιου.

Καθώς πλησίαζε κοντά στο κλουβί, τό που-
λά δέν φτερουγίσαν, ούτε κών γύρισαν τα κεφάλια
τους. Με κάποιο ξάφνησμα κατάλαβε πώς έπρό-
κειτο γιά νεκρά πουλιά, θαλασσομμένα από έναν
ταρκεντή.

—Παπαγαλάκια; ρώτησε ό Μπέζιλ.

—Ήταν δυά μου όταν ήταν ζωντανά, και με-
τά που φέφησαν τό διατήρησα κατ' αυτό τόν
τρόπο.

Ό Μπέζιλ είχε κάποτε γνωρίσει μια γυναίκα,
που έκανε τό ίδιο πράγμα όταν ένα άγαπημένο
της άλογο φρόφασε, αλλά ή ιδέα δέν τού άρεσε.

—Αυτό τό παπαγαλί πράσινο είναι λιγάκι όμοιό

γιά τούτο τό δωμάτιο. (Τό βλέμμα του πήγε στις
λειμονίες κουρτίνες). Γιατί όχι... καναρίνια;

Η Βάντα σήκωσε και τά δυό της χέρια, και
τά σταύρωσε πάνω στον λαμό της, σαν κάτι να
τήν έπνιγε.

—Γιατί μισώ τά καναρίνια! (Η φωνή της έτρε-
με κ' είχε χάσει τόν έλεγχό της). Αυτό τό άναμι-
κό κίτρινο... Έκείνα τ' άσχημα, που μοιάζουν με
μαδιμένα—ούφ!

Οι δυό άνδρες δέηκαν από τό ήλιόλουστο δω-
μάτιο που έβλεπε στο ποτάμι, σ' ένα μισοσκότεινο,
χωρίς παράθυρα χώλ. Καθώς έστριβαν την άπό-
τοιμη καμπύλη της στενής σκάλας, κοίταξαν πίσω
τους κ' είδαν την Βάντα να στέκεται στην πόρτα
και να τούς κοιτάζει με τό ένα χέρι πάνω στην
πόρτα, και με τ' άλλο σφηνμένο άκόμη στον λαμό
της. Η υψηλή, αδύνατη σιλουέτα ξεχώριζε σκο-
τεινή στο φόντο τού φωτεινού δωματίου και θά
μπορούσε κανείς να την πάρη γιά ένα κορίτσι δε-
καεννιά ή είκοσι χρονών. Οι γραμμές τού σώματος
της Βάντας ήταν γραμμές μιάς νέας γυναίκας.
Μόνο ή ύψη της έπιδερμίδας της κ' ή έκφραση
τού προσώπου της πρόδιναν την πραγματική της
ήλικία. Τό ήμίφως τού χώλ κάλυπτε τό πρόσωπο
της τώρα, κ' ή στάση της ήταν γοητευτική κ' εύ-
γλωττη.

Ό Λέοναργν γύρισε τό κεφάλι του. Ό Μπέζιλ
περίμενε ν' άκούση κάποια έκφραση συμπαιδείας
γιά την Βάντα. Άλλά ό Λέοναργν έλπε:

—Τί θαμιάσια χειρονομία ήταν αυτή—δταν
ένωσες και τά δυό χέρια γύρω στον λαμό της...

Πρέπει να τό θυμάμαι αυτό. Θά ήταν πολύ έντυ-
πωσικάκό πάνω στην σκηνή... Άν ποτέ μου τύχη
ένος ρόλου που να έχη την ίδια συγκίνηση στο
έργο, θά την χρησιμοποιούσα...

—Και ποιά άκριδώς ήταν αυτή ή συγκίνηση;
ρώτησε ό Μπέζιλ.

Η ερώτηση φάνηκε να ξαφνιάζει τόν Λέο-
ναργν:

—Μά —, φόβος, φυσικά!

II

Βρίσκονταν τώρα στο κάτω χώλ. Η κρεολή
έφερε τά καπέλα τους και τούς άνοίξε την πόρτα.

Χαριτωμένο σπίτι, έλεε ό Λέοναργν, καθώς
κατέβαιναν τίς σκάλες. Μου θυμίζει πάντα τό μι-
κροσκοπικό σπίτικι τού Μπέκνυ Σάουπ, στο Μαύ-
φαιρ. Θυμάστε την μικρή σκαλίτσα, και πώς έ-
λες οι μεγάλες προσωπικότητες της ημέρας συν-
σίζονταν σ' αυτήν; Γιά μένα υπάρχουν πάντα κάτι
γοητευτικό σ' ένα σπίτι — ιδιαίτερα όταν είναι
σπίτι της πόλεως, πολυτελές και πλήρες ως την
τελευταία λεπτομέρεια, αλλά όλα στην πιο μικρή
δυνατή κλίμακα... Και πρέπει να υπάσχη και μια
ώραία γυναίκα που να φωλιάζει μέσα, σαν ένα
κόρημα μέσα σ' ένα κουτί φοδραρισμένο με με-
τάξι...

—Δέν υπάρχει άμφιβολία πώς είναι χαριτωμέ-
νο, συμφώνησε ό Μπέζιλ. Άλλά δέν είναι άκριδώς
τό σπίτι τού άνδρου που έχει την νοοτροπία τού
καφέ και της μύρας!

Τό ξαφνικό, δοξαζό γέλιο τού Λέοναργν άνή-
χισε δυνατό στην Μπέκνυ Πλέξ, που ήταν ή-
συχη και σκεπή σαν αυλή, με τίς δυό μεγάλες πο-
λυκατοικές της και την άπλη σειρά τών μικρών
στατιών, που την έκλειναν σχεδόν έντελώς κι από
τίς τέσσερις πλευρές.

—Δέν πρέπει ν' άφήντε να σας μπερδεύη ό
αντίστροφος κομπασμός της Βάντας!

—Αντίστροφος κομπασμός;

—Άκριδώς αυτό είναι. Δέν προσέξατε πώς
προσπαθεί ν' άποδοκιμάξη όλα τά πράγματα; Σα-
δύλα στην Φλόριντα, τεράστιο προσωπικό, κλπ.

Δέν θά μπορούσε να σας τίς περισσότερα άν ήθε-
λε να καυχηθή γι' αυτά τά πράγματα, άντι να θεη-
νή, θά μπορούσε; Βλέπετε, ή πολυτέλεια είναι ή
άνάσα της ζωής γιά την Βάντα. Πριν από χρό-
νια, ως παιδί, είχε στερηθή τίς άνέσεις και τ' ά-
παράτητα άκόμη, και προσπαθούσε πάντα να διώξη
αυτό τό ρίγος της παιδικής ατόχειας από τό κόλ-
καλά της. Όταν πρωτόπρε στην Ν. Τόκοη, άπει-
ρη κι άξεστη από μια διοικητική πόλη, συνήθιζε
να θαμνιάξη άκριτά φανερά κάθε τι που έλαμπε.

Κατέβαλλε την πιο έπιτηρημένη προσπάθεια γιά
να φέρη την συζήτηση σ' σημείο, ώστε να μπο-
ρέση ν' άναφέρει κάποιο πολύ γνωστό πρόσωπο που
είχε γνωρίσει. Άν της έδινες μια άοχιδία ή ένα
είσιτήριο γιά την όπερα, θά τό έλεγε σέ δλους
τούς γνωστούς της. Ό ονομασμός της ήταν τόσο
διάφανος, τόσο άδώς και παιδικός! Μου φαινό-

ταν μάλλον έλκυστικός γι' αυτή την αίτία. Άλλοι
όμως δέν συμφωνούσαν μαζί μου. Ήταν άληθινά
περιφρονημένη. Έπειτα από κανένα-δυό χρόνια,
άνέπτυξε τόν τύπο που άκούσατε σήμερα, σαν
προστατευτική βαφή: Προσποιούταν πώς μια σκλη-
ρή μοίρα της επέβαλε μια ζωή γεμάτη πολυτέ-
λεια, αλλά ότι εκείνη παραμένει μια άπλη ψυχή
στο βάθος της καρδιάς της, που δέν ποθεί τίποτα
περισσότερο από την σκληρή δουλειά και την ά-
φάνεια. Έπειδή ή μοντέρνα νοοτροπία είναι τόσο
σεμνότυφη άπέναντι στον ονομασμό όσο οι Βικτω-
ριανοί ήταν γιά τό σέξ, αυτή ή άπατηλή ψευδοη-
μοκρατία της Βάντας είχε μεγάλη έπιτυχία σέ δ-
λους. Δέν την ονομάζουν πιά οι πλούσιοι και διά-
σμηιοι, γιαιτ' τούς λείει κατάμουτρα ότι άπεχθάνε-
ται τά πλούτη τους και περιφρονεί την φήμη τους.
Κ' έντυπωσιάζονται από την δίκαιη περιφρόνησή
της γι' αυτούς, όσο δέν θά έντυπωσιάζονταν από
τίποτε άλλο. Όσο γιά τούς φτωχούς κι άσημους
—χι, μπορείτε να φανταστήτε πώς τό χάνουν! Η
προσωπική δημοτικότητα της χρονολογείται από την
ήμέρα που δημοσιεύτηκε σ' ένα γυναικείο περιο-
δικό μια συνέντευξή της, στον τόπο τού δυστυ-
χμένου πλουσιοκόριτσου: «Η Βάντα Μόρλεϋ λείει
πώς κ' ή πιο φτωχή νοικοκυρά που έχει οικογέ-
νεια και μωρά είναι πολύ πιο εύτυχισμένη από
μια γυναίκα σαν την ίδια, που δέν έχει παρά τίς
οηχές χάρες της φήμης και της πολυτέλειας...». Πιο-
στούν πραγματικά πώς ή Πωλιν είναι ό πρώ-
τος άνθρώπος που έλπε ποτέ στην Βάντα: «Καλά,
άν δέν σ' άρέσει αυτό τό είδος της ζωής, γιαιτ'
δέν τό εγκαταλείπετε;»

Εστριβαν στην Άνατολική 51η όδό, που άλ-
λοτε είχε παράγκες, κι όπου είχαν κτιστή τώρα ώ-
ραίες κατοικίες με χαρούμενα θαμμένες πόρτες.

—Γιατί ή μίς Μόρλεϋ μισεί τά καναρίνια; ρώ-
τησε ό Μπέζιλ.

—Γιατί ήταν κάποτε καναρίνι κ' ή ίδια.

—Τί ήταν;

—Καναρίνι είναι ή ιδιωματική όνομασία τού

κοριτσιού που τραγουδά με μια έλαφριά δαχτύδα.

Η Βάντα ξεκίνησε ως «καναρίνι». Έκείνη ήταν
τά πιο δυστυχισμένα χρώνια της. Όχι πώς πεινού-
σε. Δέν είχε όμως καμμία έπαγγελματική άδειο-
πρέτεια. Κανείς δέν έπαιρνε την δουλειά της
στα σοβαρά. Δέν της άρέσει να της θυμίζουν με
κανένα τρόπο την εποχή που τραγουδούσε
κερδίση τό φαγητό της. Θυμάμαι πώς ένα βράδυ
που ήμαστε στο έξοχικό σπίτι τού Σάμ Μιλχόου,
ένα καναρινόκι άρχισε να κελαιδή. Η Βάντα ξε-
φώνισε άμέσως: «Σταματήστε αυτό τόν θόρυβο!»
Κανείς έκτός από μένα δέν την ήξερε άκριτά κα-
λά γιά να καταλάβη γιαιτ'...

—Την γνωρίζετε πολλά χρόνια;

—Από τότε που πρωτοήθε σ' έναν από τούς
θιάσους τού Σάμ. (Ό Λέοναργν χαμογέλασε κα-
θώς θυμόταν τά περασμένα, σχεδόν συναισθη-
ματικά). Ήταν ένα κανονικό άλντάκι εκείνη την
εποχή — ή, άς τό πούμε πιο ευγενικά, ένα χαμίνι.

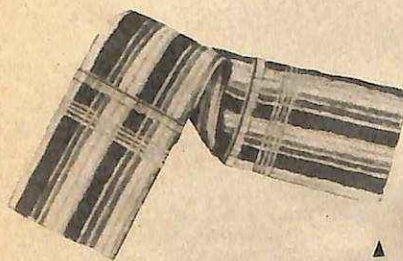
Άλλά ύπήρχε κάτι τό έλκυστικό σ' αυτήν — μαύ-
ρα μαλλιά, κίτρινα γατίσια μάτια, δύο πόδια και
κόκαλα. Μ' άρεσε περισσότερο τότε από τώρα.

Ήταν πραγματική τότε. Φυσικά, ή πραγματικότητα
ύπάρχει άκόμη. Άλλά είναι θαμμένη κάτω από
στρώματα και στρώματα έγωισμοί... Δέν νομίζω
πώς μπορεί να κάνει διαφορετικά. Όλοι λατρεύομε
τόν δημονογό μας, κ' έτσι οι αυτοδημιούργητοι
λατρεύουν τούς έαυτούς τους! Δέν είναι συνθη-
μένος έγωισμός — είναι ή άσθένεια τού έπιτυχι-
μένου. Η Βάντα τό δείχνει με χίλιους μικρούς
τρόπους — από τό να παίρνη τό μεγαλύτερο ξα-
χαρωτό από τό κοντί, ως τό να μιλά με τόν τρόπο
που μιλούσε προηγουμένος γιά τό εγκλημα. Την
άκούσατε να λήη πώς τό εγκλημα έγινε γιά να
πληρώσουν τά αλσθήματά της και την σταδιοδρο-
μία της. Ότι ό δολοφόνος κορόιδεψε αυτήν όταν
σχεδιάσε τό εγκλημά του, ώστε να κλέψη τόν
θεατρικό θάνατο ενός θεατρικού έραστή, που στην
πραγματικότητα ήταν έραστής της και πραγματι-
κά νεκρός χωρίς να τό ξέρη εκείνη. Φυσικά, ή ά-
λήθεια ίσως να είναι πώς ό δολοφόνος δέν σκε-
φτόταν καθόλου εκείνη. Η Βάντα δέν φανόταν
να σκέπτεται καθόλου τόν 'Ινγκελσον. Έκείνος
ήταν άπλώς γι' αυτήν ό δύστηνος θάλασς που δο-
λοφονήθηκε. Τό μόνο σημαντικό παόγμα στην δο-
λοφονία του ήταν ή επίδρασή της πάνω στην Βάν-
τα Μόρλεϋ — ή φήμη της, τά λεπτά της, τό μέλ-
λον της...

Μεταξύ μας

ΤΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟ ΤΗΣ ΒΕΡΑΣ

★ **ΟΙ ΙΑΠΩΝΕΣ...** οι άκατάβλητοι αιτιό άν-
θρώποι, επενόησον μια νέα τουριστική άτι-
ραξίον. Έχουν λανσάρεϊ τά: «Box Lunches»
σέ δλους τούς οιδηροδρομικούς σταθμούς... Δη-
λαδή, πωλούν κοντιά με φαγώσιμα, που άποτε-
λούν ένα γεύμα, και που προσφέρουν όχι μόνον
ένα όραίο «μενού», αλλά και πρωτότυπη συ-
σκευασία, μικρά δώρα... Τόσο έχει πιάσει αυτή
ή μόδα, ώστε κάθε σταθμός προσπαδεί να ξε-
περάση τόν άλλο, άναγκάζοντας όρισμένους
φανατικούς καλοφαγάδες να ταξιδεύουν μόνο
γιά να αγοράσουν ένα «Μπόξ - Λάντς» όρισμέ-
νης περιόχης. Και διαν ένα κεντρικό καϊτάσι-
μα όργάνωσε μια έκθεση τών διαφόρων ποικι-
λιών, έποούλησε σέ μια βδομάδα 300.000 «κου-
τιά». Από τά έκλεκτότερα θεωρείται τό «Μπόξ»
τού σταθμού Τογιάμα, που προσφέρει φέτες από
πέστοροφα, τυλιγμένες σέ λεπτότατα φύλλα από
μαμαπού, και τό άλλο τό σταθμό Σεντάι, έ-
κατό μιλία από τό Τόκιο, που περιέχει μια
σπεσιαλιτέ από μανιτάρια, σκευεασμένα (γιά
να μή χάσουν τό άρωμά τους) σέ κοντιάκια από
ξύλο κέδρου...

Ίσπανικός συνδυασμός από πετσέτα, εσώ-
κα και ταγάρι, που όνομάζεται εσφόρογια
και γνωρίζει πολύ μεγάλη έπιτυχία στις εθ-
νοπατικές άμμουδιές. (Την κατασκευάζετε
εθελω, μετατρέποντας μια μεγάλη πετσέτα).

★ **ΜΟΝΟ** στο λεξικό έρίσεις την 'ΕΠι-
τυχία, πριν από την 'ΕΡγασία...
(Άνόνημο)

★ **ΜΑΚΑΡΟΝΙΑ** κρύα... τρώνε συχνά
οι 'Ιταλοί τό καλοκαίρι, γαρνιρεμέ-
να με φρέσκιες ντομάτες, μαγειρεμένα όμως
με λάδι και χωρίς τυρί.

Ηχώ της νέας μόδας:

Έλευθερία, άνεξαρτησία, φούστες δ-
σο κοντιές ή δυο μακρυνές σάς κάνει
κέρφι. Μόνο μερικές τελειώς ξεπερα-
σμένες λεπτομέρειες κοιτάξε να ά-
ποφύγετε. Παράδειγμα, την ζώνη την
σφιχτή στην μέση! Σας σιέλνει πριν
από τό 1960... Έάν τό φόρεμα έχη
ζώνη, άφήστε την να άκουμπάη στο
σώμα ελεύθερα και λίγο πιο κάτω από
την φρουκή μέση. Η υπογοράμιση τών
καμπυλών, ιδίως στα ρούχα της ήμέ-
ρας, άφαιρεί κάθε κομψότητα! Επί-
σης, μ α κ ρ ι ά από τακούγια κοίλε-
το», ιδίως στον δρόμο, με ρούχα σπόρ!
Τό δροάδι μόνον, και πάλι!.. Προσοχή
και στο μακιγιάζ... Είναι από τίς πλέον
προδοτικές λεπτομέρειες. Έλάχιστο
κόκκινο, ιδίως στα μάγουλα, και προ-
σοχή στον τόνο τού «ροζ» στα χείλια,
να μην είναι πολύ σκούρος. Τά μάτια
προσεκτικά θαμμένα και γαί... (άλλοτε
θα έδεωρείτο άπαράδεκτο) από τό
πρωί...

★ **ΗΛΙΟΘΕΡΑΠΕΙΑ** • έπακόλουθα...
Έκτός από πολλές και καλές κρέμες
που υπάσχουν, τό απλό, νεωρόμένο ξίδι άνα-
κουφίζει...

ATTUNED TO TOMORROW

Nicos Zographos, 34, was born in Athens, Greece, has degrees
in Fine Arts and Design from the State University of Iowa, is
now freelancing architectural, interior, and furniture design.
He says: "I see my work primarily in terms of economy of form,
correct proportions, and fine detailing." All evidenced in the
forward-looking examples, above and below, executed in metal,
leather, and oak, for Zographos Design Ltd. within the year.

Στην τελευταία «Βόρκα», νέα γιά τόν Ιταλι-
τερο έπιτυχημένο νέο 'Αθηναίο διακοσμητή
Νίκο Ζωγράφο, έτών 34, που προχαρεί στην
Νέα Τόρση σέ μια πολύ δύσκολη καριέρα.

★ «ΣΑΜΠΡ» ή κάμαρα, «σάμπρ» τό σπαθί!
διαμαρτυρόταν ό παλαιός 'Αθηναίος άγωνι-
ζόμενος με τά μυστήρια της γαλλικής γλώσσας.
«Σεμαίν» τό τραπεζομάνηλο, «σεμαίν» ή έδδο-
μάδα, θά μπορούσε να διαπιστώση άκριάτης
τού Ε.Ι.Ρ., άκούγοντας ένα γαλλικό τραγούδι
περι «Semaïne», άκριδώς μετά από μια διαρή-
μιση περι «Chemim»...

★ **ΑΠΟ ΤΟ ΔΕΥΚΟΜΑ ΜΟΥ:** Οι παν-
τρεμένοι και οι άνύπαντροι χάνουν άδικαι-
ολόγητα τόν καιρό τους, λιπούμενοι οι μόν
τούς δέ.

(Κάθλην Νόρρις)

Βέρα

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΜΕ ΤΟ «ΩΤΟ - ΣΤΟΠ» χιλιάδες νεαροί και νεαρές γυρίζουν σήμερα ολόκληρο τον κόσμο. Η μέθοδος αυτή είναι τόσο διαδεδομένη, ώστε στην Γαλλία υπεβλήθη τελευταίως πρόταση να εφοδιασθούν όλοι οι εκ πεποιθήσεως... ωτοστοπισταί με ειδική κάρτα, χωρίς την οποία δεν θα τους παραλαμβάνη κανένας οδηγός. Το ωτο - στόπ και τα προβλήματά του, με προεκτάσεις στην συζυγική ζωή ενός ζεύγους, αποτελούν το θέμα της τελευταίας ταινίας του Στάνλεϋ Ντόνεν, που έρχισε να γυρίζεται στο Παρίσι, με τίτλο «Δύο καθ' όδον» και με πρωταγωνιστές την «Ωντρεϋ Χέμπορν και τον «Άλμπερτ Φίννεϋ, οι οποίοι εικονίζονται ανωτέρω σε μια σκηνή του έργου.

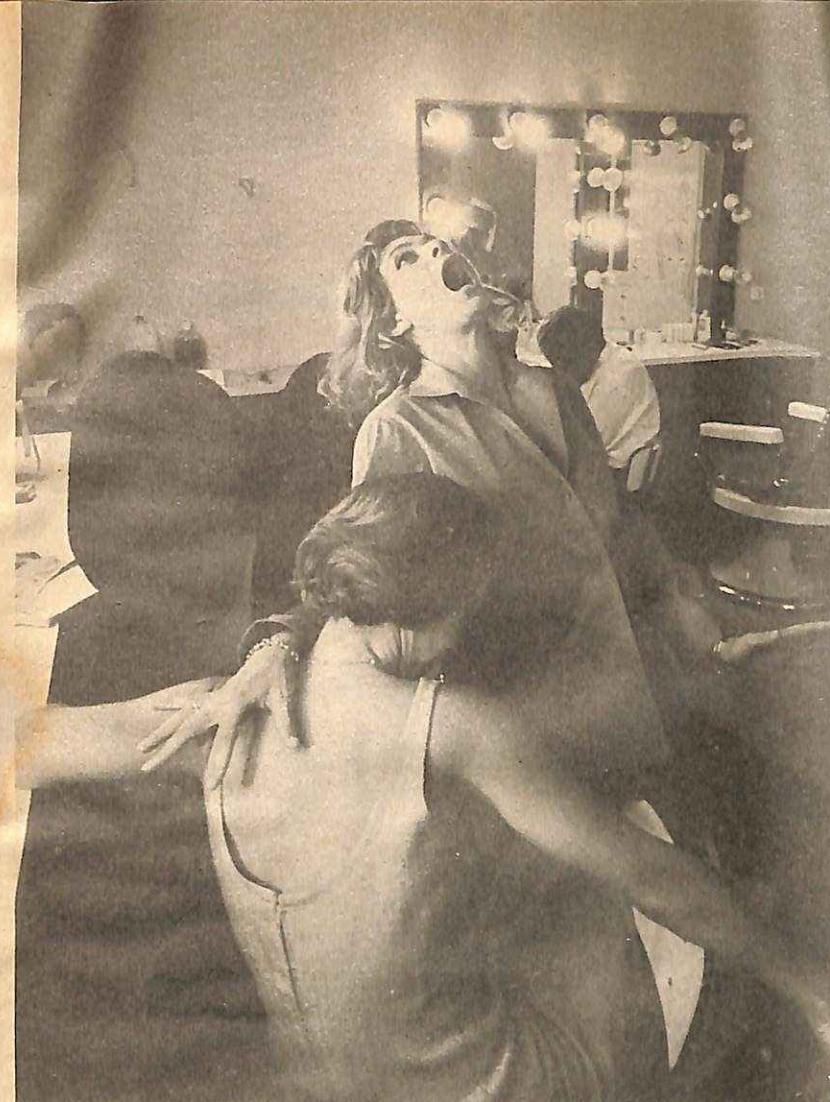
● ΤΟ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟ είναι καταδικασμένο. Και οι δυο κινητήρες χαλασμένοι. Ο μοναδικός επιβάτης δεν έχει καταλάβει τίποτε και κοιτάζει ησυχά από το φινιστρίνι. Σαφνικά βλέπει μπροστά του έναν αλεξιπτωτιστή έτοιμο να πηδήξει, που του φωνάζει:
—Θέλετε να με ακολουθήσετε;
—Όχι, απαντάει εκείνος. Καλά είμαι εδώ. Άλλωστε, δεν έχω πηδήσει ποτέ.
—Όπως θέλετε. Σας πληροφορώ όμως πως είμαι ο πιλότος...

● ΕΝΑΣ χήρος καλοστεκούμενος, έξηγεί στην υπάλληλο του γραφείου εύρεσως εργασίας τα προσόντα που θα

έπρεπε να έχει ή υπηρεσία που ζητούσε.
—Πρέπει να είναι νέα, περίπου 25 χρόνων, όχι άσχημη... Να ξέρη να μαγειρεύη, να πλένη, να σιδερώνη... Να έχη εύθυμο χαρακτήρα, να είναι ζωηρή, κεφάτη... Καταλαβαίνετε τί είδος έννοια...
—Απολύτως, κύριε. Μια λεπτομέρεια ακόμη: Μήπως πρέπει να έχη και πρόικα;

● ΜΕΤΑΞΥ Σκωτσέζων:
—Ο Τόμ έχει τύχη δουνό. Πέρυσι έκανε μια ασφάλεια άτυχημάτων, και μετά από τρεις μέρες έσπασε το πόδι του. Έξη μήνες αργότερα έκανε μια ασφάλεια πυρός και μετά από μερικές

ημέρες κάηκε το σπίτι του. Και ξέρεις και το τελευταίο;
—Όχι.
—Πρίν από είκοσι μέρες έκανε ασφάλεια ζωής, και, θέλεις πιστευέ με, θέλεις όχι, πέθανε προχθές...
● ΣΕ ΜΙΑ δεξίωση, κάποιος ρωτά την οικοδέσποινα:
—Αγαπητή κυρία, μπορώ να σας υποβάλω μια κάπως αδιάκριτη ερώτηση;
—Γιατί όχι;
—Θα ήθελα να ξέρω τί σκέπτεσθε για τον έρωτα.
—Εκείνη σκέπτεται λίγο και απαντά:
—Δεν έχω καμμία γνώμη πάνω σ' αυτό το θέμα, γιατί δεν άπότησα ποτέ τον άντρα μου...

«ΔΕΚΑ και μισή, ένα καλοκαίρι θράδυ», είναι ο τίτλος της νέας ταινίας του Ντασσέν, με πρωταγωνίστριες την Μελίνα Μερκούρη και την Ρόμυ Σνάιντερ. Η ταινία γυρίστηκε στην Ισπανία. Τον ανδρικό ρόλο κράτησε ο Πήτερ Φίντς. Οι τρεις πρωταγωνισταί συνεργάστηκαν πολύ φιλικά. Αυτό φαίνεται και από το πλατύ γέλιο της Μελίνας σε μια φιλική συζήτηση με την Ρόμυ στο καμαρίνι της (φωτογραφία αριστερά) και σε μια άλλη σκηνή εκτός της ταινίας, όπου η Μελίνα και ο Φίντς γελούν με το πάθος που ο Ζυλ Ντασσέν αγαπεί την Ρόμυ Σνάιντερ...

● Σ' ΕΝΑ κτηματικό γραφείο, ο πελάτης λέει στον διευθυντή:
—Αυτό το σπίτι μ' αρέσει πολύ.
—Αλήθεια, είναι ένα πολύ ωραίο σπίτι, αλλά για να είμαι ειλικρινής πρέπει να ομολογήσω ότι έχει και ένα ελάττωμα. Το τραίνο περνάει ακριβώς πίσω από τον κήπο. Τις δυο - τρεις πρώτες νύχτες ένοχλείται κανείς, αλλά στο τέλος συνηθίζει.
Και ο πελάτης:
—Δεν είναι και πολύ σοβαρό. Τις πρώτες νύχτες θα πάω να κοιμηθώ αλλού!

● ΜΕΤΑ την εξέταση ο ασθενής περιμένει την διάγνωση του γιατρού.
—Πρέπει να προσέχετε, φίλε μου. Είναι η αρχή μιάς νευρικής καταπτώσεως. Δεν είναι τίποτε σοβαρό, αλλά... Για ένα μήνα απαγορεύονται: τηλεόραση, κινηματογράφος, θέατρο, διάβασμα. Φυσικά, όχι και πολλά φαγητά, όχι τσιγάρο και προπαντός όχι γυναίκες...
—Υστερα από μικρή παύση, προσθέτει σοβαρώτατα:
—Αλλά πολλή ψυχαγωγία!

● ΕΝΑΣ καινούργιος διευθυντής ανέλαβε στα χέρια του τις τύχες του έργαστασίου. Είναι ένας άνθρωπος νέος, μοντέρνος, δυναμικός. Από την πρώτη μέρα δίνει εντολή να τοιχοκολληθώ σε όλους τους χώρους η ακόλουθη ανακοίνωση: «Μην αναβάλλης για αύριο ό,τι μπορείς να κάνης σήμερα!».
Το αποτέλεσμα δεν άργησε να φανεί: Την ίδια μέρα οι εργάτες απήργησαν, οι υπάλληλοι ζήτησαν αύξηση και ο ταμίας εξαφανίστηκε μαζί με το περιεχόμενο του χρηματοκιβωτίου!

Μόδα του 1900 για τὸ τέννις

Κάποτε ἡ ἀμφίεση τοῦ τέννις ἀπο-
τελοῦσε παράδοση γιὰ τὴν ἄνεση
καὶ τὴν ἀπλότητά της. Δὲν ἀκολου-
θοῦσε ποτὲ τὴν μόδα. Σήμερα ὅμως
ὁ Κάλιμπαν τῆς μόδας ἔφθασε καὶ
μέχρι τὰ ἐλάχιστα αὐτὰ ἑκατοστὰ
ὀφάσματος. Καί, κοντὰ σ' ὅλα τὰ
ἄλλα, πρόσθεσε καὶ ἓνα ζευγάρι
στρογγυλά γυαλιὰ μὲ συρμάτινο
σκελετὸ —μόδας τοῦ 1900—, ποὺ
δίνουν στὰ... θῦματά της ὅψη δα-
σκάλας τοῦ παλιοῦ καλοῦ καιροῦ.
Ἡ ρακέττα... εἶναι, φυσικά, προαι-
ρετική. Τὸ ἴδιο καὶ οἱ μπάλλες...

Ἡ Αἰχμή... τουριστικῆς κινήσεως. Ἀπὸ τὴν μιὰ ἄκρη τῆς Ἑλ-
λάδος στὴν ἄλλη, κύματα ταξιδιωτῶν μετακινούνται μὲ πούλ-
μαν, λεωφορεῖα, ἰδιωτικά αὐτοκίνητα, κότερα καὶ βαπόρια τῆς
γραμμῆς. Λίγη ὑπομονὴ χρειάζεται σὲ ὅσους ἀγαποῦν τὴν μο-
ναχικὴ ἔξοχ. Ὁ Σεπτέμβριος, ποὺ δὲν θ' ἀργήσῃ νὰ ἔρθῃ, θὰ
ξαναστελεῖ τοὺς περισσότερους στὶς πόλεις καὶ στὶς χῶρες τους.
Τοῦ ρι σ τ ι κ ὸ ὕ σ τ ε ρ ὶ γ ρ α φ ο: Ἐνθουσιασμένοι εἶναι ὅ-
σοι γνωρίζουν τὴν Ἑλλάδα μὲ «ῶτο - στόπ». Σταματημένοι στὰ
ρεῖθρα τῶν δρόμων μὲ τὴν σημαία τοῦ τόπου τους ἐπάνω στὸ
σακκίδιο καὶ μὲ μιὰ ἐπιγραφή ποὺ δηλώνει τὸν τόπο τῆς κατευ-
θύνσεώς τους — «Δελφοί», «Θεσσαλονίκη», «Ἄργος» κλπ. —
συγκινοῦν πάρα πολλοὺς ὁδηγοὺς Ι.Χ. καὶ διασκεδάζουν τοὺς μό-
νους, νυχτερινοὺς ὁδηγοὺς τῶν φορτηγῶν.

Ἡ Κόκκινος - ἄ σ π ρ ο, εἶναι ὁ τίτλος τῆς νέας κωμωδίας τοῦ
Μπουρβίλ, ὁ ὁποῖος ὑποδύεται ἓνα Γάλλο σφῆρ, ποὺ ἐπισκέπτε-
ται τὴν Σοβιετικὴ Ἑνωση. Ὁ Ἀκὴμ Ταμίρωφ θὰ εἶναι ὁ Λευκο-
ρώσος συνοδὸς του καὶ Γάλλοι ἡθοποιοὶ ρωσικῆς καταγωγῆς, ὅ-
πως ἡ Μαρίνα Βλαντύ, ὁ Λωρὰν Τερζιέφ, ὁ Σασά Πιτοέφ, θὰ ἀ-
ναλάβουν τοὺς ὑπόλοιπους ρόλους.

Ἡ Σ τ ῆ ν... Χίο, ποὺ τώρα ἀξιοποιεῖται τουριστικῶς, ὀργανώνον-
ται ναυτικὲς ἐορτές, ποὺ θὰ διαρκέσουν ἀπὸ τὶς 22 Ἰουλίου ἕως
τὶς 7 Αὐγούστου. Ἡ ὀργάνωση τελεῖ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Χιώτη
ὑπουργοῦ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας κ. Ἰσιδῶρου Μαυριδόγλου.

Ἡ Πολύχρωμη... ἀναστάτωση στὰ ἀθηναϊκά καταστήματα,
ἐκπτώσεις, εὐκαιρίες, ξεπουλήματα. Κάποια ἐπιφυλακτικότητα
ὅμως στὶς ἀγορές, λένε ὅτι διακρίνουν οἱ ἔμποροι. Αἰτία: Ἡ
μόδα ποὺ ταλαντεύεται ἀνάμεσα στὰ «ἔπη» καὶ στὰ κλασικά, στὰ
κοντὰ καὶ στὰ μακρύτερα φορέματα, στὰ χαμηλὰ τετράγωνα τα-
κούνια καὶ στὰ λεπτότερα.

Ἡ Πρόνοια: Διαγωνισμὸ γιὰ χριστουγεννιάτικες κάρτες μὲ μο-
τίβα παρμένα ἀπὸ τὴν λαϊκὴ τέχνη προκηρύσσει ὁ Ὄργανισμὸς
Ἑλληνικῆς Χειροτεχνίας.

Ἡ Ἑνα... φιλμ καθαρῆς ἐπιστήμης, σὲ ἀντίθεση μὲ τὶς χίλιες
ταινίες ἐπιστημονικῆς φαντασίας ποὺ προσφέρει κάθε σαιζὸν στὸ
Χόλλυγουντ, ἀναγγέλλει ὁ Τζάκ Οὐῶρνερ. Πρόκειται γιὰ τὴν
πρῶτη ταινία ἀστρωναυτικῆς ποὺ θὰ γυριστῇ μὲ τὴν συνεργασία
τοῦ Ἑθνικοῦ Ὄργανισμοῦ τοῦ Διαστήματος τῶν ΗΠΑ στὴν ἔδρα
τοῦ Ν.Α.Σ.Α., κοντὰ στὸ Χιούστον, στὸ Τέξας. Τὸ σενάριο τοῦ
φιλμ βασίζεται στὸ διβλίο τοῦ Χένρυ Χάιν Σῆρις «Ὁ προσκυνη-
τὴς τοῦ μέλλοντος».

777

Καί... σαυιάι 1966

Ἄς τὸ φορέσῃ ὁποῖος τολμήσῃ!
Εἶναι ἡ καινούργια ἀνδρική μόδα
γιὰ τὸ καλοκαίρι — πολύχρωμη,
λουλουδάτη, ἐκκεντρικὴ, ἐπιτηδε-
μένη. Οἱ δημιουργοὶ τῆς ὑποστηρί-
ζουν ὅτι τὰ μοντέλα τους «Βερμού-
δες» —κυρίως παντελόνια καὶ ριχτὰ
πουκάμισα— εἶναι δροσερά, ἄνετα
καὶ πολὺ νεανικά καὶ κομψά, στοι-
χεῖα ποὺ μέχρι σήμερα μόνον ἡ
γυναικεία μόδα χρησιμοποιοῦσε...

● Ο ΣΥΖΥΓΟΣ προσφέρει στὴν γυ-
ναῖκα του ἓνα γούνινο παλτό. Αὐτὴ εἶ-
ναι ἐνθουσιασμένη, ἔστω κι ἂν πρόκει-
ται γιὰ κουνέλι καὶ μόνο. Τὴν στιγμή
ὅμως ποὺ πρόκειται νὰ βγοῦν ἀπὸ τὸ
κατάστημα ἀρχίζει νὰ δρέχῃ. Ἡ κυρία
ἀνήσυχη ρωτᾷ τὸν ἔμπορο:

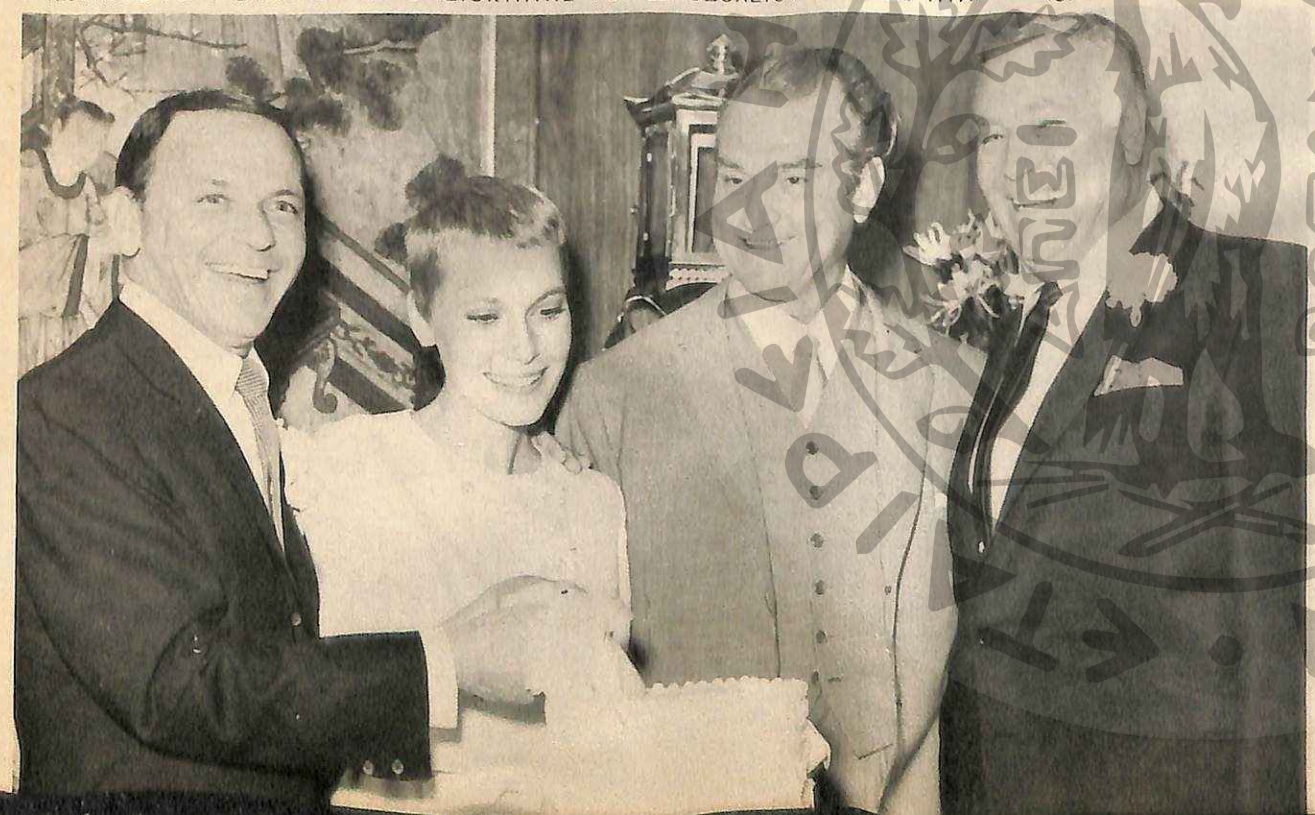
—Μήπως πάθῃ τίποτε ἀπὸ τὴν βρο-
χή;

—Γιὰ σκεφθῆτε, λέει χαμογελῶν-
τας. Ὅταν τὸ κουνέλι θγαίνει ἀπὸ τὴν
φωλιά του μιὰ βροχερὴ μέρα, παίρνει
μαζί του ὀμπρέλλα;

Ο ΦΡΑΝΚ ΣΙΝΑΤΡΑ ΚΑΙ Η ΜΙΑ ΦΑΡΡΟΥ ΚΟΒΟΥΝ ΜΑΖΙ ΤΗΝ ΓΑΜΗΛΙΑ ΤΟΥΡΤΑ ΎΣΤΕΡΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΑΜΟ - ΑΣΤΡΑΦΗ.

Ο ΚΩΜΙΚΟΣ ΡΕΝΤ ΣΚΕΛΤΟΝ ΚΑΙ Ο ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΤΟΥ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ «ΣΑΝΤΣ» ΉΤΑΝ ΟΙ ΜΟΝΑΔΙΚΟΙ ΜΑΡΤΥΡΕΣ

Ὁ ξαφνιὸς γάμος τοῦ Φράνκ Σινάτρα

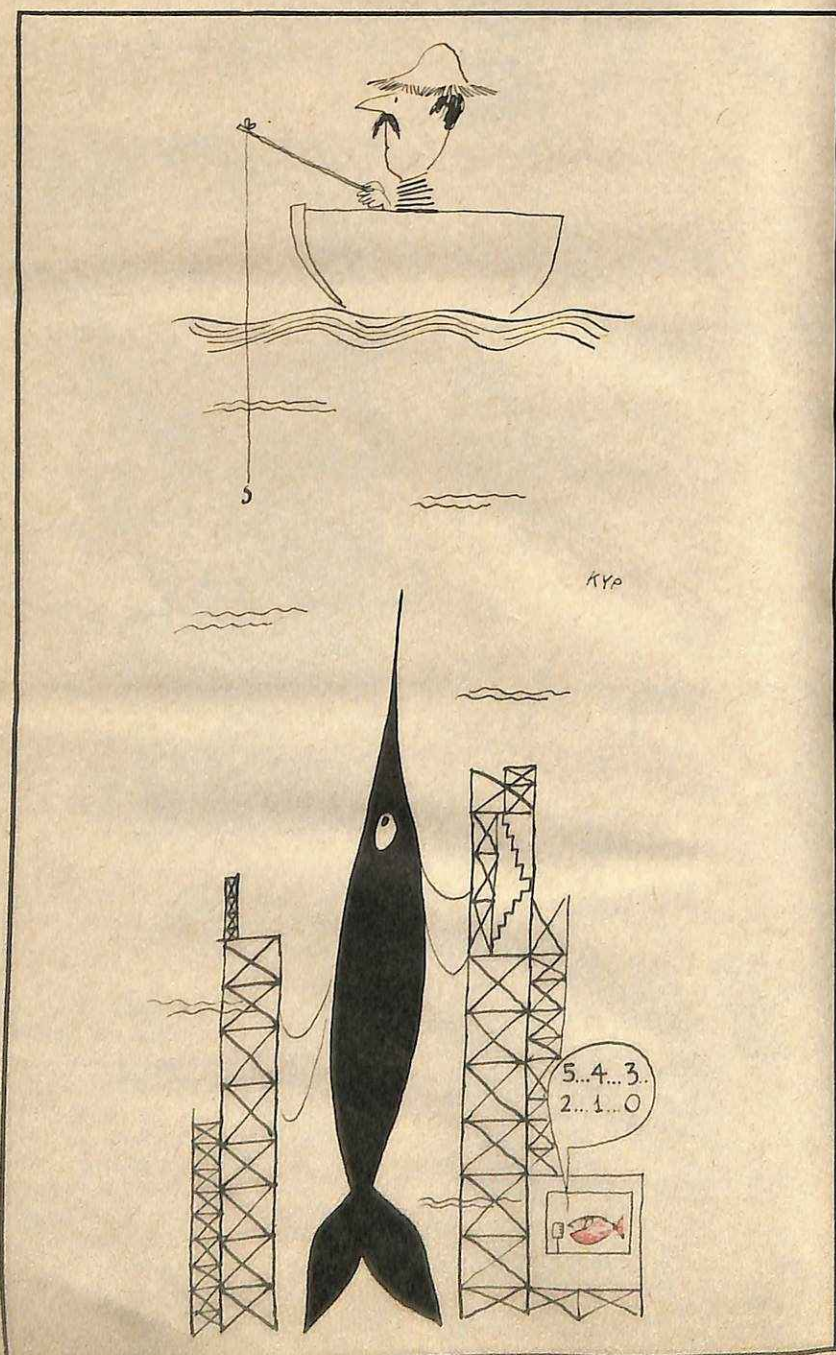
Ὁ γάμος τοῦ Φράνκ Σινάτρα μὲ
τὴν Μία Φάρρου ἐγίνε τόσο ξαφνι-
κὰ καὶ ἀπροσδόκητα, ὥστε κανένας
δὲν μπόρεσε νὰ παρευρεθῇ. Οἱ δη-
μιογράφοι ἀναστατώθηκαν. Ἐμα-
θαν τὴν εἶδηση ἀπὸ τὰ ραδιόφωνα
καὶ ξεκίνησαν ἀμέσως γιὰ τὸ Λας
Βέγκας, ἀλλὰ ἡ ἀπεργία πέντε ἀε-
ροπορικῶν ἐταιριῶν τοὺς καθήλωσε
στὰ ἀεροδρόμια. Ὅταν, τελικά, ἔ-
φθασαν στὸ Λας Βέγκας, ἔμαθαν ὅ-
τι οἱ νέονυμφοι εἶχαν φύγει μὲ τὸ
ἰδιωτικὸ ἀεροπλάνο τοῦ Φράνκ. Συν-
έχρυσαν φωτογράφοι καὶ ρεπόρτερς
ἀπὸ τὸ Χόλλυγουντ κι ἀπὸ ὅλες τὶς
γωνίες τῆς Ἀμερικῆς. Εὐτυχῶς, ἡ
πολιτεία τοῦ Λας Βέγκας εἶχε τὴν
πρόνοια καὶ τὴν καλωσύνη νὰ πάρῃ
μερικὲς φωτογραφίες ὕστερα ἀπὸ τὸν
γάμο, ποὺ εἶναι καὶ μοναδικὲς ἀπὸ
τὸ ἀστραπιαῖο καὶ ἀπροσδόκητο γε-
γονός. Στὸν γάμο παραβρέθηκαν μό-
νον ὁ Οὐίλλιαμ Γκαίτς, παραγωγὸς
τοῦ Σινάτρα στὴν τελευταία του ται-
νία γιὰ τὴν «Παραμῶντα», ὁ Ρέντ

ΤΡΙΑΝΤΑ δώδεκλερα χρόνια διαφο-
ρὰ φαίνεται ὅτι δὲν ἐμποδίζουν τὴν
εὐτυχία τοῦ Φράνκ καὶ τῆς Μία.

Σκέλτον καὶ ὁ ἰδιοκτῆτης τοῦ ξενο-
δοχείου «Σάντς». Ἡ διαφορά μὲ τοὺς
γάμους τῆς Μπαρντ εἶναι ὅτι ἡ
Μπέ - Μπέ πήγε ὡς τὸ δικαστήριο
καὶ ἔδωκε τὴν ἀδεια, ἐνῶ ὁ Σινά-
τρα δὲν ἔκανε οὔτε αὐτό. Τοῦ ἔφε-
ραν τὴν ἀδεια στὸ ξενοδοχεῖο. Ὅ-
ταν τὸν ρώτησαν πότε ἀποφάσισε
νὰ παντρευτῇ, ἀπάντησε: «Σήμερα»,
ἀλλὰ ἀργότερα ἔλλαξε γνώμη καὶ
διόρθωσε: «Τὸ ἐτοιμάσαμε ἀπὸ τὴν
παρασμένη ἑβδομάδα». Στὸν γάμο
δὲν παραβρέθηκε κανένας ἀπὸ τὰ
παιδιά του, οὔτε οἱ στενοὶ φίλοι του.
Κι αὐτὸ ἔδωσε ἀφορμὴ γιὰ σχόλιο.

Αιωνάιοι μαί Αιωνάιες

Οι ανήλικοι πρωτομάστορες στέριωσαν και φέτος —για πέμπτο χρόνο— τα εφήμερα κάστρα τους στην παραλία της Βουλιαγμένης. Κλεισμένοι στο μικρό τους οικόπεδο, έδειξαν πως η «μεγαλωσύνη» δεν μεινιέται με το στρέμμα. Σε δυο πινάκες αμφίβολης γής, ξανάχτισαν μαρμάρινα μνημεία και ύψωσαν πανόχρους, πετροπελέκητους πύργους από... νερό και άμμο...

Με φαντασία που πετάει σαν φύλλο στα φτερά του ανέμου και χέρια τολμηρά, επέβαλαν οιούς χοιράς - μεγάλους γραμμές που δεν προβλέπουν οι «εγκειρομέρες» αρχιτεκτονικές και τους κάλεσαν να κλίνουν τα όνειρά τους. Δύσκολη δουλειά!

Φερεμένοι απ' όλη την Ελλάδα, οι «εκλεκτοί μαστόροι», αγωνίσθηκαν σκληρά πριν άξιωθούν τον άμμουδερό στίβο της Βουλιαγμένης. Μ' ένα μικρό μυοζήκι και ένα κονθαλάκι στο χέρι —αυτά όλα κι όλα τα εργαλεία, ο «τεχνικός εξοπλισμός»— ανέλαβαν την εργολαβία, έδωσαν την μάχη με την σοβαρότητα και την άφοσωση που απαιτεί το παιδικό παιχνίδι κι απέδειξαν, οι μαστοροχαιστές, ότι όπως μπορούν να γκρεμίζουν με μανία, άλλο τόσο ξέρουν να δημιουργούν με εμπνευση...

Μόνον παιδιά θα μπορούσαν να χτίσουν με τόσο προσήλωση και τέτοια επιμέλεια στην άμμο. Έχοντας μέσα τους έναν δομητικό ποταμό φαντασίας, που ξεκινάει από τις πηγές του ασιέρενιου παραμυθιού, γενναιοδωρά με τον χρόνο —που δεν τα διάζει— σπάταλα με την ζωή —που δοσκειται όλη μπροστά τους— χωρίς τοιχοκονιές λεπτών και αποταμεινικές διαδόσεις δευτερολέπτων, έχουν ακόμη δλο τον καιρό να δοκιμάζουν, να γκρεμίζουν και να ξαναχτίζουν, με εφήμερα υλικά, εφήμερους πύργους...

«Κτίσματα στην άμμο» ο επίσημος τίτλος κ' εφέτος έτος πέμπτο του μεγάλου παιδικού πανηγυριού, που στήνει κάθε χρόνο στην θαλασσοινή ακτή η «Μεσημβρινή». Η τελική ανάμετση έγινε πριν λίγες ημέρες και τώρα οι τρεις πρώτοι νικηταί περιμένουν το αεροπλάνο για το ταξίδι - διαβείο ως την Γαλλία και τις άμμονδερες ακτές της Λα Μπώλ. Το πεδίο της μεγάλης και τελικής μάχης. Κτίσματα κ' εκεί και πάλι στην άμμο κι ανταγωνιστοί «μαστοροί εκλεκτοί» από τα πέριτα του κόσμου.

Μόνο που εκεί τα μέτρα θα αλλάξουν σε ακτή και ανθρώπους. Αντί της Σαρωνικής, λιγνής παραλίας, οι άπείραντες άμμουδιές που σωρεύουν τα κύματα του Αιαντικού και οι «Ελληνες ανάκατοι με τ' άλλα μέλη της λιλιοπούτειας κ' εφήμερης οικοδομικής συντεχνίας. Την ημέρα του διαγωνισμού, μια άμμοκτονία ονυθών θα πλημμυρίσει την παραλία και στην παιδική Βαβυλώνα των γλωσσών θα προστεθεί η αρχιτεκτονική Βαβέλ των γραμμών. Στην ατλαντική ακτή, παγίδες και είδωλο-λατρικοί ναοί, ουρανοξύστες και ταπεινά ελληνικά ξωκκλήσια, βενετσιάνικα «φορτίσια» και πυραμίδες θα συνυπάρξουν για λίγες ώρες με κοσμοδόρμια και κορμασιούς κήπους, με παλάτια και καλύδες των πόλων, με αρχαία κάστρα και σύγχρονες πολυτείες...

Θ' ακολουθήσουν ο πυρετός και η αγωνία της κρίσεως και, λίγο αργότερα, το κύμα της ωκεάνιας πλημμυρίδας θ' αφανιστεί για πάντα τα παιδικά δημιουργήματα στην άμμο. Στα χέρια, όμως, των ανθρώπων θα έχει αφήσει κάτι το πολύτιμο: Την βεβαιότητα, ή έστω την προμονή ενός ανατέλλοντος ταλέντου. Ένα, δύο, τρία παιδιά, με λαμπερά, εδνυχισμένα μάτια και στο μέτωπο την σφραγίδα της Δωρεάς...

«Κτίσματα στην άμμο», έτος πέμπτο και έπεται συνέχεια. Μικροί, «εκλεκτοί μαστόροι», οās εδχαριστούμε. Χωρίς να το ξέρετε —με γέλιο, με φαντασία, με παιχνίδι— χτίζετε το Αδριο αδιού του κόσμου...

Θ. Λαοκ.

ΤΟ ΝΕΟΝΥΜΦΟ ζευγάρι κόβει χαμογελαστό την κατάλευκη γαμήλια τούρτα, κρατώντας το ίδιο μαχαίρι (άνω). Τα κομμάτια μοιράσθηκαν συνοδευόμενα από άφρους σαμπάνιας, ένα κάτω από το αιώνόδιο δένδρου του πατρικού κτήματος ο πρίγκιπ Μιχαήλ και η σύζυγός του Μαρίνα (κάτω) αντήλλαξαν ευχές και χαμόγελα με τον γαμπρό και τη νύφη

Ένας νεανικός γάμος

Νεανικός γάμος την περασμένη εβδομάδα, στο άνθισμένο παρεκκλήσι του κτήματος Πεσμαζόγλου. Νύφη η δεσποινίς Μαρία Ι. Πεσμαζόγλου. Γαμπρός ο κ. Άν. Λιδιεράτος. Κουμπάροι ο παππούς της νύφης κ. Γεώργ. Πεσμαζόγλου και ο κ. Ν. Καρέλλας. Στόν στενό κύκλο των προσκεκλημένων, ο πρίγκιπ Μιχαήλ και η σύζυγός του Μαρίνα. Η χαριτωμένη νύφη φορούσε θαυμάσιο νυφικό και πέπλο μακρύ από λεπτή οργάντζα, με μοτίφ παλιάς δανέλλας. Μετά την γαμήλια τελετή, κόπηκε στόν κήπο του κτήματος μία κατάλευκη τούρτα και ακολούθησαν οι ευχές πρὸς τούς νεαρούς νεονύμφους και τούς γονείς, τόν κ. και την Κα Ι. Πεσμαζόγλου, τόν κ. και την Κα Γρ. Λιδιεράτου.

ΡΕΔΟΠΕΤΑΛΑ ΚΑΙ ΕΥΧΕΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΣΤΗΝ ΠΥΛΗ ΤΗΣ ΜΙΚΡΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ.

ΟΙ ΝΕΟΝΥΜΦΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΓΟΝΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΦΗΣ. Ο κ. ΚΑΙ Η Κα Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ.

Η ύβρις της 'Αζαλέας

♦ Σας την υποσέθηκα, στο προηγούμενο χρονικό: την πολυτέλεια που δίνει στον ένοτό της ή 'Αζαλέα, να τα πη ένα χεράκι, από τούτη την στήλη, και να ξεθυμάνη, αντί να άπλωται όλο με σιωπή στις όστεριες της μαμάς της...

♦ Έχετε πρόχειρες τις προηγούμενες «Εικόνες»; Συμβουλευθήτε τις... Θά όητε πως ή 'Αζαλέα είναι μιιά μορφή άδηραϊκή (Κολλέγιο ή 'Αθωαποούλου;), που σπονδάξει τώρα στην 'Αγγλία. Την έφερε, ντε και καλά, ή μαμά της πλώ στην 'Ελλάδα για να περάση τις διακοπές της κατά τρόπο άδηραϊκά αξιοπρεπή: με τον Λέανδρο στην Μύκονο τó ένα Σαββατοκύριακο, και με τόν 'Αρη στις Σπέτσες τó άλλο! Έγώ στην 'Αγγλία, σιό μεταξύ, ύπάρχει κάποιος Πήτερο...

♦ «Αντών τόν Πήτερο, βέβαια, θά έπρεπε να τόν φέρω μαζί μου, ή άλλως να περάσω τις διακοπές μαζί του, στην 'Ισπανία ή την Κορσική, μου είπε ή 'Αζαλέα. Μά είναι μονογλός για δέσιμο, κ' έγω ή ίδια τόν άδηρα, προσωρινά, σιό "Ελ "Ες Ντι" για να ξεσηκώση την μαριχονάρα... Είναι ζωγράφος, βουδδιστής και γιός κάποιου βασιλιά. Με ψήγματα 'Οξφόρδης και ένα άμυδρο παρελθόν όρωσιολογίας, που χορηγείει σάν πρόσφορο αντίδοτο στην ύπόλοιπη ερωτική μου ζωή».

♦ «Την ύπόλοιπη; ρόησα. Μήπως αϊτός ό... δυναμός δικαιολογεί τις όστεριες της μαμάς;»

♦ «Ο δειμός είναι ένιαος, άποκρίθηκε σοβαρά ή 'Αζαλέα. Τό δεύτερο σέλος τον λέγεται Βαρθολομαϊός, μα τόν φωνάζουμε χαϊδευτικά "Μπέρι". Είναι από τούς νεότερους γιαιούς της Χάρλεϊ Στιούτ, 'Ισραήλτης, σχεδόν πενητάρης, με σιότι σιό Χάμπερτ μεγάλη Τζάγκουα κ' ένα καρδάσοκαρο άγαγμένο σιό κανάλια τού Νόρφολκ. Έκει περνάει τó Σαββατοκύριακο. Έχει θέριμανση κεντρική, κ' ένα τέλειο ηλεκτροφωνικό σύστημα. Συνήθως άκούμε Σεζάρ Φράνκ. Καμιά φορά και Ντόρζακ...».

♦ «Βοηθούν αϊτά... παρετήρησα. Για να φθάση κανείς στην ούαία».

♦ «Στην 'Αγγλία (ιδίως την χειμερινή 'Αγγλία), "αϊτά" είναι ή ούαία, είπε ή 'Αζαλέα. "Όταν αισθανθώμε την άναγκη να κάνουμε έρστα όλονύχτιο μεταφερόμαστε σιό παρασιότιμο ξενοδοχείο...».

♦ «Και ό Πήτερο;»

♦ «Είναι συνήθως καλεσμένος από μιιά γριά θεία και ρουνά του, που τόν ταΐζει για δόλοκληση την εβδοάδα. Μένει σ' ένα χωριό έκει κοντά σιό Γούστεντ, όπου θγαίνανε κάποτε τó καλά καμύρια. Τόν παραλαμβάνουμε με την Τζάγκουα στην έπιστροφή...».

♦ «Απιστία;»

♦ «Κανείς σέ κανέναν. 'Ο Πήτερο τó Σαββατοκύριακο διαφεί για σιορή, — την ώρα που έγω διαφώ για άφροσίωση. Τις καθημερινές, που κ' οι δύο μας κυνηγάμε την έξαση, έχουμε για συνεταιρίο την Αάιλο... Είναι μιιά Κουδανέζα άντισαστρική, που σπονδάξει φωτοπαθολογία...»

♦ «'Ε, και λοιπόν;»

♦ «'Ε, και λοιπόν, κύριε άπολογητά τού Κεντρικού Τετραγώνου, καράγασε ξαφνικά ή 'Αζαλέα, δέν μου κάνετε την χάρη να πητε χαιρετίσματα στην κυρία μαμά μου, πως όταν έγω δόλοκληρο δεκάμηρο ζω αϊτή την όραία ίσοροποιημένη ζωή της ευρωπαϊκής εφηβείας, με πίνει ναυτία σάν πά να με έγκλωβίση σιό καθιστεστημένα πρότυπα 'Υδρας και Μυκόνου, που τó έχουν ξεπεράσει άκόμα και οι όσες τó καθίδουναν, τόν καιρό που ό 'Εδονάρδος φλεριάριζε άκόμα την κυρία Σίμμον; Μας φέροναν που μας φέροναν καλοκαιρινάκια πλώ οι άγαπητοί μας γονείς, ένω κανονικά θά έπρεπε να κάνουν εκείνοι ένα ταξιδάκι, να φρεσάσουν και να έδισθούν με την όμη άλήθεια. Δέν μας άφήνον τονάχιστον έξω από τούς περβολές της θείας 'Ιουλίας και της εξαδέλφης Φωφώς; Σιό 'Ωδέιο 'Ηρόδον τού 'Αττικού, σιό 'Επιδάμια, σιό πονηγισμούς τού 'Ελληνογαλικού Συνδέσμου, σιό 'Ασιόρια και σιό χαμοσούρηματα τού Α.Ο.Κ. στην Κρησιό, καταδικάζουν τις πολυτίμες διακοπές μας, και οι σινοδοί μας περνάνε από την λογοκρισία τού έλάσσονος Κολωνακίου και περιβάλλονται από τόν πληκτικό φωτοστέφανο της ταυτότησης συμπεριφοράς τους».

♦ «Και τί πρέπει να γίνη;» ρόησα διακριτικά.

♦ «Νά μας άφήσουν ήσυχες, θροισοφώνησε ή 'Αζαλέα. Έκει που μας στείλανε, όπως μας στείλανε, όταν μας στείλανε, έχουμε πιά διαμορφωθεί. Έμεις φταίμε;»

♦ Φταίμε; Δέν φταίμε; Άραγε, οι πιο μεγάλοι τί φρονούν;

Index

Αθηναίοι και Αθηναίες

Ο πρώτος πανελλήνιος διαγωνισμός ζωγραφικής μαθητών Λυκείου, που είχε προκηρύξει πέρσει τó «Κέντρο Τεχνολογικών Έφαρμογών», άπτεψε, βέβαια, δόλοκληρωτικά σιόν σκοπό του να ένασχέση και να ένθαρρήνη, με διάφορα βραβεία και διακρίσεις, τó πρωτόλεια της έντελώς νέας γενεάς, είχε όμως σάν επάκλουθο, μέσα από την άπορητευτικά άρητική του πλευρά, (10 - 15 καλά έργα από ένα σύνολο 1.500 που έστάλησαν), ν' άνοίξη ένα μεγάλο θέμα: Τό θέμα της άμεσου μεταρρυθμίσεως της καλλιτεχνικής παιδείας για την αισθητική διαπαιδαγώγηση τών παιδιών.

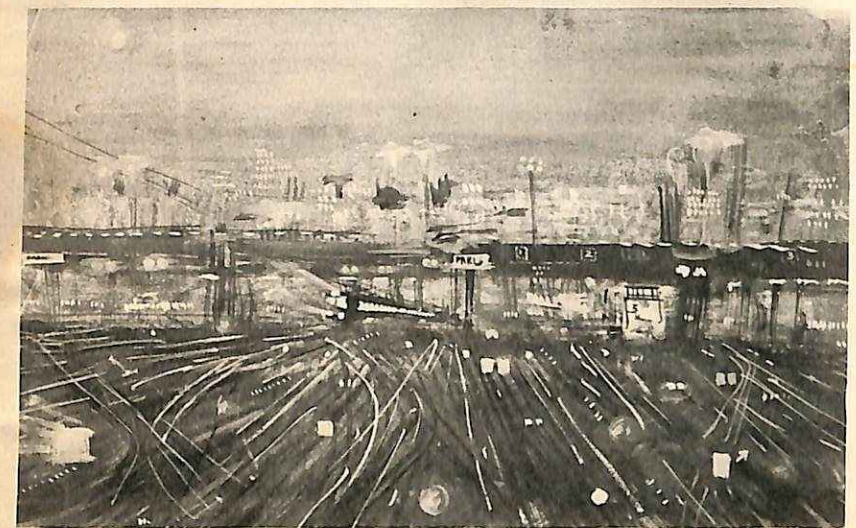
Όφθαλμοφανής ή άναγκη αϊτής της μεταρρυθμίσεως, γίνεται άμέσως άντιληπτή σιόν έπισκέπτη

της έκθέσεως τών έργων τού 6' πανελλήνιου διαγωνισμού, τόσο από τó λίγα καλά έργα που έκτιθενται, όσο και από τó πάμπολλα άλλα, που δέν έκτιθενται μέν, αλλά που έπιδεικνύονται πρόθυμα σιό κάθε δυσιποσύνητα.

Τό καλύτερο, βέβαια, θά ήταν όλο αϊτό τó αρχείο της παρεξηγημένης τέχνης και τού κακού γούστου να σταλή σιούς υπεύθυνους τού ύπουργείου Παιδείας, αν οι άσολογούμενοι με αϊτές τις ύποθέσεις δέν ένταρήςουν να έπισκεφθούν οι ίδιοι μιιά έκθεση, που συγκεντρώνει τó άποτελέσματá ενός πανελλήνιου διαγωνισμού, σιόν όποιο έλαβαν μέρος 280 σχολεία όλης της γώρας, με 1.500 προσηυθέντα έργα μαθητών, — άγνωστο με τί ζοιτήρια — από τούς

Έπαινος — Γιάν. Χατζηγάς (Γερμανική Σχολή Θεσσαλονίκης)

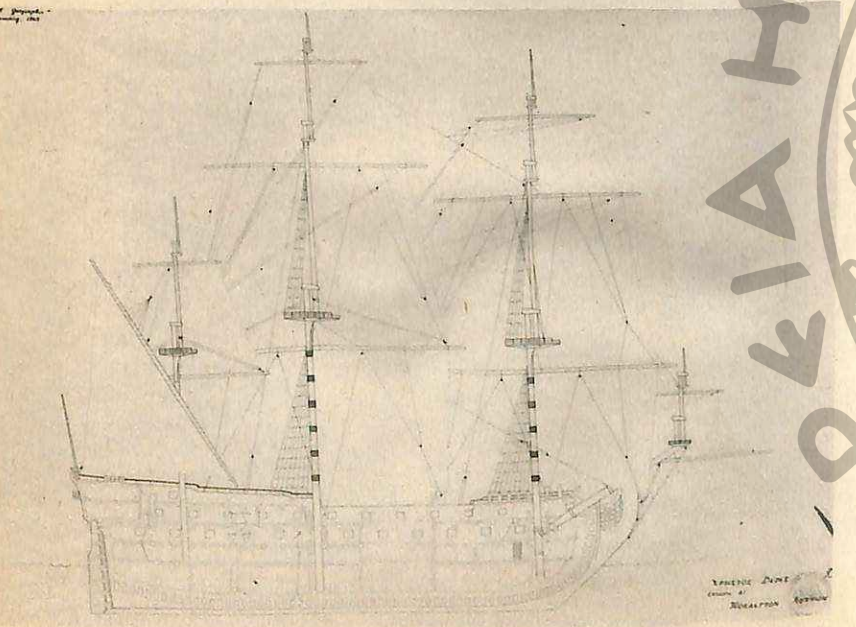
Έπαινος — Κώστας Μόραλης (Πρότυπο Λύκειο Αθηνών)

καθηγητάς τών τεχνικών μαθημάτων. Κι όταν φθάσουν ως έκει, θά δούν και θά μάθουν άσφαλώς κι άλλα ένδιαφέροντα πράγματα. Θά δούν π.χ. ότι δέν είναι οι ικανότερες που λείπουν από τó παιδιά, αλλά ή σωστή καθοδήγηση και ή αισθητική διαπαιδαγώγηση, πράγμα πολύ φυσικό, άλλωστε, σέ μιιά χώρα που θεωρεί τó μάθημα τών τεχνικών περιττό, αν κρίνουμε από τó γεγονός ότι 60 οίο τών δημοσίων σχολείων δέν έχουν είδικό καθηγητή.

Τό «Κέντρο Τεχνολογικών Έφαρμογών», έζητσε με σιναρότητα κ' ενθόνη όλη αϊτή την θλιβεή κατάσταση, την μελέτησε, έβγαλε τó συμπεράσματά του, έπρότεινε λύσεις, πρακτικές, λογικές, όφελιμες. Ένα μόνο θά είχαμε να συμπληρώσουμε έμεις: Ότι ή μεταρρύθμιση της αϊσθη-

τικής διαπαιδαγώγησεως δέν μπορεί να γίνη άνεξάρτητα από την ύπόλοιπη παιδεία. Διότι, όταν δυστυχώς τó πνευματικό ένδιαφέροντα της σημερινής μαθητικής νεολαίας σταματούν σιό «θησαυρό», είναι πολύ φυσικό από έκει ν' άντλήται και ή έμπνευση — που πολλές φορές δέν ξεπερνά την άπλη άντιγραφή — τών καλλιτεχνικών τους άναζητήσεων.

Όπωσδήποτε, βέβαια, δέν λείπουν από την έκθεση και μερικά πολύ καλά δείγματα μαθητικής ζωγραφικής. Προέχονται κυρίως από μαθητάς τών ιδιωτικών σχολείων, τó όποιο, όπως φαίνεται, δίνουν μεγαλύτερη σημασία σιό μάθημα τών τεχνικών. Δέιτουν, ίσως, έντελώς οι άποκαλύψεις, τó μεγάλα ταλέντα, οι έξαιρετικές περιπτώσεις. Άλλά αϊτές δέν βρίσκονται κάθε μέρα.

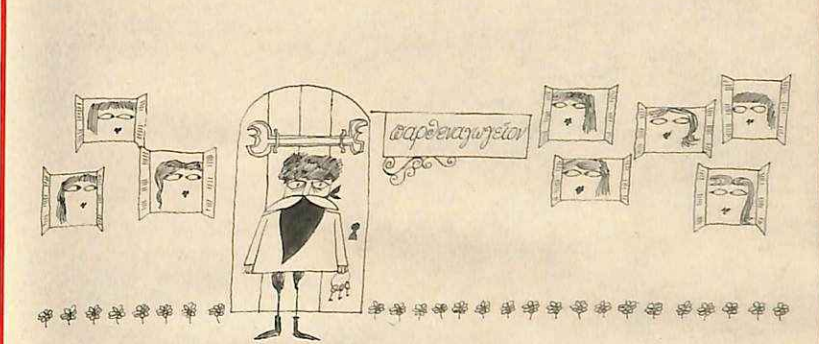
Έπαινος — Χρήστος Δέδες (Κολλέγιο Αθηνών)

ΥΠΟ ΦΡ. ΓΕΡΜΑΝΟΥ

ΟΙ ΗΡΩΕΣ ΚΟΥΡΑΣΤΗΚΑΝ...

ΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ της παρανομίας έξαφανίζονται σιγά - σιγά... Οι άμερικανικές έφημερίδες δημοσιεύουν σιχνά κατανυκτικά ρεπορτάζ για τó φάρ Ουέστ, που τó μονόστηλο, που άφορούσε τόν θάνατο τού τελευταίου ίπποπότα των όρέων... Είχε δράσει γύρω σιό 1900, είχε έπικρυχθή Ουέστ. Δέν ύπάρχουν πιά κάου

— μπούς, δέν ύπάρχουν σαλούς, δέν ύπάρχουν 'Ινδιάνοι — έκτός βέβαια από κείνους που χρσιμοποιεί τó Χόλλυγουντ! Και ό, τι μένει, έχει πιά θέση μόνο σιό μουσειά ή σιό τσίρκα. Κάποτε ίσως θάπρεπε να γραφί κ' ένο ρεπορτάζ για την παρακμή τών δικών μας ίπποπότα της παρανομίας, οι όποιοι, άφού έγιναν μπέστ - σέλλερ κατά την

ΤΑ ΤΡΙΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΗΣ ΕΥΑΣ

ΕΙΧΑ μιλήσει σιό περασμένο τεύχος για τις τρεις όψεις, τó τρία πρόσωπα ενός κυρίου. 'Ισως θά έπρεπε τώρα να άναφερθώ και τó τρία πρόσωπα μιιάς κυρίας, για λόγους φυλετικής δικαιοσύνης...

Η κ. 'Ελένη Χαλκούση, παραδείγματος χάριν, θά μπορούσε να είναι σιμασιόφορος της κατηγορίας. 'Ηθοποιός, συγγραφέας και όδοιπόρος. Τόν τελευταίο βέβαια, καιρό δέν έχουμε ή δέν της δίνουν την ευκαιρία να την θαυμάσουμε πολύ σιχνά επί σκηνής, αλλά αϊτό δέν έχει σημασία. 'Η ίδια άντιμετωπίζει τó ζήτημα με πολύ χιούμορ, παίρνοντας την ευχάριστη πλευρά του (Πληρώνομαι καλύτερα και από την Κάλας, λέει. Άν βάλετε κάτω πόσες λέξεις συνολικά λέω τó χρόνο σιόν σκηνή, και πόσα χρήματα παίρνω, θά όητε ότι είμαι μιιά από τις πιο άκριβοπληρωμένες ήθοποιούς τού κόσμου — όσα τó θεώ!)

Η όδός σιόν διανομέα τών ρόλων... Και φυσικά, σιό μεγάλα διαλείμματα της θεατρικής της δρά-

σεως, ή κυρία Χαλκούση γράφει. 'Η μεγάλη μαύρη τσάντα της είναι πάντα γεμάτη χειρόγραφα, έμπνεύσεις, ιδέες. Μεταφράζει τόν Ντανινός για την «Μ», γράφει διαλέξεις, γράφει έκπομπές, γράφει σαδουάρ - θίβρ, γράφει ταξιδιωτικά... Και φυσικά ταξιδεύει... Αϊτό είναι τó ύπ' αριθμόν τρία πρόσωπο της κ. 'Ελένης Χαλκούσης. Πέρσει είκε κατάκτησει τις ρωσικές στέπες, άνοίγοντας τόν δρόμο σιόν στρατηγό Ντέ Γκώλ. Φέτος κατακτά τόν Σκανδιναβική κερσόννησο, άνοίγοντας ίσως παράλληλα τόν δρόμο σιόν μετάρραση κάποιου θιόλιου της. Αϊτή την στιγμή βρίσκεται κάπου μεταξύ Νορβηγίας και Σουηδίας, έξερυνώντας τó ίχνος τών Βίκινγκς... Θά γυρίση κατενθουσιασμένη, θά ριξη επάνω σέ κάποιο γραφείο μιιά τσάντα φουσκωμένη από χαρτιά και θά ρωτήσει: «Λοιπόν, τί νέα από τó έλληνικό θέατρο;»

Η Σελήνη εισέρχεται εις τόν νέα της φάση και ή κ. Χαλκούση εις τήν νέα της όψη. 'Η όδοιπόρος επέστρεψε. Ζήτω ή ήθοποιός...

HOOVER AUTOMATIC DE LUXE

Το νέο υπεραυτόματο πλυντήριο της HOOVER. Κάνει όλες τις δουλειές που θα κάνατε έσείς για να έπιτύχετε ένα γρήγορο, οικονομικό και ξεκούραστο πλύσιμο.

HOOVER HOOVER HOOVER HOOVER

Δέν μπορεί νά μήν είναι τέλειο, αφού είναι HOOVER

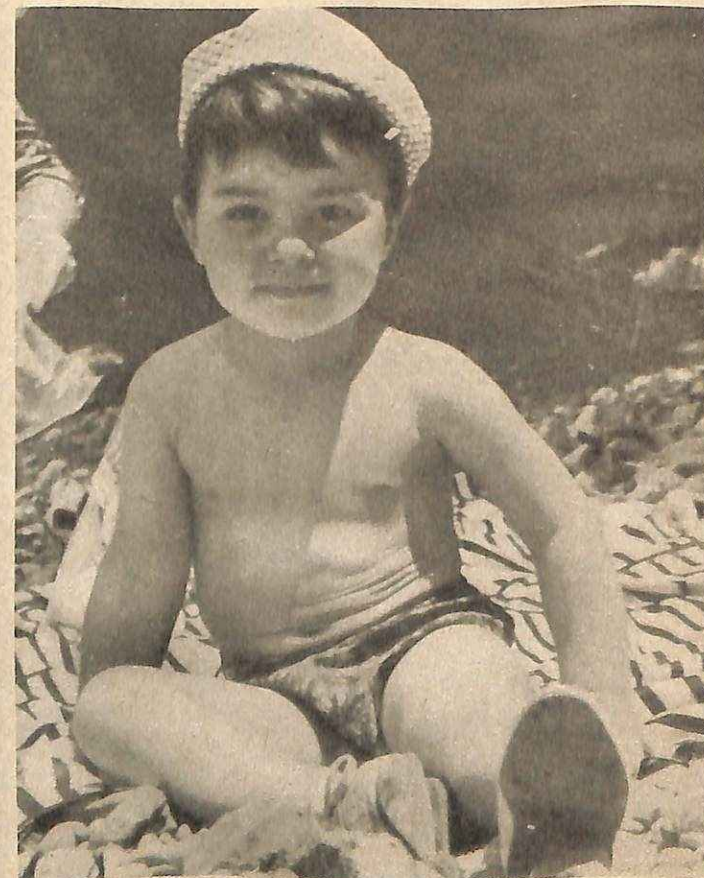
ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ Α.Ε. ΧΡ. ΛΑΔΑ 13 ΤΗΛ. 232.010-237.860

GEO

«Ο ΑΧΟΡΤΑΓΟΣ» Δ' βραβείο

(Αργον. Φλώρος, 'Αθήναι)

«ΜΙΑ ΘΕΣΗ ΣΤΟΝ ΗΛΙΟ»

(Ν. Παρασενεποδίου, Πειραιεύς)

Ο φωτογραφικός διαγωνισμός

Το πρόσωπο ενός παιδιού εκφράζει τόν κόσμο ολόκληρο και δίνει εξαιρετικές ευκαιρίες για τους εύτυχεις γονείς - φωτογράφους, που άπαθανατίζουν τις άλλεπάλληλες στιγμές ευτυχίας των ανύποπτων μικρών μοντέλων. Έτσι, ο φωτογραφικός διαγωνισμός των «Εικόνων» πλουτίζεται συνεχώς και συνεχίζεται με μεγάλη επιτυχία...

«ΜΠΕΜΠΙ ΡΑΛΛΤ»
(Βέτα Βαζάνα, Θεσσαλονίκη)

«ΜΗ ΜΟΥ ΤΟΤΣ ΚΤΚΛΟΤΣ ΤΑΡΑΤΤΕ»

(Γ. Γαλας, 'Αθήναι)

ΚΕΥΜΑΤΙC ΤΟ ΠΛΥΝΤΗΡΙΟ ΜΕ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΕΓΚΕΦΑΛΟ

HOOVER HOOVER HOOVER HOOVER

Κάνει 42 δουλειές και είναι το μόνο που έχει 2 διαφορετικούς τρόπους πλύσιματος. Στεγνώνει τα ρούχα καλύτερα από κάθε άλλο.

Δέν μπορεί νά μήν είναι τέλειο, αφού είναι HOOVER

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ Α.Ε. ΧΡ. ΛΑΔΑ 13 ΤΗΛ. 232.010-237.860

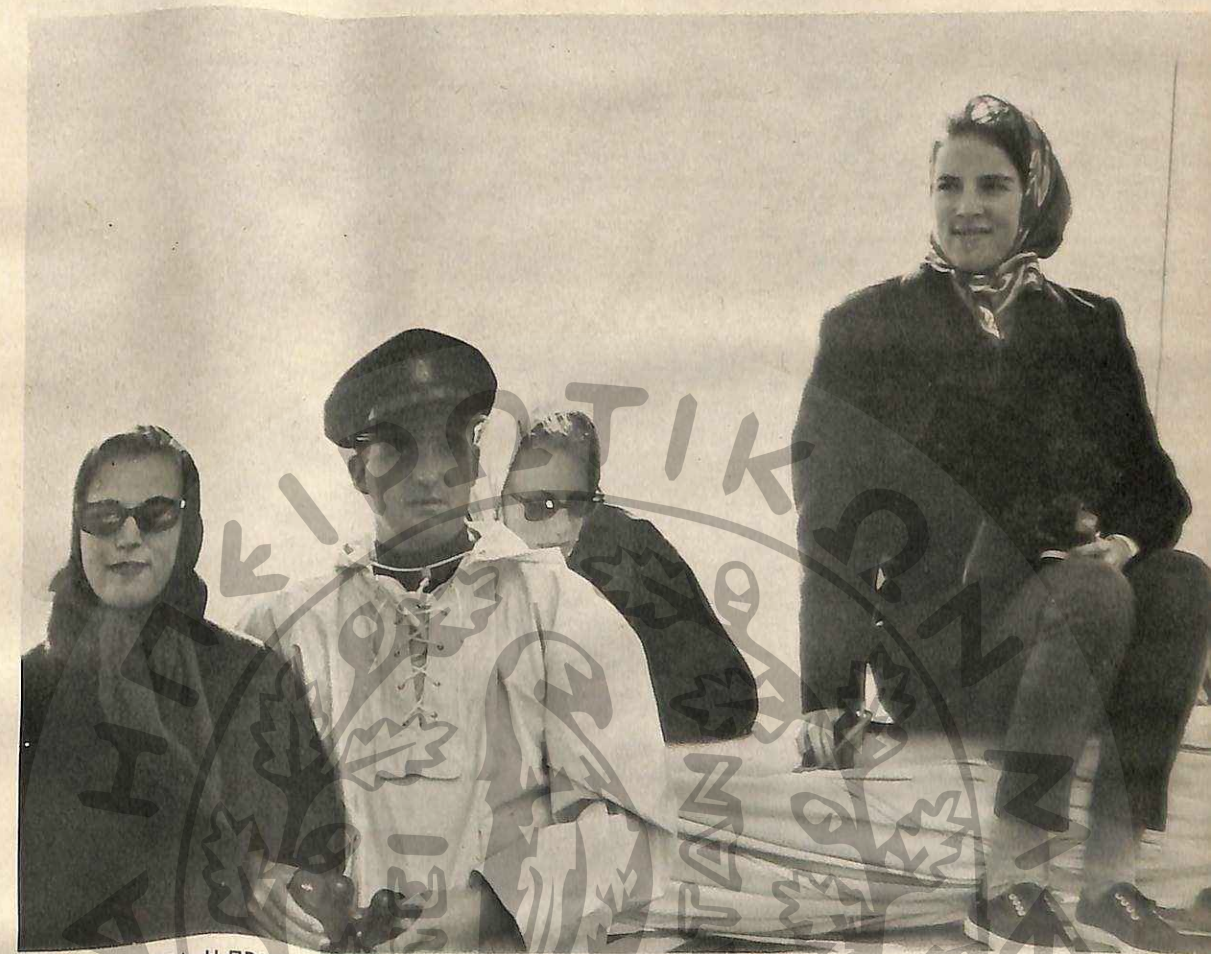
“Ένας Βασιλεύς αγωνίζεται ένώπιον Βασιλέων Θεατών

Ο «ΠΡΩΤΕΥΣ» ΜΕ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟ ΣΧΙΖΕΙ ΠΕΡΗΦΑΝΑ ΤΑ ΚΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΟΛΠΟΥ ΤΗΣ ΚΟΠΕΓΧΑΓΗΣ ΣΕ ΜΙΑ ΘΕΜΑΤΙΚΗ ΔΙΑΔΡΟΜΗ

ΠΡΙΝ ΑΡΧΙΣΗ Η ΤΕΛΙΚΗ ΦΑΣΗ ΤΟΥ ΑΓΩΝΟΣ...

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΗΔΑ ΣΤΗΝ ΑΠΟΒΑΘΡΑ. ΠΙΣΩ ΤΟΥ Ο ΕΣΚΙΤΖΟΓΛΟΥ ΚΙ Ο ΖΑΪΜΗΣ.

Η ΑΝΝΑ - ΜΑΡΙΑ, Η ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ΒΕΝΕΔΙΚΗ ΚΙ Ο ΧΟΥΑΝ ΚΑΡΛΟΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ

Με μεγάλο αντίπαλο είχαν να συναγωνισθούν οι μετέχοντες του ευρωπαϊκού πρωταθλήματος «Νιράγκον», που έγινε στην Κοπεγχάγη — γιατί ο Βασίλεως Κωνσταντίνος ήταν ο μόνος ανάμεσα στους συναθλητές του από 24 χώρες, που κατέχει το χρυσό μετάλλιο του Όλυμπιου (1960) στο δύσκολο και επίπονο σπόρ της Ιστιοπλοΐας.

Οι αγώνες οργανώθηκαν από τον Δανικό Ίστιοπλοϊκό Όμιλο με την ευκαιρία της συμπλήρωσης 100 χρόνων από την ίδρυσή του, και τους παρηκολούθησαν σ' όλες τις φάσεις τους δυο βασιλείς, παλαιοί θαλασσοδύκοι και οι ίδιοι και ένθερμοι θιασώται του σπόρ — ο φρεϊδερίκος της Δανίας και ο Όλαφ της Νορβηγίας.

Ο ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΗΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΕΤΟΙΜΑΖΕΤΑΙ ΝΑ ΥΨΩΣΗ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΗΜΑΙΑ ΣΤΟ ΣΚΑΦΟΣ ΤΟΥ.

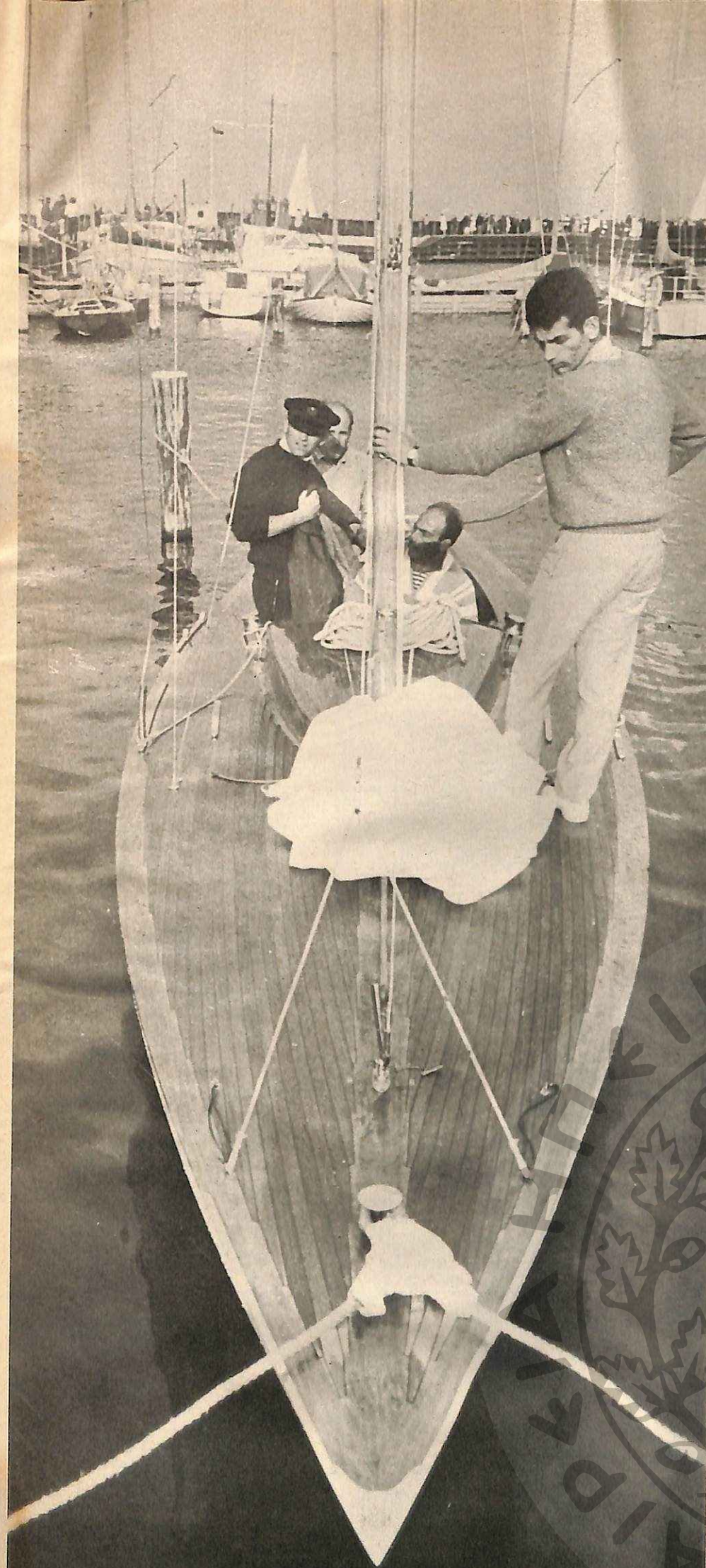
ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΗ ΓΙΑΓΙΑ, Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΙΝΓΚΡΙΝΤ.

...ΥΠΟΔΕΧΕΤΑΙ ΤΗΝ ΕΓΓΟΝΗ ΤΗΣ ΤΗΝ ΑΛΕΞΙΑ ΣΤΗΝ ΚΟΠΕΓΧΑΓΗ, ΕΝΩ Η ΑΝΝΑ - ΜΑΡΙΑ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΜΕ ΤΡΥΦΕΡΟΤΗΤΑ ΤΟ ΦΕΡΣΙΜΟ ΤΗΣ ΚΟΡΗΣ ΤΗΣ

Απο την άγκυροβολημένη στα ανοικτά της Κοπεγχάγης θαλαμηγό «Ντάνεμποργκ» ο Βασιλεύς Φρειδερίκος δέν παρηκολούθησε μόνος τις επιδόσεις του γαμβρού του. Στο πλευρό του, από την αρχή μέχρι το τέλος των αγώνων, στεκόταν μια κοπέλλα, που η παρουσία της ένεθάρρυνε ιδιαίτερα τόν νε-αρό "Ελληνα Βασιλέα στην αθλητική του προσπάθεια. Ήταν η Βασίλισσα "Αννα - Μαρία, που στά νερά της πατρίδας των γονέων της εύχόταν να θριαμβεύση ή σημαία της καινούργιας πατρίδας της, που κυμάτιζε περήφανα στον ιστό του «Πρωτέως» — του ίδιου σκάφους που το 1960 είχε χαρίσει στον διάδοχο, τότε, της 'Ελλάδος, την 'Ολυμπιακή νίκη. 'Ο δανικός τύπος αφιέρωσε πολλές σελίδες στο ά-γωνιστικό σθένος και την απλότητα του "Ελληνα Βασιλέως, που μαζί με την "Αννα - Μαρία προσέ-δωσε μια ιδιαίτερη λαμπρότητα και νεανική δροσιά στους ιστιοπλοϊκούς αγώνες της Κοπεγχάγης. ■■■

Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΟ ΤΙΜΟΝΙ ΤΟΥ «ΠΡΩΤΕΥΣ». Ο ΣΚΛΗΡΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΑΡΧΙΖΕΙ. ΤΑ ΣΚΑΦΗ ΕΙΝΑΙ ΕΤΟΙΜΑ Μ' ΑΝΟΙΧΤΑ ΠΑΝΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΡΙΣΙΜΗ ΔΙΑΔΡΟΜΗ

ΕΝΑ ΝΕΑΝΙΚΟ ΖΕΥΓΟΣ ΣΤΟ ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟ ΤΗΣ ΚΟΠΕΓΧΑΓΗΣ.

‘Ο «Πρωτεύς» —ένα γερό σκάφος τύπου «Ντράγκον», με ωραία γραμμή— περιμένει στο λιμάνι της Κοπεγχάγης. ‘Ο Βασιλεύς και το πλήρωμα συζητούν για τις δυσκολίες της διαδρομής.

Ο Β' ΤΟΜΟΣ
ΤΟΥ ΠΕΡΙΦΗΜΟΥ
ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΟΣ
ΤΗΣ ΖΥΛΙΕΤ ΜΠΕΝΖΟΝΙ

Η Κατερίνα ντέ Μπραζέ, σύζυγος του Γκαρνέν ντέ Μπραζέ, μεγάλου Θησαυροφύλακα της Βουργουνδίας, είναι έρωτευμένη με τον Γάλλο ιππότη Άρνώ ντέ Μονσαλβύ. Όταν ο Άρνώ αιχμαλωτίστηκε ύπουλα από τον άρχηγό των βουργουνδικών στρατευμάτων Ίωάννη του Λουξεμβούργου, η Κατερίνα σπεύδει προς τον δούκα της Βουργουνδίας Φίλιππο, που είναι έρωτευμένος μαζί της, για να του καταγγείλει την αντίτυπτική πράξη. Ο Φίλιππος άπελευθερώνει τον Άρνώ και τον φίλο του Σαντράν, κρατεί όμως την Κατερίνα στην κρεβατοκάμαρά του και την παρουσιάζει μισόγυμνη στο κρεβάτι, ένα τόσο καλό παιδί...

Ο Φαγκό, που στεκόταν σε άρκετη απόσταση, με τον πυρσό ψηλά, έδειξε την νέα γυναίκα με καμία. —Μαχαίρι!... έλεε μονάχα. Η Κατερίνα έδωε πως πραγματικά ένας έπίδοξος τύλιγε τον δεξί του ώμο. Δεν είχε όμως καμιά τύψη και λυσιτάς μόνο που δεν είχε κινήσει πού δυνατό. —Μαχαίρι, έ; έλεε ο καινούργιος, φερμένος με μιά άηδιστική γλυκύτητα... λοιπόν, θά της το πάρωμε! Πριν η Κατερίνα μπορούσε να καταλάβη την κίνησή του, είχε άρπάξει την άλυσίδα, που συνδεόταν με τον σιδερένιο χαλκά, και την τραβούσε υπηλύδικα κοντά του. Η Κατερίνα νόμιζε πως θά της έφηνε το κεφάλι. Ουδολίαζε από πόνο, αλλά αυτό δεν φάνηκε να έπηρεάζει τον άθλιο, που δεν φώναζε ποιά πού δυνατό, για να ρίξει την νέα γυναίκα κάτω από το άχυρένιο της στρώμα. Κώλυσε στην γη και στο πέσιμό της το έγχειρίδιο που κρατούσε στο χέρι της έφηνε. —Μάχνε το, Φαγκό! έλεε ο άλλος. Νά το μαχαίρι που λέγαμε! Δεν έχεις τίποτε πιά να φοβήθης. Νά πάρε το δαχτυλίδι! Τί κοίμα που υποχρεώθηκε να σ' άρπασω μόνο μ' αυτή την παλιογυναικά! Ο άρχοντας μας Γκαρνέν θά έπρεπε, άπόσσο, να έξορ ότι χωρίς το άδερόφωσά σου δεν άζειεις και πολλά πράγματα. Τώρα όμως ήρθε ο καλός Ποσάρ... και θά δοίμε ποιος θά διενύνη έδώ. Και πρώτα πρέπει να μάθουμε πως η νοστιμούλα αυτή προμηθεύθηκε το άμορφο μα-

12

υό άντρες μπήκαν. Ο ένας τους κρατούσε ένα πυρσό, κι ο άλλος ένα σκονινί. Με τα μάτια μεγαλωμένα άπό τον τρώμο, η Κατερίνα άναγνώρισε τον Φαγκό στον άνθρωπο με τον πυρσό. Ο άλλος ήταν ο δεύτερος συνέννοχος της άταγωγής της, αυτός που τον είχε δει στο κάροο δίπλα από τον Φαγκό. Τού έμοιαζε, άλλωστε, περίεργα. Ήταν, όμως, άκόμη πού άποκρουστικός, γιατί εκείνο που δεν ήταν στον δεσμοφύλακα παρά άποβλάκωση, φανερό άποκλήνωση, έπαιρνε στον άλλο όλα τα χαρακτηριστικά μιας άμετρης κακίας. Βέβαια, αυτός δεν είχε το ύψος ήλιθίου, αλλά η λάμψη του γυαλίζει στά μικρά μάτια του προμηθούσε μιά έπαινδύνη πονηράδα. Κοροϊδευτικά, κουνώντας το σκονινί του με το ένα χέρι πηλάσσε την Κατερίνα, έσκυψε επάνω της: —Νά, η μικρούλα! Λοιπόν, κάνομε την κακιά! Δεν θέλω να δοκιμάσουμε να διασεκάσουμε λίγο τον καμένο τον Φαγκό, ένα τόσο καλό παιδί!... Ο Φαγκό, που στεκόταν σε άρκετη απόσταση, με τον πυρσό ψηλά, έδειξε την νέα γυναίκα με καμία. —Μαχαίρι!... έλεε μονάχα. Η Κατερίνα έδωε πως πραγματικά ένας έπίδοξος τύλιγε τον δεξί του ώμο. Δεν είχε όμως καμιά τύψη και λυσιτάς μόνο που δεν είχε κινήσει πού δυνατό. —Μαχαίρι, έ; έλεε ο καινούργιος, φερμένος με μιά άηδιστική γλυκύτητα... λοιπόν, θά της το πάρωμε! Πριν η Κατερίνα μπορούσε να καταλάβη την κίνησή του, είχε άρπάξει την άλυσίδα, που συνδεόταν με τον σιδερένιο χαλκά, και την τραβούσε υπηλύδικα κοντά του. Η Κατερίνα νόμιζε πως θά της έφηνε το κεφάλι. Ουδολίαζε από πόνο, αλλά αυτό δεν φάνηκε να έπηρεάζει τον άθλιο, που δεν φώναζε ποιά πού δυνατό, για να ρίξει την νέα γυναίκα κάτω από το άχυρένιο της στρώμα. Κώλυσε στην γη και στο πέσιμό της το έγχειρίδιο που κρατούσε στο χέρι της έφηνε. —Μάχνε το, Φαγκό! έλεε ο άλλος. Νά το μαχαίρι που λέγαμε! Δεν έχεις τίποτε πιά να φοβήθης. Νά πάρε το δαχτυλίδι! Τί κοίμα που υποχρεώθηκε να σ' άρπασω μόνο μ' αυτή την παλιογυναικά! Ο άρχοντας μας Γκαρνέν θά έπρεπε, άπόσσο, να έξορ ότι χωρίς το άδερόφωσά σου δεν άζειεις και πολλά πράγματα. Τώρα όμως ήρθε ο καλός Ποσάρ... και θά δοίμε ποιος θά διενύνη έδώ. Και πρώτα πρέπει να μάθουμε πως η νοστιμούλα αυτή προμηθεύθηκε το άμορφο μα-

Στά βήματα της εύτυχίας

χαιράει της... κι αυτόν τον άμορφο πέτανο έπενδύτη. Δεν ήρθαν μόνο τους όλα αυτά... και κάτι μου λέει πως θά μάς τα πη πολύ ευγενικά. Έτσι δεν είναι, άμορφοίλα μου; Και για μιά άκόμη φορά έδωσε ένα τράνταγμα στον σιδερένιο χαλκά, μισοπνίγοντας την δυστυχισμένη Κατερίνα. —Έλδε, έλεε κοροϊδευτικά ο άθλιος, πως έφηνε καλώς μαλακή και ευγενικά; Θά συνεννοήσουμε καλά οι δυο μας. Πρώτα άπ' όλα, όμως, Φαγκό άναφέ μας φωτιά! Όλο και κάτι θά χρησιμεύει... Έστω και για να την δάλωμε τα πόδια μέσα, άν δεν θέλη να μιλήσει. Κ' έπειτα κάνει κάπως δροσιά έδώ μέσα για μένα τουλάχιστον, γιατί η κυρία είναι κάπως κόκκινη. Θά πρέπει να ζεσταίνεται. Πραγματικά, με το αμία στο κεφάλι, η Κατερίνα μισόσκεπαζε, γιατί ο Ποσάρ την κρατούσε άνασχημαμένη από τον σιδερένιο χαλκά. Άγρια την άρπασε να ξαναπέσει καταγής, αλλά μόνο για να άρπάξει τα δυο της χέρια, πού τα έδωσε σφιχτά πίσω από την πλάτη της. —Έτσι, σχολίασε κοροϊδευτικά, δεν θά φοβόμαστε τα νύχια της! Τώρα θά την κάνω να άναπέσει λίγο. Έλα έδώ, Φαγκό, και άφηνε για λίγο την φωτιά σου, μπορεί να την πνίγει. Άφου σου άρέσει τόσο σ' αυτή η δεσποσύνη, θά σε εύχαριστήσω. Θά σ' την κρατήσω, ενώ θά την γλεντάς. Κι άν είναι τόσο εν τάξει, όπως λές, θά πάρω σειρά μετά από σένα, άν μου κίνη γούστο. Περιμένε... Θά σου την γδύσω. Άρχισε ξεσκίζοντας το άθλιο φόρεμα της Κατερίνας, όταν μιά κραυγή άγωνίας τον έκανε να άναπαύσει. Η Κατερίνα, που είχε καταρρεύσει, ξαναζωντανέψε. Καθώς ο Φαγκό πήγαινε να βγη από το τζάκι, ο Λαντρώ είχε πέσει στην πλάτη του και, χωρίς άλλη διαδικασία, του είχε θυθεί ένα έγχειρίδιο άνάμεσα στους δυο ώμους. Ο ήλιθιος σωριόστηκε στις σκάλες με τα μούτρα, ξερονώντας ένα ποτάμι αίμα...

Ο Λαντρώ δρασκελίσσε το κορμί μ' ένα ζορρό πρίσμα, άφου έβγαλε το δαίνο του από την πληγή. Τώρα, σκυμμένος προς τα έμπρός, με τα χέρια άνοιγμένα και τα μάτια μά-

τια του να λάμπουν από μίσος στο μουντ' ουρομένο με καπνιά πρόσωπό του, άντιμετώπιζε τον Ποσάρ. —Οι δυο μας, κάθαριμα... σφύριξε μέσα από τα δόντια του. Σου δικάζομαι πως δεν θά βγής ζωντανός από έδώ μέσα. Αυτό θά το δοίμε, έλεε κοροϊδευτικά ο Ποσάρ, τραβώντας ένα μακρό μαχαίρι από την ζώνη του. Θά το παίξωμε δυο αυτό το παιχνίδι, άμορφέ μου καπνοδοχοκαθαριστή. Κ' έχω άκόμη περισσότερη όρεξη για το παιχνίδι σου, γιατί άναπούσα πολύ το άδερόφωσά μου... τιάλο του. Η Κατερίνα τον έδωε με φρέση γονατισμένο στην κοιλιά του Λαντρώ. Τον κρατούσε από τον λαιμό, έσφιγγε, θά τον έπαινε... Τότε, συγκεντρώνοντας ό,τι της άπέμενε από δυνάμεις, η Κατερίνα άρπαξε μιά άκρη της άλυσίδας της, την σηκωσε και, με όση δύναμη μπορούσε, την άρπασε να ξαναπέσει στο κεφάλι του Ποσάρ, που σωριασθηκε άνασθητός... Άμέσως ο Λαντρώ πετάχτηκε όρθιος, με μιά σπρωξιά άναποδογύρισε τον άδερόφω του Φαγκό κ' έπειτα, σκίβοντας επάνω του ψύχραιμα, του έκοψε το λαγύγγι. Το αίμα πετάχτηκε μέχρι το φορέμα της Κατερίνας, που μισοπεσμένη είχε σωριασθή χλωμά. —Νά πού τελειώσαμε, έλεε ο Λαντρώ με βαντοποίηση. Τώρα οι δυο μας. Κάτω... σου χροστά την ζωή μου. Χωρίς έσένα αυτό το γουρούνι θά με έπνιγε...

Η Κατερίνα, ξεσασμένη πιά από αυτόν, σύρθηκε στην γωνιά της, για να λευτερώσει τα χέρια της. Εύτυχος ο Ποσάρ δεν είχε καλοσφίξει το σκονινί. Ήταν τόσο άδύνατη και τόσο πονεμένη, ώστε δεν ήξερε πιά άν έπρεπε να εύχαριστήση τον Θεό πού της είχε στείλει έγκαίως τον Λαντρώ ή να τρώη γι' αυτόν. Ήταν νέος, σβέλτος και άναμφοδολα γυμνασμένος στα όλα, όπως όλοι οι άντρες του Μεγάλου Σταύλου, αλλά όστόσο ο Ποσάρ ήταν ψηλότερος του ένα κεφάλι, και μιά έπαινδύνη δύναμη έβγαине από το άγκώδες του σώμα. Ο Λαντρώ όμως δεν φανόταν φοβισμένος. Στο φως ένοος πυρσού, πού ο Φαγκό είχε φυτέψει σ' ένα σιδερένιο χαλκά του τοίχου, η Κατερίνα μπόρεσε να δη τα δόντια του να λάμπουν στην μέση του μαύρου του προσώπου. Χαμογελούσε... Οι δυο άντρες παρακολούθουν ο ένας τον άλλο, γυρίζοντας έπ' τόπου, σε μιά παράξενη φιγούρα χορού. Έπειτα, ξαφνικά, άρπάχτηκαν. Η Κατερίνα φώναζε, καταλαβαίνοντας πως ο Λαντρώ είχε πέσει κάτω από την μάχη του άντιπάλου του. Οι δυο άντρες είχαν κληθεί στις σκοτεινές πλάκες και είχαν μπλεχτεί σε μιά πάλη σώμα με σώμα. Τα μουνγκητά τους λύσασ έμοιάζαν με τα μουνγκητά δυο θηρίων που είχαν άρπαχτεί και οι κινήσεις τους ήταν τόσο βίαιες, ώστε η Κατερίνα δυσκολευνόταν να τους ξεχωρίσει. Ήταν άχώριστα μπερμεμένοι ο ένας με τον άλλο... Αυτό κράτησε ένα χρονικό διάστημα πού φάνηκε άτέλειωτο στην τρομαγμένη φιλακαμένη. Ξαφνικά όμως ο Ποσάρ κατάφερε να καταβάλη τον άν-

τιό του. Η Κατερίνα τον έδωε με φρέση γονατισμένο στην κοιλιά του Λαντρώ. Τον κρατούσε από τον λαιμό, έσφιγγε, θά τον έπαινε... Τότε, συγκεντρώνοντας ό,τι της άπέμενε από δυνάμεις, η Κατερίνα άρπαξε μιά άκρη της άλυσίδας της, την σηκωσε και, με όση δύναμη μπορούσε, την άρπασε να ξαναπέσει στο κεφάλι του Ποσάρ, που σωριασθηκε άνασθητός... Άμέσως ο Λαντρώ πετάχτηκε όρθιος, με μιά σπρωξιά άναποδογύρισε τον άδερόφω του Φαγκό κ' έπειτα, σκίβοντας επάνω του ψύχραιμα, του έκοψε το λαγύγγι. Το αίμα πετάχτηκε μέχρι το φορέμα της Κατερίνας, που μισοπεσμένη είχε σωριασθή χλωμά. —Νά πού τελειώσαμε, έλεε ο Λαντρώ με βαντοποίηση. Τώρα οι δυο μας. Κάτω... σου χροστά την ζωή μου. Χωρίς έσένα αυτό το γουρούνι θά με έπνιγε...

Ο ρθιος, άνέπνεε βαθιά, ξαναβόσκοντας σιγά - σιγά την κανονική του άνάσα, πού η βία της πάλης την είχε συντομώσει. Με το πόδι, έσπρωξε μακριά από την Κατερίνα το άματωμένο πτώμα του Ποσάρ, έπειτα γονάτισε κοντά στην φίλη του και της χάιδεψε τα μετωπία και λερωμένα μαλλιά της. —Κακομοιρούλα! Δεν άντέχεις πιά. Περιμένε να σε άπελευθερώσω άπ' αυτόν τον χαλκά... σε τί κατάσταση, όμως, σε κατάντησε! Έχεις τον λαιμό κατωματωμένο... Πραγματικά ο λεπτός λαιμός έτρεχε αίμα σε πολλά σημεία, γδωμένος από τα άγρια τραυήματα του Ποσάρ στον σιδερένιο χαλκά. Ο Λαντρώ έξοικισε ένα κομμάτι από ό,τι άπέμενε από το φορέμα της Κατερίνας, για να κίνη ένα χοιρό έπίδεσμο, πού τον τοποθέτησε άνάμεσα στον χαλκά και στον πληγωμένο λαιμό. Έπειτα, με την βοήθεια μιας χοιρινής λίμας πού είχε φέρει μαζί του άρχισε να πριονίζει τον χαλκά. Γιατί το ψάξιμο του πτώματος του Φαγκό δεν είχε άποδώσει τίποτε. Δεν είχαν βοή το κλειδί. Η έπιείνηση κράτησε πολύ και ήταν άδυνημένη για την Κατερίνα, παρά τίς προσπάθειες πού είχε πάρει ο Λαντρώ. Ο έκνευριστικός θόρυβος της λίμας, καθώς δάγκωνε το άσάλλι, τσάριζε την νέα γυναίκα, πού δι-

σκόταν σε υπερδιέγερση από την άνυπομονή. Τέλος ήθελε η στιγμή πού έπεσε ο χαλκάς και η Κατερίνα, άλευθερή, μπόρεσε να σηκωθεί. Θέλησε να άγκαλιάση τον Λαντρώ, για να τον εύχαριστήσει, αλλά αυτός την έσπρωξε μαλακά. —Θά με εύχαριστήσεις άργότερα. Τώρα πρέπει να φύγωμε από έδώ και γρηγορά... Δεν πιστεύω να ήπαρχουν άλλοι φύλακες... Τποδοσάζοντας από την μέση την φίλη του, πού κλονίζοταν, την παρέσυρε προς την πόρτα, αλλά την στιγμή πού ήταν να διαβη το κατώφλι της κάμαρας των βασανιστηρίων της, η νέα γυναίκα ένοιωσε μιά λιποθυμία. Είχε φτάσει στον τελευταίο βαθμό έξανθήσεως. —Τί ήλιθιος είμαι! φώναξε ο Λαντρώ. Έβαγες τίποτε σήμερα; —Όχι... τίποτε, μόνο λίγο νερό! Ο Λαντρώ έβγαλε από την τσέπη του μιά πλακέ μπιτόνια και έβαλε το άνοιγμά της στο στόμα της Κατερίνας. —Πιές λίγο άπ' αυτό! Είναι κρασί της Μπών, θά σε ζογογονήσει. Και νά, φάε κι αυτή την γαλέττα. Την είχα φέρει για σένα, αλλά μέσα στην άναταραχή, πού σε είδα να παλεύεις μ' αυτούς τους παλιανθρωπούς, έξασα δίότελα να στην δώσω. Τό κρασί γέμισε το στομάχι της Κατερίνας με μιά άμεση ζεστασιά, αλλά συγχρόνως την άνακάτεψε. Τραγάνισε μερικά άκρες της γαλέτας, ένοιωσε κάπως πού δυνατή και θέλησε να κίνη μερικά βήματα. Στάθηκε άδύνατο. Ξανάτεσε, θάζοντας, ό,τι είχε μόλις καταπι, άνακατέμνη από μιά φοβερή ναυτία. —Δεν άντέχεις άλλο! διαπίστωσε ο Λαντρώ χωρίς να συγκινηθεί. Λοιπόν, για τίς μεγάλες άρρώστιες, τα μεγάλα παρτίκα! Έσκυψε και σπρώχνοντας την νέα γυναίκα στην άγκαλιά σου, τόσο εύκολα, άν νά μη ζήριζε τίποτε, ώρησε προς την σκάλα. Ο πέτρινος σάλεγκρος, φαινομένος μέσα στο πάχος του τοίχου, φωτίσταν έδώ κ' έκει από καντήλια με πίσσα, φαινομένη σε σιδερένια κονιά. Σε λίγα λεπτά ο Λαντρώ και το φορτίο του δοέθηκαν στην αυλή του πύργου. —Τό πού δύσκολο τελειώσε, ψυόοισε ο Λαντρώ μ' ένα γέλατο. Ο περβόλος του μεγάρου αυτού είναι έρεπια. Έχει ένα άνοιγμα εκεί, πολύ κοντά. Μισοκλειδωμένη, η Κατερίνα είδε μαυρισμένους τοίχους, πού έξωφαιζαν έντονα στο χιόνι. Άσπρες πλάκες σκέπαζαν τίς σωριασμένες πέτρες, όπου ο Λαντρώ σκαρφάλωνε με τρεξ, όπου ο Λαντρώ σκαρφάλωνε με τρεξ, όπου ο Λαντρώ σκαρφάλωνε με τρεξ. Άπο την άγκαλιά του, πού είχαν άποχωρήσει από τον περιόλο, και το έλευθερο θιασρό άπλώθηκε όσο έφτανε το μάτι, χλωμό κάτω από τον

μαύρο ουρανό, μπροστά στα μάτια των φυγάδων. Βοίσκονταν τώρα στην πλαγιά ενός λόφου, πού στά πόδια του στριμώχνονταν μερικές καλύβες, σαν να κρύωναν. Χωρίς να άφήση την Κατερίνα, πού την κρατούσε άγκαλισμένη σφιχτά στο στήθος του, ο Λαντρώ σφύριξε τρείς φορές. Μιά σια βγήκε πίσω από ένα σωρό άγκάθια και χαλίδια. —Δόξα τώ Θεώ! Έκανε μιά φωνή πού έτρεμε από συγκίνηση. Τα κατάφερες! Πώς είναι; —Όχι σπουδαία! Πρέπει να την ξαπλώσωμε άμέσως. —Όλα είναι έτοιμα. Έλα... Οσο άδύνατη κι άν ήταν, η Κατερίνα είχε άμέσως άνασχημάσει τα βλεφαρά της στον ήχο της φωνής. Ήταν πολύ έξανθήμενη για να νοιώσει άκόμη άπορία, και οι τελευταίες ήμέρες πού είχε περάσει στην κόλαση, είχαν άμβλίσει τις πνευματικές της αισθήσεις, αλλά ήθελε να δεβαιωθεί πως δεν ήταν παχνίδι ψευδοσθήσεων. Όχι, δεν έκανε λάθος. Ήταν πραγματικά η Σάρα, πού είχε ξαναπαρουσιασθή έτσι άναπάντεχα, βγαίνοντας από την νύχτα σαν να ήταν το πού φυσικό πρόγραμμα του κόσμου. Μη τολμώντας, όμως, άκόμη να το πιστέψει, η Κατερίνα άπλωσε το χέρι, για να άγγίξει το πρόσωπο πού έσκυβε επάνω της. —Είσαι, λοιπόν, πραγματικά έσύ; Ξαναγίρσεις; Η Σάρα άρπαξε αυτό το χέρι και το σκέπαζε με φιλή και δάκρυα. —Άν ήξερες πόσο ντρεπόμαι για τον έαυτό μου, Κατερίνα... Ο Λαντρώ, όμως, δέκονε τίς χαρές και τίς έξηγήσεις. —Άργότερα θά έξηγήσεις πως ξαναβρεθήκατε, έλεε στερεώνοντας καλύτερα το φορτίο του στα μπράτσα του. Για την ώρα, πρέπει να φεύγωμε. Μόσφι να είναι νύχτα, μπορούν όμως να μάς δούν επάνω στην άποψη αυτή πλαγιά. Πάω να σ' άρπασω, Κατερίνα, κ' έπειτα θά ξαναδωθώ για να ξαναφανώ το ίχνος σου στο χιόνι. —Πού πάμε; ρώτησε η Κατερίνα. —Όχι μακριά, ήσυχασε... στο έδιο το Μαλαίν. Ο Γκαρνέν δεν θά σκεφτεί να σε άναζητήσει τόσο κοντά στην φυλακή σου... Θά είναι περσιτό να γυρίσης, έλεε η Σάρα, θά σβήσω ένώ θά ζήνη και άλλωστε... (σταίτησε δείχνοντας μ' ένα δαχτυλίδι προς τον ουρανό)... το χιόνι ξανακρίζει να πέφτει. Γρήγορα θά σκεπάσει τα δάματα... Πραγματικά, μερικές άσπρες μνίγες πέτοσαν μαλακά γύρω από τα τρία πρόσωπα, άγες και σπάνιες στην άρχη, κ' έπειτα όλο και πού πνέανε... —Ο ουρανός είναι μαύρι μας, έλεε ο Λαντρώ χαμοίεμα. Άς διαστύμε!

Κατακλινόμενος διαστικά τον λόφο πού στεφανώνε η άπαίσια σιλουέτα του παλιού πύργου. Η σιωπή τύλιγε τα πάντα. Δεν άνηχαν, πραγματικά, άλλοι φύλακες στον πύργο, εκτός άπό τα δύο πτώματα, πού είχαν κολάς κρύψει και πού το αμία τους στέγνωνε στις πλάκες της φυλακής.

Τρέχοντας σχεδόν, ο Λαντρώ διέσχισε το φτωχό χωριό, με την Σάρα ξοπίσω του, κατευθύνοντας τα βήματά του σε μια καλύβα, όπου έλαμπε ένα αδύναμο φως και που υφαινόταν στην άκρη ενός δάσους, κάτω από ένα λόφο. Κάτω από το χιόνι, που το μισοέθαβε, το σπατάρι έμοιαζε με ένα μεγάλο άσπρο φούσκαμα, αλλά υπήρχε κάτι το φιλικό και το καθησυχαστικό στο παραθυράκι που χροαίε από το φως του εσωτερικού. Με εμπιστοσύνη, καθησυχασμένη, η Κατερίνα άρπασε να την πηγαίνουν. Τα μπράτσα του Λαντρώ είχαν μια δύναμη, μια ξεστασιά που της έκαναν καλό να τα εμπιστευτείται... "Ενας σκύλος γαύγισε κοντά στο σπίτι. Η πόρτα άνοιξε άμέσως, ξεχωρίζοντας την μαύρη σιλουέτα μιας γυναίκας στο φωτισμένο φόντο.

—Εμείς είμαστε! είπε ο Λαντρώ.

"Όλα πήγαν καλά..."

—Την απέλευθερώσατε;

Η φωνή ήταν ευχάριστη, με όμορφο τέμπο και θερμούς τόνους. Τόνισε λίγο το «ε», αλλά η δουρ-γουνδική προφορά ήταν έλαφρη.

—Μήτε γρήγορα, είπε η γυναίκα, παραμερίζοντας για να τους άφηση να περάσουν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

Η Σάρα υποπτεύεται

Η γυναίκα που είχε ανοίξει, μπροστά στην Κατερίνα, την πόρτα του

σπιτιού της άνομαζόταν Πακρέτ και περνούσε για μάγισσα. Ήταν, όμως, μια πολύ παράξενη μάγισσα, που δεν είχε τίποτε το κοινό με την φοιητή, άθλια και ξεδοντιάρα γριά - μάγισσα των θρύλων. Το ταπεινό της σπίτι, με το πάτωμα από πατημένο χώμα, είχε πραγματική φλαμανδική καθαριότητα, το σιδερένιο καζάνι, που κρεμόταν από τον γάντζο πάνω από τις φλόγες του τζακιού, έλαμπε σαν ασμένιο. "Όσο για την Πακρέτ, δεν θα έπρεπε να είναι πάνω από καμιά είκοσαριά χρόνων. Ήταν μια από κείνες τις όμορφες, ξανθές, γεμάτες υγεία και γεροδεμένες Βουργουνδίες, που μοιάζουν άγρια δέντρα, με χρώματα αγγιολούλουδου και πικνά κατάχρυσια μαλλιά, τόσο πικνά, ώστε η άσπρη πάννη σιούφια της μόλις που ίσοροπούσε. Το κορμί ήταν ανάλογο: σχήματα γεμάτα, χωρίς χοντροκοπιά, κάτω από μια τριζάτη επεδερμίδα. Άνοιγοντας για το χαμόγελο, τα στρουγγυλά χείλη της Πακρέτ έδειχναν την γερή και κατάσπρη λάμψη μιας άφογης όδον-τοστοιχίας.

"Όλες, όμως, αυτές τις λεπτομέρειες η Κατερίνα δεν της είχε παρατηρήσει, μπαίνοντας στο σπίτι. Δεν είχε δει παρά δύο πράγματα: την όμορφη φωτιά, που έπαιζε στην κίτρινη πέτρα του τζακιού, και το κρεβάτι, κάτω από τις κόκκινες κουρτίνες του, που ήταν ανοιγμένες μπροστά της. Αφού ρούφηξε ένα φλυτζάνι κοτόσουπο, που της πρόσφερε η σπιτονοικοκυρά, η Κατερίνα κοιμήθηκε με ένα μολυβέ-

νιο ύπνο, ξεχνώντας με μιας τα βάσανα και το φρικτό τρέφο, που από μέρες της έτρωγαν τα σωθικά. Σαφηνίστηκε το πρωί, ξυπνώντας σε αυτό το άπλο και καθησυχαστικό περιβάλλον, αντί του άτασίου σταχτιού χρώματος του πύργου. Χρειάστηκε να κάνει μια προσπάθεια για να θυμηθεί τι είχε περάσει εκείνη την τρομερή νύχτα, που είχε σταθεί τόσο πλούσια σε καταπληκτικά περιστατικά: "Ο θάνατος των δυο φρουρών, η φυγή της, η θαυματουργή επανεμφάνιση της Σάρας... Σκυμμένος, όμως, στο κρεβάτι της, ο Λαντρώ παραφύλαγε το ξύπνημά της και της χαμογέλασε τρυφερά, παρατηρώντας την ένστικτώδη κίνηση υποχωρήσεως που έκανε ανοίγοντας τα μάτια.

—Έλα, της είπε μαλακά, μη φοβάσαι, λοιπόν! Δεν έχεις να φοβηθείς τίποτε! Βρίσκεσαι σε ασφάλεια εδώ!..

Η Κατερίνα δεν φάνηκε να το πιστοποιήσει. Τα μάτια της πηγαίνονταν γύρω της, άνοιμπώντας σε κάθε συνηθισμένο πράγμα, αλλά ξαναγυρίζοντας πάντα στην φωτιά... σ' αυτή την φωτιά που η έλλειψη της την είχε κάνει να υποφέρει τόσο! "Έξω το χιόνι είχε πάρει να πέφτει και φαινόταν μάλιστα και μια δειλή ήλιαχτίδα. Η αντίστασή της στο παχύ, παρόντο στρώμα φώτιζε το εσωτερικό του σπιτιού.

—"Ηλιος... φωτιά! άναστέναξε η Κατερίνα με ένα έλαφρό χαμόγελο.

Η Σάρα και η Πακρέτ, γυρίζον-

τας από τον σταύλο, όπου είχαν πάει να άρμέζουν τις κατσίκες, μπήκαν εκείνη την στιγμή, ή μια με ένα κουβά μουσογέματο γάλα κ' ή άλλη με τυριά. Βλέποντας πως η Κατερίνα είχε ξυπνήσει, η Σάρα έτρεξε να την φιλήσει, κλαίγοντας και μοιρολογώντας για την αδυναμία και την άθλια ύψη της. Η Πακρέτ κοιτούσε με περιέργεια την γυναίκα που είχε γλυτώσει από τον πύργο. Ο Λαντρώ της είχε πει πως ήταν η γυναίκα του Μεγάλου Θησαυροφύλακα, η ξεωμένη του παντοδύναμου δούκα της Βουργουνδίας, αλλά βλέποντας αυτό το αδυνατισμένο πλάσμα, με το χωματένιο χρώμα, τα χωρίς λάμψη και άνακατωμένα μαλλιά, δρόμικη τόσο, ώστε να σε τρομάζει, άρχισε να αμφιβάλλει. Η Σάρα, άλλωστε, τώρα που είχε περάσει η πρώτη συγκίνηση, κοιτούσε την νέα γυναίκα με απελπισία. Το ρημαγμένο αυτό πρόσωπο, ο ματωμένος αυτός λαιμός... πως να αναγνωρίσει κανείς την εκπληκτική αρχόντισσα ντε Μπραξέ;

—Πως έγινε έτσι; άναστέναξε. Σε τί κατάσταση, Χριστούλη μου!

—Είμαι ιδίως θρόμικη όσο δεν παίρνει! είπε κοροϊδευτικά ο Λαντρώ. "Αν ήμουν στην θέση σας, θα της έδινα λίγο γάλα για να την συνεφέρω κ' έπειτα θα την καθάριζα για καλά.

—Θα ξεσάνω ένα καζάνι νερό, συμφώνησε η Πακρέτ, ξεκρεμόντας ένα καζάνι, για να πιά να το γεμίσει στο πηγάδι του κήπου.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΜΟΝΤΕΣΤΥ ΜΠΛΑΙΗΖ

SCHERK

SCHERK

Πάντα λεπτή και αιθέρια, με υπέροχο άρωμα και τους τελευταίους χρωματισμούς της μόδας, η πούδρα ΣΕΡΚ δās προδύρεται σε καινούργιο κομψό κουτί.

ΑΠΟΚΛ. ΑΝΤ/ΠΕΙΑ Cosmética Ε.Π.Ε. ΑΘΗΝΑΙ (ΧΑΛΑΝΔΡΙ) ΚΗΦΙΣΙΑΣ 100 ΤΗΛ. 684.926 & 684.235
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 8

προστατέψτε
την
υγεία σας

ΑΤΡΟΦΙΑ ΤΩΝ ΜΥΩΝ ΠΑΧΥΣΑΡ
ΚΙΑ, ΚΥΤΤΑΡΙΤΙΣ, ΦΛΕΒΙΤΙΣ,
ΚΙΡΣΟΙ, ΑΡΘΡΙΤΙΚΑ, ΡΕΥΜΑ-
ΤΙΣΜΟΙ, ΑΝΩΜΑΛΙΕΣ ΟΡΕΨΕΩΣ
ΚΑΙ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΜΗΤΡΙΚΕΣ
ΑΣΘΕΝΕΙΕΣ, ΑΨΠΝΙΑ ΚΑΙ
ΑΥΤΗ ΑΚΟΜΗ Η ΝΕΥΡΙΚΟΤΗΣ:

ΘΕΡΑΠΕΥΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΠΡΟΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΜΕ ΤΟ

ADAMS TRAINER

Τό μοναδικόν ὄργανον γυμναστικής δωματίου.

Οἱ Διασημότεροι ἰατροὶ τοῦ κόσμου ἔχουν ἤδη ἀποφανθῇ, ὅτι:

Μερικαὶ γυμναστικαὶ ἀσκήσεις ἐκτελοῦνται καθημερινῶς
καὶ κανονικῶς, εἶναι ὁ βασικὸς συντελεστὴς διὰ τὴν διαφύ-
λαξιν τῆς υγείας καὶ τῆς ζωτικότητος τοῦ ἀνθρώπου.
Ἡ καρδιακὴ ζωὴ δηλητηριάζει καὶ ὑπονομεύει τὴν υγείαν
τοῦ καὶ τὸν καταδικάζει σὲ πρόωρα γηρατεία.

Μὲ τὴν συσκευή ADAMS - TRAINER καὶ μόνον μὲ 10 λεπτὰ κάθε μέρα
καὶ εἰς οἰανδήποτε ὥραν, εἰς τὸ δωμάτιόν σας, κάμετε πλήρη γυ-
μναστική, εὐχάριστη σὰν παιχνίδι.

ΜΗΝ ΑΝΑΒΑΛΕΤΕ ΟΥΤΕ ΣΤΙΓΜΗ Διότι μόνον ἔτσι δὲ προλάβετε καὶ δὲ
ἀποφύγετε τὴς τραγικὰς συνέπειες ποὺ σὰς ὁδηγεῖ ἡ ἀμέλεια σας.

Παλέττα

Γ. ΠΕΡΔΙΚΑΡΗΣ
ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 61 (ΠΑΡΑΤΤ. ΛΥΡΙΚΗΣ ΣΚΗΝΗΣ)
ΤΗΛΕΦ. 612.567
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΔΗΜ. ΡΕΪΖΗΣ
ΚΑΡΟΛΟΥ ΝΤΗΛ 41-ΤΗΛ. 36.646

ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΦΕΤΕΙΝΑ
ΜΟΝΤΕΛΛΑ ΣΤΙΣ ΚΑΛΥΤΕΡΕΣ
ΦΕΤΕΙΝΕΣ

**ΕΚ
ΠΤΩ
ΣΕΙΣ**

ΕΡΜΟΥ 42

PARISIEN

Ποιές διαφορές

Τὸ δεύτερο σκίτσο διαφέρει ἀπὸ τὸ πρῶτο σὲ 7 σημεῖα. Μπορεῖτε
νὰ τὰ βρῆτε;

Οἱ λύσεις στὴν σελ. 80

Σταυρόλεξο

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

- Τὸ ἔχει ὁ γαῖδαρος καὶ
δὲν τὰ ἔχει ὁ ὄνος...
— Ἀριθμητικὴν ἐπιρ-
ρημάτων κατάληξις.
- Ἐπιστήμονες μὲ θα-
θμόν... ταγματάρχου
— Ἐνα μου... ζακυν-
θινό.
- Ἡ καταναλωτικὴ... τοῦ
πλήθους εἶναι πάντοτε
ὑψηλὴν τὸ Νέον Ἑ-
τος (προφ. μαζι) —
Τὸ μεγάλο δάσανο...
τῶν παικτῶν τοῦ Πρό-
— Πό.
- Τὸ «περισσότερον»...
διὰ τοὺς ἰσπανομαθεῖς
— Ἡ τοῦ Ἡρακλέους
ἡτο τρομερὴ (προφ. μαζι) —
Ἡ τοῦ Ὀρβά... κατὰ
τὸ ἡμῖς — Μουσικὸς
φθόγγος.
- Ὅρουκτὰ ἀφθονώτα-
εἰς τὸν φλοιὸν τῆς
γῆς — Συντομογρα-
φία ἐνὸς ἀνέμου.
- Οὐδέτ. ἀσρ. ἀντανυμίας — Ἑ-
νας ἀποστάτης... τοῦ Βυζαντίου.
- Τέτοιος ἦτο ὁ Ἀδάμ (ἐνάρθρως).
- Κατὰ μήκος τῶν ὀχθῶν τοῦ ἐκτεί-
νονται αἱ Ραπικαὶ Ἀλπεῖς —
Ἀγγλικὴ τῆς Μάγχης νήσος.
- Γνωστὸς ἀπὸ τὴν Ζακυνθὸν Ἑλ-
λην ζωγράφος (1812 - 88) —
Πρὸ τῶσαν ἀκριδῶς ἔτῶν ἀπέθα-
νεν ὁ μεγάλος Ἰσπανὸς συγγρα-
φεὺς Λόπε ντὲ Βέγκα (ἀντιστρέ-
φως... καθήλωνι!)
- Ἐκεῖ ὑπῆρχε τὸ περίφημο τοῦ
Δαλαί - Λάμα ἀνάκτορον (αἰτ.)
— Μαλάκιον ποὺ θυμίζει τὴν πεί-
να.
- Ὅπαδοι μωσαμβανικῆς αἰρέσεως
ἀποσχισθέντες τῶν ὀρθοδόξων
μουσουλμάνων, εἰς τὴν αἵρεσιν
τῶν ὁποίων ἀνήκουν σήμερον οἱ Ἱ-
ρανοὶ — Γενικὴ ἄρθρου.
- Κάτοικοι μεγάλης μας νήσου τοῦ
Αἰγαίου (αἰτ.).

ΚΑΘΕΤΩΣ:

- Ἀναριθμητὲς κρέμες διαφημίζον-
ται δι' αὐτὸ (γεν.) — Λουτρό-
πολις τῆς Αὐστρίας, ἀντιστρέ-
φως.
- Ἐνα ἀπὸ τὰ δαπανηρὰ σπῶρ —

Δηλοῦν τὸ αὐστηρὸς προσωπι-
κόν... ἐπὶ φακέλλων.

- Πληθυντικὸς ἄρθρου — Δύο συν-
χόμενα, ἕνας ἀριθμὸς — Δόξα
ποδοσφαιρικὴ τῆς Ε.Σ.Σ.Δ.
- Μυθικὸς ἦρως τῆς Λακωνικῆς —
Ὅπερα τοῦ Βάγνερ.
- Μεταλλικὸν στοιχείον τῆς ομάδος
τῶν σπανίων γαιῶν — Ἐπιφανὴς
Γερμανὸς γεωλόγος, 1830 - 88
(Σημαίνει συμβουλή γερμανικά).
- «Ἀστρο τῆς...», λένε ἐπίσης τὸν
πολιτικὸν ἀστέρα.
- Ἐνα ἄνθος — Διαιρείται σὲ οὐ-
λαμούς — Ὁ πληθυντικὸς τῆς...
7α' ὀριζεντίας.
- Πρωτεύουσα τοῦ Ἰσημερινοῦ —
Ἐνας ἀπὸ τοὺς ἀναμορφωτὰς τῆς
Ἰαπωνίας, γνωστὸς πολιτικός.
- Παικίλια θεσσαλικοῦ σίτου.
- Προσφρόμενα, ἡ δοτικὴ μέρους
τοῦ ἀνθρώπινου σκέλους — Φη-
μισμένα ἰταλικά ναυπηγεῖα.
- Ἀριθμὸς, ὅπως γράφεται — Θε-
ὸς ποὺ ἔδωσε τὸ ὄνομα τοῦ σέ ἑ-
να μήνα (γεν.).
- Κομιτεῖα τῆς Ἀγγλίας ποὺ ται-
ριάζει... στὸν συγγραφεῖ Μάμ
— Καθορίζει τὴν κυκλοφορίαν τῶν
ιδιοσκευασμάτων τῆς χώρας μας.

Ζιγκ Ζαγκ

Ὁ σκοπὸς τοῦ ἐνδιαφερόντος καὶ
διασκεδαστικοῦ αὐτοῦ ἀτομικοῦ, ἀλλὰ
καὶ ὁμαδικοῦ παιχνιδιοῦ, εἶναι νὰ ἐ-
πιτύχῃ κανεὶς ὅσο τὸ δυνατόν μεγαλύ-
τερη βαθμολογία στὸ σχηματισμὸ λέ-
ξεων.

Ἀρχίζετε λοιπὸν ἀπὸ ὁποιαδήποτε
γραμμὴ θέλετε καὶ προχωρεῖτε ἀ-
πὸ τὸ τετράγωνον αὐτὸ σὲ ὁποιοδήποτε
γειτονικὸ πάντοτε τετράγωνον ὀριζον-
τίως, καθεὺς ἢ διαγωνίως, προσπα-
θώντας νὰ διαβάσετε τὴν μεγαλύτερη
λέξι ποὺ μπορεῖτε νὰ βρῆτε.

Σημειώσετε τὴν λέξι, ποὺ
βρῆκατε καὶ σῆστε τὰ τετράγωνα
τὰ γράμματα ποὺ μεταχειρισθήκατε.
Ψάξτε τώρα γιὰ μιὰν ἄλλην λέξι
καὶ συνεχίστε ὡς ὅτου δὲν μπορεῖται
νὰ βρῆτε ἄλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Ἡ ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Γιὰ κάθε λέξι τῶν δύο γραμμάτων
μετρήσετε 1 βαθμὸν.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 3 γραμμάτων
μετρήσετε 3 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 4 γραμμάτων
μετρήσετε 5 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 5 γραμμάτων
μετρήσετε 7 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 6 γραμμάτων
μετρήσετε 9 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 7 γραμμάτων
μετρήσετε 11 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 8 γραμμάτων
μετρήσετε 13 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 9 γραμμάτων
μετρήσετε 15 βαθμούς.

Καὶ οὕτως καὶ ἔξῃς, προσθέτον-
τας δύο πάντοτε βαθμούς γιὰ κάθε
πρόσθετο γράμμα.

Προσθέτετε τώρα τὸ σύνολο τῶν
βαθμῶν ποὺ μπορέσατε νὰ πετύχετε.
Βαθμοὶ ἀπὸ 1-29 βαθμολογοῦν-
ται μὲ «ΜΕΤΡΙΑ».

Βαθμοὶ ἀπὸ 30-35 βαθμολογοῦν-
ται μὲ «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».

Βαθμοὶ ἀπὸ 36-40 βαθμολογοῦν-
ται μὲ «ΚΑΛΑ».

Βαθμοὶ ἀπὸ 41-45 βαθμολογοῦν-
ται μὲ «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».

Βαθμοὶ ἀπὸ 46 καὶ ἄνω βαθμολο-
γοῦνται μὲ «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ ΜΗΤΕΡΕΣ
ΚΑΛΩΣΟΡΙΖΟΥΝ ΤΟ SERONO

SERONO ἡ καταπληκτικὴ ΠΟΥΔΡΑ - ΤΑΛΚ ΚΑΤΙ ΕΝΤΕΛΩΣ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ

Κυρία μου
Ἐπὶ 200 χρόνια τὸ τάλκ παρέ-
μεινε ἀμετάβλητο.
ΜΟΛΙΣ ΤΩΡΑ ἡ ἐπιστὴμὴ ἐπέτυχε
νὰ παρασκευάσῃ ἓνα ἀσυγκρίτως
διαφορετικὸ τάλκ. Τὸ SERONO TALK.

Τὸ SERONO TALK χάρις εἰς τὴν ἐιδικὴν
ἐπιστημονικὴν σύνθεσιν καὶ ἐπεξεργασίαν τοῦ
παρουσιάζει τὰ ἀκόλουθα πλεονεκτήματα:
Εἶναι τὸ μόνον ποὺ ΣΧΗΜΑΤΙΖΕΙ ἓνα εἶδος ΛΕΠΤΗΣ
MEMBRANΗΣ ποὺ προστατεύει τὸ δερμα ἀπὸ τὰ
ὕγρα καὶ τοὺς ἐρεθισμούς.
Εἶναι τὸ ΜΟΝΟΝ ΑΠΟΣΤΕΙΡΩΜΕΝΟΝ εἰς ὑψηλὴν θερ-
μοκρασίαν.
Εἶναι ΑΟΣΜΟΝ πρὸς ἀποφυγὴν τῶν δυσμενῶν ἐπι-
δράσεων τῶν τερπενίων ποὺ περιέχονται εἰς τὰ
ἀρώματα.
Εἶναι τὸ ΜΟΝΟΝ ΑΝΤΙΣΗΠΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΑΠΟΣΜΗΤΙΚΟΝ
Εἶναι ΑΠΑΛΟ ΚΑΙ ΔΡΟΣΕΡΟ
ΣΑΝ ΚΡΕΜΑ

ΠΡΟΪΟΝ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ "SERONO" - ROMA

Θέλει και ρώτημα: Είμαι ένθουσιασμένη με το STOKVIS

Γιὰ σας και σήμερα... Πραγματικά, λοιπόν, όσο περισσότερο μεταχειρίζομαι το ψυγείο STOKVIS, τόσο και πιο πολλά πλεονεκτήματα βλέπω πώς έχει. Γιὰ τη σημερινή νοικοκυρά όμως, το μεγαλύτερο είναι το πλεονέκτημα του άφθογγο χώρου! Χωρίς να είναι όγκωδες, το STOKVIS, ένα ψυγείο με κομψή εμφάνιση και λεπτή γραμμή, έχει εκπληκτική χωρητικότητα. Άλλά, βέβαια, εκτός απ' την χωρητικότητα, έχει και τόσες άλλες πρακτικές ευκολίες. Άληθεια, γιατί δεν μου γράφετε να σας στείλω τον καινούργιο έγχρωμο κατάλογο της STOKVIS;

STOKVIS

ΦΤΙΑΓΜΕΝΑ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ
ΠΕΡΙΦΗΜΑ ΣΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Γιὰ έναν κατάλογο
STOKVIS δωρεάν
γράψτε
Μαρίνα Άλεξίου,
Μέρλιν 7, Άθήναι
ή στείλετε απλώς
αυτό το κουπόνι
με τὰ στοιχεία σας.

Όνομα _____

Διεύθυνσις _____

Πόλις _____

ΛΥΣΕΙΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΔΙΑΛΥΤΙΚΑ! — 2. ΕΠΙΑΤΡΟΙ — ΜΙΟ. 3. Ρ.Π. (ΡΟΠΗ) — ΣΤΑΝΤΑΡ! 4. ΜΑΣ — ΡΜ(ΡΩΜΗ) — ΟΡ(...ΘΑ) — ΡΕ. 5. ΑΣΤΡΙΟΙ — Ν.Α. 6. ΤΙ — ΙΟΥΛΙΑΝΟΣ. 7. Ο «ΑΓΕΝΝΗΤΟΣ». 8. ΙΝ — ΟΥΑ-Ι.Τ. 9. ΙΑΤΡΑΣ — ΤΛΑ' = 331 (1966 - 331 = 1635!). 10. ΛΑΣΣΑΝ — ΠΙΝ-ΝΑ. 11. ΣΧΙ-Ι-ΤΑΙ — ΤΟΥ. 12. ΣΑΜΙΟΥΣ.

ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. ΔΕΡΜΑΤΟΣ — ΙΣ(ΛΣΙ). 2. ΙΠΠΑΣΙΑ — ΙΑΧ. 3. ΑΙ — ΣΤ' — ΓΙΑ-ΣΙΝ. 4. ΛΑΣ — ΡΙΕΝΤΣΙ. 5. ΥΠΤΡΙΟΝ — ΡΑΤ. 6. ΤΡΑΜΟΥΝ-ΤΑΝΑΣ. 7. ΙΟΝ — ΙΛΗ — ΙΑ. 8. ΚΙΤΟ — ΙΤΟ. 9. ΑΡΝΑΟΥΤΙ. 10. ΜΡ(ΜΗΡΩ) — ΑΝΣΑΛΑΝΤΟ. 11. ΙΙ(ΙΙ) — ΙΑΝΟΥ. 12. ΣΟΜΕΡ-ΣΕΤ — Α.Υ.Σ. (ΑΝΩΤ. ΥΓΙΕΙΝ. ΣΥΜΒΟΥΛ.).

Ο ειδικός συνεργάτης μας έπεται με τον συνδυασμό των λέξεων: ΑΝΑΚΡΙΣΙΣ — ΜΕ — ΥΠΙΑΤΡΟΥ — ΣΤΟΜΑΧΟΠΟΝΟΣ, σύνολον 50 βαθμών. Καλύτερους, όμως, συνδυασμούς να επιτύχουν αναγνώστες μας με δοκιμάς λέξεων, σαν π.χ.: ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ — ΠΡΟΜΑΧΩΝ — ΧΑΣΟΜΕΡΙΑ — ΠΡΟΑΣΠΙΣΤΑΙ κλπ.

1. Τὰ μαλλιά του άγοριού διαφέρουν στο μέτωπο. 2. Το παπούτσι του πατεϊ διαφορετικά στο έδαφος. 3. Η κορδέλλα του κοριτσιού είναι πιο στενή. 4. Η φούστα του είναι πιο μακριά. 5. Το κουτί με τις πράκες, δεξιά, έχει μετακινηθή. 6. Η κουρτίνα του παραθύρου είναι πιο κονή, δεξιά. 7. Η βάρκα έχει μετακινηθή.

ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΗ Η

ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ

ΤΟΥ ΙΟΥΛΙΟΥ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

ΠΕΡΙΛΗΨΑΝΕ:

Το πλήρες κείμενο της διμίσιας του καθηγητού Κ. Α. Ν. Τσιριντάνη εις την Πύκνα (Β' Συνάντησις 'Αθηνών) με θέμα: «Είς την διαδοχην των πολιτισμών».

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΑΡΘΡΑ:

♦ Του καθηγητού Κ. Κ. Ι. Βουρδέρη: «Οργανώσεις νέων κατά την αρχαιότητα».

ΚΑΤΙ ΑΠΟ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ:

Το μεγάλο έρώτημα του έσσηνου καθηγητού Καίη λήσας διά το πολιτικόν μέλλον της συγχρόνου Γερμανίας. Το πρόβλημα της κοινοτικής επιδιώσεως εις την Άγγλιαν. Οι εκ των θυρών κίνουνοι διά την ύειαν. Το έθνικόν ενδιαφέρον εις την Άγγλιαν εκ της έκθεσεως του καθηγητού Frank. Η έννοια της εθνικού κοινωνίας εις την πολιτικήν ζωήν της Γερμανίας. Σουηδικός φεμινισμός.

ΛΟΓΟΙ ΚΑΙ ΑΝΤΙΛΟΓΟΙ: (έπιστο. λαί διαγλωσσάται). Η «Συνάντησις ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ». Η «Συνάντησις» των θηρών. Μία νίκη του πνεύματος. Ραγιαδισμός. Άγάπη καρπών. Άγραμματοσύνη και κακότης. Το θέμα της εκπαίδευσως των Έλληνοπαίδων της Αμερικής. Άνθρωπος και μηχανή. Το πρόβλημα του ποσού ύδατος εις τα νησιά μας. Συμπεράσματα από τα φαστιδα των Κανών. Άξιοποησις δυνατοτήτων εξαγωγής ελληνικών προϊόντων. Το πρόβλημα της μηχανικής αποκεντρώσεως εις την Ελλάδα.

ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ

Πωλείται εις τα κεντρικά έθλια-πωλεία και περίπτερα. Τό φύλλον δοχ. 2.

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ' ΑΣΤΡΑ

ΚΡΙΟΣ ('Από 21)3 έως 20)4): 'Ημέρες μελαγχολίας και νευρωτικότητας. Ένα αισθηματικό θέμα σας άναστατώνει με άποτέλεσμα να μη μποήτε να άφροσώθετε στην δουλειά σας, που έχει άρχισι να παρουσιάζει κάμψη. Εθνική ημέρα: Παρασκευή, άριθμός 85. Χρώμα: Κόκκινο.

ΤΑΥΡΟΣ ('Από 21)4 έως 20)5): Ένα μήνυμα που θα σας φανή στην άρχή άδυνό, δά σας άνοή καινούργιους δόλ-λόντες, άν άναπτύξετε την πρωτοβουλία σας. Τά άστρα είναι ενοτικά. Στόν αισθηματικό τομέα: 'Ημερία. Εθνική ημέρα: Τρίτη, άριθμός 13. Χρώμα: Τυροναός.

ΔΙΔΥΜΟΙ ('Από 21)5 έως 21)6): 'Ημέρες εύχάριστες και ενοτικές για δτι έπιχειρήσετε. Άσχολήθετε περισσότερο με κάποιο ζήτημα που έμκερμει από πολλόν καιρό. Είναι μία ευκαιρία να τό ξεκαθαρίσετε άριστικά. Εθνική ημέρα: Κυριακή, άριθμός 17. Χρώμα: Μαύρο.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ ('Από 22)6 έως 22)7): 'Η άσπασιοδία σας είναι άδικαιολόγητη, άφού έχετε τόσες άποδείξεις ότι σας αγαπούν. Προσπαθήστε να επιτύχετε μία συνάντηση και δία θα πάνε καλά. Στην εργασία σας: Δείξετε έγλο. Εθνική ημέρα: Πέμπτη, άριθμός 3. Χρώμα: Καφέ.

ΛΕΩΝ ('Από 23)7 έως 22)8): 'Ο Άρης σας κάνει νευρικούς και έπιθετικούς στο περιβάλλον σας. Άποφύγετε τις ζω-ηρές συζητήσεις γιατί θα όρεθήτε σε δύσκολη θέση. Στόν αισθηματικό τομέα: Καλύτερα να άναβάτε. Εθνική ημέρα: Τετάρτη, άριθμός 71. Χρώμα: Λευκό.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ ('Από 23)8 έως 22)9): Τά άστρα είναι ενοτικά στις κοινωνικές εκδηλώσεις και στις πνευματικές άσχο-λίες. Συναντήστε τους φίλους σας και διασκεδάστε περισσότερο. Μην παρουσιάζετε δίωας την άλληλογραφία σας. Εθνική ημέρα: Πέμπτη, άριθμός 1. Χρώμα: Ρόζ.

ΖΥΓΟΣ ('Από 23)9 έως 22)10): 'Η μελαγχολία σας είναι άδικαιολόγητη. Θα έρθουν καλύτερες ή-μέρες. Άν μπορούσατε να άλλάξετε περιβάλλον θα σας άφελόσε πάρα πολύ. Στόν αισθηματικό τομέα: Άναμνηση που σας κουράζει. Εθνική ημέρα: Δευτέρα, άριθμός 81. Χρώμα: Κίτρινο.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ ('Από 23)10 έως 22)11): 'Η έλεια σας και ό έρωτισμός σας σας άδηνούν σε παθητικούς δούλους. Άλλάξτε νοοσχία όσο είναι καιρός. Στόν έρωτα: Άδίαφορη ήμερία. Εθνική ημέρα: Σάββατο, άριθμός 15. Χρώμα: Μαύο.

ΤΟΞΟΤΗΣ ('Από 23)11 έως 21)12): Κανείς δέν σας φταίει άν τὰ πράγματα δέν είναι όπως τὰ νοήζετε. 'Η διαίρεση σας για τὰ κάθε τι σας κουράζει περισσότερο από την εργασία σας. Στην οικογένεια: 'Ημερία. Εθνική ημέρα: Κυριακή, άριθμός 10. Χρώμα: Μαύο.

ΑΙΓΟΚΕΡΟΣ ('Από 22)12 έως 19)1): Σκεφθή-τε καλά πριν άσκηθήτε μία πρόταση που θα σας γίνη. 'Ο καιρός δέν έο-γάζεται για σας. Στόν επαγγελματικό τομέα: Άποσπαστικά κέρδη θα άνορθώ-σουν τὰ οικονομικά σας. Εθνική ημέρα: Τρίτη, άριθμός 103. Χρώμα: Πορτοκαλί.

ΙΧΘΥΕΣ ('Από 19)2 έως 20)3): 'Ημέρες κα-τάλληλες για να πασυμα-τοποιήσετε τὰ σχέδιά σας. Τά διαδύματα σας θα επιτύχουν και δά άποκτήσετε την έπι-τιμηση ισχυρού προσώπου. Προσοχή, όμως, μην κάνετε άποχωρήσεις. Εθνική ημέρα: Παρασκευή, άριθμός 75. Χρώμα: Βιολέ.

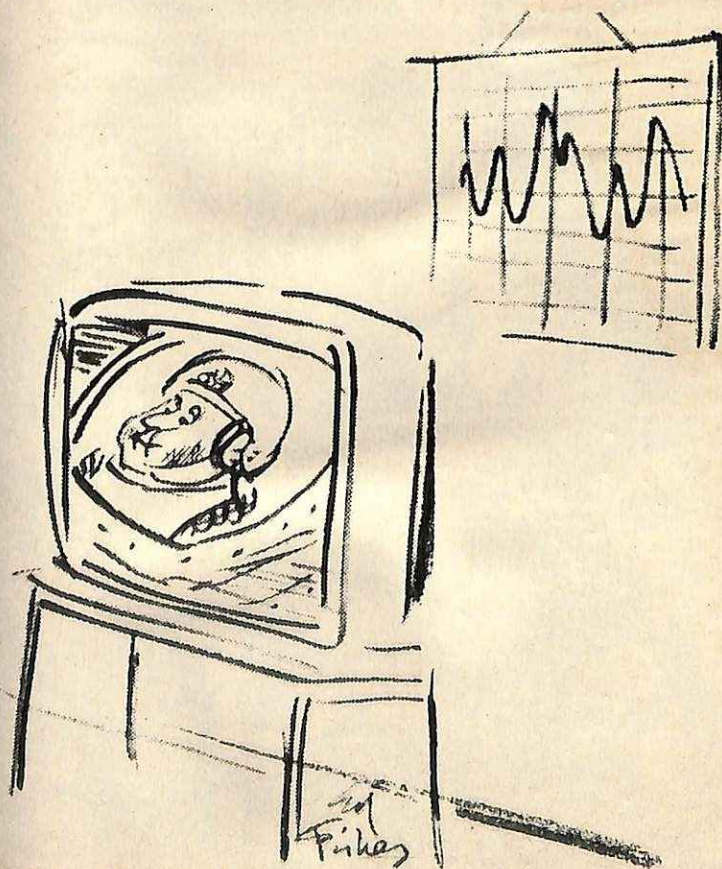
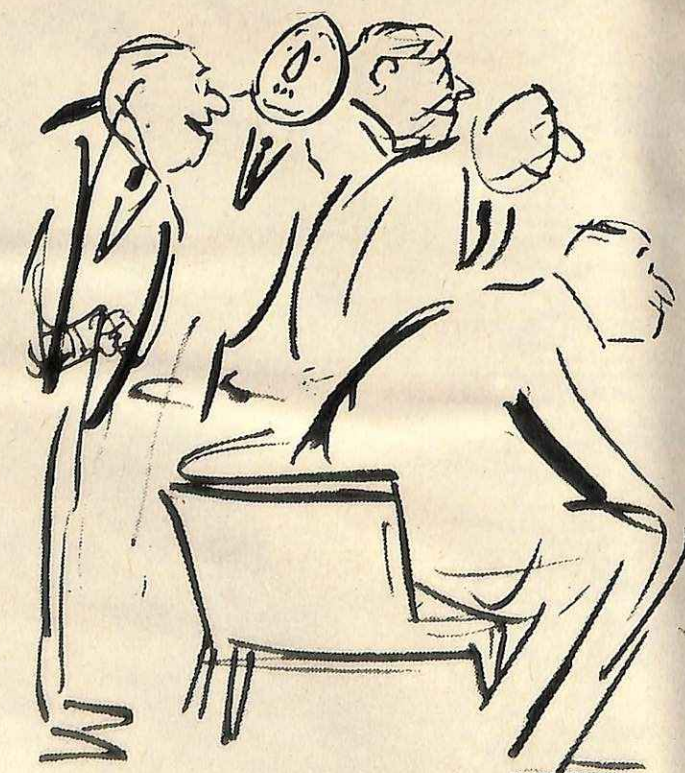
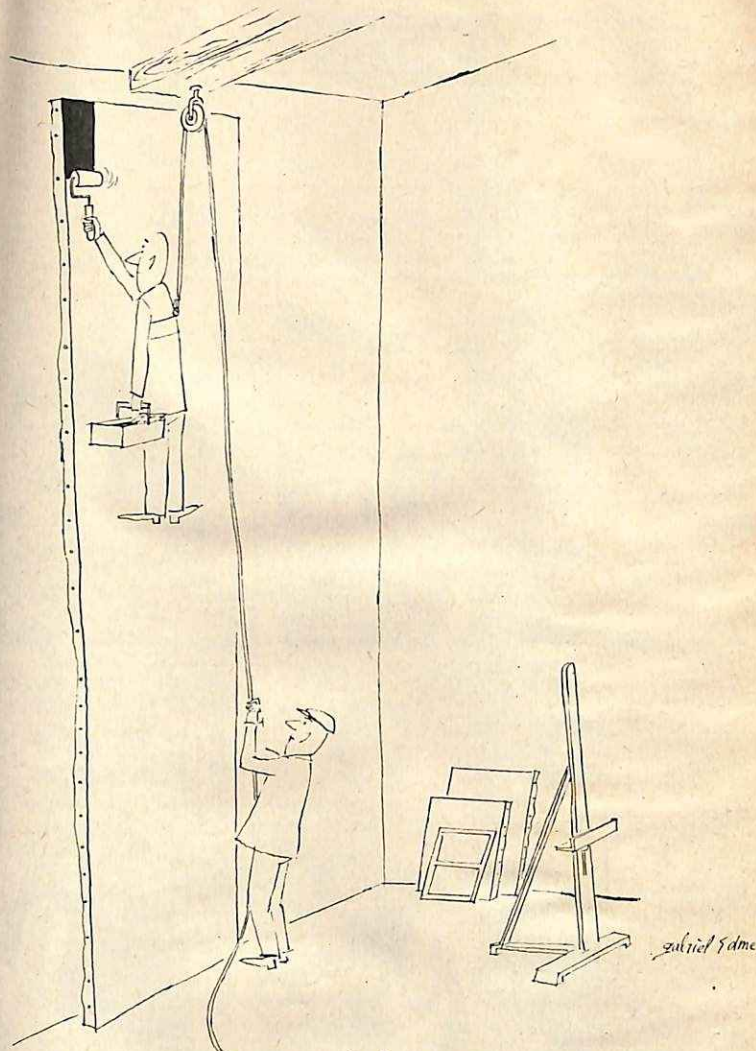
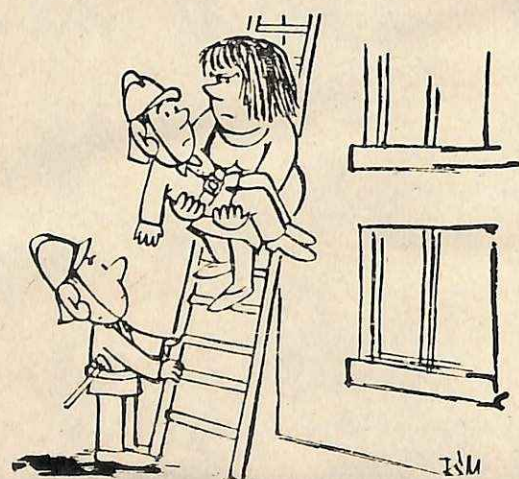

ΕΝΟΤΕΤΕΣ ('Από 20)3 έως 20)4): 'Η Άφροδι-τη είναι ενοτική στο αισθηματικά σας ζήτημα-τα, άλλά η Σελήνη σας δημιουργεί προβλήματα. Τά έμπόδια είναι παροδικά και θα ξεπερασθούν πάλι γοή-γορα. Χρειάζεται ψυχραιμία. Εθνική ημέρα: Πέμπτη, άριθμός 13. Χρώμα: Γκρι.

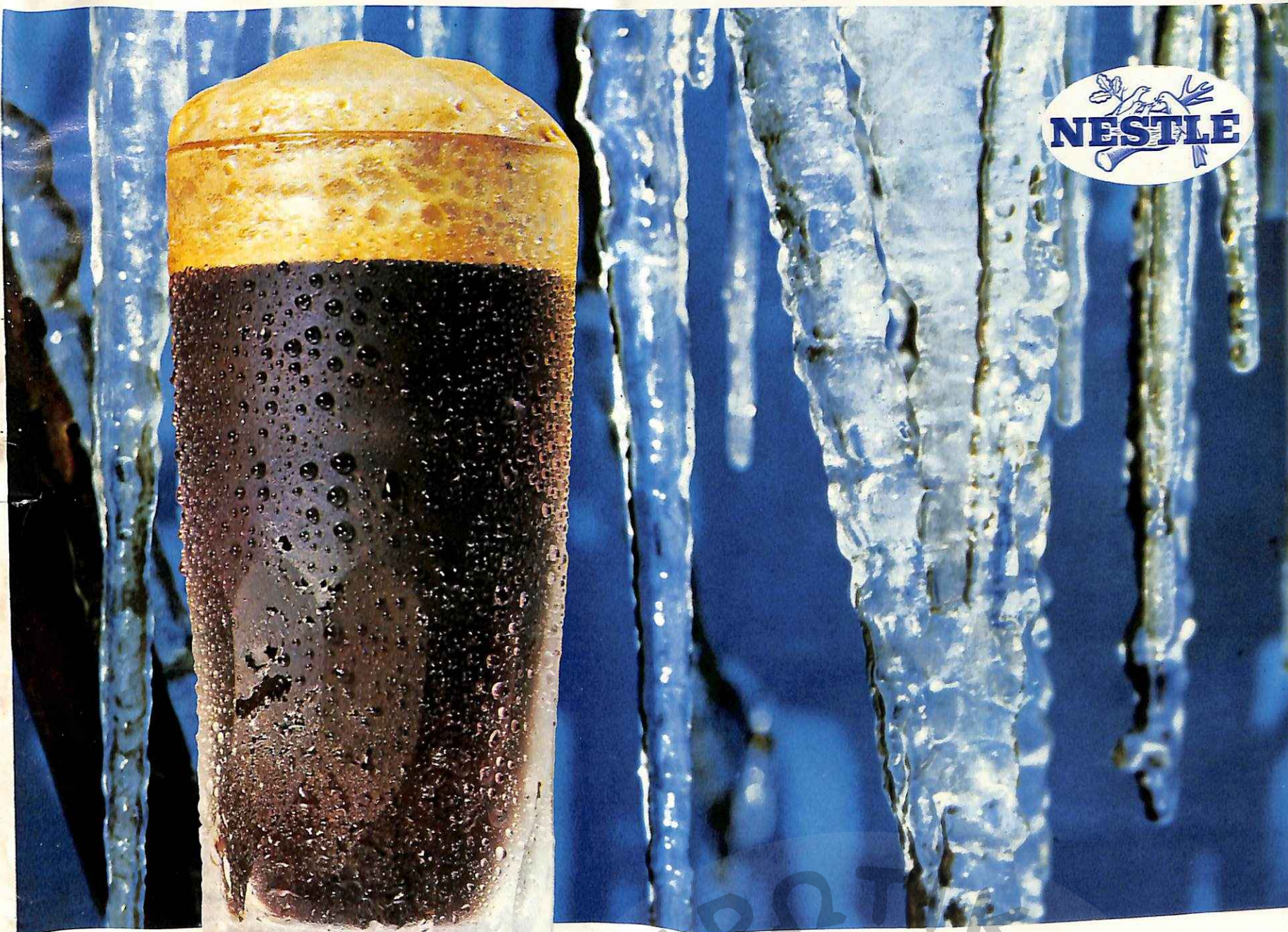
ΡΙΠ ΚΙΡΜΠΥ

Χιούμορ

«Σε λίγα δευτερόλεπτα, θα μάθω ή ύφελος ότι η πρώτη διαπλανητική τσίκλα είναι η δική μας!»

NESTLÉ

Όταν κάνει ζέστη, τίποτε καλύτερο από ένα NESCAFÉ* φραππé! Δροσίζει, ξεκουράζει, τονώνει!

Όταν κάνη ζέστη, πολλή ζέστη, ένα NESCAFÉ φραππé θα σας βοηθήση να αισθανθήτε καλύτερα, γιατί τó NESCAFÉ φραππé δέν είναι μόνο ένα δροσιστικό με θαυμάσια γεύση αλλά κ' ένα τονωτικό, που σας αναζωογονεί και σας ξαναδίνει κουράγιο!

Με τó NESCAFÉ είναι πολύ άπλό και γρήγορο νά ετοιμάσετε ένα θαυμάσιο καφέ φραππé, απευθείας με κρύο νερό.

Πίνετε και προσφέρετε στους φίλους σας NESCAFÉ φραππé. Είναι ó στιγμιαίος καφές μιάς μάρκας με άξεπεραστη ποιότητα.

Μιά καλή είδηση για όσους αποφεύγουν την καφεΐνη!

Και σεις μπορείτε νά πιήτε, όσο συχνά θέλετε, ένα καφέ φραππé, εξίσου καλό και δροσιστικό, με τó NESCAFÉ «décaféiné» - χωρίς καφεΐνη - (κόκκινη ετικέτα).

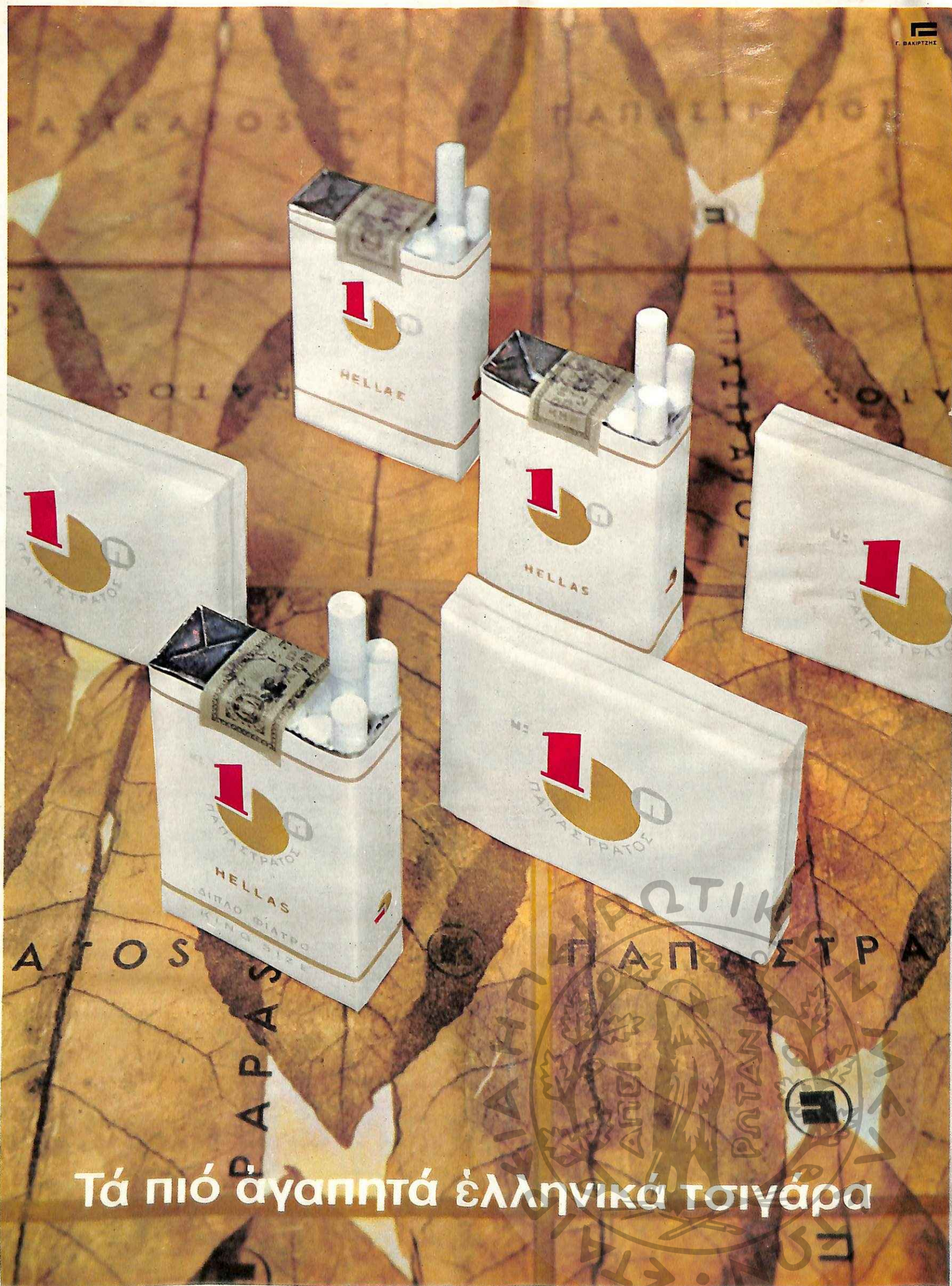
συνταγή

Βάζετε στο «σέκερ» 1-2 κουταλάκια NESCAFÉ, ζάχαρη, μισό ποτήρι νερό παγωμένο και παγάκια, αν θέλετε, θρυμματισμένα. Κλείνετε καλά και αναταράσσετε δυνατά.

NESCAFÉ

* Προσοχή! Τó NESCAFÉ δέν είναι γενική όνομασία προϊόντος, αλλά σήμα, όποδ'ήλουν άπο κλειστώς τόν στιγμιαίο καφέ που παρασκευάζει και πωλεί ή Εταιρεία Νεστέ,.

Τά πιο αγαπητά ελληνικά τσιγάρα